JANAM SAKHI INDIA OFFICE

OTHER NAMES :- PURATAN JANAM SAKHI, COLEBROOK WALI SAKHI, DEHRADUN WALI SAKHI, HAFIZANBAD WALI SAKHI, VALAIT WALI SAKHI , Macauliffe wali Sakhi

ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਵਲੈਤ ਵਾਲੀ

ਇਸੇ ਦੇ ਹੋਰ ਨਾਂ : ਪੁਰਾਤਨ ਜਨਮ ਸਾਖੀ, ਕੋਲਬ੍ਰੂਕ ਵਾਲੀ ਸਾਖੀ, ਦਿਹਰਾਦੂਨ ਵਾਲੀ ਸਾਖੀ, ਹਾਫਿਜ਼ਾਂਬਾਦ ਵਾਲੀ ਸਾਖੀ, ਮੈਕਾਲਿਫ ਵਾਲੀ ਸਾਖੀ

ਜਨਮ ਸਾਖੀ

ਆਸਖੀ ਕਾਪੀ

ਇੰਡੀਆ ਆਫਸ

ਨੰ ੭੨

M.S. 838

[illegible]

MSS No. 838 Subject Religion

Name of MSS Janam Sakhi Puratan India office
or (Biography of Guru Nanak, Founder of the Sikh Religion)

Author – –

Period 1885 Samat Folios 461 (0000a to 000c Initial Pages)

Script Gurmukhi Source M/s Harbhajan Singh, Harcharan Singh, Amritsar

Missing Folios

از تشکات میجر آر ای ایلٹ صاحب ڈپٹی کمشنر راولپنڈی

یہ کتاب انگریزی جنم ساکھی بابا نانک صاحب بدرجہ جمع ۳۱۳۸/۱

مورخہ ۲۳ جولائی ۸۵ء حسب حکم صاحب بہادر بجلاس جمع ۱۷۷۱ مورخہ ۲۴ اگست ۸۵ء

کار ... وصول کر کے داخل ... صاحب ...

تحصیل ... ۱۲ اگست ۸۵ء

JANAM SÁKHI

OR

THE BIOGRAPHY

OF

GURU NÁNAK,

FOUNDER OF THE SIKH RELIGION.

Dehra Dun:

COPIED FROM THE ORIGINAL BY PHOTOZINCOGRAPHY AND

PRINTED AT THE OFFICE OF THE TRIGONOMETRICAL BRANCH, SURVEY OF INDIA.

1885.

M.S: 838

NOTE.

The Janam Sákhi book of the Sikhs is a brief biographical memoir of Guru Nának, the founder of the Sikh religion.

Several Janam Sákhis are current among the professors of the Sikh religion, and as would be expected these differ one from another in various respects. The Sikh community of Amritsar therefore requested the Lieut.-Governor early in 1883 to procure for their perusal a Janam Sákhi in the Library of the India Office, which was presented by Mr. H. T. Colebrooke to the East India Company; and by the courtesy of the Librarian, Dr. Rost, the volume was forwarded to this country in the autumn of that year, and was made available for examination at Lahore and Amritsar.

A wish was subsequently expressed that *fac similes* of the volume should be reproduced by photography; and at the request of the Lieut.-Governor and by permission of the Surveyor General of India, the reproduction by photozincography was undertaken in the Office of the Survey of India at Dehra Dún under the supervision of Mr. J. B. N. Hennessey, M.A., F.R.S., Deputy Surveyor General.

As soon as the MS. was received at Dehra a careful examination of it was made. It then appeared that there should be 240 leaves, numbered only on the right-hand pages, but that Nos. 2, 3, 4, 5, 6, 18 and 19 were missing, as also two of the three leaves 12, 13 and 14; that some of the numbers of the leaves had been partially cut off in binding, and that some of the pages were defective, portions having been torn away and whitish paper pasted on as a protection to what remained. In other instances the text had evidently been restored as appeared from the difference in writing. Each page of the original was found to be edged by a border of double lines in red; and where a portion of a page had disappeared part of this border had necessarily gone also. This will explain certain breaks in the border in the photozincographed copies.

Endeavours have been made to reproduce the original as exactly as possible save in the following respects. The red border has necessarily been printed black: obvious blots and dirty marks have been omitted: and errors made by the writer which he obliterated with some kind of yellow pigment do not appear. Otherwise, the copies are as true *fac similes* as it has been possible to make them, save that the pages have been numbered 1, 2, 3, &c. to facilitate the binding and ensure correctness of arrangement.

The undertaking proved a very difficult one owing to the fact that the paper, which was originally light brown in colour, has become several shades darker from age, and very dirty from usage, and the time occupied in reproduction has in consequence been more than treble what would have been required had the paper been white.

The obligations of Sir Charles Aitchison to the Surveyor General and to Mr. Hennessey who have enabled him to place a *fac simile* copy of the volume in the hands of the leading members of the Sikh community are very great, and His Honor desires to take this opportunity of acknowledging them.

A lithographed copy of the book is about to be published separately by private enterprise.

CIVIL SECRETARIAT, PUNJAB GOVT.,
March 15th, 1885.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴ

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜਗਤੁ ਨਿਸਤਾਰਣ ਨੂੰ
ਆਇਆ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਉਧਰਨ ਨਮਿ
ਆਂਦਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਜ ਭਗਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸ
ਦਿ ॥ ਸੰਮਤੁ ॥ ੧੫੨੬ ਵਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਜਨਮਿਆ
ਵੈਸਾਖ ਮਾਹਿ ਤਿਥਿ ਤੀਆ ਚਾਨਣੀ ਰਾਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇ
ਲਾ ਪਹਰੁ ਰਾਤਿ ਰਹੰਦੀ ਕੁ ਜਨਮਿਆ ਅਨਹਦ
ਸਬਦ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਦਰਬਾਰਿ ਵਾਜੇ ॥ ਤੇਤੀਸ ਕ
ਰੋੜੀ ਦੇਵਤਿਆ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਆ ਚਉਸਠਿ ਜੋਗ
ਣੀਆ ਬਾਵੰਜਾ ਵੀਰ ਛਿਅ ਜਤੀਆ ਚਉਰਾਸੀਆ ਸਿਧ

ਨਹੋਵਨਾਖਾਣਾਨਾਮਸਕਾਰੁਕੀਆਜੋਵਡਾਭਗਤੁਜਗਤੁਹਿ
ਸਤਗੁਰੂਕਉਆਇਆਨਾਇਸਕਉਨਾਮਸਕਾਰੁਕੀਜੀਐ
ਜੀਆਤਖਕਾਰੁਪਰੀਜਾਣੈਵਡੀਤਾਣਵਡੀਆਈਏਕੋਹੈ
ਭਟੀਕੀਵਸਤੀਵਿਚਿਵਸਦਾਆਜਾਉਪੀਰਨਾਮੁਪਾਇ
ਆਣਵਡੋਹੋਆਤਾਣਗਾਖਾਜੀਸਕਾਨਾਇਸਿਖੈਰਣਾਪੰਥੁ
ਖਾਣਕਾਤੇਇਸਕੀਦਿਰਸਣਿਆਉਤੁਆਵੈਆਤਮੇ
ਆਖਿਆਸੁਪਰਮੇਸਰਕਾਕੋਗਾਣਖਖਾਖਕੈਸਾਪ
ਜਾਕਾਹੋਆਤਾਣਗਾਖਤਾਅਰਸਾਨਿਗਸਕੀਆਕਰਹਿ
ਜੋਕਿਦੁਖਾਤਕਰੈਸੋਸਮਝਿਕੈਗਾਹਿਸਤਸਭਸਦਿਸੇਕੀ
ਕਿਸਾਹੋਇਆਵੈਗਿਣੁਕਰਨੀਜੋਕੋਈਦੇਵਾਸੁ
ਪੈਦਾਹੋਇਆਹੋਆਤੈਮੁਸਾਣਆਨਕਰਨੀ

ਜੋ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣਿ ਕਾਸਾਇਦੁ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬਾ
ਬਾਬਾ ਗਸੀਸ ਤਾ ਕਾ ਹੋਆ ਆ ਤਬਿ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਪ
ੜੁ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਾਧੇ ਪਾਸਿ ਲੈ ਗਇਆ ਕਾ
ਲੂ ਕਹਿਆ ਪਾਧਾ ਜਾਇਸਨੁ ਪੜਾਇ ਤਬਿ ਪਾਧੇ ਪਟੀ
ਲਿਖਿ ਦਿਤੀ ॥ ਜਾ ਪਾਧੈ ਕੰਸ ਕੀਪੁਤ ਗਣੀ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ
ਵਿਚਿ ਪਟੀ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਣਿ ਗਾ ਪੜੀ ॥ ਆ
ਦਿ ਕ੍ਰਸੋਹੋਇ ਆ ਸੀ ਸਾਹਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਸੈ ਸੋਇ ਸ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਭਇਆ ॥ ਸੇ
ਵਤ ਰਹੇ ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਲਾਗਾ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫ
ਲੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਮਨ ਕਾਹੇ ਭੂਲੇ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਜਬ
ਲੇਖਾ ਦੇਵਹਿ ਬੀਰਾ ਤਉ ਪੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ੳਉਤੀਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਾਭਾਆਧੇਮਾਨਾਂਸੋਈਆ

ਉਨਾਅਪਰਮਾਨਿਜੋਗਤੁਮੁਖਿਬ੍ਰਹੈਏਤਿਸੁਖਿਰਿਲੇ

ਸੁਨਤੇਈਆਕਾਹੂਜਿਨੁਪਮਾਤਕੀਕੀਜੈਤਾਕਾਅੰਤੁ

ਨਪਾਇਆਮੇਵਾਕਰਨਿਮੇਈਫਲਪਾਇਸੀ

ਨਿਓਕਮਨਮਹੂਕਮਾਇਆਸ਼ਾਫਫ਼ੁਰਿਆਨੁ

ਬ੍ਰਹਮੈਜੋਕੋਈਪੜਿਆਪਰਿਤੁਸੋਈਆਸਮਝਤੀਆ

ਮਨਿਏਕੋਜਾਣੈਤਾਨਉਮੋਕਨੇਨੇਕੋਈਆਮਾਕਰੇ

ਕਮਪੰਡਗਜਾਪਹੁਏਇਕੁਮਾਬ੍ਰਹਮੈਹੁਜਾਣਿਆ

ਜਾਪਗਜੋਕੋਨਹੁਆਏਮਾਇਆਕਮੋਹਾਇਧਾਇ

ਜੀਆਗਯਾਅਮੋਪਰਕਾਨਿਮਆਪਣਸੁਕਰਿ

ਪਈ ਦਤਿ ਨਿ ਅਗਨੁ ਦੀ ਆਖਿ ਪਤਿ ਜਾਵੈ ਸਭੁ ਜਗੁ

ਕੇ ਪਿਆ ਅਵਗਾਵਾਨ ਹੀ ਹਰ ਸੁਭਾਇ ਆਖਿਆ ਗਏ

ਗੋਇ ਗੋਇ ਇਤਿ ਨਿ ਵਿਛੜੇ ਗਾਏ ਗੋਇ ਹਿ ਨੁ ਗਰ ਬੁਭਾਇਆ ॥

ਪਤਿ ਭਾੜੁ ਤਿਨਿ ਆਖੀ ਮਾਜੀ ਰੜੁ ਵਿੰਹੈ ਤੇ ਹੋਕੀਆ ॥

ਛਕਾ

ਨਾ ਮਾ ਮੇ ਪਾਣ ਮੇਵਕੁ ਸੋ ਪਾਣੈ ਸਕ ਰਿਗੁਰੂ ਕੈਣ

ਗਿਰ ਹੋ ਹੁ ਗਭਾਣ ਸੇ ਮਮ ਕਗਿ ਜੈਸੇ ਇ ਨ ਖਿਪਿ ਮਾ

ਨਿਖੁ ਰਹਤੁ ਗੈ ਹੋਹਾਮਾ ਵੈਸੇ ਚਰਿ ਖੇ ਦਤਿ ਨਿ ਮ ਜੈਸਾ ਗੇ

ਮਾ ਣੀ ਚਾਰਿ ਜੁ ਗਾ ਜੁ ਗੁ ਜੁ ਗੁ ਜੋ ਗੀ ਮਾ ਣੈ ਭਿ ਗੀ ਮ

ਤਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਆਪਿ ਸੀ ਆਪਿ ॥ ਢਢੈ ਢਾਹੀਆ

ਵਰਤੀ ਸਭਨਾ ਅੰਦਰਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਭਰਮੁ ਹੋਆ ॥

ਭਰਮਭੁਲਾਈ ਤੂ ਪਾਈਅਨੁ ਆਪੇ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਹੋ
ਇ ਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ॥੧॥ ਜੇਦੇਂਦਾ ਨਾਮੁ ਮੰਗਤੁ ਜਨੁ
ਜਾਚੈ ਦੇਹ ਪਰਭੁ ਕਰਮੀ ਹਭੀ ਪਰਭਇਆ ਇਕੋ ਹੇ
ਇ ਇਕੋ ਦੇਂਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾ ਦੂਜਾ ਮੈ ਸੁਣਿਆ॥੧॥੨॥ ਦੂ
ਜੈ ਦੂਜੀ ਅਗਨਿ ਕਿਆ ਪਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੇਵਣਾ ਸੋ ਦੇਣ
ਹਿਆ ਦੇਂਦੇ ਦੁਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਤਿਨਿ ਤੂ ਜੀਆ
ਕਾਰਿਜ ਕੁ ਪਇਆ॥੧॥੩॥ ਦੂਜੈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ
ਦੇ ਪਾਤੂ ਜਾ ਕੈ ਈਨਾ ਹੀ॥ ਇਕੋ ਗਵਿ ਗਇਆ ਸਭ
ਪਾਇ ਇਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ॥੧॥੪॥ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਕੁ

ਪਤਰਾ ਕਿਆ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਕਿਸੁ ਹਤ ਕੁ

ਨਿਰਧਨ ਆਦਰੁ ਜੈਸਾ ਨਾਮੁ ਨਉਨਿਧਿ ਹੁਆ ਪੂਰਨ ਭਰਿਪ

ਰਪੂਰੁ ਅਨਹਦਿ ਸਬਦਾ॥੧॥ ਚੰਚਲ ਚਿਤੁ ਨ ਰਹਈਓ

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਨ ਕਾਇ ਜਿਤੁ ਲਾਗਾ॥ ਜਿਤੁ ਲ

ਗਾ ਸੋ ਕੀਜਤ ਨਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜਸ ਦੀਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ

ਆ॥੪॥ ਤੇਰੈ ਤੇਰੈ ਹੁਕਮਿ ਤੁਠਿ ਆਪੂਨੈ ਜੋਤਿ ਜਿਉ ਜੰਨਿਆ

ਮੈ ਸਭੁ ਜਗ ਸਾਗਿ ਸਹਿਜ ਸੋ ਹਉ ਤਾਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵ

ਹੁਸ ਰਚਿ ਗਿਰ ਤਰਿ ਮਹਿ ਰਹਿਆ॥੧॥ ਬਾਰੰਬਾਰ ਨਿ

ਓਸਾਰਿਆ ਪੇਤਿ ਉਤਿ ਸੁਕਾ ਦੇਵਤ ਦੇਵ ਕੇਗਾ ਕਰਿ ਕਰਿ

ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਏਤ ਸੁਨਿ ਸਤਾ ਸਾਚ ਉ

ਨ ਰਹਿਕੇ ਗਾ॥੧੭॥ ਨਾਨੈ ਸਹਜੁ ਸਹਿਜ ਦਾ ਏਕੋ ਤੀਰ

ਤਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਖਿ ਸਿਞਾਣਾਏ ਕਰਤਾ ਪੁ
ਰਖੁ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧੭॥ ਤੇਰੈ ਤਾਣੁ ਭਾਵੈ ਜਾਣੁ
ਉਆ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਤ ਗਨ ਤੁਣਤਾ
ਹਮ ਖੁਤ ਸਿਤਾ ਗਿਐਤਾ ਗਣ ਗਇਆ ॥੧੨॥ ਬਖੇ
ਸਾਨ ਬਨਤ ਗਿਸੋ ਪੈਜਾਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਆ ॥
ਕਿਆ ਭਰਮੁ ਰਿਆ ਸਾਇਆ ਕਰਜੀ ਐਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਸੋਈ ਭਾਣਾ ॥੨੦॥ ਕਦੈ ਕੈਸੁ ਨ ਕੈ ਉਰਿ ਸੈਕੈਸੁ
ਕਰੈ ਆਆ ਪੁਰਿਆ ਜੈਸੈ ਕੀਆ ਸੈਸੈ ਪਾਇਆ
ਸੁਨਕੀ ਸੈਆ ਹੁਰਜ ਨਾ ॥੨੧॥ ਧਧੈ ਧੁਰਿ ਕਣਾ
ਕੀ ਨਿਫਲੀ ਹਰਿ ਚੀਜੀ ਜੀਨਿ ਰੰਗ ਕੀਆ ਤਿਸ ਕ
ਈਆ ਸਭਨੀ ਲੀ ਆਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪ

ਇਆ॥੨੨॥ ਨੰਨੈ ਨਾਹ ਭੋਗ ਨਿਤ ਭੋਗੈ ਨਾ ਡੀਠਾ ਨਾ
ਸਮਲਿਆ॥ ਗਲੀ ਹਉ ਸੁਹਾਗਣਿ ਭੈਣੇ ਕੰਤੁ ਨ ਕ
ਬਹੂ ਮੈ ਮਿਲਿਆ॥੨੩॥ ਪਪੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸ
ਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ॥ ਦੇਖੈ ਬੂਝੈ ਸ
ਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ॥
੨੪॥ ਫਫੈ ਫਾਹੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਾਸਾ ਜਮ ਕੈ ਸੰਗਲਿ
ਬੰਧਿ ਲੀਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇ ਨਰ ਉਬਰੇ ਜਿ
ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਭਜਿ ਪਇਆ॥੨੫॥ ਬਬੈ ਬਾ
ਜੀ ਖੇਲਣ ਲਾਗਾ ਚਉਪੜਿ ਕੀਤੇ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ॥ ਜੀ
ਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਢਾਲਣਿ ਆਪਿ
ਲਗਾ॥੨੬॥ ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਿਭਉਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਵਿ
ਗੁਤਿਨਾਚੇਤਹਿਮੂੜੇਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁ
ਪਇਆ॥੨੭॥ਮਮੈਮੋਹੁਮਰਣੁਮਧੁਸੂਦ
ਨੁਮਰਣੁਭਇਆ ਤਬਚੇਤਵਿਆਕਾਇ
ਆਭੀਤਰਿਹੋਰੋਪੜਿਆ ਮੰਮਾਅਖਰੁਵੀ
ਸਰਿਆ॥੨੮॥ਜਜੈਜਨਮੁਨਹੋਵੀਕਦ
ਹੀਜੇਕਰਿਸਚੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੈ॥੨੯
ਰਾੜੈਰਵਿਰਹਿਆਸਭ ਅੰਤਰਿਜੇਤੇਕੀਏ
ਜੰਤਾ॥ ਜੰਤਉਪਾਇਧੰਧੈ ਸਭਿਲਾਏਕਰ

ਸੁਣਿਆ ਤਿਨ ਨਾਉ ਲਇਆ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਨਾਇ ਧੰ

ਪੈਰੀ ਨਿਹਿਰਦੈ ਗੀ ਸੀ ਭ ਸਾਇਆ ਸੈ ਤੁ ਕੀਆ ਸਾਧ

ਧੀਣ ਸਸ ਕਰਿ ਸਦ ਣ ਭਤੈ ਤੁ ਵੈ ਤੁਰ ਸੁਧ

ਇਆ ॥੪॥ ਦੈ ਦੇਵ ਸਦੇ ਤੁਧ ਪਸ ਸੈ ਸਤੁ ਦੇਵ

ਣ ਕ ਉਸਿਰਿ ਦੇ ਸੁ ਕੀਆ ਦੇ ਧੇਣ ਧੈ ਸ ਕੰਰਿ

ਛੂਟਣੇ ਅਤਰਿ ਖਾ ਨਰਿ ਗਦਿ ਗਣਿਆ ॥੫॥ ਸਾਰਥਾ

ਤੈ ਣ ਜਿਕ ਗ ਤੁ ਕਿਆ ਧੂ ਣ ਤੈ ਤਿ ਸ ਨਿਧਿਆ

ਦਤੁ ਤੇ ਅਸ ਗ ਠੈਆ ਨਿ ਸ ਨਿਧਿਆ ਦਤੁ

ਸਾਣ ਸਆ ਦਤੁ ਰ ਸ ਦਿ ਣ ਤੁਕ ਗ ਖਾ ਣ ਕੀਆ ॥

੩੫॥ ਨ ਤੈ ਠੈ ਤੁ ਨ ਕੈ ਈ ਰਾ ਤਾ ਜੀਆ ਓ ਪਾ

੧

ਗਸੋਸਰਕਾਨਾਮੁਲਿਖੀਐਆਸਾਣਾਉ
ਖੀਐਆਸਿਤੁਲਿਖੋਸਭੋਇਕਾਰਜਿਵਿਜਾ
ਜਿਵੇਅੰਤੁਸੈਭਾਣਿਖੇਤਿਤੁਲਿਖੇਤਹੁ
ਸੁਖੀਹੋਇਹੋਤਿਸਕਾਅੰਤੁਪਾਵਣਕੁਕਿ
ਕੁਪਾਇਆਨਾਹੀਜਾਤਾਣਾਹੋਖਿਭਾਜੋ
ਏਤੁਤੈਖਾਪਹਿਆਹੈਤਾਪੜਾਅਰੁ
ਸੁਣਕਰੁਭੀਪੜਾਇਆਨਾਹੀਤਾਨਾਪ
ੜਾਇਆਸੁਣਿਹੋਖਿਭਾਜਨਏਨੁਤੇਗਜੋ
ਉਜਾਏਗਾਤਨਤੇਗਨਖਿਏਨੁਪੜਨਾ
ਹੀਸਾਤੁਹੋਏਗਾਤੇਗਨਜੀਕਿਸਮ

ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈਗਾ ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਉਨਿ ਪਰਿਤਿ ਕਹਿਆ
ਏ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਬਚਨੁ ਤਾ ਤੇਰਿ ਸਤੇ ਪਾਈਆ
ਜਿਨਿ ਆਪਣੁ ਸੁਣਿ ਤੇ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਜੋ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈਤੇ ਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ਕਾ
ਹੂ ਛਲਾਣਾ ਗਤੇ ਹੋਤ ਬਿਗਤੁ ਨਾਨਕ ਜੋ
ਪਉੜੀ ਕਰਣੀ ॥ ਆਗੈ ਮਿਲਣਿ ਫਰਿਆਦੀ
ਆਸਰਾ ਖੁਸੀਆ ਸਦਾ ਪਉ ॥ ਤਿਨ ਮੁ
ਖਿ ਏਕੁ ਉਜਲੇ ਜਿਨਿ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾ ਤਿਤੁ ਗਲੀ
ਦੁਖੁ ਦੁਆਉ ॥੧॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਨਾ

ਕਹਿਆ ਸੁਣਿਐ ਪੋਥਿ ਆਸਤ ਹੋਇ ਉਤੇ ਗਲੀ
ਉਸੋ ਵੇਗਾਤ ਹੋਈ ਸੁ ਪਰਮੇਸਰ ਗਜਿਮੁ
ਰਣਕਾ ਹੋਤੁ ਪੁੰਨੁ ਹੋਵੈ ਗਾ । ਜੋ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀ ਆਹਿ ਤਹਿਤ ਅਹਿਦ
ਅਹਮੇਗਣਾਹਿ ਧਾਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ
ਗਾ ਪਟਜਿਨਾ ਮਹਿ ਖੁਨ ਕਰਮਿ ਕਰਿ ਕੈ
ਅਰਿਆ ਹੋਆ ਰਹੁ ਪਾਇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਲੀ
ਪਰਮੇਸਰੁ ਲੀਆ ਨਾ ਡੀਸ ਤਗਾ ਤਖਿਰੁ
ਤੁਪਤਿ ਤ੍ਰੈ ਹੋਗ ਨੁ ਤੇ ਇਹ ਆਇਖਿਰ ਉਨਿ
ਪਤਿ ਤ ਕਹਿਆ ਹੋ ਨਾਨਕ ਹੋਤੁ ਜੋ ਪਰ

ਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਤੇ ਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ਕੀਏ ਨਾ ਜੋ
ਜਾਨਤਾ ਗਾਉਂ ਨ ਕਉ ਤਾਰੇ ਟੀਆ ਭੀ ਨਾ ਜੋ
ਜੁਗਿਆ ਦ ਤੀ ਆਗਾ ਆਭੁ ਇਕਿ ਜੋ ਪਾਤਸ
ਹੀ ਕਰਦੇ ਹੈ ਤਿਨਾ ਸੇ ਬੁਰਿਆਈਆ ਭੀ ਕਰ
ਦੇ ਹੈ ਤਿਨਾ ਆਭੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਭੀ ਨਾ ਜੀਸਿ
ਰ ਤੋ ਨਾ ਕਹੁਦੇ ਧਾਓਨਿ ਕਦਿਨਾ ਪਾਪ ਕੀਤੇ
ਹੈਨਿ ਜੋ ਪਾਤਸਾ ਹੀ ਭੀ ਕਰਹਿਨਾ ਆਭੁ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਤੇ ਭੀ ਨਾ ਡਰਹਿਨਾ ਤਖਿਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਤੀਜਾ ਪਉੜੀ ਕਹਿਨਾ ਇਕਿਆ ਦੀ
ਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਇਕ ਨਾਰ ਥੀਆਹਿ ਨਾਉਸ

ਲਾਗਾ॥ਇਤਿ ਉਪਾਏ ਮੈ ਗਤੇ ਇਕ ਨਾਵੈ ਤੇਰਾ ਬਾਗ॥
ਅਗੈ ਗਇਆ ਸੇ ਜਾਣੀਆ ਨਿ ਹਿਤੁ ਨੈ ਦੇਵਾ ਗਾਉ॥
ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਹੋ ਪੰਡਿਤ
ਇਕੁ ਅਖਰੁ ਤੇ ਹੋਆ ਇਕ ਜਾਤੇ ਹੋਆ ਇਕ ਸਮਝੇ ਹੋਇ
ਕ ਪਾਤਸਾਹ ਹੋਆ ਇਕ ਉਨਿ ਕੇ ਆਗੈ ਭਿਖਿਆ
ਮਾਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਤੇ ਹੋਆ ਪਰੁ ਸੁਣਿ ਹੋ ਪੰਡਿਤ ਤੋ ਉਨਾ
ਆਗੈ ਜਾਇ ਪੁਛਿ ਹੋਗਾ ਅਤੁ ਜੋ ਈਹਾ ਸੁ ਖੁਦਾ ਤੇ ਹੈ
ਪਾਏ ਸੁਖੁ ਨਾਮੁ ਜਸੁ ਮਰਤੋ॥
ਉਨਕਉ ਐਸੀ ਸਜਾਇ ਮਿਲਸੀ ਜੋ ਸੀਰ
ਪਰੁ ਕਉ ਧੋਬੀ ਦੇਤਾ ਹੋਆ ਅਤੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਤਾਮੈ
ਦੇਤਾ ਹੋਆ ਅਤੁ ਰਵੀਚਾਰਿਆ ਕਉ ਰਤੀ ਹੋਐ
ਸੀ ਸਜਾਇ ਪਾਏ ਹਿ ਗੇ ਅਤੁ ਨਰਕ ਵੈਤੇ ਸੇ

ਲਤਿਗੋ॥ਅਤੁਲੈਪਰਮੇਸਰਕਉਸਿਮਰਤੇਹੈ॥ਅਤੁਤਿ
ਖਿਆਸਗਿਸਗਿਪਾਤੇਹੈ॥ਉਨਕਉਦਰਗਹਵਡਿ
ਆਈਆਸਿਲਾਹਿਗੀਆ॥ਤਬਿਪੰਡਿਤੁਹੈਰਾਨੁਹੋਇਗ
ਇਆਕਹਿਓਸੁਏਹੁਕੋਈਵਡਾਭਗਤੁਹੈ॥ਤਬਿਪਿ
ਰਿਖਿਓਤਬਕਹਿਆਨਾਨਕਤੂਜੋਐਸੀਬਾਤਾਕਰਦਾ
ਹੈ॥ਸੋ ਕਿਉਕਰਗਦਾਹੈ॥ਅਸੋਤਾਖਾਲਕੁਹੈ॥
ਤੂਮਾਤਾਪਿਤਾਦਿਸਰੀਰੁਦੇਖਕਾਸੁਪਰੇਸਾ॥
੧ਸੋਤਗਹਿਬੇਉਦਰੁਹੈ॥ਤਬਿਗੁਰੂਨਾਨਕਦਉ
ਜੀਪਉੜੀਕਹੀ॥ਬਿਤਿਸਦੇਹੁਅਗਣਾਖਪਿਖ
ਪਿਦੀਸੈਦੇਹਾ॥ਉਨਿਸੁਲਤਾਨਖਾਨਉ
ਦੇਰਿਸਾਹਿਖੇਲਾ॥ਨਾਨਕਉਨੀਚਲਿਆਸਤਿ

ਪ੍ਰਭੁ ਤ੍ਰੈ ਨੇ ਤਾ॥੧॥ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ਗੁਰੂ ਨਾ

ਨਕ ਕਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਤੈਂ ਪੈਦਿ ਕੀਤਉਸ ਸਾਹਿ ਬਕਾਇਆ

ਤ੍ਰਭੁ ਤੈਂ ਤਾ ਸੈਸੇ ਗੋਇ ਨ ਕੈਸਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਉਗ ਈ ਤੈ ਤਾ ਜੋ

ਪੈਦਾ ਪਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਨਕ ਨਾ ਉਵੇ ਖੋਸੈ ਕੀਮਰਿ

ਪਾਕ ਤੈਂ ਉਗ ਏ ਪਾਸਿ ਨਕਾ ਅ ਪ੍ਰਭ ਨੀਤਾ ਥਾ

ਨੇਕੇ ਤਗਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਕੇ ਆ ਨ ਤੈਂ ਤੀ ਥੀ ਸੇਕੀ। ਮਰਿ

ਗਏ ਪ੍ਰਭ ਸਿ ਤੈਂ ਪੈਦਿ ਤਾ ਸੈ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਨ ਪ੍ਰਭ ਕਿਸਿ

ਉਾਨ ਸਕੀ ਪ੍ਰਿਤਿ ਜਾਹਿ ਗੋ ਪਾਕ

ਇ ਜਾਹਿ ਗੋ ਨ ਸਤਿ ਸਕੀ ਬੋ

ਜੀਆ ਨ ਏ ਗਾ ਫਿਰਿ ਇ

ਸੁਣਾਨੇਤ੍ਰਿਆਕਰਹਿਾਤਬਿਪੋਰਿਤ੍ਰੈਨੈਰਾਨ੍ਰੋਹੋਇ
ਗਇਆਨਾਮਸਕਾਰੁਕੀਤੋਸੁਾਜਾਵੈਏਪੂਰਨੈ
ਲੈਤੋਰਆਤਮੈਆਪੁਣੇਏਹੋਸੋਕਗਿਾਤਬਿਰਗੁਬਚ
ਜੀਆਰਿਆਇਕੈਬੈਠਿਰਹਿਆਬੋਲਣੁਵਾਹੁਗੁਰੂ
ਆਖਿਆਪਰਮੇਸਰਕੀਤੇਏਜੋਕਿਰਤਿਭੁਖਨ
ਕਰੈਗਾਜੋਕੁਛੈਤਾਂਖੋਣਾਜੀਰਹੈਗਾਜਾਸੀਦਿਤਾਸ
ਆਈਰਹੈਗਾਫਕੀਰੁਆਇਮਜਾਣਸਕਰੈਗਾ॥
ਬਾਬਾਕਾਲੁਨੈਰਾਨੁਹੋਇਗਇਆਕਹਿਸਨਾ
ਵੈਰਹੈਤਾਕੋਹੋਵੈਗਾਜਾਖਿਗੁਰੁ
ਵਾਕਾਹੁਆਤਬਬਿਫਿਰਤੋ

ਦ ਵਾ ਨਾਨੈ ਜੀਇਸਦਾਵੁ ਝਾਨਾ ਨੀਉਤਾ ਹਿ
ਆਤਬਿਕ ਦੀਕਹਿਆ ਨੀਸੰਗ ਪੇਤ੍ਰੁਉਤਹਿ
ਆ ਨੇ ਸੈ ਮੁਚਾਨ ਸੰਗਤਉ ਪੇਤ੍ਰੁਉਤਾ ਹਿਆ
ਨੇ ਸੰਗਤ ਪਾਵਸੁਕਰਿ ਨਾਨੀ ਤਾਮੈਤ੍ਰਕ
ਪਸਿ ਵੈਦਾ ਨਾ ਤਬਿਗਤ੍ਰ ਨਾ ਨਕ ਆਖਿਆ
ਦੀਵਾ ਨ ਸਲਾ ਮਬਿ ਜੇਹਿਕੁ ਪਚਾਵੁ ਹਿ ਕਾ
ਤੁਹਿਆ ਨੈ ਵੈਤਾ ਜਥਾ ਵੁਕਰ ਸਾਮਕਤ੍ਰਸੀ
ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਵੇਜਿਕਰਿ ਦੇਖਤ੍ਰ ਪ
ਤਬਿਗਾਇ ਵੁਲਾਗ ਆਪਣੇ ਪਿਆਦੇ ਵੇਜੇ
ਜੇਉਤਾ ਆਦਮੀ ਜਾਵਹਿ ਤਾਪੇ

ਸੀ ਨੈਨਾਹਿ ਕਪਨਾ ਪੋਥੀ ਦਾ ਉਤਾਰਿਆ

ਨਠੀ॥ਤਰਿਵਾਵਸਬਣੁਕੀਤਾ॥ਗੁਮੁਣੀਏ

ਮ:੧॥ਜੋਗੀਹੋਵੈਜੋਗਵੈਭੋਗੀਹੋਵੈਖਾਇ॥

ਤਪੀਆਹੋਵੈਤਪੁਕਰੈਤੀਰਥਿ ਮਲਿਮਲਿ

ਨਾਇ॥੧॥ਤੇਰਾਸ ਦੜਾਸੁਣੀਜੈਭਾਈ ਜੇ

ਕੋ ਬਹੈ ਅ ਲਾਇ॥ਮਹਉ॥ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੋ

ਲੁਣੇਜੋਖਟੇਸੋਖਾਇ॥ਅਗੈਪੁਛਿਨ ਹੋ

ਵਈਜੇਸਣੁਨੀਸਾਣੈ ਜਾਇ॥੨॥ਜੈਸੋਤੈਸਾ

ਕਾਢੀਐਜੈਸੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜੋਦਮੁ

ਚਿਤਿਨਆਵਈਸੋਦਮੁਬਿਰਥਾਜਾਇ॥੩॥

ਇਹੁ ਤਨੋਦੁਸੀਬੈਕਰੀਸੋਰੈਲਣੈਏਹਿਕਾਇਓਨਾ

ਨਕ ਕੰਮ ਨਾਆਦੁਏਰਿਤੁਤਨਿਨਠੀਜਣਿਕਾਗੁ॥੪॥

ਜਹਿਕਰਿਭੁਖਣਾਰੁਸਮਤਟੀਕਉਸੂਮਕੀਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕੁਅਤੈਕਾਲੂਦੈਵੈਪਾਗਿਆਏਨਾਤਖਿਣਆਗਿਆਆਪ
ਣੇਮਸਰਕੀਹੋਈਆਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਪਾਗਿਧੁਇ
ਖਟੇ ਹੈਏਨਾਖਸੀਦਾਸੁਤੈਸਿਗੀਕੈਲੂਆਪਕੁ
ਖਾਵੇਟੀਉਦਾਸੀਮਿਟੈਨਾਹੀਗੁਰੂਨਾਨਕੁਤੁਸ
ਗਿਰਪੀਤਾਹਿਉਦਾਸੁਰਹੈਤਾਕਿਛੁਕਰਿਪਿਗੁਰੂਬਾਬ
ਨਾਨਕਜੀਤਾਹਿਕਰਿਬਾਗਲਹਿਕਿਸੁਤਾਆਖਿਗਿਹਿਨਾਲ
ਸਾਉਹੈਨਾਹੀਤਾਗਿਰਾਹਿਭੁਖਣਾਰਹੇਵਤਟੀਇਗਿਸ
ਮਿਲਿਆਆਖਿਆਆਗੁਰਾਆਖੁਦਾਸਾਬਗਲਹਿਕਿਆ
ਵੈਤਾਕੈਪੈਰਾਪਤੇਹੈਸੁਤਾਪਇਆਹੈਤਾਪਕੜਾ
ਦੇਪੈਤਾਹੋਗਨਾਦਰਪਤਾਦੀਛੁਟੀਆਚਲੇਗਈ
ਹੈ ਗਿਆਨਇਸੁਦਰਪਤਦਾਪਵਣਾਪਾਲੂ

ਹੋਤ ਬਿਗਸਾਇ ਭੁਲਾਇ ਆਖਿਆ ਇਸ ਨੂੰ ਜਗਾਇ ਭਾਗ
ਬਿਹੂਣਾ ਇਆ ਤਾ ਕਾਨੂੰ ਦ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਤ ਬਿਗਸਾਇ ਭੁਲਾ
ਇਆ ਆਖਿਆ ਜਾ ਮੈ ਕੋਈ ਦਾਣੀ ਭੀ ਗਰਾਹੁ ਨ ਹੋਤਾ ॥
ਆਭ ਏਹ ਭੀ ਵੇ ਸਨਾਂ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਹੀ ॥ ਤਬਿ
ਮਹਿ ਭੁਲਾਇਭ ਦੀਪਾ ਇਆ ਇਆ ॥ ਆਇ ਕਹਿ ਕਾਨੂੰ
ਨੂੰ ਦਾਇ ਓਸ੍ਰਾ ॥ ਅਭ ਆਖਿਓ ਓਸ੍ਰਾ ਕਾਨੂੰ ਮਤੁ ਇਸ
ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਇਕੁ ਮਨੁ ਏ ਦਾ ਹੋਵੈ ॥ ਏਹੁ ਮਨਾ ਪਰਖੁ
ਹੋਇ ਇਸ ਦਾ ਸਰ ਕਾ ਮੇਗਾ ਸਹਜੁ ਵੇਸ ਦਾ ਹੋ ॥ ਕਾ
ਨੂੰ ਭੀ ॥ ਜਿ ਤਹੂ ਤਿਆ ॥ ਅਤੈ ਸੈ ਭੀ ॥ ਜਿਤਾਨ ਨਾ
ਸਿਮਰ ਸਤ ਗੁਰਹਿ ਏਹੁ ਪੈ ਦਾ ਹੋਆ ਹੋ ॥ ਤਬ ਕਾ
ਨੂੰ ਆਖਿਆ ॥ ਜੀ ਪੁਰਾਇ ਦੀਆ ਪੁਰਾਇ ਹੋਤਾ
ਏ ॥ ਕਾਨੂੰ ਪਾਇਆ ਇਆ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ੳ

ਕੀ ਸਾਲਿ ਮਤਾਲ ਸਿਕ ਗੋਠ ਕੁਰਿ ਸੋ ਨਾਲਿ ਗਲਕ
ਗਨਾਠੀ ॥ ਤਬਿ ਸਤੁ ਪਰਵਤੁ ਗਾਦੁ ਖਿਆ ਆਖਲਿ
ਏ ਤੁਕ ਮਲਾ ਠੋਆ ਤੁ ਕਵਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਮਤ
ਆ ਦੀਆ ॥ ਗੁਸਿ ਆਖਿਆ ॥ ਕਵਾਤੁ ਪੁ ਫਕੀਰ ਨਾਲਿ
ਭੇਤਿ ਆਸ ਮਰਦੀ ਨਾਠੀ ॥ ਤੈ ਨੈ ਪਤੁ ਬਾਤੁ ਠੋਇਆ ॥
ਪੀਆ ਪੁਤ ਠੋ ਏਦਾਤੁ ਸਗਪਭੀ ਕਸਿਲਿ ਤਲਿ ਤਭ
ਸ ਕੀਆ ਗਾਲਾ ਦੁਨੀਆ ਸਾਨੁ ਲੋਕੁ ਤਸਰੇ ਠੋਲਿ
ਤੁਕਾਤੁ ਦਾ ਪੁਤੁ ਸਾਖਤੁ ਠੋਆ ਠੋ ॥ ਦੀਏ ਗੁਲਾਂ ॥
ਮਾਤਾ ਆ ਧੀਆ ਪਕਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦਿਲਿ ਕਾਏ
ਤ ਗੀਆ ਨਾਠੀ ॥ ਫਿਕਰ ਦਾ ਨੁ ਠੋਇ ਕਜਾਬਿ ਪੈ ਗਠਿਆ
ਸਿ ਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿ ਕੁਦੇ ਠੋਰ ਚਾਰਿ ਗੁਜਰਿ ਗਏ ॥ ਤਾ
ਮਲਿ ਕੁਕੀ ॥ ਤਾ ਕਵੇ ਦੀਏ ਸਰੀ ॥ ਸਸੁ ਪਾਇਆ

ਏਹੀ॥ਉਨਿਆਖਿਆਸਭੁਤੁਦਿਆਵੈਰੋਹੋ॥ਇਸਦਾਪੁ
ਤੁਪਾਇਆਹੈ॥ਚਉਥਾਇਨੜਾਨੈਆਹੋ॥ਪਾਦਸ਼ੇ
ਦਾਇਕੁਨਾਨਕੀ॥ਤਥਿਮਾਤਾਆਏਉਨਿਆਖਿਆ
ਕੋਦਾਤੁਸਿਪਾਇਆਕਰਦੀਨਾਨਕੀ॥ਕੁਛੁਪਾਇਆ
ਉਪੇਤੀਪਜੀਦੀਪਕਰਿਮਾਇਨਾਨਾਕਿਛੁਜਾ
ਣਦੀਪਕਰਿਨਾਨਾਤਿਸਭੁਕਟੰਕਾਦਾਣਾਕੀਤ
ਹੋ॥ਅਤੈਕੋਦਾਤੁਪਾਨਾਨੀਕਵਦਾਸੁਨਾਕਹਿ
ਆਸੀਤੈਨੈਇਕੁਨਾਨੀਆਪਦਾਤੁਫਿਰਦਾਨੁ
ਇਉਹੋ॥ਤਥਿਦਾਤੁਨੁਪਕਰਿਨੈਏ॥ਤਾਦਾਤੁਆ
ਇਆ॥ਆਖਿਆਕਰਾਮਾਸੀਤੈਨੁਦਿਆਪਦੇ
ਨਾ॥ਪਤੁਕਰਾਮਸਭੁਕੀਤਾਭਨਾਹੋ॥ਸੋਪਰੀਆ
ਇਆ॥ਪੁਤਾਪਾਸਿਪਤੀਠਨੈਦ॥ਹੋਇਆ॥ਤਾਕ

ਜਗਾਤੁ ਕਰਮਦੇ ਹੋਹਿ॥ ਤੁ ਜਗਾਤੁ ਕੀਤਾ ਭਾਣਾ ਹੋਇ॥ ਕੇਟ
ਆਸਣੀ ਖੇਤੀ ਚੁਣਹਿ ਪ ਕੀਪ ਜੀ ਹੋਇ॥
ਰਤੁ ਓਜਾੜਿ ਨਾਹੀ॥ ਕਿਸੁ ਜੋ ਦਿਸਿ ਖਲਾ ਹੋ ਵੇਤਾ
ਆਖਿਓ ਜੋ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤੁ ਭਾਣੇਓਆ ਹੋਇ॥ ਖੇਤ
ਖੇਤੀ ਖਸਮਾ ਸੇਤੀ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲਿਆ
ਖਤਾ ਜੀਆ ਸਾ ਨੁਕਸਾਣੀ ਖੇਤੀ ਵਣਹੀ ਹੋਸੀ ਅਸੀ
ਤਕਸੀਰ ਖਦੇ ਹਾਂ ਅਸਾ ਨੁਵਾਹਿਆ ਹੈ॥ ਕੀਤੁ
ਪਾਇਆ ਹੈ॥ ਵਾਹਿ ਕੀਤੀ ਹੈ॥ ਅਨਪੜੀ ਖੇਤੁ ਖ
ਦਿਹਾ॥ ਖਤਾ ਕੀਆ ਸੀ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਸਭਾ ਓਸਿ
ਖਦੇ ਨਾਹੀ॥ ਪਰਾਈ ਕੀ ਸਾਰ ਕਿਆ ਜਾਣਹਿ॥
ਤਬਿ ਕਾਲੂ ਭੈਰਮਨੁ ਹੋਇ ਰਹਿਆ॥ ਆਖਿਓ ਸੁ ਦੇ ਖੇਤੁ ਓ
ਕੋਇ ਉਜੜਿਆ ਆਹਾ ਖਾਟੇ ਹੋਇ॥ ਤਬ ਕਾਲੂ ਆਖਿ

ਆਤੈ ਨਦੇਵਰਾਣੀ ਖੇਤੀ ਕਰਦਿ ਜੁਠੀ ਹੈ॥ ਰਸਾਣੀ ਆ
ਸਾ ਜਾਂਦੇ ਹਿਆ ਗੈਆ ਗੈਰੈ ਪਭੁ ਦੇਤੁ ਸੁਭਾਏ ਸੀ
ਤਾਂ ਆ ਸਣੀ ਫਸਾਣੀ ਤੈ ਨੁ ਨਦੇਵਰਾਣੀ ਖੇਤੀ ਦੇ
ਹਿ ਦਸਾਣੇ ਹੈ॥ ਦਿ ਪਾਤ੍ਰਤਿ ਤੁਕਰਿ ਪਕਾਇ ਅਹਿ ਸੀ॥ ਤ
ਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ॥ ਪਿਤਾ ਜੀਆ ਸਾਖਿ ਤੁਹਿ
ਦ ਠੀਹੈ॥ ਅ ਤੈ ਭਣੀ ਦੇਸਾ ਹੈ॥ ਦਿਸਹਿ ਦਿਪਾਸ
ਦਿਭ ਲੀਹੈ॥ ਤਬਿ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ॥ ਬਚਾਆ ਸਾ
ਤੈਗ ਖੇਤੀ ਡਿਠੀ ਕਾਈ ਨਾਹੀ॥ ਛੁਡਿਆ ਆਪ ਦਾ
ਹੈ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ॥ ਅਸਾ ਦੇਹੁ
ਖੇਤੀ ਦਠੀ ਹੈ॥ ਰਿਤੁ ਸੁਣੈ ਗਾ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਉ ਸਬਦੁ ਉਚਾਇਆ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥੧॥
ਸਬਦੁ॥ ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮ

ਸੁਧਾਣੇਤਾਪੇਤ੍ਰਾਨਾਸੁਕੀਜੁਸੈਤੇਪ੍ਰਸੁਣਗਸਾਗ
ਪ੍ਰਗਟੀਕੀਵਸ੍ਰਾਕਾਉਕਰਸੁਕਰਹਿਤੇਸਮੀਐਧਾਰਭ
ਗਣਵਧੁ॥੧॥ਭੇਟਿਆਆਇਆਸੈਖਿਨ ਡੇਇਆਇ
ਨਿਆਇਆਤਗੁਸੇਹਿਆਕਿਗਣ ਭ੍ਰੁਸੈਕੀਇਆਗਣਉਂ॥
ਤਖਿਏਕਿਵਾਬਾਵੇਹਿਆਆਆਧਿਉਸ੍ਰਾਪਿਤਾਜੀਆਸ
ਨੀਪਤੀਕੀਜੀਸੁਣੈਆਜੀ॥ਪਿਤਾਜੀਆਸਾਗੋ
ਪਤੀਕੀਜੀਪਗੀਜੈਸੀਹੋਆ ਸਾਇਸਿ ਪਤੀਜਾਇ
ਤਨਾਆਸ ਗਹੋਂਜੈ ਤਸਣੁਜੀਣ ਨਕਾਸ ਭ੍ਰਉਤ
ਗਗਾਤ੍ਰਣਕੇਕੈ ਏਨਾਕੇਗਗਾਪੁਣ ਧੀਆਸੁਧਾਣੇ
ਹੁਧਾਨਿਗਾਆਤੇ ਏਕੀਗਭਿਗਾਉਭਾ ਈਸਭਕੈਏ
ਵਗਸੋਵਗਾਗਤਿਸੁਸਾਹਿਕਚੀਸੈਕਿਗਸਾਣੈ ਏਠੇ
ਹੋਸੈਸੋਗਕਣੁਤ੍ਰੁਪਸ ਸਾਨਾਕਗਜੈਹੋਤਿਸੁ

ਦਾਰੀ ਤੁਮ ਦੇ ਨਾਲਿ ਕਿਛੁ ਵਿਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਤਿਸ ਦਾ ਇ
ਨਦਾ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਰਹਦਾ ਨਾ ਜੋਇ ਹੁ ਭੰਗ ਦਾਨ
ਸੈਦਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਜੀਆ ਸਾਂਏ ਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ ਕੋਈ ਹਿ
ਨ ਪਾਵੈ ਤਾਂ ਸਉ ਦਾਗ ਗੀ ਚਾਕਰੀ ਨਤੁ ਪਟਦੁ ਸਤੁ
ਸਤੁ ਪਿ ਵਡਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਤਬ ਕਾਲੂ ਡੇਰਾ ਨੁ ਜੋਇ ਰਗਇ
ਆਆ ਆਖਿਓਸੁ ਬੇਟਾ ਤੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆ ਸਾਹਿ ਨਸੁ
ਇਆ ਰਿਹੁ ਨਾ ਹੀ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਖਿ
ਆ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਿਨਾ ਸੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਡਿਠਾ ਹੈ ਤਿਨਾ ਸਾਨ
ਇਆ ਹੈ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਸਬਦੁ ਉਚਾਰਿਆ
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ
ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀ ਠਾ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕ
ਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ਕੋਈ
ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ਰਹਾਉ॥ ਸਭਿ ਸੁਰ
ਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ॥ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀ
ਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ॥
ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ॥੧॥ ਸਭਿ ਸਤ
ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀ
ਆ ਵਡਿਆਈਆ॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ
ਆ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ॥੩॥ ਆਖ
ਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥
੪॥੧॥ ਤ੍ਰਿਫਿਓਕਾਣੁਕਰਿਆਏਹਨਸਾਣਾਫਕਿਰੁ
ਰਾਸਾਮਾਗਗਪਕੜ੍ਹਾ॥ ਜਿਗਮਤਿਵਿਨਾਜੀਵਡੇ

ਸਾਹੋ।ਤਬਿਵਿਸ੍ਰਿਕੀਚੈ ਬਾਬਾਨਾਨਕੁਨਉਪਕਰਿਗਇਆ।

ਦਾਲਤੂ ਉਠਿਗਇਆ।ਆਖਿਆਤਾਂਇਕਿਗਤਿਆਲਗਾਣਾਆਖਿ

ਓਸੁਦੇਤੁਅਸਾਡੇਕੇਮਨੁਰਜੈਗਇਆ।ਆਪੁਰਬ

ਹਰੈਖੇਤੀਉਤੇਰਨਾਹੀ।ਤਬਿਮਤਾਆਈਆਖਿ

ਕਰਿਲਗਾ।ਉਪਰਿਸਾਹਿ।ਆਖਿਓਸੁਬੇਦਾਤੂਆ

ਇਸਿਨਾਅਹਿਸਾਹਿਬਹੋ।ਅਤੈਉਹਿਪੜਤੋਹੁ

ਕਪੜਲਬੀਆ।ਣੀਕੁਕੈਫਿਰਾ।ਤਣਿਦਾਰਾਹਿਸ

ਹੁੈਹੋ।ਸਤਕੈਥੀਆਖੈਤੋਦਾਤੂਦਾਪੁਤ੍ਰੁਹੋਆ

ਹੋਆ।ਤਬਿਬਾਬੇਕੇਵਲਿਆ।ਸਕਤੁ।ਆਪਣੀ

ਦਾਹਿਸਸੈਗਮਹਿਤਾਂਉਠਿਆ।ਆਖਿਉਹਿਖਾਸਾਹਾ

ਉਸਾਸੇਨਾਮਕੀਤਾਗੋਬਿੰਦੁਖਾ।ਉਤੁਬੁਧੋਖਾਹਿ

ਗਣੀਅਹਿੰਦੁਖਾ।।ਸੋਇਓਹਿਸਗੋਸੋਈਆਹਿ

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿ
ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥ ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ
ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਦੇਦਾ ਰਹੈ
ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ
ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ
ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖਸ
ਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾ
ਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥ [illegible]
ਬ [illegible] ਤੀਆ ਪਰਵਾਰ [illegible]
[illegible]

ਆਖਸਣਗੋਸੋਇਵਡਾਹੈ ਖੁੰਹੈਆਗਾਸਿਕਾਣੁ ਚ
ਪੁਤੁਇਵਡਾਨਾਹੈਆਗਾਤਬਿਧਿਵਾਂਢਾਨਾਤੁਅਜੀਨੇ
ਤੀਰਥਾਂਈਪਾਇਵਪੀਇਵਡੁਨਾਹੀ॥ਸਾਗਾਪ
ਹਵਾਹੁਵਦੀਆਕਾਂਉਂਰਓਆਮਭਲਗੋਸ
ਖਇਕਾਣੁਤੁਇਆਢੇਜੈਂਹੈਗਾਸਿਮਰਾਪੁੜ
ਪਇਆਹੈਗਾਤੁਕੇਈਵਡੁਮਰਿਲੈਸਿਢੁਰਾਜੁਕ
ਗਿਕਿਆਸਾਪੇਕਥੇਰਉਲੈਲਪੁਹੈਗਾਤਗਾਪੁ
ਤੁਰੰਗਾਂਹੈਵਗਾਤਾਂਪੇਤੀਹਕਿਤਨੇਜੀਹੈਵਾਂ
ਗਾਤਬਿਕਾਣੁਉਹਖੜਾਂਹੈਆਗਾਸਾਂਇਕਰਿਵੈ
ਤੁਮਰਿਖਪਾਇਆਇਆਗਾਤਬਿਵਡੁਆਇਖ
ਸਾਂਹੈਇਆਗਾਤਬਿਧਿਗੁਨਾਨਕਰੀਚੌਪਕ

ਕਿਲ ਗਾਨਾਏ ਵਾਟ ਪਏ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਵੜਾ
ਖਿਲਿਖਿ ਪਧੀਆ ਪਗਣਿ ਕਿ ਵਡਿ ਉਚਿ ਬੈ ਣਾਆ ਪਏ
ਲਗਾ ਫੇਰ ਹੋਏ ਤੁੰਕਿ ਆਖ ਸਾਹੋ ਤਬ ਫੇਰ ਖਹਿ
ਆਲੇ ਕਿ ਕੁਤੇ ਗ ਆਤ ਸੈਮੁਚਿ ਹੋਸੈ ਹੈ ਪਰਾ ਤਾਂਗ
ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਉਸਿ ਆਆ ਸੋਨੇ ਕੁਦਿ ਤੇ ਸਾਹੋ ਤੁ ਭਰਾਈਆ
ਹੋਗੀ ਪਕੜਿ ਸੰਦੁਲੇ ਬਾਹਾ ਭੀਤਾ ਹੋਤੁ ਗਤਾ
ਨ ਟੀਕ ਗਕਕਲੇ ਰੇਸਮਾਹਿ ਜਾਹਿ ਹੋਦਾ ਪਰਿਆ
ਪਏ ਸਮਗੀਆਹਿ ਨਾਲੇ ਜਿਸ ਗਤ ਸਾਹਿਆ ਪਏ
ਤੁਰਿ ਸਰਾ ਤੁਰੇ ਹੋਏ ਸੈਲ ਹੋਤੁ ਪਹਿਲੀ
ਗੀ ਪਛਾਤੁ ਆਏ ਸਾਰਾ ਬਕੁੰਡ ਲੇ ਤਰਿ ਤੁ ਹੋਏ ਕਾ
ਪਹਿਲਾ ਤੁ ਪੁਲੇ ਗੋਰਾ ਤੁ ਪਲੈ ਹੋਏ ਪੜਿਆ

ਆਖੀਆ ਕੇ ਆਖਿ ਵੇਖਣੁ ਸੁ ਪੁਰਖਾ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣੁ ਣਾਇ
ਤਾਂਹਿ ਵੇਖਿਆ ਪਤਿਆਣ ਪੈਤਾ ਵੇਖੈ ਦਿਸੈ ਕੋਈ ਜਾਸੀ
ਸਚੇ ਤੇਰੁ ਸੁਣਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਤ
ਕਿਰਤੁ ਕੇ ਬੇਲਿ ਵਿਦਰ ਦੇਸ ਜਾ ਪਾਇਆ ਰੁ ਸਬਦੁ
ਕੀਤਾ ॥ ਰਹੁ ਸਣਾ ਰਹਿਆ ॥ ਸਬਦੁ ॥ ਮ:੧ ॥ ਭੁਲੇ ਵੇ
ਦਨ ਜਾਣੁ ਣਾਇਆ ॥ ਇਸ ਮਾਨਾਇਆ ਪੇ ਨਕਉ ਮੋਲੈ
ਮਤਾ ਖਿਆਰ ਜੇ ਤੇ ਵੇਦੁ ਪੁਰਤੇ ਸਗੀਗਾ ਪੇ ਸਾਚ
ਡੁਨਾ ਣਾ ਗੈ ਕੀਗਾ ॥੧॥ ਤਾ ਉਣਾ ਦੁ ਸੁ ਖਿਵੈ ਜਾ ਹਿਰਦੁ
ਖਭੁ ਪਾਇ ਕਰਦੁ ਪਸਕ ਤਵਾਂ ਜਸਨੁ ਤ ਗਇ
ਡੁ ਪਸੂਆ ਣਾ ਗੋ ਤਲਿ ਪਾਇਆ ਵੇਦ ਨਭੁਲਿਆ ਜਾਣੁ
ਣਾਇ ॥੧॥ ਪ ਸਸੁਖਿ ਸਾਰਿਕੇ ਇ ਗਸੋ ਭੋਗਾ ॥

ਤੈਤੇ ਭਾਗਿ ਉਨਿ ਮੇਰੈ ਦੈਗੀ॥ ਮਨਾਂ ਪੈਰ ਉਮੈ
ਮਤਾਇ॥ਵੇਰ ਨਭੂਣਾ ਨਭੂਣਾ ਇ॥੨॥ਹੋਰ ਨਾ
ਕਾਹੁ ਚੋਰ ਨਵਸੁ॥ਸਾਤਮ ਕਾ ਕਸੁ ਮਹਿ ਮ
ਨਿਸਾਸੁ॥ਸਾਸ ਗੈ ਦੈ ਕਾਂਹਿ ਆਦਲਿ ਪਾਇ॥ਤਕੇ
ਪਾਵੈ ਕੋਇ ਨਾ ਪਾਇ॥੩॥ਕੋਚ ਨਕਾਹਿ ਆਨਿਗ ਮ
ਾਹੋਸੁ॥ਭਿਮ ਮਹਿ ਨਾ ਸੁਨਿ ਰਨਾ ਅਸਾਧੁ
ਖੇਰਿ ਗਮਭਿਗ ਦੇ ਗਵਾਇ॥ਨਾ ਨਕ ਕੂਣ ਮਿ
ਸਾਲੈ ਨਾਇ॥੪॥੧॥ਤਬ ਕੈ ਕੂਹਰਿ ਨਹਿ ਪਰਾਠ
ਆ ਆਪਿ ਉਸ ਭਾਈ ਵੈਤੁ ਸੋ ਚਿਤਾਇ ਕੂਨਾਕ
ਗੈਤੁ ਪਰਿ ਚੁਪਭ ਰਨ ਨ ਹੁਕੈ॥ਤਬਿ ਵਾਕੈ
ਵਤੁ ਉਠਾਇਆ॥ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦਿਖਣੀ ਮ:੧॥ਕ
ਤਕੀ ਮਾਸੀ ਬਾਪ ਕਰੇ ਕਰ ਕਾਵਿ ਦੁ ਧਾ ਵੈਤਤ

ਸਿਆਣੋਆ ਅਗਹਿ ਕਿਛੁ ਸਾਣ ਕੀਤ ਰਹਿ ਪਾਣੀ ਜੇਕ
ਨਉ ਪਾਏਗਾ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ
ਤੇਰੇ ਕਹੇ ਨ ਜਾਣੀ ਅਉਗੁਣ ਮੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੇ
ਤੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਹਮ ਚੀਨੇ ਕੇਤੇ ਪਸੂ ਉਪਾਏ ਕੇ
ਤੇ ਨਾਗ ਕੁਲੀ ਮਹਿ ਆਏ ਕੇਤੇ ਪੰਖ ਉਡਾਏ॥੨॥
ਹਟ ਪਟਣ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਭੰਨੈ ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਘਰਿ ਆ
ਵੈ॥ ਅਗਹੁ ਦੇਖੈ ਪਿਛਹੁ ਦੇਖੈ ਤੁਝ ਤੇ ਕਹਾ ਛ
ਪਾਵੈ॥੩॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਹਮ ਨਵ ਖੰਡ ਦੇਖੇ ਹਟ
ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ॥ ਲੈ ਕੈ ਤਕੜੀ ਤੋਲਣਿ ਲਾਗਾ ਘਟ
ਹੀ ਮਹਿ ਵਣਜਾਰਾ॥੪॥ ਜੇਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗ
ਰੁ ਨੀਰਿ ਭਰਿਆ ਤੇਤੇ ਅਉਗਣ ਹਮਾਰੇ॥ ਦਇ
ਆ ਕਰਹੁ ਕਿਛੁ ਮਿਹਰ ਉਪਾਵਹੁ ਡੁਬਦੇ ਪਥ

ਰਤੇਗੋਯਾ॥ਜੀਅੜੇਆਸੀਸਭਵੇਰਵਰਤੁਪ੍ਰਭੀ
ਤਰਿਵੈਸੋਕਾਤੀ॥ਪੂਰਨਵੇਨਾਨਕਹੁਕਮੁਪਛਾਨੁ
ਸੁਖਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੧॥ਤਬਿਆਗਿਆਪਰਮੇਸਰ
ਕੀਹੋਈਸੀਸੇਗੁਰੂਨਾਨਕਬਾਹਰਿਆਇਆਤਾਂਕਵੇ
ਨਾਨਕਦਾਵਰਤਣੇਜਾਸੋਗਮੁਖਾਸੋਨ ਬਾਵਰਹੁ
ਲਤਖਾਨੁਦਾਮੋਦੀਮਾਜੋਗਇਸਹਿਆਜੋਨਨ
ਕੁਹੋਗੁਨੁਗਹਦਾਹੋ॥ਕਮੁਕਾਜੁਕਿਛੁਨਹੀਕਰਦਾ
ਤਬਿਓਨਿਕਿਤਾਂਵਤਗਿਮੀਰੈਨਾਨਕਤੂੰਆ ਸਾ
ਸੇਗੁਮਿਲਾ॥ਤਬਿਓਨਿਕਿਤਾਂਵਤਗੁਰੂਨਾਨਕ ਪਰੀ
ਤਾਆਖਿਓਸੁਹੋਵੈਤਾਜੋਗਮਸੋਗੁਮਿਲਣਾ॥
ਤਬਿਖਾਰਿਦਿਆਆਦਮੀਆਆਖਿਆਸੋਹ

ਪੁਤਾ ਦੇ ਤਾ ਭਾਣੈ ਉਹੁ ਵੇਖਾ ਮਤੁ ਉਸ ਦਾ ਮਨੁ ਉਠਿ ਜਾਇਕੈ
ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿਤਾ ਨ ਪੁਰਖ ਉਨ ਗਾਪੁਤੁ
ਪਹਿਲਾ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬਰੀ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਦੀ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਾਗੀ ਖੇਮ ਗੁਰ ਕਰੈ ਸਾਆ ਪਿਉ ਸੁਤੀ ਤੂ ਆਸਾ
ਜੇ ਗੁਆਗੇ ਨਾਹੀ ਸੀ ਤੁ ਨਿਤਾਣੀ ਦਾ ਪਾਪ ਕੋਦਹਿ
ਗਾਇਆ ਕਿ ਉਕਰਿਆ ਹਉ ਗਾ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਆਖਿਆ ਏਥੇ ਸੀਹਿ ਬੈਠਿਆ ਕਰਦੇ ਆਂ ਹਾਂ ਅਰੁ
ਉ ਬੈਠਿਆ ਕਰਹੁ ਗਿਆ ਸੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਦਿਤੇ ਕਸਿ
ਨਾਹੀ ਤਬਿ ਉਹਿ ਫਿਰਿ ਨਤੀ ਕੀਤਾ ਆਮਾਰੇ
ਜੀਤ ਸਾ ਪਾਹਿ ਬੈ ਛਡਿਆ ਹਾਤਾ ਮੇਰੇ ਭਾਣੇ
ਸਾਰਤਾ ਨਾਦੀ ਪਤਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ॥੧॥

ਜੋ ਓਹੁ ਮੈਸਾਹੁ ਮੋਰ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਨਾਹੀ ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ
ਮਹਰਵਾਨੋ ਕਹਿਆ ਆਖਿ ਓਸੁ ਗੁਰੂ ਉਤਾ ਕਿਵ੍ਹਾ
ਰਗਿਆ ਦਿਨ ਦਿਨੁ ਤਰੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ਨੇ ਦੇਗੀ ॥
ਤਬਿ ਉਨਿ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਪਿੰਡੁ ਰਹਦੀ ਨਾਹੀ ॥
ਮੈਨੂ ਨਾਲੈ ਲੈ ਚਲੁ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਆਪ
ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਸੈਤਾਨ ਹਾਰੇ ਮੈ ਗੁਜਗਾਰ ਦੈ
ਰਖੀ ਬ ਟਸੀ ਤਾ ਮੇਸ ਚਾਹਿ ਲੈ ਸਾਤ੍ਰ ਆ
ਗਿਆ ਮੀਨਿ ਲੈ ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਓਨ੍ਰ ਪਕਰਿ ਰਹੀ ॥ ਤ
ਬਿਰਹੁ ਨਾਨਕ ਵਾਣੀਆ ਬੰ ਧਾ ਧਾਸੁ ਬਿਦਾਰੀ
ਰਾ ॥ ਸੁਣਤਾ ਨ ਪੂਰਕਰ ਉਪਦਿਆ ਕਿਆ ਫਿਰਹੁ
ਦਹੁ ਰਹੁ ॥ ਜਾ ਸੁਣਤਾ ਨ ਪੂਰਕ ਉਗਹਿ

ਆਤਥਿਰੋਗਮਾਨੁਮਿਤਿਆਰੋਗਮਾਨੁਬਧਤ੍ਰਪ੍ਰਸੀ
ਤਿਆਣਾਆਪਓਨੁਭਾਈਵਿਣਾਨਕਦੰਗਾਭਲਾ
ਹੋਤਥਿਰੋਗਮਾਨੁਦਰਬਾਰਿਗਾਇਆਤਾਇਕਮਿਦ
ਓਲਤਯਾਨਰੋਗਆਮਨੁਕੀਤਿਸ੍ਰਾਆਖਿਓ
ਤਾਨਬਧੁਮਲਾਭਤਿਸਗਾਇਕੁਸਾਲਾਧਿਵਿ
ਆਇਆਹੋਨਬਧਰੋਗਮਿਤਿਆਗਨਦਰੋ
ਤਬਿਦਓਲਤਆਨਕਹਿਆਤਾਇਪੇਨਿਆ
ਤਾਤਥਿਰੋਗਮਾਨੁਆਇਕਹਿਮਨੁਨਾਨਕਰੋਬਾ
ਨਿਰੋਗਾਇਆਇਵਡਪਸਕਮੀਆਗੋਸਪਿਕਰਿ
ਮਿਤਿਆਯਾਨੁਬਧਤ੍ਰਪ੍ਰਸੀਤਇਆਆਪਿ
ਕਹਿਆਇਸਕਾਨਾਓਰਿਆਟੋਤਥਿਰੋਗਮਾ

ਣਤਾਰੀਤੀਆਰਸੀਇਸਕਾਨਾਉਨਾਨਕੁਹੋਆਤਬਿਪੀ
ਰਹਿਆਆਇਏਹੁਭਾਣਾਦਿਆਨਤਦਾਨੁਨਾਰਹਿਆ
ਵਸਾਹੋਆਮੇਰਾਕੈਮੁਇਸਕੋਣਵਾਲੋਕਰ ਹੁਤਬਿਕੁ
ਭੁਗਾਨਕਖੁਸੀਹੋਇਕਰਿਮੁਸਕਾਇਣਾਗਾਪੀ
ਸਿਰਪਉਦਿਤਾਤਬਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੈਸੇਗਮੁਪ
ਰਿਆਹੋਆਣਗੋਰ ਮੁਕਰਰਹਿ॥ਸੋਸਾਕੈਮੁਕਰਰੀ
ਹੋਸਭੁਕੈਏਖੁਸੀਹੋਵੈਆਸਭਿਸਿਕਾਆਪੀ
ਹੋਵਾਹੁਵਾਹੁਕੈਏਭਾਣਾਹੋਆਸਭਕੈਪਾ
ਆਗੋਸੁਪਾਰਸਕਗਾਪਾਨੁਕਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋ
ਆਆਅਰਦੇਸਿਆਣੁਯਾਖੁਭਾਨਕਦੇਵਕੀ
ਣਾਆਪਾਦੇਸੀਪਾਇਓਹੁਰਪਾਰ ਮੋਸਰਰਵੇਆਰ

ਇਸ ਦੈ ਵਿਚਿ ਆ ਤੈ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਰਾਤਿ ਕਰਉ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋ
ਵਾ ਪਿਛਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨੂ ਆਇਆ ਆਖਣ ਵੇਰੀਤੁ
ਆਇ ਖੜੇ ਨਾਲਿ ਹੁਣਿ ਦਿਆਆ ਆਗੂ ਤੋਂ ਹੋ ਕੁਪਿਛੋ
ਆਵਿਆ ਤਿ ਨਾਲੋਗੁ ਖਾਨ ਤਾਈ ਆਇਕੇ
ਆ ਗੁਰ ਫੇਰ ਗਇ ਦੈਵਾ ਸਭਿ ਲੋਕ ਟੀਆ ਖਾਵ
ਗਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵੈ ਪਸਾਦਿ ਸਭਿ ਖੁਸੀ ਹੋਏ
ਆਤੁ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕੀ ਰਸੋਈ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸਭ ਆਇ ਖੁ
ਸਿਆ ਤੈ ਗਾਵਿਨੁ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋ
ਵਾਆ ਭਰਿ ਖੇ ਪਹਰੁ ਰਾਤਿ ਰਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਵੇ
ਈ ਆਇ ਤਾਂ ਵੇਈ ਮਾਨਾਨਕ ਰਸਿਆ ਭਰਤਾ ਪ੍ਰਭਾ
ਤਿ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਣ ਟਿਕੈ ਲਿਖਿਣੁ ਬੈਠਦਾ ਸਿ

ਗਿਆਨਰਬਾਬਿਦਉਤਰਸਨਾਧਿਅਤਿਸਬਦਬੋਲੈ
ਇਕਦਿਨਿਗਿਆਨੀਆਪਰਮੇਸਰਕੀਓਟੀਆਸੈਨਿਤਾ
ਪੜਿਦਾਗਿਆਤੁਰੈਦਾਆਖਾਸੁਇਕਦਿਨਿਗਿਰਿ
ਵੁਪਿਸਸਪੜਿਦਾਗੁਰੈਕਰਿਗਾਇਆਆਕਪੜੇ
ਨਾਤਿਖਿਸਸਪੜਿਦਾਕੇਨਵਾਏਰੀਤੈਆ
ਪਿਨਾਵਕਿਪਾਇਆਆਸਿਉਪਾਇਆਨਾਇਉ
ਆਗਿਆਆਪਰਮੇਸਰਕੀਨਾਤਿਸੇਵਕੈ
ਗਉਨਾਦਾਰਗਾਨਪਰਮੇਸਰਕੀਸੇਵਕਾ
ਨਾਇਆਰਸਕੀਤੀਨੀਨਾਨਕੁਨਾਜਰੁਨੌ
ਤਕਿਸਰੀਰਦਾਗਾਨਦਾਰਸਨਾਨੌਆਆਸਾਇ
ਕਮਿਨਰਵਾਨਾਨੌਆਆਤਕਿਓਜੁਖਿਸਸਤ

ਦਾਤੁਰ ਪੜਿਆ ਉਤੇ ਪੜਾਆ ਨਾਸੈ ਪੜਾ
ਪੜ ਹੁਇ ਗਇਆ ਉਨਿ ਆਖਿਆ ਸੋ ਨਾਨ
ਕੁ ਰਗੀਆ ਇਹੁ ਹਥਿ ਪਾਇਆ ਆਹਸੈ ਨਿਕ
ਲ ਉਨਾ ਨੀ ਓਸਿ ਆਇ ਖਾਨ ਪਾਸਿਆ ਸੁ
ਕੀਤੋ ਸੁ ਆਖਾਨ ਮਦਾ ਮਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਗੀਆ
ਉਹਥਿ ਪਇਆ ਆਹਸੈ ਨਿਕੁਲਿ ਉਨ ਨਾ
ਤਕਿਪਾਨਾ ਸਧਾਤੁ ਹੋਇਆ ਕਾਗਿਆ
ਇਆ ਰਗੀ ਉਹ ਉਹ ਪਇਆ ਇਆ ਮਦਾ
ਨਾਕੁਣਾ ਓਆ ਕੁਦਾਲ ਬੰਧਿ ਪਵੈ
ਤਕਿ ਮਦਾਨੁ ਸੈਧਿ ਬਕੈਧਿ ਕੁਣ ਸੈਨ
ਨੀ ਤਕਿਪਾਨੁ ਕਤੁਰ ਣਗੀ ਭਉਆ

ਫਿਰਿ ਅਸਵਾਰੁ ਹੋਆ ਆਖਿਓਸੁ ਨਾਨਕ ਭ
ਲਾ ਵਜੀਰੁ ਖਾਧਾ ਖਤੁ ਪਤਿ ਆਇਆ ਆਖੀ
ਆ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਓਹੀ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਨ
ਜਾਹਰੁ ਹੋਆ ਤਾ ਮੁਤਸਦੀ ਕਹੈ ਰਾਇ ਭਿਰਿ ਕਰਿ ਆਖਿਆ
ਜੇ ਰਾਮਿ ਆਣਾ ਤੁਕਮੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਹੋ
ਤੁ ॥ ਮੋਰੇ ਨਾਮੁ ਕਾਧਿਆਣਾ ਹੋਤਾ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਤਰਿਗ੍ਰਹ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਸਾਣੀ ਮੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਆਣਾ ਪ੍ਰੀ
ਤਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਮੈਤੈ ਰੋਗ
ਲਿਤਾ ਮੈਤੈ ਰੋਤਾ ਈਸਿ ਤੁਣਕੀ ਆਹਿ ਆਤੁਸਤੈ ਰਾਗ
ਨਾ ਤੁਸਿ ਦੇ ਗਾ ਸੋ ਸਭ ਮੈਨਿ ਹਾਜਰੁ ਕੀਤੈ ਹਰਿ ਨਾਉ
ਜਾ ਏਕਰਿ ਮੋਰਾ ਨਾਮੁ ਜਾਪਿਆ ਭਰਣਿ ਕਾ ਬੀਬੀ ਜਪ
ਹਿ ਆਤੁ ਸੇ ਸਾਰ ਬੀਜਿ ਰਹੈ ਪੁਰਤ੍ਰਾ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ

ਇਆਨੁਸੋਵਾਸਿਅਨਾਦਿਨਿਰਜਾਮੋਤੇਰੋਤਾਈਆਪ
ਸਾਮੁਰੀਆਹੋਗੁ ਪੋਵਿਮਤਿਕਮਿਤਰਿਆਵ
ਨਾਨਕਸਚਾਮਕੀਤਾਮਿਛਾਂਹੇਆਤਬਿਸੁਕਮੁ
ਉਆਆਬਿਆਹੇਦੀਨਾਨਕਮੇਗਨਾਮਰੀਵਹਿ
ਆਈਕੈਸੀਹੈਕਰਤਬਿਵਾਵਬੋਇਆਪੁਨਿਅ
ਨਾਦਰਉਚਾਗਗੁਸੀਰਗਾਮ:੧॥ਸਬਦੁ ਕੋਇ
ਕਦੀਸੋਗੀਆਰਤਾਪਛੁੜਪਛੀਆਪਿਆਹੁਰਿ
ਦਸੁਰਤੁਪ੍ਰੀਤਿਕੈਹੋਨੇਹਆਨੁਪੋਸਛਿਨ
ਸਾਉ॥ਭੀਤੇਗੀਕੀਮਤਿਨਾਪੈਵਹੁਉਕਵਡੁਆਖ
ਤੇਗਾਨਾਉ॥੧॥ਸਚਾਸਾਹਿਬਾਭੁਜਿਜਪਾਇਆਸਾਉ
ਇਆਪਰਤੁਆਪਸਾਤੇਭਾਵੈਤਾਕਰੇਤਮ
ਹੋਗਨਾਉ॥ਭੁਸਾਕਦੀਆਵਾਗਿਛਗਿਆਪੀਸ

ਵਿ ਪੀਸਾ ਪਾਇਆ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲਿਆ ਭਸਮ ਸੇਤੀ
ਰਲਿ ਜਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ
ਆਖਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਪੰਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ ਭਵਾ ਸੈ ਅ
ਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਊ ਨਾ ਕਿ
ਛੁ ਪੀਆ ਨਾ ਖਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹ
ਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਾਗਦ ਲਖ
ਮਣਾ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੀਚੈ ਭਾਉ ॥ ਮਸੂ ਤੋਟਿ ਨ ਆ
ਵਈ ਲੇਖਣਿ ਪਉਣੁ ਚਲਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮ
ਤਿ ਨਾ ਪਾਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੪॥੧॥
ਤਥਿਓਗਿਆ ਵਡੁ ਤੌ ਆਣਾ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਤੇ
ਗੀ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹੋਰਾਹੁ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਿ ਯਭੌ
ਕਹੁ ਨੇਕਿ ਸੀ ਕਿਆ ਕਿਆ ਹੋਆ ਹੋਆ ਤੇ ਮੇਰਾ

ਓਦਿਹਦਿਆਰਿਆਸੁਣਿਆ॥ਬਕੀਤਸਾਹਿਬ ਨ ਨੇਗ॥

ਤਬਿਕਬਾਬੇਕੀਤਿਆਪਉੜੀਮ:੧॥ ਰਾਗੁਆਸਾਦੁਪਾਸਾ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕ

ਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥੧॥ਦਪਰਮੇਸੁਰਹੁਕੀਤਾ॥ਤਬਿਫਿਰਿ

ਆਗਿਆ ਆਈ॥ਹੁਕਮੁਹੋਆ ਨਾਨਕਤਿਸੁਉਪਰਿ

ਤੇਰੀਨਦਰਿ॥ਜਿਸੁਉਪਰਿਮੇਰੀਨਦਰਿ॥ਤਿਸੁਉਪ

ਰਿਤੇਰਾਕਰਮੁ॥ਜਿਸੁਉਪਰਿਮੇਰਾਕਰਮੁ॥ਮੇਰਾਨਾਉ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰਰਾਖਿਆ ਤੇਰਾਨਾਉਗੁਰੂਪਰਮੇ

ਸਰੁ॥ਤਬਬਾਬੇਨਾਨਕਪੈਰੀਪਾਇਆ॥ਸਿਰਪਾਉਬਖ

ਸਿਆ॥ਸਬਦੁਬੋਲਿਆਮ:੧॥ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀ॥ਤੋਆ

ਆਰਤੀ॥ ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇ

ਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥ਧੂਪੁਮਲਆ

ਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ
॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ
ਅਨਹਤਾ ਸਬਦੁ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈ
ਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ
ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ
ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ
ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁ
ਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ
ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ
ਅਨਦਿਨੁ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੧॥
ਤਬਿ ਆਗਿਆ ਆਉ ਨਾਮੁ ਦੁਵਾਰਨੇ ਹੋਈ ॥ ਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ

ਤੁਸੀ ਪਾਇ ਪਰੁ ਜਾਇਆ ਵਹੁ ਜਾ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੇਤ
ਈਤੀ ਸਭੇ ਪਿਛਿ ਤੁਸੀ ਪਾਇਆ ਵਹਿ ਨਿਕਲਿਆ ਆਦ
ਮੀਆ ਉਹਿ ਦੁਰੂਹ ਕਾਟਿਆ ਜਾ ਤਬਿ ਵਿਲੋ ਕਢਿ ਚਾਲੇ ਕਾਵ
ਤਿਆ ਜੋ ਗੋਇ ਹੁਤਾ ਦਗੋਆ ਪਿਇਦੂ ਪਹਿਆ
ਜਾਇ ਹੁਕਿ ਖੁਧੇ ਦਾਤੇ ਆ ਜਾ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੇ ਗੈ
ਆਇ ਕਹਿ ਵਹਿਆ ਤੇ ਗਸ ਭੁਲਦਾ ਇਦੂ ਗੀਕੀ ਤ
ਲੇਕੁ ਧਕੁਤੁ ਜਾਇ ਗੋਲਾ ਪਾਣੁ ਭੀ ਆਇ ਗਇਆ
ਆਖਿਓ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਦਿਸਿਆ ਤੇ ਆਖੋ ਤਾ ਕਹਿ
ਲੇਕ ਕਹਿਆ ਤੀ ਹੁਤਾ ਦਗੋਆ ਉਹਿ ਦੂ ਪਹਿਆ ਆ
ਰਗੀਆ ਉਹਿ ਕੇ ਕਰੇ ਪਾਪੀ ਤਬਿ ਪਾਨ ਕਹਿਆ
ਜੇ ਹੁਤਾ ਤੇ ਰਹੁ ਤੇ ਆ ਪਾਣ ਦਾਣ ਗਏ ਤਿਹਿ ਕਰਿ ਓ
ਹਿ ਗਇਆ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੇ ਤੇ ਦਿਸਿਆ ਤਾ ਗੋਇ

ਰਹੀਆ ਤੇ ਭਗਥਿਓ ਸੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਫਕੀਰ ਮਨਿ ਆਨੰਦਿ ਹੋਇ ਕੈ
ਚਾਨਣੇ ਅੰਦਰਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਤਾ ਇ ਬੈਠਾ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ
ਪਕੜਿ ਕਰਿ ਹਿਲਾਇਆ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਉਹੁ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਿਲਾਇਆ ਤਬਿ ਓ
ਮਹੈਸਿਰਿ ਨਿਕਰਿ ਪਤਾਲਿ ਹੋਇ ਆਇਆ ਸੋ ਨਾਨਕ ਓਠਹੁ ਤੇ
ਨਾਨਕੁ ਸੁਮਾਰ ਅਨੁ ਹੋਆ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ ਨੇ
ਗੁਰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਆਪਣਾ ਹੈ ਸੋ ਨਾਨਕੁ ਉ
ਹੋ ਨਾਨਕੁ ਸੁਮਾਰ ਅਨੁ ਹੋਆ ਤਬਿ ਪਾਨਿ ਕਹਿਆ ਇਸ ਕੇ
ਖਿਆਲਿ ਨਾਹੀ ਪਉਣਾ ਇਹੁ ਫਕੀਰੁ ਹੋਆ ਤਬਿ ਫਿਰਿ
ਨੈਕੇ ਦਾਜੀ ਕੇਹ ਧਾਂਗੁਨਿ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ ਪਾਨ ਜੀ ਅਜ
ਭੁ ਹੋਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਆਖੁਦਾ ਹੈ ਨਾਨਕ ਉਨਹੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕੁ ਸੁਮ
ਰਾਅਨੁ ਹੋਆ ਤਬਿ ਪਾਨਿ ਕਹਿਆ ਆਖ ਮੀਤਾ ਏਹੁ ਬਾਬਾ
ਇਆ ਨਿ ਨਾਨਕ ਤੇਰਾ ਏ ਹੀ ਪਾਨੁ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਸੋ

ਤਬਿਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮੈਤੇਰੇਖਾਨਦੀਕਿਆਪਰ
ਵਾਹਿਪੜੀਹੈ॥ਤਬਿਲੋਕਾਂਕਹਿਆ॥ਇਹੁਕਮਲਾਹਿ
ਵਨਾਉਆਹੈ॥ਤਬਿਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ਮਰਦਾਨਿਆ
ਰਬਾਬੁਵਜਾਇ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬੁਵਜਾਇਆਰਾਗੁ
ਮਾਰੂਕੀਤਾ॥ਬਾਬੈਸਬਦੁਉਠਾਇਆ॥ਮ:੧॥ਕੋਈਆ
ਖੈਭੂਤਨਾਕੋਈਕਹੈਬੇਤਾਲਾ॥ਕੋਈਆਖੈਆਦ
ਮੀਨਾਨਕੁਵੇਚਾਰਾ॥੧॥ਭਇਆਦਿਵਾਨਾਸਾ
ਹਕਾਨਾਨਕੁਬਉਰਾਨਾ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣ
ਰਹਾਉ॥ਤਉਦਿਵਾਨਾਜਾਣੀਐਜਾਭੈਦਿਵਾਨਾਹੋ
ਇ॥ਏਕਸਾਹਿਬਬਾਹਰੀਦੂਜੀਆਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋ
ਇ॥੨॥ਤਉਦਿਵਾਨਾਜਾਣੀਐਜਾਏਕਾਕਾਰਕਮਾ
ਇ॥ਏਕੀਸਾਹਿਬਬਾਹਰੀਦੂਜੀਨਾਹੀਕਾਇ॥੩॥

ਭਉਰਿਆ ਨਾਮਾ ਸੀ ਓਸੇ ਮਾਹਿ ਬਧਾਗੇ ਪਿਆ ਆਗੂਆ ਮੇ ਦਾਸਾ ਦੈ
ਆਪਿ ਕਰਉ ਨਾਨਕ ਆਖਉ ਤਾ ਮੈ ਸੁਣਿਆ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਬਾਬਾ
ਉਪਕਰਣਿ ਲਗਿਆ ਆਤਾ ਬੁਝਿ ਬੈਠੇ ਤਾ ਏਹੀ ਵਚਨੁ ਕਰੇ ਗੋਸਟਾ ਵ
ਜਿਤੁ ਦੈਆਨਾ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਹੋਹਿ ਤਬਿ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ ॥
ਖਾਨ ਜੀ ਇਹੁ ਭਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਕਹਤਾ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਹੈ
ਨਾ ਕੋ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਹੈ ਤਬਿ ਖਾਨਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ਕਰਿ
ਲੈ ਆਵਹੁ ਤਾ ਪਿਆਦੇ ਗਏ ਬਾਬਾ ਉਨਿ ਕਹਿਆ ਜੀ ਖਾਨੁ
ਬੁਲਾਇਦਾ ਹੈ ਖਾਨੁ ਕਹਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਬਾ ਖੁਦਾਇ ਕੇ
ਤਾਂ ਈ ਆ ਦੀਦਾਰੁ ਦੇਹਿ ਮੈ ਤੇ ਮੇਰੀ ਦਰਗਹ ਨੂੰ ਲਾਹਿ ਦਾ
ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਆਖਿਓਸੁ ਜੋ ਆਈ
ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਮੈ ਜਾਵਾਗਾ ਤ
ਬਿਮਤ ਕਾ ਗਲਿ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ਗਇਆ ਆਇਆ ਆਇ ਕਰਿ

ਧਾਨੋਲੈਗੁਸਿਹਿਆ॥ਤਬਿ ਪਾਨਿ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਦੋਸ
ਤੀ ਅਸਾਡੀ ਕੋ॥ਗਲਿ ਸੁਤਕਾ ਨਾਹੀ॥ਕਸਮਰਥੈ ਧਾਤੁਕੁ
ਤਾ ਫਕੀਰੁ ਹੈ॥ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗਲਿ ਸੁਤਕਾ ਪਾਹਿ
ਆ॥ਕਸਮਰਥੈ ਧੀ॥ਤਬਿ ਪਾਨਿ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਸੋ
ਕੋਈਸ ਧਤੀ ਹੈ॥ਜੋ ਤੁਹਿ ਜੇਹਾ ਫਕੀਰੁ ਫਕੀਰੁ
ਹੋਵੈ॥ਤਬਿ ਧਾਨਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਪ ਦੈ ਪਾਸਿ
ਬਹਾਲਿਆ॥ਆਪੁ ਕਹਿਆ ਸੁ ਰੋਕ ਜੀ ਕਾਈ ਬਾਤ ਪੁ
ਛਤਾ ਹੈ ਤਾ ਪੁਛਾ॥ਤਾ ਜੀਤਾ ਹੁਕ ਹੁਕਮੁ ਧਨੁ
ਕੋਗਾ॥ਜੀ॥ਤਬਿ ਕਾਜੀ ਦਾਣਗਾ ਰੁ ਹੈ ਕਹਿ
ਸਿਆ॥ਤਬਿ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤੂ ਜੋ ਕਹ
ਦਾ ਹੈ॥ਨਾ ਕੋ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਨਾ ਕੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ
ਸੋ ਤੈ ਕਿਆ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ

ਕਹਿਆ ਗਾਸਲੋ ਕ੍ਰਾਸਤੁ ਮਾਤ੍ਰਿ ਦ੍ਰਿਸ੍ਰੀਆ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵ
ਣੁ ਮੁਸਕਲੁ ਜਾ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਅਵ
ਲਿ ਅਉਲਿ ਦੀਨੁ ਕਰਿ ਮਿਠਾ ਮਸਕਲ ਮਾਨਾ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾ
ਵੈ ॥ ਹੋਇ ਮੁਸਲਿਮੁ ਦੀਨ ਮੁਹਾਣੈ ਮਰਣੇ ਕਾ ਭ
ਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪ
ਰਿ ਕਰਤਾ ਮੰਨੇ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰ
ਬ ਜੀਆ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕ
ਹਾਵੈ ॥੧॥ ਮਿਹਰ ਮਸੀਤਿ ਸਿਦਕੁ ਮੁਸਲਾ ਹਕੁ
ਹਲਾਲੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ ਸਰਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੋਜਾ ਹੋਹੁ ਮੁ
ਸਲਮਾਣੁ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਾ
ਕਰਮ ਨਿਵਾਜ ॥ ਤਸਬੀ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ
ਰਖੈ ਲਾਜ ॥੧॥ ਹਕੁ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸੁ ਸੂਅ

[illegible]

ਸੀਰਗਣੀਨਾਠੀ॥ ੴ ਬਿਧੇ ਸਾਕੀ ਕੀ ਨਿਮਤਾਕ
ਦੁਖਤੁਤੋਂ ਆਸਤ੍ਰਉਨ ਕਰਿਨਿ ਦਾਜ
ਗੁਜਾਰਨਗਏ॥ ਅਨੁਬਾਬਾ ਭੀਨਾ
ਲਗਇਆ॥ ਤਬਿ ਕਾਜੀ ਸਭ ਨਾਤੇ
ਗੇਖੜੇ ਹੋਇਆ॥ ਨਿਦਾਜ ਗਾਕਰ ਹੈ
ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਕਾਜੀ ਕੀ ਤਰਫ ਦੇਖਿ ਕਰਿ
ਹਸਿਆ॥ ਤਬਿ ਕਾਜੀ ਫਿਰ ਜੋ ਨਾਨਕੁ
ਹਸਦਾ ਹੈ॥ ਤਬਿ ਨਿਸਕਰਿ ਆਖੇ
ਤਬ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ॥ ਖਾਨ ਜੀ ਸਲਾਮ
ਭਇ ਚਵਿਉ॥ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਕੀ ਤ
ਰਫ ਦੇਖਿ ਹਸਦੇ ਖਿਜੇ ਖਿਲਸ

[illegible]

ਇਨਕਪਿਝਸ੍ਰਟੀਬੀਗਾਵਦੇਸੈਗੀਰਸਮੀ
ਬੀਆਸ੍ਤੁਦੇਸੈਗੀਦ੍ਰਿਕਰਿਆਖਿਆ
ਬਾਆਸ੍ਤੁਦੇਸੈਕਿਰਿਪ੍ਰਭੁਜੰਸੀਆਕੀ
ਕਿਰਹਿਆਸਤੁਦੇਸੈਗੀਪ੍ਰਭੁਜੀਕਿਰਿਪ
ਉਟੀਨੈਵਾਇਕਿਕ ਸਨਮੁਨਗਥ
ਆਆਨਾਤਕਿਕਜੀਆਇਖੈਗੀਪ
ਇਆਨਾਆਖਿੴਸਦਾਤੁਦਾਤੁਇਸਕ
ਉਪੁਰਾਇਕੀਨਿਦਸਮਨੈਟੋਨਾਤ
ਕਿਕਾਰੀਪਤੀਲਾਤਖਿਦਾਬੈਸਾਬ
ਟਿਤਾਸਮਾਣਸਾਨਮਸਾਦੇਆਪੁ

ਸਿਖੁ ਸਧ੍ਰੂ ਗੀਰ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਪੜੀਨ ਦੇ

ਫੈ ਪੜੀਨ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੈ ਮੁਸਾਣ ਮੁ

ਨੁਤਿ ਸਤਕ ਉਜਾਇ॥ ਜਾ ਬਾਬੇ ਏਹੁ ਸ

ਲੋਕੁ ਬੋਲਿਆ॥ ਤਾ ਸਤੀਆਦ ਸੇ ਪ

ਸਾਰੇ ਕਾਜੀ ਮੁਕਤੀ॥ ਪਾਨ ਪ ਤੀ

ਨ ਸਤਰ ਮੁਕਦ ਮਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹੈ

ਪਾਨੇ ਬੋਲਿਆ॥ ਕਾਜੀ ਨਾਨਕੁ ਹਰਨਾਨੁ ਪ

ਹੁਤਾਹੋ॥ ਆਇ ਦਰੁ ਪੁਛੈ ਦਕੀ ਤਕਸੀ

ਰ ਹੀ॥ ਕਿਤੁ ਦੋਸਿ ਬਾਬਾ ਨਾ ਦਉਰਿਕ ਗੈਹਿਤੁ

ਹਿਲਿ ਸਭ ਕੈ ਈ ਸਣਾ ਮੁਕ ਰੋਗਾ ਤਖੁ

੫੧

ਙਾ ਕਾਂ ਕੇਤਿਆ ਸਕਹੁ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੋ ਕਰਿ
ਸਚ ਕੀ ਆਬ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਪਾਣੀ ॥ ਹੋਇ ਕਿਰ
ਸਾਣੁ ਈਮਾਨੁ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ॥ ਭਿਸਤੁ ਦੋਜਕੁ
ਮੂੜੇ ਏਵ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਮਤੁ ਜਾਣਸਹਿ ਗਲੀ
ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਲ ਕੈ ਮਾਣੈ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋ
ਭਾ ਇਤੁ ਬਿਧੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਐਬ ਤਨੁ ਚਿਕੜੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੀਡਕੁ ਕਵਲ
ਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀ ਮੂਲਿ ਪਾਈ ॥ ਭਉਰੁ ਉਸਤਾ
ਦੁ ਨਿਤ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਬੂਝੈ
ਜਾ ਨਹ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ ਆਖਣੁ ਸੁਣਨਾ ਪਉਣ ਕੀ ਬਾਣੀ

M.S. 838

ਏਹੁਮਨੁਰਤਾਅਧਿਆਈ॥ਖਸਮਕੀਨਦਰਿ
ਪਇਆਖਸਮਿਦਰਗਹਿਤਿਨਿਇਦਰਸਨਿਆਏ
ਪ੍ਰਸਿਆਇਆਈ॥੩॥ਤੀਸਰਗਿਰਥੇਪੰਡਿਤ
ਰਹਿਸਾਖੀਪੈਏਮੈਤਾਨੁਸਤੁਰਪਿਤਾਏ
ਨਾਨਕੁਆਖੈਗਾਹਿਪੈਚਾਣਸਾਮਾਣੁ
ਪਾਨੁਕਿਸੋਨਸੈਥਿਆਣੀ॥੪॥੧॥ਤਾਬਾਬੇ
ਏਹੁਸਬਦੁਬੋਲਿਆ॥ਤਬਿਪਾਨੁਆਇ
ਪੈਰੀਪਇਆ॥ਤਬਿਬੋਲਿਆਰਹਿਤੁਮੁਸਾਣਸ
ਨੁਆਖਿਓਸੈਪਾਨਾਨੁਕਰਜਦਿਸੈਨਾਸ
ਰਹਿਦਿਸਿਪ੍ਰਸਾਦਿਬੋਲੇਦਾਨੌ॥ਤਬਿਪਾਨਿ
ਕਿਹਾਨਾਨਕਾਨੁਮਾਣਤੁਰਸਤਸ

ਉਚਾਇਆ॥ਮ:੧॥ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ
ਪਿਆਰੇ ਲੀਤੜਾ ਲਬਿ ਰੰਗਾਇਆ ਮੇਰੈ
ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲੜਾ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਧਨ ਸੇ
ਜੈ ਜਾਇ॥੧॥ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ॥ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ
ਕੈ ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ
ਤਿਨਾ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇ
ਆ ਰੰਙਣਿ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈਐ ਨਾਉ
ਮਜੀਠਿ॥ਰੰਙਣ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਙੇ ਪਿਆਰੇ
ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ॥੨॥ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ
ਪਿਆਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ॥ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ

ਦਸਿਓਨੁਸਆਗੈਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥੩॥ਆਪੇਸਾ
ਜੇਆਪੇਰੰਗੇਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਕਾਮ
ਣਿਕੰਤੈਭਾਵੈਆਪੇਹੀਰਾਵੇਇ॥੪॥੧॥ਤਬਿਫਕੀਰ
ਆਇਪੈਰਚੁਮੈਰਸਤਪੇਜਾਣੀਆ॥ਬਾਬੇ
ਦੀਖੁਸੀਹੋਈ॥ਫਕੀਰਾਉਪਗਿ॥ਬਹੁਤੁਸਿਹ
ਰਫਨੁਹੋਇਆ॥ਪਾਨੁਭੀਆਇਰਹਿਆ॥
ਲੋਕਹੋਤੁਸਨਾਣਮਾਨਜੁਕੈਦੀਸਾਸਭਸ
ਨਸਕਹਿਪੜਸਾਉਹੋਆ॥ਤਬਿਗੁਰੂਪਾਸੋਵਿਦ
ਹੋਏ॥ਪਾਨੁਪਹਿਆਇਆ॥ਆਇਕਰਿਦੇਖੈ
ਤਾਕੋਠੜੀਆ॥ਖਸਾਨੇਕੀਆਭਰੀਆਪ
ਈਆਹੋਨਿ॥ਤਬਿਬਾਬੇਦੀਖੁਸੀਹੋਈ॥ਮ
ਸੋਨੂਨਾਣੋਣਕਰਿਚਲਿਦਾਰਹਿਆ॥

ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਤੇਹਸੁ ਦੀਵਾਨੁ ਲੋਕਾਂ ਹੀ ਆਖਿ ਤੇ ਸੋਗ ਮਿਲਿ ਕੈ ਤ
ਦਗੀਆ ਖਿਕਿ ਘੋਘੀਏ ਕੇ ਨਾਹੀ ਆਖਦੇ ਸੇ ਮਰਦਾ
ਨੇਨੁ ਕੁਪਾਣ ਗੋਆ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਆਖੈ ਮਰਦਾਨਿ
ਆਂ ਕੁਖਿਆਣਾ ਗੀ ਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਆਖੈ ਜੀ
ਕੁਸ ਭਰਿ ਫੁਜਾਣ ਦਾ ਹੈ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਿ ਯੋ ਹੀ ਵਸ ਦੀ ਜਾਏ
ਘਾਣੇ ਉਿਆਂ ਨੌਉ ਪਾਣ ਖਤੀ ਹੈ ਹੀ॥ ਤਿਸ ਮਦੇਪ
ਰਿ ਜਾਇ ਖੜੋ ਉਸੁ ਪਤੋ॥ ਓਥੇ ਓਹੁ ਖਾਏ
ਦੈ ਹਿਹਿ ਗੋ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ॥ ਤੈ ਨੂੰ ਜਾਂਦੈ ਹੋ
ਨਾਣਿ ਕੈ ਘੋ ਹਿ ਨੂੰ ਕੈ ਏ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆ ਜੋ
ਕੈ ਏ ਆਖਿ ਮੁਹਿ ਣੇ ਗੇ ਗਾ॥ ਸੋ ਏ ਆਖਿ ਪੈਗੀ
ਪੈ ਦਿਗਾ॥ ਫੁਰਾਣ ਅੰਸਿ ਰੁਖਾਹਿ ਆਗੇ ਗਾ

ਧਨੀਗੋਬਿੰਦਦੀਤੁਪਜੇਪਜੀਏਆਇਸੁਧਨੀਗੋ
ਕੇਈਆਇਪਰਵਾਣੁਧਨੀਗੋਬਿੰਦਦੇਪੁਤ੍ਰਸੀ
ਆਭੀਨਾਹੀਗਏਤੁਰਿਖੋਆਇਆਹੋਇਸਰ
ਆਰਸੀਹੋਹਾਜਰਦੀਖਆਏਸੁਹਿਣਾਗੋਗ
ਸੋਖੰਆਖੇਗਾਇਸੇਆਪ ਨਾ ਸ ਰ ਏ
ਸੁਆਇਅਕੋਰਪਾਆਪਨੀ ਗੋਇਆ ਸੀ
ਗਿਣਤੁ ਨੇਹੀਆਇਆ ਸਾਨੁਏਤੁਰੀਦਤੁ
ਆਬੋਖੇਦੀਖਸੀਨ ਥੀਆਸਰਦਾ ਨਾਇਕਰਿ
ਗਿਸਤਰਗਨੁਭੇਤਿਆਭੇਤਦਰਿਆ ਨਾਇ
ਪੁਦਾਂਬਤਤੁਆਣਗੀਆਦਾਗਇਆਤਾਂਸਾਗ
ਸਤੁਰੁਆਇਪੈਗੋਪਏਆਆਦਾਗਇਆਤਾਂ
ਪਜੀਹੋਰ ਪਤੇ ਪਰਿ ਬੈਠੇ ਕੋਏ ਆਇਆ

ਕਬਾਣਸ ਦਣਸ ਦਾਸੀਨੇ ਤੁਠੈਆਪਾ ਕਬੇ
ਪ੍ਰਿਅਮਾ ਦਾਨਾਕ ਪੈਝੂ ਪਰੀ ਤੈਤੈਆਏ ਆਆ।
ਯਾਕ ਵੇਖੈਤਾਂ ਕੰਨੋ ਪੰਡਿਤ ਈਆ ਵਦਨੈਤ
ਕਿਖਾ ਬੈਆਖਿਆਆਮਾ ਦਾਨਿਆਕਿ ਆਆ
ਦਗੀਤਬਿਮਾ ਦਾਨੈ ਆਖਿਆਦੀ ਮਨੋਪ
ਤਿਸਾਨ ਤੇਰੇ ਨਾਵੈਦਾਸਦ ਕ ਸਾਗਸ ਤੁਕ
ਸਵਨੁ ਓਨ ਧੜਾਨੈਆਆਦੀਓੁ ਪਾਤਿਸਾਤੁ
ਮੈਆਖਿਆਆਰੀਇਨਵਸਤੁਕ ਪੜੂ ਬਾਕੇ
ਸਿਮੈਦਾਵਾਤਿਬਿਗੁ ਕੀਣਿਆਮਾਦਾਨਿ
ਆਆਆਰੇ ਭਾਣਾਕੀਤੋਾਪਰੁ ਏਣਅ
ਸਾਤੇਕਿ ਤੇ ਕੰਸਿਨਾ ਗੀਤਬਿਮਾ ਦਾਨੈ
ਆਖਿਆਆਰੀਓੁਪਾਤਿਸਾਣਵਿਕ ਗੀਤਬੇ

ਬਾਬੇਆਖਿਆਸੁਣਿਸਤ੍ਰਾਤਾਮਰਦਾਨੇਸਭਿਦ
ਸਤੁਮਹਿਯਾਤੀਆਪੈਰਿਸਾਗੀਓ ਖਾਣ੍ਹਾਰਦ
ਦੇਰਹੋਤਾਤਬਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਆਰਜਕੀਤੀ
ਆਖਿਓਸੁ ਤਾਉਪਾ [illegible] ਤਾਹਿਦੇਹੁਜੀਵੇ ਟੀਤੇ
ਗਿਆਉਦਾਸਰਕਸਾਨੇ ਦਾਹੋਆ ਤੈਸਿਖ
ਦੇਸੁਹ [illegible] ਦਾਹੋਆਹਿ ਦਾ [illegible] ਪੁਭੀਪਹੁਚਾਚ
ਹੇ ਓਸਦਾਵਾਓਆ ਤਮੇਰੈਸੀਸਹਿਓ ਦ
ਗਰਿਓਕਮੈਹੋਾਦੇਤੁਕਿਛੁਉਡਦਾਨਾਹੀਆ
ਤੈਮੁਹਿ ਪਾਵਦਾਨਾਹੀਆਤੁਕਿਸੇਨਾਨੇਦਿਖ
ਰਦੇਹੋਾਤ [illegible] ਤੁ ਬਾਬੇਆਖਿਆਮਰਦ
ਨਿਆ [illegible] ਕਰਾਹੀਆਂ ਮਰਦਾਨੇਰਬ
[illegible] ਬਾਤੀਦੇਪਰੀ
ਬੁਦਰਾ [illegible] ਆਗਸੁ ਉ ਮਤਾਨਾ ॥੧॥

ਵਾਢੇਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲਹੈ ਆਖਾਸਾ ਤਉਜਿ ਪਤੇਜਾ ਸੁਤੁ
ਵਡੁ ਪਾਏਵਾਵਡ ਭਗਤਿ ਪਤੇਜਾ ਗੁਰੁ ਚੈਪਾਏ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹਿ ਪਤੇਜਾ ਸਿਖੁ ਮੁਖਿ ਪਾਏ ਵਾਸੋਸੇ ਕੀ
ਸਾ ਨਮਿਲਤੁ ਪਿਆਸੋਗਾਲਿ ਨਿਧਿਆਇਆ ਦੁਖ ਸਾ
ਤਨ ਮਾਸਾਗਤੁ ਆਵੇਮਾਨਿ ਉਇ ਪਤੇਜਾ ਪਿਤੁ ਪਹਿ
ਆਏ ਵਾਸੀ ਨਾਇ ਪਤੇ ਜਾਜਾਸਤੁ ਸਮਾਏ ਵਾਤ
ਰਿਜਨ ਉਇ ਪਤੇਜਾ ਨਗੁਰ ਨਸਾਏ ਵਾਕਾ ਸਾਉਇ
ਪਤੇਜਾ ਕਸੈ ਕੁੰਰ ਯਾਗਾਸਾਰਿ ਉਇ ਪਤੇਸੋ
ਸਾਏ ਖਿਪਸਾਗਾ ਸਾਪੁ ਉਇ ਪਤੇਜ ਪਿਨਿਕੈ
ਕਾਗਾ ਥਾਗ ਜਾਇ ਪਤੇਜਾ ਪਰ ਭੂਸ ਪਤੁ
ਖਾ ਣਾਖਿ ਖਹਿ ਪਤੇਜਾ ਣਾਗਾ ਰੰਗੁ ਸਿਣ
ਣਾ ਜਨਸਾ ਨਵੁਰ ਪਤੇ ਸੰਤਨ ਪਗਸ

ਵਾਰ॥ਸ॥੧॥ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਤਸਲੀਮ ਕੀਤੀ ਪ
ਉਹ ਖਜੂਰ ਹੋਇਆ ਸਾਰੇ ਜਾਰੇ ਸੇ ਧਮਸਾਣ ਕੈ ਪ
ਉਸ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਉਸ ਮਕਾਨ ਪਹੁ ਪੈਰੇ ਵਿਚਿ ਕਾ
ਅਤੇ ਠਾਕੁਰਦੁਆਰਾ ਤੇ ਮਸੀਤ ਤੰਬੂ ਵਿਚਿ [illegible] ਸੀ ਜੋ ਕੋ
ਈ ਠਾਕੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂਦਾ ਠਾਕੁਰ ਮਾਰਿ ਦੇਂਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਮਸੀਤ ਜਾ
ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਦੀ ਨਿਕ ਮੀਆ ਪਹੁਸਾ ਮਨੋ ਪੈਂਦੇ ਖੂਹ ਸੇ
ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਸੌ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚਿ ਜਾਂਦੇ ਸੇ ਪੁਛੇ ਵਿਚਿ
ਇਕ ਮਿਸਾਗੀ ਅਤੇ ਜਾਮਕਾਨ ਤੋਂ ਦੇਤਾ ਆਸਾ ਤਸਦੀ
ਤਬ ਲੋਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪਾਇ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਵਿਚਿ ਬਾਤੇ
ਮਰਦਾਨਾ ਗਾਇਆ ਤਾਂ ਸਿਸ ਮਤਿ ਬਚਨ ਕੀਤੇ
ਉਸ ਜਾਇ ਤੇ ਆਪ ਦਿਸਿਆ ਜੋ ਕਾਤਾਈ ਆਖਿ
ਉਸ ਨੌ ਜਾਇ ਸਮੇਰ ਪਾਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਆਹੋ

ਪ੍ਰਭੁਸੁਜਾਣੈਹੋਰਿਸਮਦੇਸੁਣਿਦਿਲਿਐਸੀਭਤੁਕਹੈ
ਸੈਧਾਣੀਨਾਹੀਛੋਡਣੁਕਰਿਕੈਦਲਾਂਤਰਿਓਇਆ
ਹੋਰਾਕਰਿਗੜਿਪਾਈਤਰਿਕਿਆਆਖਿਲਖਸੁਣਿਉਰਉਣੀ
ਸੈਦਲਾਤਰਿਕਿਬਾਵੇਆਖਿਆਆਸਜਾਣੈਦਿਸੁਪ
ਵੇਦਪੁਰਾਣਿਸਰੀਖਿਣਗੀਕਾਆਖਿਕਰਿਸੈਦ
ਹਗਾਤਰਿਕਿਸੈਪਸਰਨਾਆਖਿਆਭਾਰ
ਹੈਦੋਸੀਆਆਖਸੁਣੀਗਲਿਕਹਤਗੁਰਦੈ
ਜਾਦੀਹੋਤਰਤੁਕਿਬਾਕੇਆਖਿਸੁਰਦੀਆਰ
ਬਾਬੁਦਜਾਇਹੋਤਾਆਖਿਰਸੋਰਕਾਬੁਦਸਾਇਆ॥
ਰਾਮੁਸੁਜੀਖੇਤੀਗੁਰੁਨਾਨਕਸਚਕਦਉਰਾਇਆ॥
ਮ:੧॥ਓਅੰਕਾਰਿਨਿਕਸਾਖੈਦਮਕੁਣਿਸਸਾਧੇ
ਤੇਆਦੋਹੀਨਾਓਤਹੈਰੇਸਮਰਪੈਖਾਲਸਾਸ॥

ਜਣ ਮੇਟੀਨਾਲਿ ਮੋਜਾਣਹਿਆਨਾਲਿ ਜਾਣੁ
ਆਣਿ ਬੈਠੇ ਪਾਸਿ ਗੀਏ ਤਜਤੁ ਪੜੇਹਿ
ਦਾਨਿਆਣਤਾਂਉਕਿਣ ਸੰਤ ਪਸਾੜੀਆਂ ਪਾਸ
ਉਤਿਤਵੀਆਤਾਕੁ ਹੀਆਂ ਕੀਸਿ ਨਾਆਂ
ਨੀਹਿਰਤੁ ਸਪਟੀਆਤਾਕਾਬਗਾਬੇਗਰ
ਪੜਤੀਗਬ ਸੰਇ ਵਸੀਨਾਪੁਰਿਖੁ
ਹਿਜੀਆਂ ਪਾਵੈਣ ਵਗ ਨਾਕਹੀਆ ਨਿ
॥੩॥ਸਿਅਣੁਤੁਖੁਸੀਗੇ ਸੋਸਤਣਕੀਸਿ
ਭੁਲ ਨਿਤ ਫਣ ਕੀਸਿ ਨਾ ਆ ਹੀ
ਸਿਗੁਣ ਸੈਤ ਨਿ ਹੀ ॥ ਗਾਸੀ ਪੁਲੇਕਾ
ਉਚਹਿਆਤੁ ਗਰਵਣੜੀ ਵਖੁ ਤਾਜਿ

ਧੀਲੈਝਾਨਾਮਤਰ ਉਰਕਢਿ ਲੈਪਾਲਿ ਭਾਇਆ॥
ਨਾਰਗੀਆਂ ਨਹੀਆ ਨਾਈਆ ਉਹਸਿਆਣ ਪਾਹਿ
ਭਾਨਾਪਰਨਾਮੁਸ ਨਾਹਿ ਤੇ ਕੇ ਧਾੜੁਦ
ਤਿਸਿ ਭਾਇ ਖ੍ਹਾਤਕਿਰ ਸਸਨਾ ਕਾਮ ਦਰਗਾਹੁ
ਪਿ ਠਹਿਆ ਈ ਸਾ ਵੀਚਾਰੇ ਤਾਮ ਭ ਸੈ ਗ
ਗੁਨਾਹ ਸਨੀ ਠੇਹੈ ਠਹਿਤਕਿਆ ਇਤੁਨਿਕ
ਹਿ ਪੈ ਗੈ ਪਾਇਆ ਪੈਰਿ ਭਸਿਉਸੁਆਆਪਿਠ
ਮੁਸੀਉਆ ਸੇ ਗਮੁਨਾਹ ਮ ਦਾਤੁ ਕਹਿ ਨ
ਤਕਿਖਾ ਵੇ ਆਖਿ ਆਖਿ ਸੇ ਖਸਸਨਾ ਪੁਹ
ਇਕੀ ਦਰਗਾਹ ਦੁ ਗਣੀ ਗੁਨਾਹ ਮਦ
ਨਾਠੇ ਦੇਹ ਨਾ ਤਕਿ ਸੇ ਖਿ ਖਸਨਾ ਮਗ

ਤੁਕੀਭੀਆਖਿਓਨੁਸੀਉਠਿਗਏਕਤ੍ਰਸਿਨੀਆ
ਣੀ ਗੁਨਾਹ ਫ ਦਾਖੁ ਹੋਗਿਆ ਤਬ ਫਿਰਿ ਬਾਬਾ
ਨਕੁਸਿ ਹਰ ਦਿਨੁ ਹੋਇਆ ਆਖਿਓਨੁ ਸਚੁ
ਕਹੁ ਜੋ ਤੈ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਜੀਂਹੀ ਤਬ ਫਿਰਿ ਸੇਖੁ ਸ
ਜਾਦਾਣਾ ਗਾਏ ਸਰੋ ਸਚੁ ਕੋਇਣ ਦਾ ਕਹਿ
ਓਨੁ ਸੀ ਚਹਤੁ ਪਾਪੁ ਕੀਤੇ ਹੈ ਤਬ ਫਿਰਿ
ਗੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕਹੁ ਉਨਕੀ ਖਸਤੁ ਕੀ
ਆਖਿਆ
ਹੈ ਸੋਧਿ ਆਖਿਆ ਓ ਤਬ ਫਿਰਿ ਸੇਖ ਪਸਜਾਇ
ਕਹੁ ਸੀ ਹਿਆ ਖਸਤੁ ਓ ਆਖਿਓਨਾ
ਪਰਦਿਕੇ ਨਾਹਿਣੁ ਦਾਖੀ ਤਾ ਜਗਤ ਗੁਰੁ

ਾਾਗਾਰ ਪਵਣੁ ਨਾਉ ਪਗੀ ਕਉ ਆਾਾ ਵਿਚਹੁ
ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਾਤ ਵਿਚਉ ਬਹੁਰ ਵੇਪੈਰੇ ਪੈਂਰ ਵਿਚਿ
ਪਾਣੀ ਪਸਿਆ ਧਿਨਿ ਕਉ ਾਤ ਵਿਪਾਣੀ
ਪਸਿਕਾ ਪੀਉ ਸੇਘੁ ਸਰ ਹੁ ਬਾਾਡਿਸ
ਕਾਸੁ ਰੀਤੁ ਸੇ ਪੁਟਰੇ ਤਰ ਬਾਾਕੁਤੁ ਪੀਰ
ਕੇਤਾਈਆ ਸਤਾਵਾ ਪਣੀ ਕਾਵ ਰਣਆ
ਇਆ ਸਾਾ ਆਗੈ ਬਾ ਬਾਤੇ ਸਰ ਦਾਨੇ
ਵੈਠ ਬਾ ਪੀਆਇ ਸਾਣਾਸੁ ਪਾਇਆਾ
ਆਖਿਉਸੁ ਸਾਣਾ ਪਾਣ ਕਦਰੇਸਾ ਤ
ਵਿਚਹੁ ਨਾ ਕੁ ਬੀਣਿਆਾ ਆਖਿਉਸੁ ਆ

ਤੇ ਪਕੜਿ ਸਾਹਣਾ ਆਉ ਤੇ ਪੀਰ ਕੇ ਦਸਤ ਪੋਸ
ਤਬਿ ਸੇਖੁ ਦਸੰਤੁ ਹੋਇ ਗਨੁ ਹੋਇ ਗਇਆ ਆਖ
ਸਿਖ ਸੁਅਜੁ ਤੇ ਤੀ ਸਾਹਣਾ ਤਿਸੇ ਨਾਹੀ ਛਡਿਆ॥
ਖੁਦਾਇ ਦੈ ਤਾਈ ਸੈ ਆਪਣੇ ਪੀਰ ਨੂੰ ਖਬਰਿ ਕੀ
ਤਬਿ ਆਇਆ ਰਸੂਲੁ ਕੀਤੇ ਸਾਆ ਆਖਿ ਉਸ ਪੀ
ਰ ਸਾਹਣਾ ਅਗਿ ਏਕੁ ਦਰਵੇਸ ਕਾਆ ਦੁਸੁ ਸ
ਦਿਕਰਿ ਹੈ ਰਾਨੂ ਖੀਆ ਤਾਂ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਕ
ਹਦੇ ਖੁਦੈ ਸਾਹੋ॥ ਤਬਿ ਸੇਖ ਫਟੀਹ ਨਾਆਖਿ
ਆਜੀ ਦੁਪੀਰ ਸਾਹਣਾ ਅਗੈ॥ ਮੈ ਆ ਸਤਾ ਦੁਤ
ਰਦਿ ਗਇਆ ਆਹਾ॥ ਉਹੁ ਬੈਠਾ ਆਹੈ ਆਗੈ ਸੈ
ਜਾਇ ਸਾਹਣਾ ਪਾਇਆ ਆਖਿਓ ਆ ਸਾਹਣਾ
ਸਾਹਣ ਕਉ ਦਰਵੇਸ॥ ਤਬਿ ਉਹੁ ਬਣਿਆ॥

ਆਖਿਓਸੁ ਆਤੇ ਪਰਚਉ ਪਾਣਾਸੁ ਠੋ ਪੀਰ ਕੇਰ
ਸਤਪੇਸਾ॥ ਤਬਿ ਪੀਰ ਕਹਿ ਆਖ ਜਾਇ ਸੁਆ
ਣ ਪਰਚਉ ਸਤਣਾਸੁ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾਰੀ ਦ
ਰਦੇ ਪਾ ਹੈ॥ ਦੇ ਪਾਕਿ ਬੈਠਿ ਹੈਸੁ ਆਤੇ ਖੁ
ਪੁਰਖਾ॥ ਤਬ ਉਸੇ ਖਸਰ … ਟਟੀ ਹਰਸੁ ਰੀ
ਦਰਉ ਗਾਏ ਤੇ ਕਰਿ ਆਇਆ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ॥ ਆਏ ਜੁ ਕੀਤਿਆ॥
ਸਿਓਸੁ ਕੁਸਾ ਆਮਦਾ॥ ਤਬ ਕਿਬਾ ਬਾਬੇ ਕਿਆ
ਗੇਸਦੇ ਸੇ ਖਸਰ ਫਕੇ ਪਰ ਖਾਹਿ॥ ਸ: ॥ਸੇ
ਸਿ ਬਾਬੇ ਨੂ ਪੁਛਿਆ ਕੁਸਾ ਆਮਦਾ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ
ਸ ਕਹੁ ਦਿਤਾ ਆਮਦਾ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਸੇ ਪਪੁਛੈ
ਆ ਖੁਦਾ ਮਾ ਸਾਹੀ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾ ਬਖੁ ਦਿਤ

੫

ਸੁਆਨਸੁਆਨਾਤਾਦਾਨੁਕਬੋਨੁਸੇਮਬ
ਕਿਨੀ ਪੁਰਸੀਸ ਪੁਛਿਆਨਾਆ ਗਰਤੁਗਸੁ
ਆਣ ਮੇਪੁਰਸੈਮਾਆਹਿਣਸਕਾਬੁਬੁਗੈ
ਦਰਵੇਸੀਗਕੁਣਾਹਾਸੁਮਾਲਿਕੇਥਾਸਾਤਕਿ
ਕੋਕਰਾਕਾਕੁਰਿਤਾਆਮਨੁਆਮੁਕੈਤਕਿ
ਹੁਤਮੁੰਤਾਏਕਿਨੁਮਨਆਏਤੁਗਤਿਨਪਾ
ਏਆਮੁੰਤੁਕਈਗੁਰੁਆਗੇਪਰੇਗਆਮਤੁ
ਤੇਆਖੀਗੁਰਕੀਮਤਿਤੇਗਾਮੁੰਤਮੁੰਤਾਇਹਿਈ
ਸਭਰੈਗਆਸੈਕੈਰਾਗੀਪਰਥੈਗੁਰਕੇਕੈਗ
ਹੁਤਮਤਾਏਕੀਇਹਗੈਤਿਭਾਈਕਿਕਿਗਣ
ਗੁਰਮਤਿਮੁੰਤਮੁੰਤਾਈਆਸੁਆਦਸੇਹਠ

ਸਮਤਾ ਸਭ ਤਲਿ ਗਈਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਚਿਤ
ਵਿਚਿ ਭੁਲਾਇ ਪਤਿ ਗੀਆ ॥੧॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਸੇਖ
ਪੁਛਿਆ ॥ ਅਗਰ ਤੁਰਾ ਸੁਆਲ ਸੇ ਪੁਰਸੰਮ ॥
ਜਹਦਾਰ ਬਾਬੇ ਕੈ ਗੋਸਟਿ ਏਸੀ ॥ ਪਰਮੀਓ
ਗਇਸੁ ਮਾਣਿ ਸੋ ਵਾਸਿ ॥ ਤਬ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਦਾਬੇ ਬੁ
ਦਿਤਾ ॥ ਪੀਰ ਸਤਿ ਮੁਸੀ ਦਸੋ ਹਰਿ ਮਹਲਾ ॥੧
ਫਨਿ ਦਿਪੀ ਮਹਿ ਸਬ ਫੁਗ ਤਨੀ ॥ ਬਤਤ
ਦਗੀਆ ਉਕਰਿ ਗੈਰ ਖੇਰਤੀ ॥ ਸਤਰ ਲਿਖਿ ਸਿਤ
ਤਸੁ ਖਮਨਾਤੀ ॥ ਤਰ ਖੇਸ ਗੁਰਕੀ ਨਾ ਆਤ
ਗੀ ॥ ਪਤਿ ਰਖ ਫਨੀ ਸਭ ਤੁਸ ਦਬਿਰ
ਗੀ ॥ ਸੁੰਨ ਗਰਦੇ ਕੇ ਬਸਤੀ ਗਨਾਈ ॥ ਤਉ

ਕਫਨੀ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਕਰੈ ਖੇਦੇ ਦਿਭੁਆ
ਇਕੇਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਪਹਿਰਿ ਕਫਨੀ ਭਇਆ ਸੁ
ਹੇਲਾ॥੫॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਜੈ ਪਸਰ ਪੁਛਿਆ॥
ਆਗਰ ਭੁਰਗਸੁ ਆਲਸੈ ਪੁਰਸੀ॥ ਅਹਿਲਾ ਤਾ
ਬਾਬੁ ਬੇਗੋਰ ਰਦੇ ਸੀ॥ ਬੁਪੀ ਨਸੁ ਆਇ ਸੇ ਬਾ
ਸੀ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾ ਬਾ ਬੁਰਿ ਤਾ॥ ਗੁਭੁ ਸਬਦੁ
ਦੀਖਿਆ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਗਹੀ॥ ਪਸਾਇ ਭੂ
ਲਿਆ ਟਲ ਰਹੀ॥ ਇਸ ਦੇ ਬੇਪਿ ਭਰਮਤ
ਰਹੀਆ॥ ਦਸ ਹੀ ਤੁ ਆਰੇ ਭਾਲੇ ਚਰੀਆਂ
ਅਠਸ ਚਿਹਾਟ ਭਾੜ ਕਰ ਹੀ॥ ਲਬਿਲੰ ਗੈ ਦੈ
ਸਗਾ ਮਰ ਹੀ॥ ਪਹਰਿ ਲੰਗੈ ਟੀਲੈ ਇਕਲਾ॥

ਉਸਦੇਲੈਫਿਕਾਇਆਹੈਇਤੁਵਜਾਣਨਾਬਿਲੰਬ
ਸਤਿਗੁਰਹਿਗੈਫਿਟੀ॥ਇਹੁਸੁਗਤਿਨਾਨਕ
ਪਹਿਰਿਥਿਲੈਗੈਟੀ॥੫॥ਤਬਫਿਰਿਸੇਖਸਕ
ਰਪੁਛਿਆ॥ਅਗਰਤੁਮਨੂਆਣਸੋਪੁਰ
ਸੋ॥ਆਹਿਲੋਜਬਾਬੁਕਰੈਰਦੇਸੀਆਪਉ
ਪਸਾਤਿਆਪੀਓਰੇਬਾਗਿ॥ਤਬਿਗੁਰੂਨ
ਨਕਰਬਾਬੁਦਿਤਾ॥ਸਰਬਸੀਆਨਅ
ਓਹਿਸਿਰੀਤੋ॥ਪਾਇਕਪਨਸਾਤਿਮਾਨਿਕੈ
ਤੋ॥ਪਰਗੀਤਰਫਕੀਰਹਤਰਹੀ॥ਕਦ
ਨਥੋਰਨੁਮਾਨਮਹਿਸਹੀ॥ਰਗੀਆਉ
ਸੋਲਗਤਿਕਦੋ॥ਕਾਇਭਾਇਓਹਰੈ

ਹਢੋਾਇਤੁਅਖਾੜੁ ਮਖਿਵੈਰਗੈਣ ਤੁਪਾਣਾਗ੍ਰ
ਉਸ ਜਤੀ ਪਾਤੁ ਥੈਸਣਿ ਬਣੁਮਾਢਿਕ
ਬਣਮਚੋਰ ਪਾਤੁ ਥੈ ਸਤਿਆ ਗਾਰ ਹੈ
ਨਾਨਕ ਤੁ ਭਤਿਹਿ ਨਾਣਾ ਗੈ॥ ਤਬਿਦਿ
ਰਿਸੋ ਖਸਰਫ ਪੁਛਿਆ ਨੀਅਜਾਰ ਤੁਰਾਮੁ
ਆਣ ਸੈ ਪੁਰਸੀ॥ ਅਠਿ ਲਾਗਾ ਨਬਾਬੁ ਬੋਲਣੇ
ਸੀਆਸ ਟਾਰਿਆਣਦਰਵੇਸੀ॥ ਅਆਣਦ
ਗਏ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਜਾਬਾਬੁ ਦਿਤਾ॥ ਆਖਿ
ਓਸੁ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ॥
ਤਾਮਰਦਾਨੈ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ ਰਾਗੁ
ਦੇਵਗੀ ਧਗੀ॥ ਮ: ੧॥ ਸੀਹਟਭਮਰਗਾ

ਤਖ੍ਰੀਸੈ ਹੋਰਾ ਨਤ ਆਪੁਅਸਾ ਹੋ ਸਭ
ਨਸਤਾ ਠੀਮਿਲੈ ਅਤਰ ਕ ਉਤ ਉਰਿ
ਗਹੇਮੁ ਕਣ ਹੋ ॥੧॥ ਤਿਸ ਤਾ ਨੁ ਠੈ ਕੇ ਐਸਾ
ਇਕਿ ਦਾਕੇ ਸੁ ਆਸਾ ਦੀਗ ਮੀਤ ਮਰ ਨ
ਜੇ ਗੁਰ ਸਾਪੁ ਦੀਹਿ ਗਸ ਨ ਠੀਏ ਸੁ ਰਾਹਉ ॥
ਕੇਨ ਨੁ ਖਪੁ ਬਗ ਬਰਿ ਦ ਖੈ ਤਕੁ ਤਾਨਲੁ
ਪ ਛਲੋ ਆ ਖੈਤਾਣ ਬ ਸਹਿ ਬਕੀ ਆਰੋ
ਆਪਣ ਤਾਣ ਬਨਠੀ ਸਾਚੈ ਨਾ ਰਾਗ ਗ ਨਮੈ
ਗਣ ਆਹਿ ਆਸ ਹਿ ਖੈ ਰਾਅ ਨ ਤੜਨਾ
ਦਦ ਤਾ ਹੋ ਕਤੁ ਨਾ ਨਕ ਸਾ ਪੁ ਕੀ
ਸਠ ਸਾ ਖਦ ਕੁ ਗਨੁ ਨਾ ਪਾਵੈ ਹੋ ॥੩॥

ਵਿਸੇਖਸਮਾਣਆਖਿਆਆਦ੍ਰਿੜੁਵਾਹੁਪੁਚਾਇ
ਓਿਆਸਹੀਕਰਣਿ ਵਹੀਨ ਆਦਾਕਿਆਸਹਿ
ਕੀਐ॥ਉਨਿ ਵਾਦੀ ਦਾ ਗਡੀ ਬਹੁਤੁ ਹੋਇਤ
ਓਿਆਇਨਿਸਤੈਖਸੀਕੀਤੀ ਉਸਾ॥ਪੈਰ
ਧੁਖ ਉਸਾ॥ਡੇਰਕਉ ਨਆ॥ਬਾ ਕੇਤੇਸਰ
ਦਾਨਾਰਦ੍ਰਿੜੈਰਹੋ॥ਆਇਕਿ ਣੀ ਲਿਕਰਣੇ॥
ਤਬਿਇਣੀਕਾਪੜਿਸਾਹੁ ਸੁਣਤਾਨ ਬੁਹਮੁ ਕੇ
ਹ ਖਾ॥ਉਨ ਤਾ ਇਗੜਿ ਗਹੋ॥ਸਨਦੇਤੌ ਇਵਿ
ਉਨਿਖਿਸ ਸਤਿ ਬਹੁਤੁ ਕੀਤੀ॥ਤਬਿਇਵਿਕਰਣੀ
ਪਾਨਿਮੁਆ ਪਹਿਆ ਖਾਣੇ ਕਪਿਟਦੇਰ
ਦੇਆ ਹੋ॥ਤਬਿ ਬਾ ਕੇ ਪੁਛਿਆ ਤੁਸੀ ਕਿ

ਉਸਦੇਨੌਆਤਾਉਨਾਆਸਣੁਕੀਤਾਜੀਆਸੀਹਾ
ਬੈਠਿਪੈਫੇਰੁਸੇਦੇਖਣਾਤਬਿਬਾਬੇਆਖਿਆਣਾ
ਖੀਰਸਣਦਾਖਾਣਾਤਬਿਸਣਦਖਤਿਕਹਿਆਨਾਬੀ
ਪਾਤਿਸਾਹਦਾ ਖਾਣਾਇਕੇਪੁਰਾਇਆਇਆ
ਤਬਿਬਾਬੇਕਹਿਆਤੁਸੀਕਿਉਸਦੇਡਉਆਤਾ
ਉਨਾਆਖਿਆਜੀਆਸਾਡਾਮੁਣਗਾਰੁਖਾਤ
ਬਾਬੇਆਖਿਆਜੋਲੁਰਲੁਣਗਾਰੁਕਰਣਾਤਬਿਉ
ਨਾਕਹਿਆਜੀਵਡੀਖੀਟਬਰਸਪਾਏ
ਪਏ ਪਾਣੇਸਾਤਬਿਬਾਬੇਭਣਗਕੀਤਾ॥ਅ
ਖਿਰਣਸੋਦੇਹਜਾਖੀਜੀਦੇ ਤਾਰੇ ਦ
ਭਨਾਜੋਆਤਬਿਉਨਾਆਖਿਆਜੀ

ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਖੁਸੀ ਹੋਏ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਜ
ਇਕ ਸਿਖਿ ਸਦੇ ਸੁਣਉ ਪਰਿ ਨਾਖੁ ਦੇਣਾ ਜਾਇ
ਨਗਰੁ ਆਪਣਾ॥ ਤਬਿ ਉਠਿ ਆਗਿਆ ਮੰਨੀ
ਕਿ ਨਾਖੁ ਦੇਰਿਆ॥ ਤਾਂ ਨਾਖੀ ਉਠਿ ਪੜਾ
ਹਿਆ॥ ਤਬਿਆ ਰਹਾ ਪਉ ਸਾਂ ਨਵਉ ਪਤਾ
ਈਆ ਖਿਸੁਣਾ ਥੀ॥ ਤਬਿ ਉਣ ਤਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮ
ਭਰ ਨਾਖੀ ਸੀ ਗਾਇਆ॥ ਤਬਿ ਕਰਿ ਦੋਹਾਰ
ਨਿਆਇਆ ਆਇ ਬੈਠਾ ਆਖਿਉਸੁ ਏ
ਦਰਵੇਸ ਏ ਨਾਨਾਖੀ ਤੁ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨੈ
ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਸਰਫਿਰੀ ਦਾਣ ਰਬ
ਦਾ ਖੁਦਾਇ ਦਿਆ ਤੇ ਨੂੰ ਆਇ ਫਕੀਰ

ਤਮੁ ਆਖਾ ਤੈ ਤਾ ਤਰਉ ਪਿਰਿ ਪਤਿ ਸਾਹਾ ਆਖਿ
ਆਮਾ ਆਰਿ ਦਿ ਖਾਣੁ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾਰੈ ਜੀਵਾਲੈ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਏ
ਕਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਬੀਸ
ਰੇ ਸਹਿਆ ॥ ਬਹੁੜਿ ਪਤਿ ਸਾਹਿ ਆਖਿਆ ਆ
ਜੀਵਾਣੁ ॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਫਕਰ ਹੋਇਆ ॥ ਨ ਜਾਗੜਿਲੋ ਨਾ
ਗਿ ਵਿੰਚਿ ਤਪਿਤਾਲੁ ਨੇ ਦਾ ਹੋ ਗਾਇਆ ਪਰਉ ਨ ਗਤੀ
ਤਖਤੁ ਪਗਿ ਦਿ ਕੈ ਨਾ ਹੀ ਆਏ ਤੇ ਅਗਿਆ
ਭਰੇ ਈ ਗਤੀ ਗਏ ਹੀ ਤਿ ਉਪੁ ਦਾਇ ਦੇ ਵਿਚਿ ਦਪ
ਕੀ ਗਣਾਣੁ ਤੇ ਦੈ ਹੋਇ ॥ ਅਤੇ ਪੁ ਦਾਇ ਕੀਏ
ਈ ਉਭਉ ਜਾਇਲੋਇ ॥ ਪਰਉ ਨਕੀਸਰੈ
ਉਪਣੁ ਗਈ ॥ ਤਬਿ ਪਤਿ ਸਾਹੁ ਸਹਿ ਕਹਿ

ਬਹਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋਆ ਆਤ ਬਿਆ ਖਿਓਸੁ ਜੀਕੁ ਡੂਕ
ਬੂਝਕ ਗ੍ਰਾਤ ਬਿਬਾ ਬਾਬੇ ਤਿਆਆ ਸਣੇ ਗਾਨਾ
ਕਭੁ ਖਪੁਰਾਇ ਕੀ ਵਿਆ ਬੇਪਰਵਾਹੀਆ
ਸੰਤਣ ਬਦੀਰਾ ਰਕੀ ਥਿਆ ਤਣ ਬਨਕਾ ਬ੍ਰੀ
ਤਬਿ ਪਾੜਿ ਸਾਹੁਸ ਮਇਕ ਰਹਿ ਉਠਿ ਗਇਆ॥
ਬਾਬਾ ਰਵਦਾ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਰਪਸ ਹਿ॥
ਪਿਰਬ ਮੈਉ ਦਾਸੀ ਕੀ ਤੀ ਪੂਜਾ ਬਕੀ॥
ਤਿਤੁ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲਿ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੀ ਖਾ॥
ਤਰਹੁ ਪਉਣਾ ਹਰਕੀਆ ਆ ਪਤਿਗ ਦਬ
ਰੇਕਾ ਏਕੁ ਬਸਤ੍ਰ ਭਸਾ ਬੇਆਆ ਇਕੁ ਬਸਤ
ਰਇਆ ਇਕੁ ਪੈਰਿ ਜੁਤੀ ਇਕੁ ਪੈਰਿ ਖੋਰ

ਜਾਗਤਿ ਪਰਫੁਲਤਿ ਹੋਆ॥ਸਿਰਿ ਦੈ ਪੀਰ ਹਲੈ ਦਰੀਆ॥
ਮਾਣਾ ਨੜਾ ਕੀਆ॥ਸ ਬੈਤਿ ਅਣਭੁ ਕੇਸਰ ਰਕਾ॥ਤ
ਦਤੁ ਗਠਿ ਵਿਲਿ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਵਰੀ ਦ੍ਰਸਟੀ ਜਦੁ
ਮਿਲਿਆ॥ਸੁ ਪਪਾਣ ਵਿਚਿ ਰਹਿਆ ਜਾ
ਦਿਆ ਨਾ॥ਤਿ ਸਕੋਣ ਕਹਿਆ॥ਗੋਇ ਵਿ
ਆਕਾਰ ਬੋ॥ਤਬਿ ਉਤਸਾਹਿ ਉਤਰਿਆ॥
ਵਿਕਦਰ ਖਤ ਤਹੈ॥ਤਾਂ ਉਤਪਣ ਗੋਇ ਕਿ
ਹੋਆ ਤੈ ਸੁਆਣਿ ਹੋਆ॥ਤਬਿ ਸਮਰਦਾ ਹੋਆ
ਖਿਆਲੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਵੈ ਹੋਵੈ॥ਤਬਿ ਬਾਂਧੇ
ਆਖਿਆ॥ਹੋਸਰਦਾ ਹੋਆ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਏ
ਤੁ ਹੋਆ ਤਬਿਸਮਰਦਾ ਹੋਆ ਰਤੁ ਕੀਤਾ॥

ਸਿਮ੍ਰਤੀ ਪੜਮਣ ਉਨ ਉਸ ਕੀ ਪੈਚਾਣਿ
ਸਿ ਨੈਣਾ ਅਤੇ ਉਤਕਿ ਸਿਰ ਕੀ ਪੇਟੂੰ ਸਿਰੈ
ਜੈ ਸੁਖਿ ਪਾਇ ਹਿਰਦੈ ਦਿਆ ਆਈਆਂ ਹੈ।
ਅਤੇ ਉਤ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਉਪੈਰਾਂ ਰੇਖੀ ਹੈਨਿ
ਅਤੇ ਪੈਰੇ ਨਾਗੇ ਕਾ ਪੇਖਿਕੇ ਤੇਲ ਚੋਆ
ਇਹੈ ਗੋ। ਆ ਤੇ ਉਨੁ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਕਰ ਦੇਖਿ
ਨਾ। ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ। ਸਤਿ ਕਰਤਾਰੁ
ਰਖ ਸਾਨ ਮਕੇ ਤ ਪੀਛੇ ਪਾਏ ਸਾਹਿਆ
ਰੰਗੁ। ਤਬਿ ਕੇ ਖੇਕ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸੈ
ਗਾਂਵਨਿਆਂ ਹੁ। ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਰ

ਤੇਨਾਸੂਰੈਣੋਆ ਤੈਜੋਕੋ ਈਆਇਆਂਰੈਸਾ
ਭਾਰੇਪੇਟਤੇਨਾਂਗਾਆਈਆਹੋਆ
ਤੇਸੁਪਰੁਮੁਪਿਛਲਾਲੇ ਮੁਖਨਿਆ
ਜਾਂਇਆਤਬਿਮਰਦਾਨਾਪੈਗੀਪਇਆਤੁ
ਬਤੁਖਾਣੇਚੁਨਾਂਗਸਿਆਂਇਆਤ ਬਿਆਇ
ਜਾਂਉਕੇਹਿਹਿਵੈਣਾਤਬਿਚੁਨਾਂਗਮਕਾਪੰਇ
ਤੁਰਤਗਦਾਮੁ ਬਾਸਿਉਸ ਨਾਂਕਉਆਇ
ਆਬਾਆਇਸੁ ਗਾਮੁਕੀਤੀਓਸਕੇਮੁਹੇ
ਮਿਕੈ ਫੇਰਿਗਈਆਆਖਿਓਸੁਏਭਰਾਤ
ਤੇਰੈਸਾਣਿਆਸਨਾਂਹੀਤੁਲਸੀਕੀਆ
ਨਾਹੀਸਾਣੇਸਿਗਸੁ ਨਾਹੀਗਾਸਿਮਰ

ਜੀਨਾਹੀਗੇਪਾਰੰਦਨਕਾਟਿਕਾਨ
ਹੀਆ ਤੈਤੂਭਗਤੁਕਹਾਂਦਦਾਹੈ॥ਸੇਤੂ
ਮਰਿਆਭਗੌਤੇਪਾਣੀਹੈ॥ਤਕਿਥਕੇ
ਖੇਆਮਰਦਾਨਿਆਰਬਾਬੁਵਜਾਇ॥ਤਾਮਰ
ਦਾਨੇਰਬਾਬੁਵਜਾਇਆ॥ਰਾਗੁਆਸੰਨੁਕੀ
ਤਾ॥ਬਾਬੇਸਬਦੁਉਠਾਇਆ॥ਮ:੧॥ਸਾਧਿ
ਮਕਿਧਿਪਰੁਸਾਮਨਾਹਣੁਸੁਰਿਰਭਤਣਸੀ
ਮਾਣਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਰਪਿਕਵਾਖਾਪਤੁ
ਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਾ॥੧॥ਕਾਹੇਕਲਮ
ਸੋਰਭਤਾ॥ਮੁਗਧਦਕਰਾ॥ਕਚਨਹਰਿ
ਦਾਲਕਾਹੈਗਰਲਾ॥ਦਰਾਰਾਹਾਂਗਣਿ
ਲਿਖੁਪਥਿਤਕਰਿਆ॥ਹੈਭਗਤੁਪਿ

ਬਸਤੁਤਾਕਾਣਰਕੇਸੇਵਨਨੈਉਠਿਆਆਪ
ਉਠਿਓ ਬਸਤੁ ਕਉਨੁ ਹੋਆ ਲਿਸਨਾਇ
ਪਰਤੀਮੈਂਚੀਐਆ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰੀ
ਲੋਤਬਿਬੇਕੈ ਦੂਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ਕਾਮ
ਕੇਰ ਪੂਰਨਦਾਇ ਕਾਹੁ ਬਸੋਲੇਗੋਵਨੁ ਪਰਤੀਤ
ਈ॥ਸਿਉਲਿਉਗੋਭਨੁਤੇਦੇਸਾਖੁ ਪਾਇ ਛਹੂਰਿ
ਰਤੁਨ ਮੇਏ ਆਜਾਈ॥੧॥੨॥ਤਬਿਰਿਏਰਿ ਪ
ਤਿਪੁਛਿਆ॥ਏਭਗਤਪਰਤੀਤਕੈ ਪੈ ਦੀ
ਪਤੁਸਿਓਚਿਖਿਆ॥ਕਿਛੁਕਰਿਏਗੀਤੇਦੇ॥ਆ
ਤੇਮਾਣੇਬਿਤਿਬਿਪਿਆਪ ਨਕਈਜਾਂਦੇ
ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਪਉੜੀ ਤੀਜੀ ਆਖੀ॥ਕਰਿ ਹਰੀ
ਹਤੁਮਾਣਟਿੰਕੁ ਪਰਵਦੁ ਗਾਤਿ ਸਕੀ

ਤਰਿਆਨੁ ਰੋਵਣੁ ਲਾਗਾ ਆਖਿਓ ਸਿਰਤੁ ਸਿੰਘ ਨਉਕਰਨੁ
ਕਿਆ ਰਤਉ ਆਖੀ ਕੋਨੇ ਵਣੁ ਲਾ ॥ ਤਕਿਰਤ
ਰਦਾਸ ਪੰਡਤ ਕਰਣਿਆ ਜੀਤੁ ਮ ਪਰਮੇਸ
ਰਕੇ ਪਰਮਹੰਸ ਹੋਆ ਤੇ ਕੀਆ ਸਾਰੇ
ਮਤਿ ਇਕ ਦੂਆ ਕੀ ਜਿਤੀ ਹੋ ਈ ਮਤੀ ਨੁ
ਹੋਆ ਖਨੁਸੇ ਕੀਤਿਆ ਈਆ ਤਖਿਕਖ
ਮਉਤੀਰ ਉਸੀਆ ਸੀ ॥ ਖੁਸੇ ਤ
ਖਤਿ ਤ ਮਨੁ ਤੇ ਹੋਇ ਦੈਸੇ ਨੁ ਕਰਿ ਹਿਰਦੀ
ਆਣਾ ਪੂਰਣ ਤਿਨਾ ॥ ਕਰਾਸ ॥
ਦਾਸਾ ਅਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਖ ਦਾਣਾ ਆਪਾ ॥ ਤ
ਕਿਰਿਰ ਪੰਤ ਤ ਕੀਤਿਆ ਆਆ ਸਿਓ

ਤੁਜੀਤੁਮਪਰਮੇਸਰਕੇਭਗਤੁਹੈਪਰੁਜੀ
ਇਸੁਨਗਰੀਕਉਕੋਈਪਇਤੁਕਰਾਨੁਢੇਈ
ਸਕਾਂਭੀਗੁਨੁਏਦੁਨੀਆਤਖਿਰਾਨੁਨਾਨਕ
ਪੁਛਿਆਇਸਕਾਗੁਨੁਕੈਸਾਂਹੋਆਤਖਿਪੀਰਿ
ਤਕਹਿਆਰੀਇਸਕਾਗੁਨੁਇਹਿਆਹੈ
ਸਿਸੁਪਇਸੁਤਰਿਖਿਆਇਰਹੋਆਤੈਜ
ਹਾਥੈਹਹੁਤਹਮੈਸਾਰੁਸਾਂਹੋਆਆਤੈਇ
ਸਸੇਤਣਾਈਤੇਸਹੰਤਹੈਦੁਨੀਆਤ
ਵਿਖਾਖਾਵਿਤਿਆਸਾਸਖਤੇਗੁਗੁਖਸਤ
ਇਹਿਸ:੧ਾਗਤਾਬਾਣਿਕਨਗਰੀਕਾਕੋ
ਰਸਟਾਨਾਇਪਆਗੋਣੁਇਆਏ

ਦੁਬਾਪਪੜੀਅਹਿਪੰਡਿਤਕਰਹੁਬੀਚਾਰੋ॥

ਸੁਆਮੀਪੰਡਤਾਤੁਮਦੇਹੁਮਤੀ॥ਕਿਨਿ

ਬਿਧਿਪਾਵਉਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥ਰਹਾਉ॥ਭੀਤਰਿ

ਅਗਨਿਬਨਾਸਪਤਿਮਉਲੀਸਾਗਰੁਪੰ

ਡੈਪਾਇਆ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਘਰਹੀਭੀ

ਤਰਿਐਸਾਗਿਆਨੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਰਾਮੁ

ਰਵੰਤਾਜਾਣੀਐਇਕਮਾਈਭੋਗੁਕਰੇ

ਇ॥ਤਾਕੇਲਖਣਜਾਣੀਐਖਿਮਾਧਨੁਸੰ

ਗ੍ਰਹੇਇ॥੩॥ਕਹਿਆਸੁਣਹਿਨਖਾਇਆ

ਮਾਨੈਤਿਨਾਹੀਸੇਤੀਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿ

ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਾਖਿਨੁਤੋਲਾਖਿ

ਉਸਾਸਣਾ॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਚਤਰਦਾਸ ਪੰਡ
ਤ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ
ਸੀਸੈ ਸਾਰਕੇ ਤਾਈ ਪੜਾਇਦੇ ਹੋ॥ ਆਖੁ
ਸੀ ਪੜਤੇ ਹੋ॥ ਕੁ ਫਾਇਦਾ ਭਿ ਹੋਵੈਗਾ॥
ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਉ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁ
ਛਿਆ ਏਸੁ ਆਸੀ ਤੁਸਾ ਕਿਆ ਪੜਤੇ ਹੋ
ਅਖੁਰ ਕਹਿਦੇ ਹੋ ਏਸ ਤੁਸੈ ਸਾਰਦੇਗੁ ਪੜਾਇਦੇ
ਹੋ ਤਾ ਦਸਿਆ ਦੇਗਾ॥ ਤਬਿ ਪੰਡਤ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਦਸਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਿਉ ਪਜਾਇ
ਦੀ ਪੜਾਇਦੇ ਉਸੈ ਸਾਰਦੇਗਾ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ
ਬੋਲਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਮ: ੧॥

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿ
ਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ
ਨਿਰਮਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ॥ ਓਅੰ
ਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀ
ਚਾਰੁ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾ
ਰੁ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾ
ਲਾ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾ
ਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਬਿ ਪੰਡਤੁ ਰਹਿਆਂ ਉਰੈ ਰਾਤਾ ਪੰ
ਓਅੰਕਾਰੁ ਤੇਇਆ॥ ਤਬਿ ਪਿਰਿ ਤ੍ਰ ਆਇਐ
ਗੀ ਪਇਆ॥ ਨਾਉ ਪਰੀਕ ਲੇਆ॥ ਗੁਰ
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿ॥ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਜੀਉ ਬੋ

ਰਵਾਲੇਗਣੋਨਾਨਕਸਭੈਆਇਓਕਾਲੈ॥
ਓਨਕਰਿਸਾਰਖਰਚੁਖਾਕਰੀਫਕਰਸਾਕਾਓ
ਖੈਪੁਰੀਪਾਈ॥ਤਕਿਓਨਰਤਿਆਰਥਿ॥
ਸਿਪਾੜਿਨਾਆਇਕੈਨਾਤਕਿਓਪਾਪੁਛਿਆ
ਏਕਾਣਕੇਨੁਕਿਸੈਕਾਸਿਖੁਸੈਨਾਦੀਸਿਆ
ਤੇਕਿਸੇਤੇਣਦੀਨਾਤਖਿਣੁਚਾਲਸਭਤੁ
ਓਨਇਆਗੁਸੁਦੀਇਨਿ॥ਮਃ੧॥ਕਦਾ
ਤਾਜੁਕਦਾਤੇਣਾਤੇਗਕਦਾਸਗਾਣੁ
ਕੁਣਾਦਾਕਦਾਗੁਰਿਸਪਨਿਦੀ
ਆਸਾਗਨਿਰਿਸਪਨਿਸੁਣਕਗਦਾ॥੧॥
ਸੋਗਣਾਣਦੀਤੇਗਾਮੀਤੁਨਾਦਾਣਾ॥

ਤੂ ਜਾਣਿ ਬਲਾਮ ਸੰਆਲਿਵਰਿ ਪੁਰਿਆਰਿ ਹੈ

ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਣਾ ਗਣਤਾਓ ਅਨੁਤਰ

ਨੁਹਿਤੁ ਤੁਣਾਤੇ ਗੀਸੇ ਏ ਸਗਾ ਫੁਕ ਆਖ॥

ਪਟ ਜੀਭੀ ਤਰਿ ਸੈਂ ਪਤੁ ਤੋਣੀ ਏਨਬਿ

ਸਿਤੁ ਰਤ ਵਾ॥੨॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾ

ਜੂ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆ

ਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਵਣਜਾਰਾ॥੩॥ ਅੰਧੁ

ਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਪਰਦੇਸੀ ਖਿਨੁ ਆ

ਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨ

ਕੁ ਰਹਦਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ॥੪॥੭॥

ਤਖਿਸਿ ਪਾ ਆਖਿਆ॥ ਬਾਣਕੇ ਡੂੰ

ਗੀ ਤੋਇਹ ਦਰਸਨ ਭੈ ਪਲੈ ਓਜਾਤ ਬਿ ਬ

ਖੇਸ ਬਦੁ ਓ ਨਇਆ ॥ ਗਗ ਸੁ ਜੀਲਾ

ਲਤਾਹਿ ॥੩॥ ਸ: ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਸਿ ਖਾਣ

ਹਾਨ ਤੇ ਤੈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾ ਭਸਮ ਚੜੀਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਮੂੰ ਦੇ ਮੂਰਸੁ ਗਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਨ

ਸਿਫ਼ਤੀ ਵਡੀਆਈ ਜਾਨ ਅਉਖਿ ਸਤਨ

ਰਹੀਆ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗਤਿ ਵਿਚ ਪਾਈਆ ॥੧॥

ਵਾ ਬੁਰ ਵਣਾ ਗਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਉ ਪੀਆ ਏ ਵਡਿ

ਸਹਿ ਦਰਸਿ ਸਮ ਸਰਿ ਦੇਖੈ ਸਤਿਗੀਕ ਨੀਐ ਸੈ ਬੀ

ਰਹਉਗਾ ਸਤਿਗਰ ਬਾਨਰਿ ਸਕੀਮ ਸਾ ਖੋਜ ਸਤਿਗਰ

ਤਾ ਕੀਲਾ ਬੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਦੇਸਿ ਦਿਸੈ ਤਰੀ

ਭਏ ਐਸੇ ਗੁਰ ਨਤੀ ਰਖਿ ਨਾਈਆ ॥ ਅੰਤ ਨਾ
ਹਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਰਹੀਐ ਜੇ ਗੁਰੁ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੇਟੇ ਤਾਸ ਨੋ ਸਾਚੁ ਕੇ ਪਾਵ ਤੁ
ਵ ਗੁਣਿ ਰਾਈਆ ॥ ਇਸੁ ਕਉ ਸੁੰਦਰ ਸਜਾ
ਪੁਨਿ ਉਪਜੇ ਪਰਿ ਹੀ ਪਰ ਚਾਪਾਈਐ
ਅੰਤ ਨ ਪਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਗੀਐ ਜੇ ਗੁਰੁ ਜੁ
ਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਆ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਤਿਆ
ਸਰਿ ਰਹੀਐ ਐਸਾ ਜੇ ਗੁਰ ਸਾਈਆ ॥ ਵਜੋ
ਵਾਹੁਤੁ ਸਿੰਘੀ ਵੇਨੇਤ ਉਨਿ ਭਉ ਪ ਤੁਪਾ
ਈਆ ॥ ਅੰਤ ਨ ਪਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਗੀਐ ਜੇ
ਗੁਰੁ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਆ ॥੪॥੪॥ ਤਥੋ

M.S: 838

ਪਾਆਦੇਸੁਆਦੇਸੁਕੀਤਾ॥ਜੋਇਹੁਕੋਈਸ
ਤਾਪੁਰਖੁਹੈ॥ਤਿਸਕੇਦੇਖਣੇਨੋਸਾਹਿਬਕਰੁ
ਣਿਆਹੋਆਭੇਟਾਹੋਵਦਾ॥ਤਬਿਗੁਰੂਬਾਬ
ਉਬਹੁਤੁਸਵਿਸਮਾਦਿਹੋਆ॥ਇਕੁਤੁਰਕੁਟੋਹੋਆ
ਇਜਿਕਾਣਦਣੁਜਾਗਿਆਕੋ॥ਤਬਿਨਾਇਕ
ਕੇਬਾਗਿਆਇਵੇਸੋ॥ਉਸਦੇਪਾਗਿਪੁਛਿਆ
ਬਾਜਾਤੋਲੋਕਬਹੁਤੁਸੁਬਾਰਪਾਦੇਦੇ
ਆਦਿਜਿ॥ਕੋਈਆਇਆਣਤਾਪਾਇਆਕੋਈ
ਤਪਆਸੀਸਾਦੋਹੋ॥ਤਬਿਮਰਦਾਨਾਦੇ
ਹਤਮਾਸਾਦੇਖੋ॥ਜਾਣਹੁਜਾਦਿਨੁਹੋਇ
ਆ॥ਤਾਉਠੁਉਠਿਗਇਆਪਾਗਿਪਬਰੀ

ਲੀਤੀਆਨ ਜੀ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਭੁਖ ਲਗੀ
ਘਣੀ ਬਹੁਤੁ ਤਾ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਹੈ ਪਤਸਾਹਾ ਪਿ
ਸਤਾਆ ਸਾਡੀ ਖਬਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਾ ਈਹਾ ਏਸਦੇ
ਘਰਿ ਜਾ ਪਹੁਤੇ ਹੋਆ ਹੈ ਨਾ ਆਪਣੀ ਨੂੰ ਇਹ ਨਵਹਿ
ਨਾਲਿ ਉਹਿ ਗਇਆ ਆਪਣਾ ਜੀ ਕੈ ਮੈਨੂ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ
ਤਾ ਇਸਦੇ ਘਰਿ ਜਾ ਵਾਈ ਤਾ ਪਹੁਤਾ ਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਈ
ਮੇਗਤਿ ਆਲੋਕਾਨੂ ਦੇਦਾ ਹੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਮੈ ਭੀ ਲੈ ਆਵਾ
ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਹਸਿਆ ਆਖਿਓਸੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸ
ਦੇ ਘਰਿ ਪੁਤੁ ਨਾਜੀ ਹੋਆ ਆਖਿਓਸੁ ਏਸਦੇ ਘਰਿ ਦੁ
ਕਜਾ ਈ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਤੂ ਪਾਤਾਲ ਭੁਗਤਿ ਲਗ
ਵਾਣੇ ਕਉਹਿ ਜਾਇ ਗਇਆ ਪਹੁਤੇ ਮਿਲਿਆ ਈ ਹੈ
ਤਾ ਜਾਹਿ ਆਪਣਾ ਸੀਸ ਦੇ ਦੀਨਾ ਹੀ ਤੂ ਪਤਾ

ਏ. ਖਸੂਤੌ ਉਠਾ ਤਾ ਅਮਰਦਾਸ ਆਖਿਆ ਤਾ ਲਾਹੌਦੈ

ਜੀ ਜਾਇ ਦੇਖਾ ਤ ਬਿਮਾਰ ਦਾ ਨਾ ਗਈਆ ਜਾ ਇਕ

ਤੋਤਾ ਸੁਖ ਤਾ ਖਬਰ ਕਿ ਸੇ ਨਾਣੀ ਤੀਮਾਉ ਨਿ ਆਈਆ॥

ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਆਰ ਬਾਬੂ ਦ ਜਾਂਦੇ॥

ਤਾ ਅਮਰਦਾਸ ਨੇ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ ਰਾਗੁ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਕੀ

ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਮ: ੧॥ ਪਹਿਲੈ

ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁਕਮਿ ਪਾਇਆ

ਗਰਭਵਾਸਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿਆ

ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰ

ਦਾਸਿ ਵਖਾਣੈ ਉਰਧ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ਨਾ ਮਰ

ਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜਾਸੀ ਨਾਗਾ॥

ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁੜੀ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਤੈਸੀ ਜੀਅੜਾ

ੜੇ ਪਾਸਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹੁਕਮਿ
ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿ
ਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਥੋ ਹਥਿ
ਨਚਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਿਉ ਜਸੁਦਾ ਘਰਿ ਕਾਨੁ ॥
ਹਥੋ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ ਕਹੈ ਸੁਤੁ ਮੇ
ਰਾ ॥ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤਿ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਿ ਨਹੀ ਕਛੁ
ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਭੀਤ
ਰਿ ਧਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਹ
ਰੈ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈ
ਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਧਾ
ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਪ੍ਰਾਣੀ

ਬਿਕਲੁਭਇਆਸੰਗਿਮਾਇਆ ਧਨਸਿਉਰਤਾ
ਜੋਬਨਿਮਤਾਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਧ
ਰਮਸੇਤੀਵਾਪਾਰੁਨਾਕੀਤੋਕਰਮੁਨਾਕੀਤੋ
ਮਿਤ੍ਰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਰਿਪ੍ਰਾਣੀਧਨਜੋ
ਬਨਸਿਉਚਿਤ੍ਰ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾ
ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਲਾਵੀਆਇਆਖੇਤ੍ਰ॥ਜਾਜਮਿਪ
ਕੜਿਚਲਾ ਇਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਿਸੈਨ
ਮਿਲਿਆਭੇਤ੍ਰ॥ਭੇਤੁਚੇਤੁਹਰਿਕਿਸੈਨਾਮਿਲਿ
ਓਜਾਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਇਆ॥ਝੂਠਾਰੁਦ
ਨੁਹੋਆਦੁਆਲੈ ਖਿਨਮਹਿਭਇਆ ਪ
ਰਾਇਆ॥ਸਾਈਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈਜਿਸੁ
ਸਿਉਲਾਇਆਹੇਤੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉ

ਸੋ ਪਰੋਗਾ ਵੀਲਾਇਆ ਖੇਤੁ ॥੪॥੧॥ ਜਬਿ ਭਾਣਾ ਕ
ਤੇਆ ਤਾ ਉਤੁ ਹੁਣ ਜਿਕਾ ਚਲਿਆ ॥ ਤਾਂ ਗੋਰੇ ਦੇ ਪਿ
ਹਿਦੇ ਨਿਕਲੇ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਰਜ ਕੀਤੀ ॥ ਅ
ਸਿਰਲੈ ਮਸੀਤੀ ਸਾਰੇ ਬਾਹਿਰਿ ਕਿਆ ਫਕਰ ਗਾਜੀ ॥ ਕਹਿ
ਆਣ ਤਾਪ ਹੂੰਦੇ ਆਹੇ ਹਮਾਰੇ ਖਾ ਖੇਡਦੇ
ਸਾਤਖਿਆ ਬ ਮਣੇ ਕਰਦੇ ਤਾ ॥ ਸਿਤੁ ਮਹਿਮੇ
ਲਾਗਿ ਮੁਬਾਰਖੀਲ ਖਮਿਤੇਆ ਮੀ ਸਾ ॥ ਤੇ
ਮੁਹੁ ਫਿਰਿ ਪਾਟ ਚੀਆ ਕਿਮਾਹਤ ਹਮ ਠ
ਕਮੀ ਸਾ ॥ ਇਕ ਮੁਏ ਚਹਿ ਕਰ ਖਿਆ ਇਕ
ਹਿਕੇ ਨ ਕੀ ਫਣਾ ਹੋਇ ਗਏਆ ਮੁਬਾਰਖੀ
ਆ ਨ ਕਾ ਭੀ ਮਰੇ ਨ ਸਮਾਣਾ ਹਿ ॥੧॥ ਤਬਿ

ਬਾਬਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ। ਉਥਹੁ ਚਲੇ। ਤਬਿ ਗਏ ਇਕ
ਇਕੁ ਉਜਾੜਿ ਆਈ ਵਡੀ ਆਈ ਉਥੈ ਤਬਿ ਪਾਣੀ
ਕਾ ਤਿਗਾ ਹੋਆ ਬਹੁਤੁ। ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹੀ
ਆ ਆਈ ਜੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਲੋਤਾ ਹੁਣਿ ਕਹੀਐ
ਲੋਹਿ। ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। ਨਾਈਬੋ
ਲਿਆ। ਤਬਿ ਉਸ ਪਾਣੀ ਹੋਲੇ ਆਗੇ ਆਇ ਕਰਿ ਖੈ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਤਾਂ ਉਸ ਮਾਣਸ ਕੇ
ਦਸੀਆ ਆਈ। ਜਾਹਿ ਫੁਪਰਿ ਤੇ ਲੋਆ ਇ
ਫਕੀਰ ਮਰਦ ਮੁਹਿ ਪਵਣੁ ਤਾਂ ਈ। ਤਬਿ ਉਹ ਉਠ
ਨਿਕਲਿਆ। ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ। ਤਾਂ ਆਖਿ
ਉਸ ਦੀਖ ਫੁਪੇ ਰੋਣ ਆਵਤੇ ਰਸੂਲ ਪਾਣ
ਦੂ ਤਾਂ ਪੀ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਕਿਤੇ॥

ਸ ਬਚਨੁ ਤੇ ਗਾਲੇ ਘਤੀਨਿ ਨਾਣੀ ॥ ਭਾਉ ਤੇ ਗ ਪਕੜ
ਨ੍ਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਸਿ ਘਤੀਇ ਪਤਿ ਆ ਬਹੁ ਤੇ ਸਾਣਤ
ਨ ॥੨॥੧॥ ਤਬਿ ਪਤ ਸਾਹੀ ਆਣੀ ਚਲਿਆ ਦੀਮੁ
ਨਿੰਦਾ ਸਦ ਕਾ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬਾਹਰਿ ਖੜਾ ਰਹਿਆ ਗਡਿ
ਆ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਆਖੀਇ ਸਚੁ ਬੇਧੀ
ਐ ਰਹੁ ਮਾਸਾ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਭਾਣਾ
ਏਗਾ ॥ ਸਕਰ ਏ ਗਾਉ ਆ ਏਤ ਹ ਬੈਠਣਾ ॥ ਤੌ
ਸ ਹਰ ਤੇ ਕੇ ਸੇ ਏਕ ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠ ਗਾਉ ਹੈ
ਆ ॥ ਤਬਿ ਉ ਸਗਾਉ ਦੇ ਲੋਕ ਸ ਪਈ ਦੀਨ
ਗਾਆ ਹੀ ॥ ਉਤ੍ਰਿ ਕਹਿ ਆਇ ਕਗਸਾਇ
ਦਪਣੇ ਆਇ ਆਕਰ ਗਸ ਨ ਦਪੇਣ ਨਾਲਿ
ਹਿ ਤਾ ਪਤਿਆ ਐ ਹਾ ॥ ਸੇ ਫਕਰਿ ਗਿਆ ॥ ਤਬਿ ਇ

ਕਹਿਓ ਨੇ ਮੁਕੀਤੇ ਮੁਰੇ ਕਰਮਸਨ ਬਿਨਾਏਨਾ

ਕਿ ਝੂਨਾ ਹੀਰ ਲੁਪਾਨ੍ਹਾ ॥ ਤਬ ਇਕ ਵੇਰੀ ਏ ਪਾਸ

ਲੋਹਟ ਫੁਰਸੀ ਏ ਪੁਛਿਆ ਰੇ ਭਾਈ ਰੀਤੂੰ

ਨੇਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਰ ਉਜਾਰਾ ਹੋ ॥ ਗਾਉ ਆਗੈ ਕਿ ਤੈ

ਮੈ ਰੈਗਯਾ ਇ ਸਾਰਾ ॥ ਤਾ ਉਨਿ ਸਿਖ ਆਖਿ

ਆ ਭਾਈ ਰੀ ਇਕ ਸਾਧੁ ਆਇ ਗਹਿਆ ਹੈ

ਉਸ ਕੇ ਦਰਸਨਿ ਸਾਰਾ ਹੋਆ ॥ ਤਬ ਉਸ ਕਹਿ

ਆ ਜੀ ਉਸ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਮੈ ਨੂੰ ਭੀ ਕਰਾਇ

ਤਬ ਇਕ ਵਪਿਆ ਉਹੁ ਭੀ ਨਾਲਿ ਜਾਇ ਆਯਾ

ਦਰਿਆਆ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਆਇ ਬੈਠਾ ਉਭੀ ਨਾਲਿ

ਆ ਟਕਿਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਿਤਾ ਪਰੀਤਿਯਾ ਕਿਤੇ ਇਕ ਵੇ

ਆਦਮੀ ॥ ਤਾ ਉਹੁ ਜਾਏ ਦੇ ਲੋਗੀ ਧਾਗਿਆ

ਤੈਓਹੁਰੋਆਗੇਆਵਣਾਆਗਏਆਏਗੁਰੂ

ਗਮਸਗਕੀਸੇਵਾਕਗਏ।ਤਬਿਇਕਦਿਨਿਉਸਕ

ਦਿਆਭਾਈਜੀਜ੍ਹਾਦਾਨਹੀਵਾਗਮਕਗਏ।ਆਤੇ

ਭੂਜਾਦਾਨੈਸਾਬੁਕੀਸੇਵਾਕਗਇਆ।ਜਤੇਗਅ

ਤੇਸੇਗਕ ਗਏਨੈ।ਜੋਕੇ ਖਾਤੇ ਰਹਿ ਆਯ ਕ

ਖਤਿਨੈਵਾਲਾ ਤੇਸੇਰਹਿਆਮਿਲੇਗਆਦੇਤੂੰ

ਆਗੇਆਖਿਨਤਾਂਏਹਆਇਬੈਠਣਾਆ

ਤੇਸੇਆਵਣਾਆਇਬੈਠਣਾ।ਆਜ

ਇਕਨੇਜੋਇਕਰਿਚਾਲਣਾ।ਜਬਿਉਨਜਾ

ਵੈਤਾਲੇਉਭੀਡੇਗਨਾਹੀ।ਤਬਿਉਜਣ

ਗੀਭੇਜੋਇਕਰਿਉਨਿਆਇਆਆਇ

ਕਹਿਕਾਣੇਉਪਰਿਦੇਨਾਕਰਿ

ਆਇ

ਨਾਲਿ ਲਗਾ ਪਾਤੀ ਖੇਦ ਹੈ ਸੋ ਦੇਖੈ ਤਾ ਇਕੁ ਸੁ
ਹਰ ਹੋਤਾ ਬਦੁਰੀਕ ਇਕ ਰਿਣਗਾ ਖੇਦ ਹੀ ਜੋ
ਦੇਖੈ ਤਾ ਕੋਲੇ ਹੀਸ ਢਕਰਿਆ ਹੋਆ ਪ
ਵਿਚ ਉਠ ਗਰੁ ਪਾਸੇ ਪੈਰ ਪੈਇਕ ਰਿਹਾ ਆ॥
ਤਾਦ ਰਿਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੈ ਡਾਰੁ ਉਠਿਓ ਸਾ ਤਾ ਕਪ
ੜੇ ਸਾਥਿ ਪੈਰ ਬੰਨਿ ਕਰਿ ਆਹਿ ਆ ਇਕ
ਸੁਤੀ ਚਕੀ ਇਕੁ ਸੁਤੀ ਕੋ ਨੀ ਤਾ ਬਿਚ ਸਪੁ ਹੈ
ਆ ਭਾਈ ਜੀ ਸੁਤੀ ਚੜਾਇ ਲੇ ਨਾਤਾ ਬਿਚ ਸ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਸੋ ਰ ਪੈਰਿ ਕੇ ਡਾਰੁ ਤਿਆ
ਹੋਤਾ ਬਿਚ ਸ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀਆ ਸੁਸੈ
ਪਾਣੀ ਮਾਰ ਗਿਆ ਤੇ ਤੈ ਨੁ ਹਤਿਆ ਕੀ
ਡਾਹੇਹ ਬਾਤ ਪੁਛੀ ਚਾਲੀਆ ਸੇ ਤੁ ਜਾਏ

ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਣਿ ਲਾਗਾ ਤਾ ਪੈਰਾ ਵ ਪਾਪ
ਕਮਾਵ ਲਾਗਾ ਤਬਿ ਦੇ ਦੈ ਆਏ ਆਇ ਕਰਿ ਬੇ
ਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤ ਕੀ ਕਰੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ
ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿਆ ਜੁ ਪਕਰਿ ਰਹੁ ਤਾ ਉ
ਨਿ ਆਖਿਆ ਜੀ ਬਹੁ ਸੇਕੀ ਹੋ ਤਬਿ ਬਾ
ਬਾ ਬੋਲਿਆ ਆਖਿ ਉਸ ਨਉ ਜੋ ਸਤ ਕ
ਰਿਆ ਜਾ ਬਾਜੇ ਸਕ ਸੁਣ ਗਖੀ ਆਖਿ
ਫਲੇ ਜਾ ਸਕਾ ਬੀਜਿਆ ਹੋ ਇਕੁ ਸੁਣ
ਸਾਧੂ ਕੇ ਨ ਖਿਦਤੀ ਥੀ ਤਿ ਸਦਾਸ
ਦ ਕਾਮੁ ਜਗਾਉ ਈਆ ਬੀਆ ਪ
ਗਰਿ ਉਰਿ ਉਹਿ ਕਗ ਸਾਨੁ ਦਉ ਇਆ।

ਤਿਤੁਤਿਨੁਮੁਹਗਾਦੇਵੈਇਣਹੋਇਗੋ
ਆਤੈਤੈਗੈਲੋਖਸੁਣੀਬੀਆਰਿਉਹਿ
ਉਸੇਵਾਨੁਆਇਆਤੇਉਤਿਉਸੁਣੀ
ਖਾਇਗਈਆ॥ਸੁਣੀਦਾਵੈਡਾਹੋਇਆ॥
ਸੇਬਾਦਾਸਰਵਾ॥ਤਬਿਉਇਉਚਿਪੇਗੀ
ਪਏਆ॥ਨਾਉਪਗੀਵਹੋਈਆਗੁਰਗੁਣ
ਗੇਸਪਹਿਲਾ॥ਤਬਿਬਾਬਾਬੋਲਿਆਸਬਦੁ
ਰਾਗੁਮਾਰੂਵਿਚਿ॥ਮ:੧॥ਕਰਣੀਕਾਗਦੁਮ
ਨੁਮਸਵਾਣੀ॥ਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇ
ਲੇਖੁਪਏ॥ਜਿਉਜਿਉਕਿਰਤੁਚ
ਲਾਏਤਿਵਚਲੀਐਤਉਗੁ

ਨਾਨਕੀ ਅੰਤ੍ਰਿ ਨ ਗੋ॥੨॥ ਬਿਤ੍ਰਿ ਚਉਥ ਸਖੀ ਨਠੇ
ਭਾਵਦਿਆ॥ ਨਰਿ ਕਿਸ ਗੁਤੇ ਰੰਗੁ ਨਗਲਿਆ॥
ਗਨਭੁ॥ ਦਾਣੀ ਰਹਿ ਦਾਣਦਿ ਨਜੁਆਣਾ॥ ਦੇਤੀ
ਪੜ੍ਹੀ ਉਠੀ ਤੇਤੀ॥ ਗਲਿ ਗਲਿ ਚੋਗੁਰੁ ਗਹਿ
ਤ ਫਾਸ ਨਿਡ੍ਹ ਦਸਿ ਮੂੜੈ ਦੁਖ ਡੁਗੁ ਦੀ
ਸ॥ ਕਾੜ੍ਹਾ ਆ ਨਗਹਿਮ ਨੁਵਿਲਿ ਲੋ ਨਾਪੇ ਚ
ਆਗਨਿ ਤਿ ਭ੍ਰਲਾ ਗਿਰ ਜੀ॥ ਵਿਖਿਲੇ ਪਾਪ
ਪੜ੍ਹੇ ਤਿਸੁ ਉਪਰਿ ਅਨੁ ਜਾਣਿਆ ਸੰਨਾ
ਸਿਤੁਕ ਈ॥੩॥ ਭਇਆ ਆਨੁਰੰਚਨੁ
ਇੰਹਿ ਤੇ ਦੈ ਸੋਗੁ ਗੁਮਿ ਲੈ ਤਿ ਨੇਨਾ
ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਉਤ ਆਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਵਣਾ

ਕਤਿ ਮਟਸਿਰੇ ਨਾ॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਖਾਹੁੜਿ ਰਲੋਨਾ ਪੈ
ਰੁਹਿਲੇ ਚਰਾ ਮਿਲਿਗ ਮੋਰੇ ਮੇਕਰਿਆ
ਮੇਹੁ ਰੋਗ॥ ਰਿਸਦੇ ਮੁਹਿ ਫਿਰਿ ਐ ਸੀਰਿ ਲਤੈ
ਸੈ ਆਣੀ ਨਾਨੀ॥ ਇਸਦੇ ਪ ਸੈ ਕੁ
ਤੁਤੁਰੁ ਨੀਆਂ ਹੋਏ ਰਗੁਸੀ ਹੋ
ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਦੇ ਨਉ ਉਠਿਗਿਆ ਇਖ
ਲੂਣ ਹੋ॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਦਾਮਨੁ ਦੇਮ ਏਨਾ
ਲੇ ਸਭ ਆਇ ਆਦਰ ਗੁਰੀ
ਖੇਲਭ ਹੋ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਪੁਛਿਆ ਤ
ਸੀ ਕਦਿ ਨਿਆ ਸਨਾ॥ ਤਬਿ ਉਇਕ
ਨਿਲਿਆ ਸੀ ਚਰਾ ਉਤੇ ਰੇਸਟ

ਕਹੁ ਆਖੈ ਜਾ॥ ਤਉ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਤ
ਜਾਣੈ ਦੇਵੈ॥ ਇਕੁ ਕੰਮੁ ਕਰਿਕੈ ਮਾਰਣਾ॥ ਉਤ
ਜੇ ਪੂਆਂ ਨ ਰਹਿਆ ਵਾਦੁਰਾਡੈ॥ ਤਣ ਤੇਆ
ਗਿਲੇਆ ਵਡਾ ਮਾਰਿਦਾ ਗੁਰਦੇ ਣਾ॥ ਤਉ ਚਣਾ
ਆਖਿਆ॥ ਕਣ ਆਗਿ ਕਰਾਣ ਮਿਸਾਹਿਤੁ ਕਿ
ਰਣਾ॥ ਤਬਿ ਇਕਨਾ ਆਖਿਆ॥ ਸਾਬਣ ਭੁ
ਜੀਆ ਮਾਰੈ ਹੈ॥ ਪਭੁ ਨਲਿ ਕਰਿ ਕਿ ਸੇ ਨਾਹੀ
ਕਹਿਆ ਦੇ ਮਾਰਿਆ ਆਮਾ ਤੇ ਕਣ ਸਾਦੇ ਹੈ॥ ਤ
ਖਿੜਿ ਚਰਾਹੁ ਕੁਝੇ ਆਗਿ ਨ॥ ਜਾਬਜ
ਵਿ ਕੀਤਾ ਆਗੈ ਲੇ ਧਾਪ ਈ ਸਾਣ
ਦੀ ਹੈ॥ ਆ ਤੇ ਗਾਮ ਗਣ ਤੇ ਸਾਮ

ਗਣ ਖੜਿ ਸੁਗੜਦੇ ਹੋ ਤਖਣ ਗਾਪੁ
ਛਿਆ ਤੁਸੀ ਕਵਣੁ ਹਉ ਕਿਉ ਸੁਗੜਦੇ
ਹ ਉਤਾ ਤਖਿਉ ਨਾ ਕਹਿਆ ਆ ਸੀ ਦਾਸਗ
ਣ ਹਾ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਨਾਲਿ
ਇਸ ਦੀਆ ਕਉ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕਿ ਮੈ ਪਾਏ ਹੋ
ਆ ਤੇ ਏਹ ਪੇ ਛਡਿਨੁ ਰਾਮ ਗਣ ਆਏ ਹਾ ਹੀਆ
ਸਤੇ ਖੇਸ ਲੈ ਚਲੇ ਹੋ ਤੁਸ ਪੁਛੈ ਸੋਕਿ
ਓਥੇ ਸਾਕੈ ਚਲੇ ਹੋ ਤਾ ਕਿਹਾ ਨਗਾ ਪੁਛਿਆ
ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਪਾਸਿ ਲੈ ਚਲੇ ਹਉ ਤਾ ਇਨਾ ਪਾਸ
ਹਾ ਤਖਿਮ ਮਗਣ ਆਖਿਆ ਆ ਕਿ ਸੁਗ
ਤੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕਉ ਤੁਸ ਮਾਰਣ ਆਏ

ਹੋਤ ਸਕੀਰਿ ਸਧਿਏ ਸਕੀਰਿ ਧਾਕਾ ਧੂੰਆ
ਪਇਆ ਹੋਤ ਸਕਾ ਸਰਕਾ ਬੈਕੁੰਠ ਕਉ ਪ੍ਰਾ
ਪਤਿ ਭਇਓ ॥ ਤਬਿ ਚਗਸੁ ਦੇਤੇ ਜੀ ਦਉੜੇ
ਆਏ ॥ ਆਖਿਓ ਜੋ ਰਿਸਕੀਰਿ ਗਸਏ ਧੂੰਆ
ਪਏ ਤੇ ਸਗਸੁ ਕਤ ਪਾਪ ਓਕਰਇਆ ਹੋਤ ਕਿ
ਸਕੇ ਮਾਰ ਦੇਕ ਉਆ ਸੀ ਆਏ ਹੋਤ ਬਿ
ਓਤੁ ਆਇ ਪੇਗੀ ਪਏ ॥ ਆ ਗਇ ਆਪੁ ਕਿ
ਆ ਆਖਿਸੁ ਣਈ ॥ ਤਬਿ ਓਤੁ ਭੀ ਆਇ ਪੈ
ਗੀ ਪਏ ॥ ਤ ਖਰੇ ਸਿ ਪਏ ਤੇ ਏ ॥ ਲਗੈ
ਧਾਤੀ ਕ ਗਏ ॥ ਆਖਿਓ ਜੋ ਸੀਆ ਸਾਕ
ਓਨਾ ਓਤੁ ਪਗੀ ਕ ਕ ਉ ॥ ਆ ਸਾਕੇ
ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੁ ਕਉ ॥ ਆ ਸਾਅਠ

ਐਸੇ ਪਾਪਕ ਮਾਇ ਹੈ ਹੋ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਮਿਹਰ ਵਾਨ ਹੋਆ ਆਖਿਓ ਸ੍ਰਾਪ
ਹੈ ਪਾਪਤ ਬੁਲੀ ਬਿਨਸੁ ਨ ਵਾਗਿ ਜਾਇ
ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਵੈਗਨੁ ਆ ਤਬਿ ਗਸਾਨੀ
ਕਹਿਆ ਤੇ ਰੋਕ ਫੁਵ ਸਤ ਗੜ ਦੀ ਹੋ
ਅ ਸੋ ਪਾਣੂ ਰਕੇ ਨਾਇ ਦਾਆ ਤੀਤਾ
ਭਗਤਾ ਦੇ ਸੂਹਿ ਪਾਵ ਹੋਆ ਤਬਿ ਓਨਾ
ਆਗਿਆ ਮਿਨ ਈਆ ਰੋਕ ਫੁਵ ਸਤ
ਸੀ ਸੋ ਆਣਿ ਆਗੈ ਰਾਖੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਰੂ ਪਰਿ ਆਂਦਾ ਨਾਮੁ ਸਵਾਹਿਆ ਤਬਿ
ਥਾਵਾਵੇਤੇ ਆਸ ਬਡ ਗਸਾਈ ਜਾਵੋ

ਮ:੧॥ ਜੇ ਛੁਕੁ ਤਾ ਕੁ ਡੁ ਚੁ ਹੁ ਝਾਠ ਗਿਆਧਾ
ਸੁਰਦਾਕੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੁਰਮਾਣੁ ਮੁ ਖਸੁ ਧੀਆ
ਗਹਿ ਕੋ ਰਪ ਚੈ ਤੌ ਕੁ॥੨॥ ਰਸਕਸ ਆਪੁਸ
ਜਹ ਣਾ ਏਹੁ ਕਰਮ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾ ਗ॥੨॥ ਬਿ
ਧਾਵੇ ਜੀਐ ਪਤਿ ਹੋਇ ਉਤਮ ਸੇ ਦਰਿ
ਉਤਮ ਕਹੀਆਹਿ ਨੀਚ ਕਰਮ ਬਹਿਰੋ
ਇ॥ ਮ:੧॥ ਰਸੁ ਸੁਇਨਾ ਰਸੁ ਰੁਪਾ ਕਾਮ
ਣਿ ਰਸੁ ਪਰਮਲ ਕੀ ਵਾਸੁ॥ ਰਸੁ ਘੋੜੇ ਰ
ਸੁ ਸੇਜੇ ਮੰਦਰ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਸੁ ਮਾਸੁ॥
ਏਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕੈ ਘਟਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵ
ਸੁ॥੨॥ ਜਿਤੁ ਬੋਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ

ਸੋ ਬੋਲਿ ਆਪ ਰਹਦੁ ॥ ਫਿਰ ਕਾ ਬੋਲਿ ਇਹੁ
ਜਨਮੁ ਇਸੁ ਰ ਖਸਮਾ ਜਾਣਾ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁ
ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਾਣਾ ਹੁਕਮੁ ਕਿ ਕਰਣੁ ਦੁਖੁ ਆਵੁ
ਸਾਤਿ ਨਾਮ ਤਤਿ ਨਾ ਪਤਿ ਤਿ ਨਾ ਪਨੁ ਪਾਏ
ਕਿ ਨਾਹਿ ਮਰੈ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਕਾਇ
ਆਸਾ ਮਾਣਾ ਹਣਾ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਆਣਿ ਉ ਕਾਇ
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਰਾਚਹਿ ਦਾਨਿ
ਨ ਨਾਇ ॥੪॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਲਿਹਾਰ ਮ
ਸਾਇਕ ਜਾਣੀ ਸੋਖਿ ॥ ਪਰਤਕੇ ਬਾਉ
ਜੀਲੇ ਖਾਵੈ ਟੀਕਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਰੀਜ
ਈਤਾ ਕਾ ਪਈ ਆ ਸਭੁ ਕੋ ਖਾਇਆ ਪਾ

ਜਿ ਪਵਹਿ ਛੁਟਿ ਓਥੈ ਦੇਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਨੇਮ ਸਿਉ॥
॥੧॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਕੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ॥ ਓਥਹੁ ਰਦ ਦੇਖਣੈ
ਕੋ ਨਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ॥ ਤਬਿ ਕਿਰਤ ਉਹੁ ਦੇਸਿ ਆਏ
ਜਿਕਲੇ ਤਬਿ ਏਕ ਦਿਨ ਸਮੁੰਦ ਨੇ ਗੁਰੂ ਪ
ਾਸ ਗੀ ਤਾਂ ਉਠਿ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਰਿ ਏਕ ਡੈ
ਸ ਤਰੇ ਦਰਿ ਖੜਾ ਹੋਇਆ॥ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣੈ
ਆਖਿਆ ਪੁਛਿਓਸੁ ਪਰਦੇਸ ਕਉਣੁ ਹੈ ਗਾਇਹਿ॥ ਤਬਿ
ਪਾਗਾ ਬੈਠਿ ਕਰਿ ਮੇਰਾ ਫੁਕਰਿ ਬੈਠਿਣਾਇਆ॥
ਬੈਠਿ ਕਰਿ ਪਾਸੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ॥ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣਿ ਆਖਿਆ ਦੇਸਿ ਕਰਿ ਗਾਗਾ ਮੈ ਆ ਕਹਿ॥
ਤਬਿ ਓਹੁ ਪੜਿਆ ਨੇ ਕਰਿ ਆਖਿਆ ਜੀ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਉਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦੇ ਆਖਿਆ ਅਸਾਤਾ ਆਦਮੀ
ਇਥੈ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ਤਬਿ ਉਸਿ ਕਹਿਆ ਇਥੈ ਕ
ਈ ਨਾ ਤੇਰਿਹਾ ਦੇਖਿਓ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬੋ
ਲਿਆ ॥ ਸਾਣੇ ਕ੍ਰਾ ਕਣਰ ਕੀਆ ਹੈ ਦਸਾਗੇ
ਆ ॥ ਤੂੰ ਗੈ ਮੁਸਕ ਮੈ ਗੈਨਾ ॥ ਅਮਣਾ ਕ
ਰੁ ਨਾਨਕਾ ਕਿਉ ਕਹਿ ਪਸੀ ਮਿ ਮੇਣੇਨਾ ॥
॥ ਤਬਿ ਉਸ ਕੇ ਸਿਰ ਰਖਿ ਪਹਿ ਪੜਾ ਗਲਿ
ਆ ॥ ਉਤ੍ਰੈ ਨਾਠੀ ਕੁਤ੍ਕਾਸ ਦ ਕਾ
ਣ ਦੀ ਕਿਓ ਗੈ ॥ ਤਬਿ ਨੂ ਰਸਾਈ ਨ ਪਕਰਿ
ਠ ਦੀ ਰੋ ਏਤੁ ਔਸਾ ਮੈ ਫਹਾ ਨੂ ਆਇਆ ਤ
ਸੀ ਸਿਰ ਤੈ ਪੜਾ ਨਾਠੀ ਉਤਰ ਦਾ ॥ ਤਬਿ

ਗੁਰ ਸਾਹੁ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਸਨਮੁਖਿ ਹੋਇ
ਮੇਤਞਨੈ ਹੈ ਸੋਰਨ ਣ ਨਾਹੀ॥ ਤਬ ਸਿਖਾਂ ਨ
ਕਹਤਾ ਈ ਕੋਈ ਮੇਤਞਨ ਖੀਸੇ ਸਭਿਆ
ਖੋਆ ਪਣੀ ਵਿਚਿ ਆਣੇ ਆਈ ਆਗਾਕ
ਈਰਗ ਖਤਉ ਪਾਰਿ ਰਹਿਆ ਈ॥ ਕਾਈ
ਸਰਗ ਛਾਣਾਉ ਪਾਰਿ ਰਹਿ ਆਈ॥ ਕਈ
ਸਰਉ ਪਾਰਿ ਰਹਿਆ ਈ॥ ਕਾਈ ਕੇ ਪਉ
ਰਿ ਰਹਿਆ ਈ॥ ਕਾਈ ਬਾਗੁ ਸਾਖਿਤੇ
ਆਈ॥ ਕਾਈ ਰੋਣਾਏ ਦਸਾਹ ਈ
ਆਈ॥ ਤਬ ਆਇ ਕਰਿ ਲਗੀ ਆਖਣੇ
ਣਪਾਹਿ ਪਾਗਬਿਨਿ ਬਿਨਿ ਕਰਿਤ

ਖਿਲਾਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੌ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਨਾਗਾ ਮੇ ਆਕਹਿ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ
ਬਾਨਜਿਆ ਆਖਿਓਸੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਦੁ
ਖਾਨੂੰ ਕਰਿ ਮਖਾਟਿਕੁ ਰਬਾਬੁ ਲੈਕਰਿਆ
ਉਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਮਖਾਟਿਕੇ ਆਗਾਵਣ ਪ
ਗਾ ਤੁਟ ਪਇਆ ਆ ਰਬਾਬੁ ਲੈ ਕਰਿ ਆਇ
ਆ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾ
ਬੁ ਵਜਾਇਆ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਬ
ਦੀ ਤਾ ਗੁਰ ਦੇਵਤੀ ਸਚੁ ਗਾਇਆ ਕਿ
ਰਗੁਰ ਦੁਕੁ ਦੇਖਾਇ ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਦੇਵਤੀ ਪੀਰ

ਹੁਤਾਂ ਭੀ ਸਤਗੁਰ ਪ੍ਰਿਸਾਹਿ ॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਭੁਰੀ
ਸਾਗੁਰੀ ਪਾਨ ਅਦਰਗਾ ਹੈ ਜਾਂਉ ਬਾਰਣਉ॥
ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਦੇ ਸੋ ਥੀਐ ਜੈ ਮਨੁ ਧਾਗਾ
ਹੋਇ ॥ ਮਣਕ ਮੁਤੇਨ ਪਾਈਐ ਜੋਤਿ
ਹੋਇ ਕੈ ਤੇ ਪਰੋਇ ॥ ਰਾਗਤੁ ਰਸਾਂਈ ਨਾਸਤਾ
ਆਖਾਅ ਅਸੀਲਾ ਸੂ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ
ਅਕੂਵਣੀ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੩॥ ਨਾ
ਨਕਟੇਕੀ ਬਾਤ ਗੁਰ ਤ੍ਰਾਣਾ ਜੀ ਕੇ ਹਿਏ
ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਗੀ ਸੋਗ ਨੈ ਭੀ ਸਤੁਰਥੈ
ਸੋਇ ॥੪॥ ਤਾਸ ਬਾਖੁਕ ਡੁਰੈ ਹੈਨਾਂਹੀ
ਤਖਿ ਨੂਰ ਮਾਣ ਕਉ ਧ ਬਰਿਹੈ ਟੀਕਾ ਸੋ

ਸੋਝੰਤੇ ਤੁਰਕੁ ਹਿੰਦੂ ਨਾਹੀ ਰਹਤਾ॥ ਤਬਿ ਨੂਰਸਾ
ਹ ਸਭਨਾ ਕੀ ਸਿਰਦਾਰਣੀ ਥੀ॥ ਪਾਸੋ ਆਹੇ
ਲੀਆ ਸਾਖਿਆ ਤੈ ਬਰਕਾਗਾਰਾ ਵੇਲੁ ਪਰਿ
ਚੜਿ ਕਰਿ ਆਈਆ॥ ਆਇ ਕਰਿ ਲਗੀ ਮੰ
ਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰਣੇ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ
ਸਬਦੁ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਵਿਚਿ ਮ: ੧॥ ਮੰਞੁ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮਾ
ਵਣਿ ਡੋਸੜੇ ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਉ ਜੀ
ਉ॥ ਇਕ ਦੂ ਇਕਿ ਚੜੰਦੀਆ ਕਉ
ਣੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ
ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀਆਹੁ ਜੀ
ਉ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਮੰਞੁ ਨ ਆਵਨੀ॥ ਹਉ ਕੈ ਜੀ

ਤੈਸੁਪੇਰੋਉਸਜੀਉਕਿਆਗੁਣਤੇਰੋਇਥਾਂ
ਕਿਆਕਿਆਪਿਨਾਤੇਰਾਨਾਉਜੀਉਆਇਕਿਤੁ
ਟੋਲਿਨ ਐਬਝਾਸਰਦੁਰਬਾਣੇਤੇਰੋਜਾਉ
ਜੀਉਸੈਨਾਗੁਪਾਂਰਗਣਾਸੈਭੀਤੇਆਇ
ਰਜੀਉਸੇਵਸਤੁਸੁ, ਦਿਤੀਆਸੈਰਾਂ
ਬਿਨਸਿਉਣਰਾ ਕਿਤੁਜੀਉਆਸੰਦ
ਰਸਿਟੀਸੰਦਝੈਪਥਰਕੀਤੇਰਾਸਿਜੀ
ਓਹਉਇਤੁਭੁਲਾਏਵੁ ਲੀਆਤਿ
ਸਕੈਤਨ ਬੈਠਾਪਾਸਿਜੀਉਆਂਕ
ਓਕੈਤਾਕੁਰਣੀਆ ਬਰਬਹਿਓਆ
ਇਜੀਉਆਸਾਪ ਨਚਾਣੀਸਾਹੁਰੇ

ਰਿਆ ਮੁਹੁ ਦਸੀ ਆਗੈ ਦਾਇ ਦੀਓ ਸੁਤੀ
ਸੁਤੀ ਝਾਲੁ ਥੀਆ ਭੁਲੀ ਵਟੜੀਆ
ਸੁ ਤੀਓ ਤੈ ਤੁਸ ਨਾਲਹੁ ਮੁਤੀਆ
ਤਿ ਨਾਰ ਪਾਵਣੁ ਪਗੀਆ ਸੁ ਦੀਓ ਤੁਧ
੨ ਗੁਣਾ ਮੈ ਸਭ ਆ ਵਗੁਣਾ ਇਕੁ ਨਾਨਕ
ਆਰਦਾਸਿ ਦੀਓ ਸਤਿ ਗੁਣੀ ਮੈ ਨਾਗ
ਨੂੰ ਮੈ ਕੁਨਾਗਹਿ ਗੜ ਦੀਓ ॥੧॥
ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਵਾਹ ਵਾਹ ਕਰਿ ਉਠਿਆ ॥
ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਬੀ ਮੈ ਦਲੀਦ ਕਰਿ ਕਹਿਆ
ਕੀਏ ਛੁਟੈ ਦੇ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਲੋਗ ਨਾਹੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੁਣੇ ਤਾ ਲੈ ਕਰਿ ਨਾ ॥

ਛਣਕੀਆਆਵੀਪੜੀਆਤੈਟੀਆ।ਤਣਗੀਆ
ਨਚਣਿਗਾਵਣਿ।ਤਬਿਬਾਬੇਆਖਿਆਮਰਦਾ
ਨਿਆ।ਰਬਾਬੁਵਜਾਇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬੁ
ਵਜਾਇਆ।ਰਾਗੁਸੀਰਾਗੁਕੀਤਾ।ਮ:੧॥ਛੋਡੈ
ਸਭਤੁਓਣਾਇਆ।ਤਾਣਾਮਰਦੀਰੋਪਾਰੋ
ਪਾਟਾ।ਰੋਣਖੁਤਨੀਆਵਾਰੋਵਦਾ॥ਨਾਨ
ਨੈਰੋਵਾਣਰੈਭਾਹਿ।ਸਤੀਸਤੀਵਣਾਪੈ
ਪਾਉ॥੧॥ਨਾਨਕਨਾਮੈਵਿਣੁਭੁਰਕੁ
ਐਪੀਤਨੀਆਮੇਰਮਾਹਿਭੁਸਾਂਤਾ॥ਨੀ॥
ਰਗਮਨੁਰੈਖੇਵਿਨੁਰਇਆਨਤੈਹਿ।ਹੋਵੇ
ਇਰਿਤੈਵਿਨੁਗਹਿਨਵੋਹਿ।ਗਣਾਨਿਆਵੈ
ਕਰੈਤਖਿਤੈਹਿ।ਕਹਿਖੁਸਾਇਹਿਨਆ

ਹੋਵਹਿ ॥੨॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਸਤੁ ਰਾਮਣਾ ਖਾਇਓ ॥ ਤਾਸੁ
ਤੁਧੀਉ ਫਸੇ ਮਾਹਿ ਆਇਓ ॥ ਸੋ ਸਉ ਕਾਸਾ
ਪੈਨਣੁ ਖਾਣਾ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੁਰਤਨਾ ਨਾਕ
ਨਾਉ ਕਿਰਣੀ ਕੁਕਰੁ ਰਹਿ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਗੁ
ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਿਆਨ ਹਮਾਣਾ ॥ ਤਾਕੁ ਫੁਰ
ਗਾਨ ਪਾਏ ਮਾਣਾ ॥੪॥੧॥ ਤਕਿਗੁਰੁ ਕਥ
ਸਾਲੋ ਕੁਰਿ ਤਾਨ ਗਣੀਆ ਸੀਰੰ ਗਰੀਆ
ਆਤਾਰੀ ਕੁਰੀਆਂ ਰੀ ਸਾ ਕਰਨਿ ਤਿਨਾਰੀ
ਆ ਸੇਵਨਿ ਰਹਿ ਖੜੀਆਂ ਹੋ ਰੇਤਾ
ਨਿਨਿ ਤਾਣੀਆ ਰਹਿਨਿ ਨਿਸਾਣੀਆ ॥
ਨਾਕ ਜਾਸੁ ਸਕ ਰਖਾ ਜੇਤੇ ਨੇਕ ਸੇਗਿ

ਸਿ ਲਤ ਹ ॥੧॥ ਸਚਿਆਰੁ ਦੇਹੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬੈਠੇ
॥ ਤਖਿਨੁ ਰਸਾਣ ਕਹਿਆ ਜੋ ਆਇਆ ਨਿਤ ਮੇ
ਹੁਗਿਤਾ ਆਨੇਕ ਪਰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਇਆ ਨੈ ਤੋ ਅ
ਈਆ ॥ ਮੈ ਤੀਹਿ ਰੇ ਜਾਵਣੁ ਹਰਿ ਸ੍ਰੀ ਇਨਾ ਭ ਪਾਉ
ਲੀਕ ਪੁਰਕ ਪਸੈਲਿਕੁ ਛੁਤ ਣਹਿ ਸਭ ਸਾਮਿ
ਆਇਆ ਗੈਰ ਪੀਤ ਵਿਖੋਨ ਜੀ ਣਕੀ ਆਵਰ
ਿਆਣੀ ਕੁ ਛੁਤ ਮਾਣੇ ਦਣਾ ॥ ਅੰਞਿਰ ਬੰਧੇ ਆ
ਆ ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ॥ ਤਾ ਮਰਦ
ਾਨੇ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਕੀਤਾ ਸਬ
ਦੁ ਮ: ੧ ॥ ਇਆਨੜੀਏ ਮਾਨੜਾ ਕਾਇ ਕਰੇਹਿ ॥
ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਕੀ ਨ ਮਾਣੇਹਿ ॥
ਸਹੁ ਨੇੜੈ ਧਨ ਕੰਮਲੀਏ ਬਾਹਰੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇ
ਹਿ ॥ ਭੈ ਕੀਆ ਦੇਹਿ ਸਲਾਈਆ ਨੈਣੀ ਭਾਉ

ਰਾਕ ਰਿਸੀ ਗਾਰੁ॥ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਜਿਨ
ਗੀਤਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ॥੧॥ ਇਆਨੜੀ ਬਾਣੀ
ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾ ਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ॥ ਕਰਨ ਪਲਾ
ਹ ਕਰੈ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਰਹਾਉ
ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਧਾ
ਵੈ॥ ਲਬ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਰਣੀ ਮਾਤੀ॥ ਮਾਇਆ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ
ਭਈ ਕਾਮਣਿ ਇਆਣੀ॥੨॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾ
ਗਣੀ ਵਾਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ
ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ॥ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਚੁਕ
ਾਈਐ॥ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤਉ ਸ
ਹ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ॥ ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕੀਜੈ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਦੀਜੈ ਐਸਾ ਪਰਮਲੁ ਲਾਈਐ॥ ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੁ

ਤਗਣੀ ਭੇ ਨੇਹਿਨੀ ਬਤੀਸ ਤ੍ਰਿਪਾਈਆ ॥੩॥ ਜਿ
ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਐ ਤਾ ਸਤ੍ਰਿ ਪਾਈਆ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਕੇ ਸੀਰ
ਤ੍ਰਿਗਾਈਆ ਸਤ੍ਰਿ ਨਜਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਇ ਨ੍ਰਿਤੇ ਪੈ
ਕਾਮਣਿ ਨ ਦਲਿ ਪਿਪਾਈਆ ॥ ਆਪਟੇਕੰ ਤਪੈਆ
ਗੀਸਾ ਸੋ ਤਾਗਣਿ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸਤ੍ਰਿਗਾਈਆ ॥ ਐ
ਸੈ ਰੀਗਿ ਰਤੀ ਸਤ ਜਕੀ ਮਾਤੀਆ ਰਿਨਿਸ ਭਾਇ
ਸਮਾਣੀਆ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਾ ਸਤ੍ਰਿ ਪਕਚਖਟਕ ਜੀਐ
ਸਾਜਿਆਣੀਆ ॥੪॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਈ
ਆ ॥ ਗਣਕਿ ਦਰਿਸ ਪ ਲਾ ਪਾਇ ਕਰਿ ਖੜੀਆ ਹੋਈ
ਆ ॥ ਆਖਣਿ ਲਗੀਆ ॥ ਆਸਾਡੀ ਗਤਿ ਕਿਵੈ ਕ
ਰਿਹੋ ਦੋਆਸ ਤੇ ਛੁਟਕਿ ਅਤ ਸਿਗ ਤ੍ਰਿਪੜਾ ਕਉ
ਕਰਿ ਉਨੇ ਗੋ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ॥ ਦਾਤ੍ਰ ਗੁਰੂ
ਕਰਿ ਕੈ ਇਸ ਦਰਿਆ ਤੇਸਿ ਤ੍ਰਿਪੜਾ ਉਤਾਰਹੁ ॥

ਆ ਤੇ ਤੁਸਾਡੀ ਭੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈਗੀ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ

ਪ ਜਾ ਤਬ ਫਿਰਿ ਉਹ ਆਇ ਕੈ ਰੀ ਪਈਆ ਨਾਉ ਪਰੇ

ਕਰਿ ਈਆ ਵੇਲ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਬ ਫਿਰ ਕਰ ਆਉ ਪਰਨ

ਮਰਦਾਨਾ ਗਤਿ ਆ ਸਾਦਾ ਜਾਦਾ ਉਹ ਰਿਆ ਨਾ ਹਿ ਦਿ

ਇਆ ਸਾਇ ਕੈ ਵੇ ਚਾ ਤਬ ਫਿਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਆਗਿਆ

ਨਾਲਿ ਕਰਨ ਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰ ਉਹ ਆਇਆ

ਇਹ ਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਉਠਾਇ ਪਾਹਿ ਓਹ ਪਰਤਾਣ ਗਏ

ਰਹਿ ਤਬ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਕੈ ਮਾਨ ਹੋਇਆ

ਪਉ ਸੁਰਤੀ ਉਪਰਤਮਾਨ ਆਇ ਉਨਾ ਕਿ ਕਿ

ਕਿ ਪਾਇ ਮਾ [illegible] ਗਰ ਪ ਫਰ ਨ ਭੀ ਗਏ ਤਬ

ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਰਣਾ ਹੋਣ

ਨਾਹੀ ਤਬ ਫਿਰ ਮਰਦਾਨਿਆ ਪਿਆਸਾ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਏਤੁ ਹੋਇਆ ਜਾ ਇਹ ਥਾਇ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਫਿਰ

ਸੁਇਭੁਖਿ ਆਇ ਆਹੈ ਹੋਆ ਆ ਮੋਡ ਰਹੀਆ ਏਹੁ ਤਾ ਏਹੀ
ਤਬਿ ਆਗਲਿ ਕਾਨੂ ਪੁਰਿ ਖੇਤਿਆ ਆ ਰੇਖੁ ਆਖਿ ਉਠ
ਸਿਗਾਤੇ ਉਠਿਆ ਆ ਰਾਤੇ ਖੂਹ ਆਗਲਿ ਹੋਇ ਆ ਤਾ ਬਿਸ
ਰਚਾ ਆਪੁ ਰੁਰ ਕਿਰੈ ਪੈ ਗਇਆ ਆ ਆਖਿ ਓਸ ਦੀ
ਦਰੂ ਗਇਆ ਆ ਤਬਿ ਪਾਣੀ ਕਾਨੂ ਪੁਛਿਆ ਆ ਪ
ਏ ਬੋਲਿਆ ਆਖਿਆ ਆ ਜਾ ਗਾ ਬਸ ਇ ਪਾਣੀ ਪਉ
ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਰਿਪ ਹੋਆ ਤਬਿ ਪੁਛਦਿਆ ਆਮ ਦਾ
ਇਆ ਆਪੁ ਓਪਰੁ ਓਹਿ ਬੈ ਚਾਰ ਬਬਦਾ
ਇਆ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹਿ ਬੈ ਠਰ ਬਾਬੇ ਦਾ ਏਓ
ਸੁਆਗਮਾ ਪੁਕੀ ਤਾ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਓਚਾਇਆ ॥ ॥
ਤਗਪੈ ਪਰਤੀ ਅਕਾਸੁ ਲਿ ਫੁਰਾ ਸਿਰਿ ਓਪਰਿਆ
ਮਭੁਕਰਗਾਲ ਤਗਪੈ ਪਓਟੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰਗਾਲ
ਗਪੈ ਇੰਤੁ ਇਦਿਰਾਗਾ ॥੧॥ ਮੋਰਮ ਨਇਕ ਲਿਖ

ਉਬਾਰਸੁਣੋ॥੩॥ਸੇਈਸੁਖੀਆਜਿਸਨਾਮੁਅਧਾਰੋ
ਗੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਣੋ॥੪॥ਹਉਆਰਾਧੀਗੀਰੇਵਖੁ
ਤਿਤੁਰਾਖੈਜਿਪਸਪਿਵਤਨਿਮੁਹੋਏਪਤਵਰ
ਸੀਹਤੁਰਿਤੁਰਿਦਿਆਪੀਫਿਰਿਫਿਰਿਰੋਜਿ
ੲਾ॥੫॥ਗਦਸਤਾਮਸਮਤਗੁਤੁਰਪੈਦੇਤੁ
ਪਉਪਾਇਓ ਹਮਬਪਗੀਵਉਣਾਪਤਿਤੁਰ
ਪੈਆਤਿਤੁਰਪੈਪਰਮਗਇਆ॥੬॥ਸਗਲਸ
ਮਗੀਤੁਰਿਤੁਰਿਦਿਆਪੀ॥ਥਿਰੁਤੁਰਕਰਟੈ
ਹਗਾਕਹੁ ਨਾਨਕਭਗਤਾਕਾਸੰਗੀਤਿਤਰਕ
ਗਤਮੈਹਰਿਦੁਬਾਗਾ॥ਗਤਬਿਦੇਤਕਾਖੁ
ਪਾਰਿਆਇਆਰਿ ਦੀਆਪਸਆਹਨਿਤ
ਕਤੀਆ॥੭॥ਸਉਸਉਨੇਦੇਆ ਏਤਿਉਉ
ਉਧਦਾਦਾਸਾਦੋ॥ਤਬਿਹਥਿਦੇਸਿਕਰਿ

ਖੜੋਤਾ ਆਹਾ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਕਿਛੁ ਮੈ ਤੇ ਏਹੁ ਸੋ
ਹੋਵੈ ਕਹਿ ਜੀ ਚਲਣਾ ਤਬਿ ਕਹਣੁ ਲਗਾ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਹੈ ਪਾ
ਸਿਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਕਾਣਦੁ ਗਿਆਨੀ ਆਖਿਆ ਸੋ ਹੈ ਪਾਸਿ
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਨਾਹੀ ਦੇ ਆਖਣੁ ਤਾ ਸੋ ਤੀਆ ਦੇ ਸਰਕ
ਉਸਾਰਣਾ ਆ ਤੈ ਰ ਤ ਨ ਕਾਲਾ ਲੰਦਾ ਜਾਕੁ
ਕਾਰਣਾ ਆਗਰਚੋਰ ਨ ਕਾਲੇ ਪੂਰੇ ਢਾ ਤਬਿ ਕਿਰਗੁ
ਬੋਲਿਆ ਆਸਭ ਕਛਾ ਗੁਰੁ ਸੀ ਗੁਰੁ ਹਿ ਓਮ॥ ਮ: ੧॥ ਸਿ
ਤੀਤ ਮੇਰ ਗਉਸ ਗਹਿ ਰ ਤ ਨੀਤ ਨ ਇਸਤ ਜਾਉ॥
ਕਸਤੁ ਗੀ ਕੁੰਗੁ ਆਗਰਚੋਰ ਨਣੀਧਿ ਆ ਹੈ ਚ
ਉ॥ ਸਤੁ ਦੇ ਸਿਭੁ ਣਾ ਢੀਸ ਰੇਤ ਰਸਿ ਤੇ ਨ ਆ
ਵੈ ਨਾਉ॥੧॥ ਤਬਿ ਕਿ ਨ ਦੀਓ ਜਾਣਿ ਬਾਣਿ ਦਾਉ॥
ਸੈ ਆਖਣ ਗੁਰੁ ਪੁਛਿਦੇ ਖਿਆ ਆਹੁ ਗਾਨ ਤਬ
ਉ॥ ਰਤਉ॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਕਾਣਦੁ ਗਿਆਨੀ ਆਖਿਆ॥

ਲਤਾਉਰੀ ਆਖਿਆ ॥ ਰੁਦ੍ਰੋਲ ਦਿਹੁ ਸ੍ਰਾਲ ਤਾਨੋਹ ਦਿਹੁ
ਗਤੁ ਕਰਹੁ ॥ ਤ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਉ ਥੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ ॥ ਸੁ
ਲਤਾਨੋ ਹੋਇ ਐਸਾ ਲਾਸ ਕਰਤ ਪਤਿ ਗਪਉ ਪਾਉ ॥
ਪੁਰਖੁ ਸਾਲ ਕਰ ਗੋ ਥੇ ਨਾ ਨਾ ਨਕਾ ਸਕੂ ਦਿਉ
ਸਤੁ ਟੇ ਖਿਭ੍ਰਲਾ ਦੀ ਸੋਰੇਤ ਗਾਖਿਤਿ ਨਾ ਆ ਦੇਨਾਉ
ਗਤ ਬਿਕਲਤੁ ਗਿ ਪਾਰ ਪਣਾ ਕੀਤੀ ॥ ਆਹਿਐ
ਗੀ ਪਾਇਆ ॥ ਆਖਿ ਪਉਸ੍ਰਰੀ ਸੇ ਗੀ ਗਤਿ ਕਿਉ
ਕਾਰਿ ਹੋ ਦਿ ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ॥ ਸੋਗ
ਸਿਖੁ ਕੇਂ ਟੰਸ ਪੈਕੈ ਈ ਹੋ ਦੇਗਾ ॥ ਤਿ ਸਕਾ ਸਰ ਕਾ
ਤਗੀ ਗਿਤਿ ਹੋ ਦੈਗੀ ॥ ਤਬ ਕਾਲ ਗੁਰੂ ਪੈ ਗੀ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਬਾਬੇ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ॥ ਬੋਲਹੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ॥
ਗਗੁਰ ਤੇ ਸਰਦਾ ॥ ਗਾ ਰਹੇ ਰਗੋ ॥ ਆ ਇਕੀ
ਰੁ ਨਾ ਗਰ ਪਰਗੋਟਾ ॥ ਤਾਰ ਪੈ ਕਾ ਸੁ ਖਿਗ

ਉਸਭੁਸਿਆ ਤੁਨਾ ਦਬੈ ਆਵੈ ਚਾਪਾ ਰਤੀ ਸਾਂਰੀ

ਤਬਿ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤੁ ਭੈਮਾਨੁ ਹੋਆ ਸੋਖਿਕ

ਰਿਗਿਆ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਉਇ ਬੈਰਾਣੀ ਖਾਏ ਦੁਰਕਾਣਾ

ਮਸਾਂਕਰੇ ਨਾਹੀ ਡਿ ਚਾਹਿ ਮੁਕਾਣੇ ਤੇਰਾ ਣੁ॥

ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਹੁ

ਕੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਹੋਆ ਭਾਵੈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਸਤੁਰੀ ਗਲ ਦਿਦੈ

ਜਾਂਉਰਾ ਜੋਰਿਵੈ ਧੈਰਾ ਨਾ ਹੁਰਦਾ ਬਰਮਾ ਪੈਰਾ ਹੋਵੈ

ਤਾ ਧਾਇ ਜਾਹੁ ਗਿਆ ਤੇ ਜੋਰਿ ਸੇ ਸਮਧਰਾ ਆ

ਹੁਪੈਰਾ ਹੋਵੈ ਤਾ ਧਾਇ ਜਾ ਬਹਿਆ ਪਤਤੇ ਗਏ

ਕੈ ਈ ਨਾਹੀ ਆਹੁਦਾ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਰਜ ਕੀ

ਤੀ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਕਿਚਾਇ ਬੈਰ ਈ ਆਇਆ

ਭੀ ਹੋਆ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇ

ਕਰਿ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਗਲਾਂ ਕਰਿਆ ਧਾਰਾ ਬਾਨੈ ਹੁਸੁ

ਤਸੀਲਮ ਸਭ ਕੁਝੁ ਲੈ ਕਰਿ ਇਕ ਗਦੋਉ ਪਰਿ ਚੜਿਆ
ਥਾ ਸੋ ਇਤੁ ਪਰਤੀ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਅਧਵਿਚਿ
ਕੀੜੀ ਸਾਇ ਮਿਲੀ ਤਾ ਆਖਿਓਸੁ ਹੋ ਗਦਾ ਇਤੁ
ਗਡਿ ਚਾਲ੍ਹੁ ਨਾਹੀ ਆ ਤੇਰੇ ਚਾਲ ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸੋਰ
ਗ ਸਾਇ ਵਿਚਿ ਚਾਲ੍ਹਾ ਤਬ ਫਿਰਿ ਗਦੇ ਪੁਛਿਆ ਤੇਰੀ ਕਿਆ
ਰ ਸਾਇ ਹੈ ਤਾ ਤਬ ਕੀੜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਗਦਾ ਮੇਰੀ
ਏਹ ਗਸਾਇ ਹੈ ਤਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਰਣੀ ਖਾਇ ਕਰਿ ਤਾਂ
ਹੈ ਤਾ ਤਬ ਫਿਰਿ ਗਦੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਬਾਧਾ ਹਿਆ ਘੁਰਲੀਕਾ
ਗ ਜਾਤਾ ਮੈ ਤੇਰੀ ਰਣੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਖਾਦਾ ਤ
ਬ ਕੀੜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਗਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸੁਣਕਰ
ਕੇ ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਤਬ ਫਿਰਿ ਗਦੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਹੋਇ ਕੀੜੀ
ਹੈ ਮੈ ਗਦਾ ਕਿਹਆ ਤਬ ਫਿਰਿ ਗਦਾ ਤੁ ਪੁਣਗਾ ਕਰ
ਖਾਧਾ ਪੜਲੀਓਸੁ ਕਰਿ ਕੀੜੀ ਸਾ ਖਿ

ਤਬਿਇਕਸਿਖਿਕਉਗੁਰਬਾਬੇਕੀਤਗਾਕੀਤ੍ਰੀਆਤਾਈ
ਸਾਇਕਰਿਬਿਗੁਤੇਆਵਣੁਤਬਿਕੀਤ੍ਰੀਆਗਈ
ਆਹਿਆਆਲਤੇਤਬਿਗੁਰਮਤਭਗਤਿਤੇਆਈਆ
ਸਿਖਕਉਲਾਈਪਿਆਸੇਸੋਆਹੈਉਹਿਜਾਇਉਤੈ
ਮਰਦਾਨਿਆਬਾਣਾਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਤਸਬਦੁਮਤਿ
ਗੁਆਪਾਪਸੇਸਰਕੀਆਈਮਾਖਿਆਤਬਿ
ਇਕੋਗਜਾਗਣਿਆਤਬਿਉਤਕੀਤ੍ਰੀਗਈਆ
ਸਿਖਆਉਣੇਜਾਬਾਤਸੁਨਿਆਬਸੇਗਰਿਕ
ਸਾਨਿਗਾਤਬਿਗਾਜਾਨਾਮਿਸਤੇਰਿਪਭੁਤਨਆ॥
ਆਖਿਓਸੁਭਾਜੋਨੈਲੀ॥ਤਬਿਉਸਕੀਤ੍ਰੀਆ
ਬਾਬੇਕੀਤਾਕੀਤ੍ਰੀਆਜੋਗਾਜਾਣਿਆਖਿਭੋ
ਆਵਣਾਆਤੇਸਤਬੁਤ੍ਰੀਆਸਤੁਕਰੇਨਾਪ
ਤਾਲਕਿਸੇਆਆਤੈਸਤਕਰੇਤਬਿਪਕਰੇ॥

ਪਤਾਲਾਕਿ ਪੇਾਤਥਖਉਤ੍ਰਕੀੜੀਆਗਈਆਕਾ
ਇਕਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਸੁ ਪ੍ਰਭਗਿਲਿਆਈਆਸਿਮਕੁ
ਉਠੁ ਤ੍ਰਾਣਚਲਿਸੈਏਉਤ੍ਰਿ ਪੜਾਠਦੇਾਤਵਿਫੁ
ਦਾਪ੍ਰਤੁਣੀਲਮਕਰੁਤੁਨਿ ਪੜਾਨੁਆਪਰ
ਸਮਕੀਆਗਿਆ ਨ੍ਹਿਲਾਤਬਿਗਤਾ ਉਨਿਕ ਗਿ
ਟੇਪਾਦਲਿ ਗਇਆਾਖਦਾਪ੍ਰਣੀਮਾਸਿਆਰ੍ਹ
ਕਿਰਟੀਅਲੀਾਤਾ ਨੇ ਚੀਾਆਤੈਕਾਧਿਇਆਨਿ
ਪਾਤ੍ਰਅਲਿਆਤਾਭਿ ਨਾਨੁਆਾਆਤੇਰਾਣਾ
ਅਲਿਆਸੇਹਿਥਿਆਨੁਆਾਤਬਿਗਾਸੇਪੁਛਿ
ਆਾਓਨੀਗਿਟੀ ਨੇ ਚੋ ਵਿਉਅਲੀਾਤੇ
ਆਾਤ੍ਰਭਿਗਾਰਾਣਾਹਿਥਿਆਾਤਬਿਕੀੜੀਕ
ਨਿਆਾਤਗਤਾਆਗੈਇਤ੍ਰਗਤਾਆਇਆਪ॥
ਤਿ ਸਕਉ ਮੈਰੇਟੀਕੀਤੀਆਜਾਾਤਿ ਸਤਿਗੁ

ਰਹਿਆ ਬਾਬਾ ਜਿ ਮੈ ਤੈ ਨੂ ਕਰਕ ਗੁਪਤ ਰਖਿਆ ਹੈ ॥
ਅਤੇ ਜੋਰੁ ਮਰਦਿਆ ਪੈਹਲਿਆ ਦਾ ਦਾ ਬਖਸਿਆ
ਪੈਰੇ ਤੇ ਤਿਆ ਪੈਹਲਿਆ ਕਰੁਦਿ ਤਾ ਅਤੇ ਜੋਰੁ
ਮਰਦਿਆ ਪੈਹਲਿਆ ਦਾ ਪਾਤ੍ਰ ਰਹਿਆ ਬਾ ॥
ਜੋ ਤਿਨਿਆ ਪੈਹਲਿਆ ਤਾ ਈ ਪਇਆ ਗਾਫ
ਰਦਾ ਦਾ ਇਕ ਰਿਦੇ ਖੋਤਾ ਕਈਆ ਬਾਰ ਹੀਭ
ਰਪਇ ਹੋ ਨਿਤ ਬਿਗਾਰੋ ਕਾਅਤ ਸਾਹਤੁਰ
ਹੋਆ ਆ ਅ ਉਸ ਨੂੰ ਐ ਸੇ ਗਾਰੋ ਦਤ ਹੋਈ ॥
ਤਬਿ ਗਾਦਾ ਪਿਰਿਪ ਰਿਆ ਇਆ ਤਬਿ ਬਾ ਕਬਿ
ਇਆ ਆ ਸਣਿ ਕਾ ਸੀਹ ਬਾਦਾ ਭਹੀ ਆਕਰ
ਗਾਇ ਹਿਨਾਪ ਵਾਤੇ ਪਤਾ ਪਾਹ ਪਾਇਬਿ
ਨਾਅਤਪ ਵਾਤੇ ਇ ਵੈਰਨਾ ਇਗਾਹਾਪ
ਦਾ ਆ ਇਹਿ ਇਵਿ ਵੇਪਾਤੇ ਬਣੀ ਕਰਿ ਆਸਨਾ ॥

ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਜੀਆ ਨਦਰੀ ਕਰੇ ਪਾਸਉ
ਕੀਤੀ ਬਾਧੇ ਦੈਵੈ ਪਤਿ ਸਠੀਣ ਸਕਰ ਕੇ ਸੁਆ
ਹੁਆ ਨਾ ਨਕਲੀ ਉਰਿਲਿਓ ਸ ਦੈਭਾਵੇ ਤਿ ਉਤਰਿਓ ਦੇ
ਸਿਰ ਗਾਹੁ ॥੧॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨਾ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਕਿਹੁ
ਤਦਹੁ ਗੁਰੂ ਉਬਾਰਿ ਰਦਰੇ ਰਹੋ ਜਾਂ ਈਵਿ
ਤੂ ਗਾਉ ਉਹਿ ਦਰਿ ਥੇ ਣਾ ਤਬ ਉਸ ਗਉ ਹਿ ਦਰਿ ਕੇ ਈ ਕਿਓ
ਇਦੈ ਦਿਨਾ ਜੀਆ ਗੋਸ ਕਰੀਆ ਕ ਰਹਿਆ ਤ
ਕਰਹੁ ਬਾਬੇ ਮਣਿਕ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਪਕਰਾਤਾ ਆਖੀਸੈ
ਇਤੁ ਪਇਦਿਨਾ ਠੀਸ ਤਿਆ ਤਾਂ ਬੇਣਾ ਤਾਂ ਆਖੀਸੈ ਕਰ
ਦਰਹੁ ਕਰੋ ਬਹੁਤੁ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬੇ ਣਤਾ ਆਖੀਸੈ ਬੇਣ ਸਥ
ਚਸ ਪਤਿਆ ਹੁਣਿ ਚਿਪਣਾ ਤਾਂ ਆਖੀਸੈ ਛੁਟ ਗਇਆ
ਸਿਰਿ ਪਤਿਆ ਨਿ ਓਰ ਨ ਤਾਂ ਆਖੀਸੈ ਨਿਓਹਿਓ

ਕਰੋਭਗਤੀਆਕਾਟੀਗਲੀਨਖੇੜਸੀਰਿਭਬੁਡਿ
ਦੀਸੁਖਿਆਇਬੋਹੁਬੋਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਗਬੋਪ
ਤਿਆਗਤਕਉਬੋਕਾਟੀਪੜੀਨਾਗਤਕਸਾਦ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਇਨਾਟਕਾਵਿਰਿਆਤੁਰਸਤੇਆ
ਤਬਿਬਾਕਆਖਿਆਸਾਦਾਨਿਆਏਹੁਸਤਤਦਸ
ਦਾਗੈਤਗਤਕਆਗਏਸਠਗਿਸਬਾਤਕਰਓਨਾਕਉ
ਭੁਸੇਵਾਕੀਤੀਓਬੋਗਤਿਗੇਤਭਾਣਕੋਉਚਿਗੇ
ਤਾਗੁਰੂਬੋਲਿਆਏਹੁਸਤਕੁਓਤਾਇਕੋਠਏ ਗਾ
ਸਰਣਾਟਓਏਗਤਕਸਾਦਨੇਆਖਿਆਜੀਤੇਸ
ਰਿਭਾਗੀਆਓਹਿਜਾਰਿਬੋਵੇਚਣੇਨਾਏਜਿਸੋ
ਦੁਸਾਇਆਆਤੇਰਿਨਾਸੇਵਾਚੰਗੀਕਪੜੁਕੀਤੀ
ਜੋਸ[illegible]ਓਤਾਇਆਤਕਗੁਰੂਬਾਬੇ ਆਖਿਆ

ਰਦਾਇਆ॥ਉਸਮਨਤਰਕਾਆਦਮੀਆਇਦਰਸਨਕਰਿਜਾਵੈ
ਗਾਤਾਂਨਰਕੀਵਿਗੜਿਗਿਆਤੇਉਹਸੁਮਨਤਰਦਾਆਦਮੀ
ਨਰਕਸਭਮਿਟਾਵਿਗਾਤਾਂਉਨਾਦੀਭੀਗਤਿਕਰੇਗਾਅਤੇ
ਸੁਮਤਿਦੇਵੈਗਾਤਬਮਰਦਾਨੈਆਖਿਆਜੀਤਉਭ
ਵੈਤਾਂਉਸਦੀਭੀਗਤਿਕਰਹੁਤਬਬਾਬੇਸਬਦੁਬੋਲਿ
ਆਗਾਮਾਣਾਗਵਿਆ॥ਮ:੧॥ਪਾਣੀਪੀਵਣਮਣਸਸਹੁਉਣ
ਹੈਮਰਿਗਇਆਨੈਮਰਣਾਪਸਸੁਹਿਸਾਹਿਬੁਆਕੀ
ਜੀਉਤਰਸੀਹੁਕਮਿਨੀਰਨਣਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਉਤਰੁਗ
ਇਆਵਸੁਆਪਣੀਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹੁਗਾਰਨਤੁ
ਸੇਤੁਸੁਮੈਵੈਸੇਤੁਪੁਕਿਆਦੇਖਿਆਗਹਿਰੇਵੁਡਿਗਰ
ਨਾਨੀਵਾਤੁਰਤਾ ਸਭਨਦਰਜੀਆਅਰਦਾਸਿਗੁ
ਰੂਨੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਹੈਸੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆਤਿਸੇਟ
ਸੁਚੇਨੇਤੀਆਆਤਿਲਿਨਾਮੁਰਸਪਤਿਰੇਪੂਰਾਸੇਨ

ਨਾ ਢੂਢੇ ਨੇ ਹੀ ॥੩॥ ਸੋਈ ਸੋਤੇ ਕਹਿਆ ਸੁ ਖੁਤੇ ਨ ਤੇ ਨੇ ਜਾਣੀਦੇ
ਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਖੜਿ ਸੁ ਨਾਵੀ ਸਾਈ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਨਾ ਦੇਖੁ ਤਿਵੇ
ਨੀ ॥੪॥੧॥ ਤਬ ਕਿਵੈ ਫਿਰਿਆ ਸਾਦ ਸਕਰ ਤਉ ਆਇਆ ॥ ਆਗੇ
ਸੇਖੁ ਫਰੀਦੁ ਖਾਸੇ ਗਲ ਵਰਿ ਬੈਠਾ ॥ ਤਬ ਬਹੁਤੁ ਖੇਦ ਕ
ਰਿ ਭੀ ਆਇਆ ॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਫਰੀਦੁ ਬੋਲਿਆ ॥ ਆਖ
ਨਾ ਦਰਵੇਸਾ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਾ ਬਚਨੁ ਹੋਆ ॥ ਅ
ਸਨੁ ਆਖਨ ਫਰੀਦ ਜਨੁਨਦੀ ॥ ਤੇ ਸੇਖ ਆਖੁ ਸੇਖ
ਫਰੀਦ ਜਨੁਨਦੀ ਆਖਨ ਆਖਨਾ ॥ ਤਬ ਕਰ ਸਤਪਤ
ਏਕ ਰਿਬਡਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਫਰੀਦੁ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇ
ਪੈਰਿ ਧੋਇਆ ॥ ਸਾਦੁ ਕੀਤਾ ॥ ਆਖਿਆ ॥ ਸੇਖਿ ਫਰੀਦ
ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ॥ ਆਖਿ ਨਾਨਕ ਅਕੇਤਾ ਨਿਤ ਸੁਖਰ ਸਾ
ਅਕੇਤਾ ॥ ਆਨਕ ਲਿਖਿਆ ॥ ਤੁਨਬੇਰੀ ॥ ਆਖਨ ਪਰਮਾਤ
ਦ ਢੂਢ ਦ ਪਕ ਬੇਰਿ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਾ ਬਚਨੁ ਹੋਆ ॥

ਸਲੋਕੁ॥ਨੁਠੀਕਿਰੀਗਿਣਤਪਰੁਨੁਠੀਏਸਭੁੰਚਹਿਗਿਆਕੈਈਕੈ
ਕੀਨੁਕਸੀਰੋਈਗਿਧੇਪਾਗਿਨਾਪਾਏਨਾਕੜੀਆ
ਨਤੁਬੇਨਾਜਾਇਨਾਨਕਏਸਭੁਸਤੁਪਨੁਸਠੋਗ
ਉਆਸਮਾਹਿ॥੧॥ਤਬਸੇਖਫਕੀਰਦਕਹਿਆ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਫਕੀਰਾਜੁਝਣੇਸਿਉਗੜਿਆਦੁਨੀਆਕੁਜਾਇਕੈ॥
ਨਾਨਕਆਖੀਏਦਪਇਆਉਜਾਣਿਦੈਖੈਖੇਤੁ॥੧॥ਤ
ਬਗੁਰੂਬੋਲਿਆਬਾਬੁਰਿਤਾ॥ਸਲੋਕੁ॥ਫਕੀਰਾਪੁਰਸੁ
ਪੁ ਨੋਦਾਇਆ॥ਜੁਝਣੀਸਿਉਨੰਤੁ॥ਨਾਨਕਖੇਤੁ
ਨਉਜਾਣੈਸੋਗਪਾਠਉਨਿਸੁਤੁ॥੧॥ਤਬਸੇਖਬੋਲਿਆ
ਸਲੋਕੁ॥ਫਕੀਰਾਤਨੁਸਹਿਆਮਨੁਫਰੇਆਤਾਗ
ਤਿੰਨਾਜੀਨਕਾਇਆਪਗੀਤਕੀਕਿਖੀਉਕਾਗੀਦਨੁਣ॥੧॥
ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਦਾਬਾਬੁਰਿਆ॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਦਾਨੁਸਤੁਪ
ਦਖੁਸਖਆਲਦਏਖੈਖਗਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਸ

ਜੁਣਾਥੁਤ ਪਤੁ ਭੂਮਿ ਨਾਮੁ ਪਗੀ॥੧॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਫਰੀਦੁ ਬੋ
ਲਿਆ॥ ਸਬਦੁ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ॥ ਬੇੜਾ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕਿਓ ਬੰਧ
ਨ ਕੀ ਵੇਲਾ॥ ਭਰਿ ਸਰਵਰੁ ਜਬ ਊਛਲੈ ਤਬ ਤਰ
ਣੁ ਦੁਹੇਲਾ॥੧॥ ਹਥੁ ਨ ਲਾਇ ਕਸੁੰਭੜੈ ਜਲਿ ਜਾ
ਸੀ ਢੋਲਾ॥ ਇਕ ਆਪੀਨ ਪਤਲੀ ਸਹ ਕੇਰੇ
ਬੋਲਾ॥ ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਮੇ
ਲਾ॥੨॥ ਕਹੈ ਫਰੀਦੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਅਲਾਏਸੀ॥
ਹੰਸੁ ਚਲਸੀ ਡੁੰਮਣਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਢੇਰੀ ਥੀਸੀ॥੩॥ ਤਬ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲਿਆ॥ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧॥
ਜਪ ਤਪ ਕਾ ਬੰਧੁ ਬੇੜੁਲਾ॥ ਜਿਤੁ ਲੰਘਹਿ ਵਹੇਲਾ॥ ਨਾ ਸ
ਰਵਰੁ ਨਾ ਊਛਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਏ
ਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਜੀਠੜਾ॥ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ॥ ਸਦ ਰੰ
ਗ ਢੋਲਣਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਜਨ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ

ਜਾਣੈ ਦੀ ॥ ਤੇਗੁਰ ਤੇ ਹੋਇ ਚਿਹਨਿ ਤੇ ਅਗਲੀਆ ਸੋਢੇ ਨਾਮ ਦੀ ॥
ਮਹਿਆ ਜੋਨਿ ਚਿਤ੍ਰ ਕੇ ਜੋਮਿ ਜਾਣੈ ਦੀ ॥ ਆਵਾਗਉ
ਤੀਤਿ ਵਾਰ ਸੀ ਸਚੁ ਕੇ ਹੈ ਸੈ ਦੀ ॥੩॥ ਜਬ ਤੁ ਸੈ ਸਾਹਿਬ
ਗੀਸੈ ॥ ਸੀਤਾ ਸੋਗਾਥੋਣਾ ॥ ਗੁਰਬਚਨੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਚੁ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਬੂਝੈ ਹੈ ਸੋ ਜਾਣੀ ਉਤੁ
ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਕੇ ਗੀਆ ਦਾਸੀਆ ਸ
ਜਪ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਗਾ ॥੫॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਪੁਛ ਗੋਸਟਿ ਕੀਤਿਆ ॥
ਸਚੁ ਗਾਇਆ ਸਾਹਿਬ ਗਾਰ ਤੇ ਇਸ ਕਰਿ ਪੁਛਾਇ ਹੀ ਕੀ ਦੀ
ਸਾਗਵੋਗਰਿ ਜਾਇ ਸਗਿਆ ਹੋਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋ ਭੁਇ ਭਾ
ਭੁਈ ਗਰਜੀ ॥ ਇਨਾ ਤੁ ਸੁਣ ਬਾਤਿ ਕਿ ਪੁਸੋ ਦੀ ਸਚਿਆ ॥
ਸਹਿ ਤੇਰ ਪੁਛਿ ਤੇਰ ਸੋ ਕਾਰਣ ਤੁ ਕਹਿਆ ॥੧॥ ਪਰ
ਵਰਸਚੁ ਆ ਪਰਤੁ ਆਪ ਰਤੁ ਆ ਗ ਮੁਕੰਮਿ ਤਤੁ
ਕਿ ਨਾਮੁ ਜਿਆ ਸਹਿ ਸਚੁ ਤਿ ਨਾਮੁ ਸਾਚੇ ਗਸੁ
ਤੇ ਗੀ ਪਾਨਾਂ ਤ ਪੁਛਾਇ ਤੁ ਬਾਬਾ ਸੈਰ ਕਰਦੀ ॥ ਸੋ ਪਰ

ਗੋਰੈਖੇਤ੍ਰਰੀਸੈਬੰਦਰਗੀ॥੩॥ਤਬਿਬਾਬਾਬੋਲਿਆਮ
ਹਲਾ॥ਗਾਸਲ੍ਰਹਿਲੋ॥ਮ:੧॥ਸਾਤ੍ਰਤਾਮੈਸਭਕੋਰਿਤ੍ਰ
ਮਾਰਿਬ੍ਰਮੋਗਗਇਸਾਰੀਓ॥ਤ੍ਰਪਅੰਤਰਿਨਉਸ੍ਰਖਿਬ
ਸਾਤ੍ਰਅੰਤਰਿਸਬਸਿਸਾਰੀਓ॥ਭਾਣੈਤਪਤਦਲਿਅ
ਏਆ॥ਭਾਣੈਭੀਪਉਰਸਿਸਾਰੀਓ॥ਭਾਣੈਧਾਨਸਿ
ਸਹੁਦਹੋਕਦਰਸੁਖਸੈਆਕਾਸਿਸਾਰੀਓ॥ਭਾਣਿ
ਭਦਸਾਨੁਨਪੀਐਭਾਣੈਸਾਹਭਗੀਆਸਿਸਾਰੀ
ਭਾਣੈਸੋਸਹੁਰੰਗੁਣਾਸਿਫਡਿਗਤੇਗਨਭਾਣਿ
ਸਾਰੀਓ॥ਭਾਣੈਸਹਭੀਹਦਣਾਹਉਆਦਇਸ
ਸਿਨੁਦੀਆਸਾਰੀਓ॥ਕਿਆਆਗਉਕਿਆਕਹਿ
ਸਡਬਉਸੈਰਗਸਾਭ੍ਰਖਿਆਸਿਸਾਰੀਓ॥ਬ੍ਰ
ਗਸਕਰੀਸਹਪਾਇਆਆਇਕਾਨਕਰੀਆਗ
ਰਾਸਿਸਾਰੀਓ॥੧॥ਤਬਬਾਬਾਆਤੇਸਮੇਪਛਗੀਚਾਹਿ
ਦਿਦਰਗਇਤਿਕਿਰਚਗਹਰੰਗਾਣਦਿਓ॥ਤਬਿ

ਕੁਕਰਾ ਭੁਖਾ ਇਦ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਉਤੇ ਰੋਖਿਕ
ਰਿਆ ਪਰਿ ਭੁਖਿ ਮਰਦਿਆ ॥ ਤਬ ਫੇਰੁ ਤਬ ਖਾਣ ਵਾਸਤੇ ਪਰ
ਭਰਿ ਕੋਲੋ ਆਇਆ ॥ ਵਿਚਿ ਉਸਦੀ ਮੁਤ ਗਪਾਇਕਰਿ
ਪਿਛਾਣੀ ਗਲਿ ਕਨੂੰ ਲੇਆਏ ਆ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਫਰੀ
ਦ ਆਪਣਾ ਬਖਸ ਗਪਾਇ ਲਏ ਆ ॥ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ
ਬਖਸ ਗਪਿਛਾੜਿ ਓਨੂੰ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਬੋ
ਲਿਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੋ ਜਾਗਨਿ ਲਹਨਿ ਸੇ ਸਾਈ ਪਾਸਹੁ
ਲੈਨਿ ਦਾਤਿ ॥ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤਿ ਫੁਲੇੜਾ ਫਲੁ
ਭੀ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਬਾਬੁ ਰਲਿ
ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਾਤੀ ਸਾਂਈ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚ
ਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕਿ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹੰ
ਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧॥ ਤਬ ਫਿਰਿ

ਕਾਢੇਓਨੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ਗੀਰਾਹਿ ਮਨੂ ਹਿਰਦੈ ਰਖੁ
ਲਿਓ ਬੋਲਿ ਦੇ ਪੁਰਿਆ ਹੈ ਤਾ ਸੇਪੁ ਣਗੀ ਤੂ ਦੇ
ਖੋਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਗਾਂਵਾਹਿਆ ਸਾਹਿਤਾ ਤਕਿ ਉ ਰੂਤ ਕਾਨ
ਖਸੂ ਦੇ ਹਿਕ ਰਿਚਾਨ ਦਾਗਹਿਆ ਤਾ ਤਕਖੇਤ੍ਰੁ ਖੇ
ਆਸਾ ਮਖਤ੍ਰਾ ਗਤ੍ਰੁ ਪਾਗੀ ਦਤ੍ਰ ਮ:੧।੫
ਤਿਸੈ ਪੜੇ ਗੈਨੇ ਸਤੇ ਨੜੀ ਏ ਗੈਏ ਆਏ ਖਿ
ਆਗੀ ਗਾਂ ਆ ਦਖਤ੍ਰਾ ਪੁਨੂ ਟੀਜੇ ਆ ਦੇਵ
ਗੀਗਾਂ ਆ ਵਗੀ ਆ ਦੇਕ ਦਨੂ ਦਾਗੇ ਦੂਮਤੀ
ਤਾਮ ਗਨੂ ਤ੍ਰੁਸ ਹੈ ਗੈ ਏਿਆ ਪੇਗੀ ਕਿਆ ਮਹਿ
ਤੇਗੀ ਕੋਰੂ ਪੜੈ ਪਤ੍ਰਨੂ ਸੈ ਨਾਗਖ ਨਤੇ
ਗਮ ਆ ਪਾਗੇ ਸੁਏਿ ਬੇ ਗਤੀ ਸੈ ਗੀਆਆਨਾ
ਦਮ ਨੂ ਗਮ ਪੁ ਕਦੇ ਨ ਏਤੈ ਕਿਆ ਨੂ ਸੈ ਗੈਸਿ

ਐਪਰੀਆਆਖਾਰੂਜਾਪਰਭਕਹਿਆ ਸਾਗੁਆਰੈ
ਤੀਗਆਵਾਹਦੀਗਧਮੁਈਜੇਧਾਰੈਧੇਤੀਗਆ॥
ਗਧਹੁਧੇਤੀਜੀਗੁਲੁਤੇਤੀਾਜਾਗਤੇਹੈਗਨਾ
ਗੈਾਰਸਮਥੀਨ ਜਾ ਵਹਨਾਦੁਧੁਪਾਵਹ
ਸਮਰ ਡੁਗੁਭਉਭੈਗੈਾਗਵਿਸਮਸਿਰੀਪਕਤ
ਕਗਤਿਦੁਆਰੈਮਾੀਸਦਾਮੁਪਿਪਿਆਵੈਾਨ
ਨਕਮੁਗਧਆਜਣਾਨ ਚੈਤੇਕਿਉਡਸੈਸਮੁ
ਪਾਵੈਾਾਤੀਜਾਪਰਭਕਹਿਆਾਨਾਰਵਿਸ
ਪੀਗਆਆਮਾਹਿਆਮੁਤਦਾਗਾਦੁਪੁਸੰਤਾ
ਗਆਆਮਾਹਿਆਮੁਤਦਾ ਗਦਾਗਤੁਪਿਆ
ਨ ਵੈਗਾਤੁਗੈਨਿਤੁਣਾ ਮੈਾਨਮੁਪਿਆਵੈ
ਤਾਮੁਧੁਪਾਵੈਗੁਗਮਨਿਕਾਣਾਨ ਗਸੈ

ਸਮਤੁਅਰਤੁਕਾਸ੍ਰਨਦ੍ਰੈਤੈਵਿਤੁਨਾਵੈਸੀਤਾਪ੍ਰ
ਗਨਾਨਕਤੀਜੈਝੈਵਿਧਿਲਿਕਾਮਾਇਆਸੈਤੁ
ਬਿਆਪੀਮਾਰਾਵਰਤੁਖਾਪਤੁਭਕਇਆਰੈਤ
ਕੇਤਾਗੋਰਆਤਿਹਿਪਪਭਰਾਖਿਆਝੂਆਨਹਿ
ਤੁਰਾਗੋਰਆਗੁਰਪੂਛਿਤਾਗੈਨਾਮਿਅਣਗੋਤਿ
ਗੋਇਸੁਉਣੀਆਗੁਰਸਕਤੁਕਮਾਹਉਜਾ
ਨਮਿਨਾਆਵਹਉਲਿਨਾਨਰਿਪਤੁਖਾਣੀਆ
ਕੀਕੀਪਆਚਰਨਸਗੀਰਕੈਪੈਨਨਅਪੁ
ਣੇਤਾਨੁਭਮਮਮੋਨਾਨਕਤੁਖੀਆਦੁ
ਖੈਬਿਨੁਨਾਮਨਰਿਕੇਮਾਨਿਹਸੋਮਾਪੁ
ਣੀਮੀਨਰੀਆ ਉਤ੍ਰਤਿਪਿਆਆਇਆਮ
ਆਰਮਕਮਸੁਖਨਾਕੇਬੀਨਿਚਣਾਇਆ

ਸਾ॥ਬੀਜਿ ਚਲਾਇਆ॥ਤਾ ਪੂਛਿਭਾਇਆ
ਨਾਹੀ ਸੈ ਨਾਸੁ ਨੀਐਆ ਪਨੀ ਵਾਗੀ ਸਭ
ਸੈਆ ਦੁਪਕੀ ਖੇਤੀ ਲੁ ਨੀਐਆ ਪੁਣੀ
ਚ ਸੋਕਾਲੇ ਪਾਣੀ ਜੋ ਬੂਰਾ ਭਲਾ ਸਜੀ
ਆ॥ਨਾਨਕ ਸੁਗਨਗਸ ਬਰਿ ਮਿਲਾਏ
ਤੀਜਿ ਪਛਿ ਕਾਗਤੁ ਕੀਆ॥ਪ॥ਤਬ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਤੈ ਸੋਖੁ ਫਗੀਰ ਉਖ ਤੁਰ ਵੈਰਾਗ ਬਹੁ
ਤੁ ਆਇ ਕੇਰ ਖੇਤਾ ਤ ਬਾਗ ਬਹੁ ਪਾਇਆ
ਜਾ ਬਹੁ ਉਤਰ ਕੈ ਤਾਸੁ ਇਨੇ ਕਾ ਹੋਆ ਤੋ
ਤਰਾ ਨਾ ਸੋਭ ਰਿਆ ਹੋਆ ਹੋ॥ਤਬ ਉਤਰ
ਗਾ ਪੈ ਫੇਤਾ ਏ ਨਾ ਆਪਿ ਉਸ ਉਤਰ
ਨੀਆ ਜਾ ਗਫਕੀਰ ਖੋ ਜੋ ਇਣ ਉ ਤੈ

ਦਤਤਾਰੀਹੁਪਾਇਤਾਰੁਗੀਆਵੈਆਇਆ
ਬਾਤਾੜੁਗੀਆਮਿਲਣੀਤਬਬਾਬੇਤਖਾਣਬ
ਜੁਲੈਕਰਿਪਾਰਿਆਇਆਤਬਿਓਹੁਜੜੁਬ
ਬਾਤੈਸੇਖੁਫਰੀਦੁਆਸਾਰੈਸਿਆ
ਏਤਬਿਆਸਾਰੇਮਕਾਮਜਾਮਸੂਰਹੁ
ਬਾਸੈਓਹੁਮਕਾਕਾਲੁਹੋਆਬਾਤਬਓੁ
ਮਕੀਬੈਪਗੀਸਾਲੈਨਾਹੀਆਨੇਕਜ
ਤਾਕਰਿਗੋਹਾਤਬਸੋਤਕੀਪੁਛਾਤੇਕ
ਤਕੀਆਆਖਿਆਇਹਿਏਕਬਗਿਸ
ਖਿਆਕਹਿਆਹੋਓਮਤੇਇਸਕਾਜੀਓੁ
ਰਸਾਟਿਹਿਰਿਪਇਆਹੋਆਤੁਆਸਾਰੈ
ਮਕਾਲੋਰੁਮਹਿਬਾਰੀਜਾਰਿਨਰਓੁ

ਕੀਤਾਸਾਹੋਆ ਪੁਛਾਤਿਕਰਉਤਰੁਦਿਹਿਨਾਕਰਉ
ਪੁਛਦਾਹੋ॥ਤਬਆਸਾਰੇਸਕੋਲੇਕਰਣਾ
ਗੋਨਾਇਨਾਇਕਗਲਿ॥ਤਾਂਜੋਤਕੀਆਆਖੇ
ਆਗਾਲੋਇਸਕੀਸੁਕਰਤਿਤਬੋਨੋਦੋਜਾਂਸਾਪੁ
ਕੇਠਗਣਾਣਗਨਿ॥ਤਬਆਸਾਰੇਸਕੇ
ਨਬੈਪਕੜਿਆ॥ਇਕੁਰਗਦਾਜਾਗਪਿਆ
ਸਾਜੇਕੇਰੀਫਕੀਰੁਆਏ॥ਤਾਂਉਤੇਰਗ
ਦਸੇਕਰਠੀਐ॥ਤਬਬਾਬਾਆਤੁਸੇਪੁ
ਫਕੀਰੁਜਾਇਹਿਕਾਲੇ॥ਜਬਨੇਝੈਗਏ
ਤਬਗਾਫੁ ਨਾਨਕਕਹਿਆਸਪਫਕੀਰ
ਪੈਰਪਗਿ॥ਤਬਸੇਖਿਫਕੀਰਿਕਹਿਆ
ਜੀਸੇਗੋਇਕਿਆਸਰਾਣਨਾਲੇਸੋਐ

ਜੋ ਪੈਰੁ ਪਸਾਰਿ ਬਬਾ ਬੇ ਪੈਰੁ ਪਕੜਿਆ ਤਾ ਖੇਹੁ
ਗੀ ਫੁਰਿ ਗਈ॥ ਤਉ ਮਕੀਆ ਕੀਆ ਹੈਰਾਨੁ॥
ਤਬ ਸਾਰਾ ਆਸਾ ਦੇਸੁ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਇ
ਆ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ॥ ਸਬਦੁ ਰਾਗੁ
ਮਾਰੂ ਵਿਚਿ॥ ਮ:੧॥ ਮਿਲਿ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਪਿੰਡੁ
ਕਮਾਇਆ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ
ਆ॥ ਲਿਖੁ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਵਡਿਆਈ॥ ਮਿਲਿ
ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ॥੧॥ ਮੂਰਖ ਮਨ
ਕਾਹੇ ਕਰਸਹਿ ਮਾਣਾ॥ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਖਸਮੈ
ਭਾਣਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਜਿ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖੁ
ਹੋਈ॥ ਘਰ ਛਡਣੈ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਕਿਛੁ ਖਾ
ਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰਿ ਜਾਈਐ॥ ਜੇ ਬਾਹੁੜਿ ਦੁ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਜੈਸੇ ਖਾਧੀਓਸਾ ਤੈਸੇ ਪਾਣੀ ਭੀ ਵੰਞ ਪੀਤੋਸਾ ਤਬ ਸੇਖ

ਫਰੀਦ ਡਿਠੇ ਜੋ ਬਾਹਿਰੋ ਮੁਹਿ ਪਾਈਆ ਸਿ ਓਹੁ

ਇਕੁ ਢਾਂਗ ਪ੍ਰੁ ਰਖਿਆ ਖੇਡਾਂਸਾ ਰਖਾਂ ਗਏ ਇਤਨੀ ਸ

ਜਾਇ ਪਾਈਓਸਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਦੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਸੇਖੁ

ਫਰੀਦਿ ਦਿਆਂ ਆਖੀਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ਸੇਖ ਫ

ਰੀਦ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪੂਰਾ ਇਸਤਜੀ ਹੈ ਪਰ ਤੂ ਪੀਰੁ ਕ

ਹਾ ਤਬ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਆਖਿਆ ਅਵੈ ਗਾਉ ਦੇਜੀ ਤਬ

ਸੇਖੁ ਫਰੀਦੁ ਦਿਹਾ ਨੋ ਆਖਿਆ ਗਲੇ ਵਿਚਿ ਲਾਗਿਆ

ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹੁ

ਲਾ ੧॥ ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਅੰਕਿ ਸਹੇਲ

ੜੀਆ॥ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀਆ ਸਕੰਤ ਸੰ

ਮਰਥ ਕੀਆ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਭ ਗੁਣ ਅ

ਦ੍ਰਖਾਣੁ ਸਤਿਆ ਸਾ॥੧॥ ਕਰਤੇ ਸਭਕੋ ਤੇਰੈ ਜੋਰਿ॥ ਏ
ਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ਰਹਾਉ॥
ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ॥
ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣੀ॥ ਪਿ
ਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀ॥੨॥
ਕੇਤੀਆ ਤੇਰੀਆ ਕੁਦਰਤੀ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ॥ ਕੇਤੇ
ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਿਫਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥ ਕੇਤੇ
ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ॥੩॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸ
ਚੁ ਊਪਜੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ
ਪਤਿ ਊਗਵੈ ਗੁਰਬਚਨੀ ਭਉ ਖਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥੪॥੧॥ ਤਬ ਕ
ਬਾਜੀ ਕੇ ਈਦਿਨੁ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਰਹਿਆ ਸਾਰਾ

ਦੇਸ

ਸਾਰੰਸਭਗੁਣਗੁਣਗਾਏਪਇਸਿ॥ਨਾਉਪਗੀਰਹੈਏਸੋਇ
ਰਮੰਤੀਆਸਾਰਹਿਉਹੈਜਾਤਬਥੰਕੇਰੀਪੁਸੀਹੋਏ॥
ਆਸਾਰਸਉਪਗਿਬੋਲਣਵਾਰਗਕੁ॥ਓਖਣਗਵਾਰਗ
ਜਾਤਬਥਿਸੀਆਗਰਸਆਇਪ੍ਰਗਟੋਤਬਧੁਰਕੇ
ਈਕੈਨਰੰਵੇਨਾਹੀਤਜਾਇਪਇਦੀਤਹਾਤ
ਕਰਉਬਾਏਨੋ॥ ਰਾਸਾਰਖਿਕਿਤਬਹੈਗ
ਬਰੀਆਇ॥ਕਣਿਆਤਬਉਤਪਾਗਿਏਗਇਆ
ਪੇਗਪੀਇਕਹਿਪੀਉਆਸਾਸੀਵੈਨਾਏਗਰੁ॥
ਰਹਿਆਇਕਸਾਉਰਸੀਓਆਨਹਿਤਾਗਾਇਕ
ਜਿਨਾਸਚੁਸਨਿਗੁਰੁਸਮਾਇ॥ਤਿਪਤੰਸੁਗਾਵਾਣੀ
ਮਃ੧॥ਤਿਤੁਸਰਸੈਬੋਨਸਮੰਦੂਰੀਬਗੇਤੀਮਹਿ
ਪਉਤੁਆਜਾਵਰੀਆ॥ਨਾਏਸੂਗਬਾਰੀਵਿ

ਸੀਆ ਦੇਸ ਕਰਾ ਤਿਸ ਕਉ ਤੁਰਗ ਵਾਲੇ ਪਸ ਪਤਿ ਟੀ
ਢੇਤਾ ਨਾਲਿ ਕਿਤਿਆ ਨਗ ਰਤੂ ਣ ਪਾਟਕਾ ਤਿਤ
ਸਮੈ ਕਿਸ ਸਦੁ ਪੜੀ ਦਾ ਥਾ ਆਗੇ ਨੁ ਗਾ ਵਲੀ ਨ
ਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਡ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਿਸਰਾਰ
ਚਹੁ ਆਪਰ ਕਾਮ ਥੰਭੁ ਾਸੁ ਗਾ ਚਾਲੀ ਹਥਿ ਓ
ਨਾ ॥੪॥ ਰਾਖੀ ਹੁਤੁਰਗੇ ਕੇ ਨਿਤ ਨਤਕੀ ਤੀ ॥੫॥
ਗੇ ਪਉੜੀ ਚਲੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਤ ਤਰਿਆ ਪ
ਸਾ ਏਹੁ ਜਾਗ ॥੧੨ ਕਰਟ ॥ ਆਨੰਤ ਜੁਗ ਏਤ
ਨੁਗਾ ਨੰਤ ਮਤਿ ਗਤਿਆ ਸਤਰਿ ਵਦਿ ਮਤਿ ਵ
ਹਵਤ ਕਰਿਆ ਕਤੁ ਨਾਕ ਆਨੰਤ ਜੁਗ ਕੀ ਏ
ਸਾ ਵਤ ਏ ਤ ਜਪਤਿ ਆ ਸਭ ਕੁ ਪਾਣ ਥਾ ॥੧॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਆ ਨਾਹਿ ਆਪਾ ਆ ਨਤਾ ਲੇ ਹਹਦਾ ॥

[illegible]

ਥਾ॥ਜਾ॥ਇਕਰਕੀਇ੍ਹੁਨ੍ਹਉਰੀਸਰਣਾਖਤੀਸਤਰਾਗ
੧੫੪੩....॥ਗਉਸਹਿਤਿਆਜੁਗਗੁਰਮੁਖਿਰਾਤ॥
ਸਨਤਿਵਾਰਿਵਰਵਾਰਪਫੁਤਾ॥ਕਰੁਨਾਨਕ
ਗਉਸਹਿਤਿਆਜੁਗਕੀਗਾਥਾ॥ਵਾਰਵਰਸਪ
ਤਿਆਸਭਰੁਪੁਣਾਥਾ॥੫॥ਇਕਕੌਰਿਪਰਾ
ਰਾਯਆਣਸੀਰਰਰਾਗ॥੧੫੨੨....॥ਤ੍ਰੇ
ਤਿਆਜੁਗਕੀਤਾਇਕਪਿਆਨ॥ਸਤਰਿਵਰਿ
ਸਰਿਵਾਰਵਾਰਪਰਪਾਨ॥ਕਰੁਨਾਨਕਦੁਲੇ
ਤਿਆਜੁਗਕੀਗਾਥਾ॥ਵਾਰਵਰਸਪਤਿਆਨ
ਕਰੁਪੁਣਾਥਾ॥੬॥ਇਕਕੌਰਿਧੈਤਾਣੀਰਾਯ
ਪੁੰਨਰਰਰਾਗ॥੧੪੨੫੯....॥ਰਿਸੁਕਜੁਗਗਤਿ
ਤਿਆਗਿਆ॥ਸਹਿਰਿਵਰਿਵਾਰਵਰਸੀਤ

ਣਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਜਨ ਕੀ ਗਾਥਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ
ਪਤਿਆਸ ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੧॥ ਇਕ ਕੋੜਿ ਅਠਤੀ
ਲਾਖ ਬੈਤਾਲੀ ਹਜਾਰ ਗਾ॥੧੩੮੪੨੦੦੦॥ ਚਕਰ
ਗਾਇ ਤ੍ਰ ਹਰਿ ਲਿਉ ਗਾਠਿਆ॥ ਸਹਜਿ ਵਾਇ ਦੁਰਸ
ਦਵਾਰਿਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਜਨ ਕੀ ਗਾਥਾ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਦਰਸ ਪਤਿਆਸ ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੨॥ ਇਕ ਕੋ
ੜਿ ਤੇਤੀ ਲਾਖ ਬਾਨਵੇ ਹਜਾਰ ਗਾ॥੧੩੩੯੨੦੦੦॥ ਮਾ
ਲਾ ਜਨ ਮਹਿ ਰਿਆ ਨ ਮਿਟਨਾ॥ ਸਹਿਜ ਵਾਇ ਸ
ਹਿਦ ਦਵਾਰਿ ਮਹਿ ਰਹਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸਾ
ਜਨ ਕੀ ਗਾਥਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਤਿਆਸ ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਗਾ
ਸਾ॥੩॥ ਨਉ ਜੁਗ ਨਿ ਖੇਤ ਦੇ ਦੈਵੇ॥ ਦੇਵ ਨਾਲਿ ਮੁੰ
ਤਰੀਤੀ॥ ਆਗੇ ਦ ਦੇਵੀ ਪਉੜੀ ਕਠੀ॥ ਦੇ ਦੈ ਨੀ ਕ

ਤੇਤੇ ਵਾਸੇਦੇਵਾ॥ਆਪੇਜੋਤਾ॥ਆਪੇਕਰੇਗਸੇਵਾ॥ਵਡੇਵਡੇ
ਠਵਾਠਰਾਪਾਲੀ॥ਨਾ॥ਨਉਤ੍ਰਗਵਵਵਾ ਮਖਿ ਮਖਿਕੀਨ॥
ਆਖਰਤੁਇਵ ਵ ਨੀਉ ਪਰਿਆ॥ਨਾ॥ਨਕਨਉਤ੍ਰ
ਗੁ ਸੂਤੁਵ ਠਕਰਿਆ॥੧੦॥੧॥ਪਿਆਉਦ ਦੇਵਾਨਿ ਬਹਿਆ॥
ਤੇਗਠਕੋਗੜੀਦਉਤੁ ਠਤਰਿਲਾ॥ਖ ਬਤੀਸ ਠਰਾਗ॥੧੩੭੫॥ ੨੦੦੧
ਧਿਆਉਦ ਦਰਿਆ ਤੁਗਕਾਰੋੜ੍ਹ॥ਮਠਸਿਵਾਇ ਮਠਿਖ
ਵਕੀਤਾ॥ਆਗੈ ਠਠਚਲਿਆ॥ਇਕਕੋਰਿ ਉਦਤਠ
ਅਸਠਿ ਠਰਾਗ॥੧੨੮੯੦੦॥ਬਰਿਆ ਤੁਗ ਮਠਿ ਬਿਰਿਆ
ਬੀਨਾਗੀ॥ਠਠ ਸਿਉਕੀ॥ਨੀ ਬਰਗਗੀ॥ਠਠ ਸੀਗਿਉਠ
ਤਥੈ ਠਤ ਬੋਲਤਾ॥ਕਤੁਨਾ॥ਨੂੰ ਰਾਸ ਵਾਇਜੀ ਬਤੀ
੧॥ਇਕਕੋਰਿ ਪਚੀਸ ਲਾਖ ਅਠਈ ਸਠਰਾਗ॥੧੨੫
੨੦੦॥ਅਪਰ ਤੁਗਮੀ ਯਕਾਤੁਗ ਵਾਇਆ॥ਆਗੈ

ਾਨੁਭਿ ਨਸਿਆ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਆਭਇਆ

ਚਾਨਣੁ ਅੰਧੇਰਾ ਨਤਾ॥ਕਲ੍ਹਾ ਨਕ ਸੰਤ ਸਮਵਟਿ ਕੀਬ

ਤਾ॥੨॥ਇਕ ਕੋੜਿ ਸੈਤਾਲ ਲਖ ਅਠਾਈ ਹਜਾਰ॥੧੧੬੬

੪੦੦੦॥ਨਾਲ ਜੁਗ ਮਹਿ ਇਕ ਕਲਾ ਪਾਈ॥ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਨ

ਰਿਕ ਥਾਪਿਤਾ ਗੀ॥ਕਲ੍ਹਾ ਨਕ ਸੰਤ ਸਮਝਇ ਕੀ ਥਾਤਾ॥

ਦੁਜਾ ਦੁਜਾ ਕਲਿਆ ਸਤਿਜੁਗ ਨਾ ਥਾ॥੩॥ਇਕ ਕ੍ਰੋੜਿ

ਬਾਰਹ ਲਾਖ ਬਤੀਸ ਹਜਾਰ॥੧੧੨੩੨੦੦੦॥ਤ੍ਰੇਤਾ ਜੁਗ

ਮਹਿ ਕੈਤੇ ਰਹੁ ਸਾਲੋ ਹੋਤ ਪ੍ਰਨੀਤ ਸੰਪ੍ਰਗਾਨ ਕਾਲੋ॥ਨ

ਨਾਨ੍ਹ ਪੇਤਮਿ ਨਾਮ੍ਰ ਮਨਾਤਾ॥ਕਲ੍ਹਾ ਨਕ ਸੰਤ ਜਗਦ

ਇਕੀ ਬਤਾ॥੪॥ਇਕ ਕ੍ਰੋੜਿ ਇਕੀ ਸਾਲ ਲਾਖ ਪਚਾਸੀ ਸਹ

ਜਾਰ॥੧੨੧੪੦੦੦੦॥ਜਿਹ ਲਾਲ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਪ ਹੋਤ ਨ

ਆਨ ਹਿ ਸਿਰਤਕ ਨਹਿ ਭ੍ਰਮ ਬਾਣਾ॥ਤਨ ਪਇ

ਕਦ੍ਰਿਆ ਦਭਾਨ ਜਾਤਾ॥ਕਲ੍ਹਾ ਨਕ ਸੰਤ ਸਮਵਟਿ ਕਿ

ਬਾਤਾ ੫ ॥ ਇਕ ਰੋਗ ਹੈ ਦਿਖ ਪ ਰਹਣਾ ਸਿਰ ਉਤਗਸੀ ਤਰਾਂ ॥
੧੭੨੮੦੦੦ ॥ ਸਿਕੰਤਜੁਗ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਕ ਰਤਾ ॥
ਆਧਾ ਅ ਤੇ ਖੁਸਿਗਏ ਤ੍ਰੇਤਾ ਬੇ ਚਰਤ੍ਰ ਚਰਨਾ
ਤਿਵਿਸ ਰਗਤਾ ॥ ਕਹ੍ਹਾ ਨਾਨਕ ਮੈਰਾਮ ਵਹਿਣੀ ਬਾਤਾ ॥ ੬ ॥
ਨਾਈਨਾ ਵੇਤਾ ਅ ਫੁਤੀ ਸਹਜਾਰਾਂ ॥ ੧੨੯੬੦੦੦ ॥
ਗਤ੍ਰਿਜੁਗ ਮਹਿ ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਹਰਿ ਪਹਿ ਸੋ ਤਾਰ
ਤਜਿ ਸਿੰਧਾ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਹਰਿ ਭੇਤਾ ॥ ਖਤਾ ॥ ਕਹ੍ਹਾ
ਨਾਨਕ ਮੈਰਾਮ ਵਹਿਣੀ ਬਤਾ ॥ ੭ ॥ ਬਾਰੇ ਵੇਤਾ ਅਰਣੀ
ਸਹਜਾਰਾਂ ॥ ੮੬੪੦੦੦ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਏਕ ਬਾਤ
ਬਨਾਈ ॥ ਕਹਿ ਬਿਨੈ ਨਾਮ ਚਰਣ ਹਟਮਾਈ ॥ ਕਹਿ ਬਿਨੈ
ਰਸਾਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ਪਤਾ ॥ ਕਹ੍ਹਾ ਨਾਨਕ ਮੈਰਾਮ ਵਹਿਣੀ
ਬਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ਉਨ੍ਹਾ ਨੈ ਵੇਤਾ ਅ ਬਰਤ ਹਿਤ ਸਾਗ ॥ ੪੩੨੦੦੦ ॥

ਸੇਖਾਰਜੁਗਸਅਹਿਨਸਤੁਆਰਸੇਖਾਗੋਪਰਸਰ

ਟਖੇਅਭੁਗੀਨਾਗਾਤਨੇਸੇਗੈਵੇਛਤਉ ਛਤਵੇ

ਤਾਕੁਨਾਨਕਸੇਤਸਅਵਇਕੀਖਤਾ॥੭॥ਆ

ਗੈਨੈਕੀਪਉਝੀਆ॥ਤਨਮੋਹਰਿਜਪਿਆਨ

ਤਰਿਕੀਰਥਾਪਹੁਆ॥ਨੈਭੀਤੇਸੀਹੋਨਤਗੁਤਨਨੋ

ਪਰਪਾਨ੍ਹ॥ਤੋਆਭੁਤੇਪਾਵਝਨਸਅਨੇਭੀਨੇਵਨਨ

ਗਾਨਾਨਕਤਨਤਰਿਕੀਆਨਉਜੁਗਸੇਪਵੀਨ

ਗਿ॥੧॥੧੧॥੨॥॥ਨਉਕੇਰਝੀਉਨਸੀਹਾਨਾਖਯ

ਟਨਤਰਾਗ॥੭੨੮੧੪...॥ਤਨੇਕਰੋਝਸੇਪੂਰ

ਨਸਨ॥ਸੇਤਸਅਵਇਵਏਹਾਨਕੀਤਾ॥ਆਗੇ

ਸੁਪਾਵਏਆਨੀ॥ਓਸੁਵਏਗਾਗਾਕੀਤਾ॥ਆ

ਨਸੀਹਾਨਾਖਰਤੁਸੇਹਿਤਰਾਗ॥੮੮੮੪...॥

ਐਸੇ ਤ੍ਰੇਤਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਣੁ ਧ ਛਤਾ ਗੁਰਮਤਾ
ਗਿਆਤਿ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਤਾ ॥ ਗਿਆਨੁ ਕੀ ਕਰਿ
ਆਕ ਬਾਪ ਛਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ ਪਾਵਹਿ
ਕੀਰ ਬਾਣ ਖਾਨੀ ॥੧॥ ਬਿਆਸੀ ਹਜਾਰ ਖਾ
ਰਹ ਰਹ ਜਾਰ ਗ ॥੧੨੯੬੦੦੦॥ ਅਰ ਦੁਆਪਰ ਜੁਗ ਮਹਿ
ਅਰਧ ਧੀਰੁ ਕੀਨਾ ॥ ਆਪ ਨੇ ਚਲਿਤੁ ਆਪੇ
ਹੀਨੀ ਨਾ ॥ ਗਗੈ ਪੜਿਐ ਭਇਆ ਗਿਆਨ
ਸੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਹੈ ਗਨੀ ॥੨॥ ਸਤਹਤਰ ਲ
ਖ ਇਤਹਰਿ ਹਜਾਰ ਗ ॥੭੭੭੪੦੦੦॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਤ੍ਰ
ਗਰਿ ਤ੍ਰਕ ਖਾਨ ਜਾਨੈ ॥ ਕਹਨ ਮਨਨ ਸਭ ਗਲ
ਸਾਮਾਨੈ ॥ ਸੁ ਪਾਵਹਿ ਐਸਾ ਮੰਤ੍ਰ ਗਹਿਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਉਨ ਮਾਹਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿਆ ॥੩॥

ਬਰਤਰੇਤਾ ਜੁਗ ਤਉ ਗਾਸੀ ਹਰ ਜਾਗਾ ੧੨੯੬੦੦੦॥ ਸੇ
ਵੰਜ੍ਹ ਗੁਸੇਹਿ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਨੀ॥ ਅਤ੍ਰਿਮਿਸਮ ਰੈ
ਥਾਨਿ ਭਇਆ ਸੇ ਨੀ॥ ਅਤ ਹਰਮ ਬਦਿ ਜਾ
ਕਾਮੁ ਗਹਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਸੁ ਪਾਵੁਣਿ ਕਾਇ ਹੁ
ਮੰਤ੍ਰ ਕਹਿਆ॥ ਸਤਾ ਹਣਿਤੇ ਖਬਤੀ ਸਹਣ
ਜਾਗਾ ਦੀ ੩੨॥ ਉਆ ਜੁਗ ਹਿਆ ਮਨੀਆ ਈ॥
ਨਾਚਨਿ ਵਗੀ ਕਥਾਸੁ ਨਾਈ॥ ਗਿਆਨੁ ਗਤ ਹੁ
ਮਾਨਮ ਹਿਕਾਚਾ ਮੀ॥ ਨਾਨਕ ਸੁ ਪਾਇ ਦੁਸ
ਤਿਨਾਰਚਿ ਦਗੀ॥੫॥ ਕਉਸਣਿਤਾ ਪਆਣ
ਰਹਣ ਜਾਗਾ ੮੬੪੦੦੦॥ ਸੇ ਪਜੁਗ ਚਹਤਿ
ਪਟਾਬ ਨਾਈ॥ ਨਾਸੁ ਬਰ ਭਬਰ ਪਾਪੁ

ਭਿਨਾ ਟੀਆ ਪੇਰਿ ਪੈਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਰ ਸਹਿਤ ਗੋਨ
ਨਕਭੀ ਸਹਿ ਸੰਤ ਸਭਾਗੋ॥੯॥ ਸਨਿਤਾ ਪਸ੍ਰ
ਠਤਾਨੀ ਹਠਸਾ ਗ॥੬॥੪੮॥ ਇ ਨੈਕਸ੍ਰ
ਗਆ ਪਨਾਆ ਪ੍ਰਚੀ ਨਾ॥ ਆਪਨ ਖੇਟ੍ਰ
ਆਪੇਹੀ ਕੀਨਾ ਗਗੋਇ ਹਕਾਂ ਸੰਸ੍ਰ ਕਹਿ
ਆਪਾ ਨਾਨਕ ਸ੍ਰ ਪਾਵਹਿ ਗਗੋਇ ਪਹਿਆ॥
॥ਫਿ ਪੰਕਾਹਠਤਾ ਪ ਸੈਤ ਹਠਸਾ ਗ॥੫॥੧॥੬॥
ਨਿਰੰਭਿਆ ਸ੍ਰਗਨਿ ਗਭਉਨਿ ਰੰਕਾ ਗਆਪੇ
ਕਖਤਾ ਆਪੇ ਸ੍ਰਨੈ ਹਗ ਆਮ੍ਰਿਤ ਕਾਣ
ਸਿਸ੍ਰ ਮਨਿਆ ਟੀ॥ ਸ੍ਰ ਪਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ
ਪਾਈ॥੮॥੧॥ ਇਕ ਵੰਸਹਠਤਾ ਪ ਚਉਗ ਸੀਹ

ਤਾ ਗਾ ਪ੧੮੦੦੦॥ ਜਿਨੈ ਕਾ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਪਰਤ੍ਰ
ਆਖੀ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਾ ਨੋ ਸੀਤਰਿ ਜਾਣਿਆ॥ ਕਿ
ਰਿ ਕਰਿ ਜੀ ਨੇ ਕਰ ਗੋਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਪਰ
ਦਿ ਗਗਾ ਗਾ ਦਿਤਾ॥ ਦਾ ਆ ਨੇ ਗ ਗੋਵੀ ਪਉੜੀ
ਤਾਣੀ॥ ਗਗੋ ਗਣ ਤੀ ਸਭ ਸਿ ਦੇਖਿਆ ਨ
ਬੀ ਦਾਰਣ ਸੀ ਤਾ॥ ਸਰਾ ਸਚਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਭ
ਜਨੁ ਗਗਾ ਰ ਧਨੁ ਹੀ ਤਾ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਣ
ਤਾ ਵਿਆਹਿ ਗਣਕਿ ਗਣ ਕਿਇ ਕਗੀਆ ਨ
ਨਕ ਨਉਜੁ ਗਰ ਇਗ ਹਿਆ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋ
ਜੀਆ॥੧॥੧੧॥੩॥ ਪਿਆਉ ਗਗ ਕਾਨੇ ਬਣਿਆ
ਛਿਆ ਕਰਿ ਛੀ ਦਿਰੀ ਸਣਾ ਪਤੀ ਸਤੁ ਰਾਗ

੧ਓ੧ਕ॥ ਗਗੋਬ ਆਤੁਗਕਾ ਜੋੜੁ ਸੂਪਾ ਦ
ਦੁਹਿ ਓਨਾ ਨਾ ਕੀਤਾ॥ ਆਗੈ ਰਾਰ ਅਤਿਆਨਾ॥
ਅਤੀ ਤਉ ਦੁਹਿ ਓਨਾ ਕੀਤਾ॥ ਮੈਂ ਤਾਣੀ ਹਾ
ਪਵੈ ਤਾਣੀ ਹਜਾ ਗਾ॥੪੭੪ਕ॥ ਸੋਣ ਤੁ ਗਉ
ਕੁ ਸੈਣੁ ਬਨਾਇਆ॥ ਤਾਣ ਰਤਨੁ ਅੰਤਰਿ ਤੈ
ਪਾਇਆ॥ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਭਨੁ ਪਗਾਇਆ॥
ਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਤਉ ਦੇ ਰਾਰ ਦੁਪਲਾਇਆ॥੧॥
ਤਾਣੀ ਸਣਾ ਪਵਤੀਸ ਹਜਾ ਗਾ॥੪੦੩ਕ॥
ਪਤੁ ਆਤੁਗੋ ਤੇਇ ਗਠਿਆ ਤਾ ਨਾ ਸੂਪ
ਹਨ ਵੇਲੇ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆ ਨਾ॥ ਗਾਰੈ ਰਣਤਪ
ਤੁ ਕੀ ਕੀ ਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਤਉ ਦੇ ਸਾਹਿ
ਸਭ ਬਿਪਿ ਰੀ ਨੀ॥੨॥ ਅਚਤ ਰਣਾ ਪਾ

ਨਸੀਹਤਨਾਮਾ॥੨੮ ੨੨॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੂ ਗੁਸਾਈਂ ਜੀ
ਸੁਖਨਾ ਇਆ ਦੀਨੀ ਭਗਤਿ ਨ ਦੀਨ ਧਿਆਇ
ਆਪੁ ਉਕਿਆ ਗਿਰਿ ਤੁਹਰਿ ਮਿਉ ਕਿਸਿ ਆ ਨਾਕ
ਗਰਿਸਨਾਮੁ ਅਖਿਆ॥੩॥ ਚਉਤੀਸ ਨਾਪਦ
ਪੰਜਾਹਰਾਗਾ॥੩੪ ਪਦ॥ ਆਕਿ ਗਤਿ ਜੂ ਗਾਸੀ
ਗਤਿ ਪਨ ਸਾਗਾ ਅਹਿਸ ਹਕੀਨੇ ਦੀ ਏਰਿ ਵ
ਗਾਰਿਸੁ ਭੈ ਦੇਤਿ ਸੁ ਜੰਦੇ ਖੈਲੋ ਨਾਨਕ ਆਤੌ
ਤਦਏ ਸਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਟੋਲੋ॥੫॥ ਪਚੀਸ ਟਾ
ਖਬਾਨੇ ਏਹਨਾਗਾ॥੨੫ ਪ੨॥ ਨਿਸੰਕ ਜੂ ਗਾਹ
ਇਗਤਿਆ ਨਿਸੰਕਾ ਨਾਰ ਪੀਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਚਜਿ
ਏਕਾ ਨਾਸਾ ਨਿ ਰਸੰ ਨੁਐ ਤਰਿ ਜਾਇ ਆਨਾਰ
ਕਆਤੌ ਵਾਏ ਗਰਿਸਨੁ ਸਾਹਿ ਆਪਾ ਚਉਦਏ

ਸਾਖਾ ਬਰਤਮਹਨਿ ਜਾਗ॥੨੪੬੪੦੦੦॥ ਸਾਗਰਕ੍ਰ
ਭ ਕ੍ਰਹਿਕਰਤ ਸਾਣੈ ਕਾ॥ ਕੀਨੀ ਭਗਤਿ ਨਾਮ ਸਦਾਨੁ॥ ਇਹ
ਕਾ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਸਾਧਕ ਸਤੁ ਕੀਨਾ॥ ਅਤੀਤ
ਦਾਸਿ ਮਹਿਮਾ ਨਾਮ ਚੀਨਾ॥੬॥ ਤੇਈ ਸਣਾਖ ਪੈ
ਤਾਲੀਹ ਹਜਾਗ॥੨੩੪੫੦੦੦॥ ਭਗਣ ਜਗੁ ਤਿਨੁ ਮ
ਹਿਪ ਰਪਨਾ॥ ਪਰਸੋਤੀ ਗਸਿਅਨੁ ਅਨੁ॥ ਨਾਨਕ
ਹ ਰਪਤੇ ਆਵਰਸਤਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਦਾਸਿ
ਸੀਅਤਿ ਪਾਈ॥੭॥ ਬਾਈ ਸਹਸਾਖ ਛਪੰਜ ਹਜਾ
ਗ॥੨੨੫੬੦੦੦॥ ਖਣਣ ਜੁਗ ਖਣਣੁ ਪ੍ਰਭਿ
ਕਰਿ ਧਰਿਆ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਖਣਣੁ ਕੀਨਾ॥

ਅਰੈਤ ਜੁਗ ਕਾ ਆਰੰਭੁ ਕੀਨਾ ਇਕੀਸ ਸਣਾਖ
ਸਹਿ ਜਾਗ॥੨੧੬੦੦੦॥ ਅਰੈ ਜੁਗ ਅਰੈ ਭੁਕਾਏ
ਕ੍ਰਤ ਮਧਿ ਸਨਾਮ ਤਹਿ ਸਕੁ ਪਾਇਆ ਕਰਹੁ ਨਾਗਾ

ਤੀਗਨੀਨਾਹਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਭਜੁਗ ਕੀ ਸਾਖ੍ਯਾ
ਨਾਈ॥੭॥ ਆਗੈ ਸਰੇ ਕੀ ਪਉੜੀ ਰਲੀ॥ ਸਤ
ਰੇ ਮਨ ਜਪਹੁ ਨਾਮ ਪਰਾਪ੍ਤਿ ਸੌ ਨੇਹੁ ਸਭ ਕਾਰ
ਨਾਮਿ ਦਾਨਿ ਵਾਰਿ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਕਰਨ ਬੀਚਾਰੁ ਵਰਨ॥
ਵਰਨ ਅਵਰਨ ਸਭ ਆਪੇ ਕੀਏ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪੇ
ਰਹਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਵ ਜੁਗ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਰੇ ਸੀ
ਸੀ ਗਹਿਆ॥੮॥ ਪਿਆ ਉਗਰੇ ਕਾਨਿ ਬਹੁਰਿਆ॥
ਤਿਹਿ ਕਰੇ ਦੀ ਬਿਆਸੀ ਤ ਲਾਖ ਅਠਾਈ ਹਨ ਜਾਰ॥
੨੮੨੨੮੦੦੦॥ ਸਰੇ ਕਿਜੁਗ ਕੋ ਜੋੜ॥ ਅਤੀਤ ਵਰ੍ਹਿ
ਇਤਿਗਰ ਕੀਤਾ॥ ਅਪਰ ਅਪਰ ਕੋ ਜੋੜ॥ ਸਿਜ
ਦਾਸ ਧਾਵ ਜਗ ਕੋ ਜੋੜੁ ਸੰਪੂਰਨ ਮਠੀ ਵਰਹਉ
ਠਗ ਗਰੇ ਸਕੋ ਜੋੜ॥ ਤੇਰਾ ਹਕੋ ਰੇ ਜੀ ਚਉਹਤਰਿ
ਲਾਖ ਬਤੀ ਸਹਸਾ ਰ ਵਰਵ ਕੋ ਜੋੜ॥੧੩੨੪੩੨੦॥

ਨਉਕੋੜੀਉਣਸੀਲਾਖਚਉਰਾਨਵੇਹਜਾਰ੯੭
੭੧੪੦੦੦।।ਤਿਹਕਾਜੋੜੁ।।੬ਅਰਬਕੋੜੀਇਕੀਸਾਠ
ਖਰੀਸਹਸਹਜਾਰਰੋਕਜੋੜੁ।।੬੨੧੩੦੦੦।।ਕਲਿ
ਕੋੜੀਤਿਆਸੀਲਾਖਅਠਾਈਹਜਾਰਰੋ
ਕਾਜੋੜੁ।।੮੩੨੮੦੦੦।।ਦੁਤੀਆਜੁਗਕਾਜੋੜੁ।।
ਖਤੀਸਕੋੜੀਛਪੰਜਾਹਲਾਖਜਾਣੈਹਜਾ
ਰ।।੩੨੫੬੯੬੦੦੦।।ਦੁਆਪਰਜੁਗਕਾਜੋੜੁਆਇਆ
ਛਤੀਸਜੁਗਾਕਾਜੋੜੁਆਇਆ।।ਛਤੀਸਜੁਗਪੰਧੂ
ਕਾਕੈਹੋਇਸੁਕੋਆਗੈਚਉਜੁਗਚਲੋ।।ਚਉਜੁ
ਗਾਕਾਦੁਗਣੁਚਲਿਆ।।ਸਤਯਹਲਖਅਠਾਈ
ਹਜਾਰ੧੭੨੮੦੦੦।।ਸਤਿਜੁਗਿਸਤਸੰਤੋਖਧਰ
ਇਆ।।ਸਤਿਸਤਿਕਹਿਆਸੁਖਪਾਇਆ।।ਸਤੁਧ

ਰਖੁ ਤੁਹਿ ਅੰਤਰਿ ਆਏ॥ਨਾਨਕ ਸਤਿਜੁਗਿ ਬੀਤ ਗਇਆ ਏ॥

੧॥ ਬਾਰਹ ਲਖ ਬਰਿਸੁ ਹੈ ਤਿਸ ਜੁਗ॥੧੨ ਲਖ ੦੦੦॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਜੁਗਿ
੩੭॥

ਤੈ ਗੁਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਏ॥ ਸਤੁ ਧਰਮੁ ਆਨਿ ਰਖੇ ਸਭਾ

ਏ॥ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਨ ਸੇਵਿ ਓਹੁ ਰਹਿਆ॥ਨਾਨਕ ਤ੍ਰੇਤੈ

ਜੁਗਿ ਇਉ ਕਰਿਆ ਏ॥੩੮॥ ਅਠਾਣਾ ਪਖ ਬਰਸ ਹਿਤ ਜ

ਗ॥੮ ਲਖ ੪੦੦੦॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੀਏ

ਓਨ੍ਹ ਗਰਬੁ ਜੁਇ ਹੋਈਏ॥ ਸਭ ਸਤੁ ਗਇਆ

ਨੈ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕ ਦੁਆਪੁਰਿ ਐਸੇ ਜਾਣੇ

ਇਆ॥੩੯॥ ਚਾਰਿ ਲਾਖ ਬਤੀਸ ਹਜਾਰ॥੪੩੨੦੦੦॥ ਕ

ਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਸਭ ਕਾਲਾ ਪਾਪ ਹੋਇਆ॥ ਧੀਰੈ ਧੀਰਜੁ

ਕਿਸੇ ਹੀ ਨਾਹੀ॥ ਕਲਿ ਕਾਲੀ ਮਹਿ ਸਾਧੂ ਕੇ ਰੁਣਾ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਉ ਕਲਿਜੁਗ ਕਰਤਾ॥੪੦॥

ਚਹੁ ਜੁਗਾ ਕਾ ਜੋੜੁ ॥ ਤਿਤਾਲੀ ਲਖ ਬੀਸ ਹਜਾਰ ॥ ੪੩੨੦੦੦੦ ॥
ਸਤਜੁਗ ਕਾ ਜੋੜੁ ॥ ਸਤਾਰਹ ਲਖ ਅਠਾਈਹ ਹਜਾ
ਰ ॥ ੧੭੨੮੦੦੦ ॥ ਤ੍ਰੇਤੇ ਕਾ ਜੋੜੁ ਬਾਰਹ ਲਖ ਛਿਨਵੈ ਹਜਾ
ਰ ॥ ੧੨੯੬੦੦੦ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਕਾ ਜੋੜੁ ॥ ਅਠ ਲਖ
ਚਉਸਠਿ ਹਜਾਰ ॥ ੮੬੪੦੦੦ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਕਾ ਜੋੜੁ
ਚਾਰਿ ਲਖ ਬਤੀਸ ਹਜਾਰ ॥ ੪੩੨੦੦੦ ॥ ਆਗੈ ਚ
ਹੁ ਜੁਗੀ ਦਿਆ ਭਗਤਾ ਦਾ ਨਾ ॥ ਚਰਿਆ ਪਰ ਦ
ਰਹ ਪਰਵਾਣਾ ਨਾ ਹੋਵੈ ਰਹਿ ਗਏ ਗਰਗ ॥ ਅਧਰ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲਿਓ ਏ ॥ ਗਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ
ਮਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾ ਹੁਗੁਰੂ ਕਰਿ ਰਖਿਆ ॥ ੧ ॥
ਨਾਣੀ ਸਤਜੁਗ ਚਾਰਿਆ ਪਰਮ ਥੋ ॥ ਆਗੈ ਨਾ
ਰਕਾ ਨਾ ਉਤਰਿਆ ਕਿ ਪਗਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਿਉਕ

ਓਨਾ ਉਪਰਿ ਗਇਆ ਆਪਾ ਵਿਣੁ ਗੁਰੂ ਇਉ ਕਰਿ ਜਪਾਇਆ
ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਇਆ ਆਸਾਨਾਂ
ਨਾਨਢ ਨਵਜੁਗ ਨਵਾ ਨੇਤ੍ਰ ਨਿਹਰੇ ਨੀਤਿਆਨੇ
ਨਾਨਾ ਨੇ ਹਿਰਨਿਆ ਨਾ ਗਇਇ ਸੰਭਿ ਪਰੀਓਆਨ
ਨਾ ਭਿਖ ਮੰਗਿਆ ਨ ਜਾਇ ਨੀਕੀ ਭ੍ਰਤਨਾਨ
ਨਾ ਨੇ ਕਉ ਜਾਖਿ ਮਿਟ ਤਬਿ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਨਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਝਾਸ ਮੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਖਿ ਕੀ ਨਾ ਨਾਸਤਿ ਸ
ਤਿ ਥਰਿਆ ਪੇਗ ਨਾ ਨਾਨਰ ਕਉ ਲੇਸ ਮਾਟੇ
ਆ ਨਾ ਨਾਗਰ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਹਿਲੀ ਆਆ ਨਾ ਗਏ
ਸਤਿਜੁਗ ਗਤਿ ਗਤਿ ਕ ਮਾਈ ਸਬ ਸਤਿ ਕਏ
ਹਰਿ ਦ ਲਾਈ ਨਤਾ ਤੇ ਤ ਜਿ ਪਰਪਨੇ
ਤੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਏਕ ਸਮਾ ਨਾ ਨਾ ਨ ਕਸ

ਭਗਤੁ ਤੇ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਤੇਤੇ ਜੁਗ
ਰੀਵ ਥਾਪੁ ਨਾਈ ॥੫॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਕਾਨੁ ਕਿਰ
ਪਨੁ ਇਆ ਗਾਰੀ ਨੀ ਭਗਤਿ ਜਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਥਾਂ
ਗਾਨਿਰਿਕੁੰ ਛੁ ਭਗਤੁ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਗਟਿਆ ॥
ਨਾਨਕ ਦੁਆਪੁਰਿਆ ਥਿਸੁ ਣਾਇਆ ॥੬॥
ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਗੁ
ਆਨੁ ਸੇ ਮਤ ਉਤ ਜੁਇ ਸਨਾ ਨਾ ॥ ਕਲਿ
ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਟਿਆ ॥੭॥
ਤਦਾ ਜਗਤੁ ਕਾ ਮਤੁਰ ਪਾਇਆ ॥ ਆਇ
ਆਸ ਕਲੇ ਇਹੁ ਪਛ੍ਹੀ ਆਸੰਤ੍ਰਾ ਆਈ
ਪੰਥੀ ਕੀਰਬਾਰ ਉਕਿਗਲਾ ॥੮॥

ਸੰਤੁ ੴ ਨਾਨਕੁ ਤੇਅਗਤੁ ਹੋਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿ

ਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਪੀ ਪੰਥ ਚਲੇਇ ਆਗੁਨਾਕ

ਹਸੁ ਨਾਇਆ ਆਪੀ ਪਥ ਕੀਕ ਥਾਸੁਗਨਾਗ

ਨ ਜਾਇ ਤਾ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾਣਿ ਲਿਖਿ ਸੀ ਪੁਰਾ

ਹੋਈ ਅਖੀਣ ਹਦ ਹਗੁ ਗੁਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸ

ਦਿਤਾ ਚਥਾ ਥੇਰੀ ਪੁਸੀ ਹੋ ਈ ਤਾ ਚੰਡੁ

ਖਾਣੀ ਖਿਸ ਨਗਰ ਦੇਸ ਕਰਉਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀ ਭਾ

ਖੰਡੇ ਚੰਦੀ ਕੀ ਸੰਗੀ ਖਿਸੀ ਆਗਰੇ ਸਦਿ

ਵਿਹੋ ਕਹਿਜ ਗੁਰੁ ਦਾ ਗਿਹ ਜਾਗ ਸਤ ਸੈ ਪੈ

ਤੀਸ ਬਰਸ ਦਿ ਗਤਿਆ ਹੋ ॥੧੩੫॥ ਕਹਿ

ਜੁਗੁ ਗਤਿਆ ਜਾ ਗਿਲਾ ਪਸਤਾ ਈ ਹੋਜਾ

ਗਤ੍ਰਿਸੈ ਪੈ ਗਏ ਬਰਸ ਗਇਆ ॥੪੨੧੨੬੫॥
ਗਣੀ ਸਤਜੁਗ ਕੀ ਮਿਰਜਾਦਾ ਸੰਤੁ ਲਿਖੀ ॥ਦ
ਹਜੂਰ ਕੀ ਮਿਹਰਿ ਤੇ ॥ ਅਗੇ ਦਰਜ ਜੁਗਾਂ
ਜੋੜੁ ਸਹਸਿ ਦਇਆ ਕਾ ਜੋੜੁ ॥੧੩੭੪੩੨੦੦੦॥
ਸੰਤ ਅਦਇਆ ਕਾ ਜੋੜੁ ॥੭੭੬੧੪੦੦੦॥ ਸੁਪਾਦ
ਇਆ ਕਾ ਜੋੜੁ ॥੬੨੧੩੦੦੦੦॥ ਅਤੀਤ ਦਾ ਇਆ ਕਾ
ਜੋੜੁ ॥੧੮੨੨੮੦੦੦੦॥ ਸਤਿਜੁਗ ਕਾ ਜੋੜੁ ॥੧੭
੨੮੦੦੦॥ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਕਾ ਜੋੜੁ ॥੧੨੯੬੦੦੦॥
ਦੁਆਪੁਰਿ ਜੁਗ ਕਾ ਜੋੜੁ ॥੮੬੪੦੦੦॥ ਕ
ਲਿਜੁਗ ਕਾ ਜੋੜੁ ॥੪੩੨੦੦੦॥ ਚਹੁ ਜੁਗਾਂ
ਜੋੜੁ ੪੩੨੦੦੦੦ ॥ ਜੁਗਾਂ ਦੇ ਇਕੀ ਕਾ ਜੋੜੁ
ਤੇ ਬਧਕੀ ॥ ਸਹਸਿ ਦਾ ਇਆ ਕੀ ਮਿਰਜਾਦਾ ॥

ਪਰੇਤੁ ਕਰੇ ਤੁ ਸੋਗਿ ਪਰੇ ਬੋਪਾ ਉਪਰ ਤੁ ਭੀ ਗਲ
ਇਆਣਾ ਆਸੀ ਤਾ ਦਫੜੀ ਉਜਾੜਿ ਵਿਚਿ ਆਇ ਪੈ
ਇਤਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾ ਦੇਤਾ ਨਿਕ ਨਾਠਿ॥
ਹੁਣ ਵਿਚ ਏ ਸੀ ਉਹ ਭੁਖਿ ਪ ਏ ਗਾਤ ਧਾਰਿਆ
ਏ ਗਾਤ ਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ॥
ਤੇਗੇ ਨੇ ਤੇ ਵੇ ਥੇ ਨਾਠੀ ਆ ਵਡਾ ਪਤੂ
ਉਸੀਆ ਭਉ ਨਾ ਆਖਿ ਓਸ ਜੀ ਕਿ ਉਕਰ
ਉਸੀਆ ਤ ਠੇ ਵਾ ਉਜਾੜਿ ਵਿਚਿ ਆਇ ਪਾ
ਇਆਤ ਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਆ ਸੀ ਉਜਾੜਿ ਵਿਚਿ ਨਾਠੀਆ ਆ ਸੀ ਵਡਾ ਦੇ
ਰਹਿ ਜਾਂਦਿ ਬਾਨਾ ਉਹ ਉਡਿਆ ਵਡਾ ਤਾਉ
ਬੇ ਵਾ ਬਸ ਬਹੁ ਥੋ ਤਿ ਆ ਆ ਗਾ ਆ ਸਾ

ਆਸਾਮਃ੧॥ਦੇਵਤਿਆਦਰਸਨਕੈਤਾਈ
ਦੂਖਭੂਖਤੀਰਥਕੀਏਜੋਗੀਜਤੀਜੁਗਤਿ
ਮਹਿਰਹਤੇਕਰਿਕਰਿਭਗਵੇਵੇਸਭਏ॥੧॥
ਤਉਕਾਰਣਿਸਾਹਿਬਾਰੰਗਿਰਤੇ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਾਰੂਪਅਨੰਤਾਕਹਣੁਨ
ਜਾਹੀਤੇਰੇਗੁਣਕੇਤੇ॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਘਰ
ਮਹਲਾਹਸਤੀਘੋੜੇਛੋਡਿਵਿਲਾਇਤਿਦੇਸ
ਗਏਪੀਰਪੈਕੰਬਰਸਾਲਕਸਾਦਕ
ਛੋਡੀਦੁਨੀਆਥਾਇਪਏ॥੨॥ਸੁਆਦ
ਸਹਜਸੁਖਰਸਕਸਤਜੀਅਲੇਕਾਪੜ
ਛੋਡੇਚਮੜਲੀਏਦੁਖੀਏਦਰਦਵੰਦ

ਦੁਹਦੈ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹ ਮਲ ਭੇਖ ॥ ਸ਼ਾਹ
ਕਰੀਰਮਰੀ ਖਲਗੀ ਖਪਰੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤ ਧੋ
ਤੀਕੀ ਨੀਤ੍ਰੈ ਮਾਹਿ ਭੁ ਨਉ ਸੁਆਂਗੀ ਤੇਗ
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਜਾਤਿ ਕੈ ਸੀ ॥੧॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਬਦੁ ਯਿਤਿ ਕਰਿ
ਤ ਉਥ ਕਾਤ੍ਰੁ ਕਹੈ ਸਹਿਨਾ ਹੀ ਆਫ਼ਰੀ ॥
ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਸੇਰਾ ਪੜ੍ਹ ਭੁਖ ਰੈ ਨਾਲਿ ਮਿਲਿਗ
ਇਆ ਹੈ ॥ ਮੈ ਵਿਤੁ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ ਨਾਹੀਸ
ਕਦਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿ

ਆਤਮਾ ਰੂਪਿ ਹੋਇ ਕਰਿ ਸੋਵਿਸਟੀ ਸਾਂ ਤਾਂ ਆਖੀ

ਸੋਵਿਸਟੀ ਭੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਮਰਦਾਨਾ ਸੋ ਗਊ ਖਾਨ

ਵਿਚ ਪਉ ਮਤਿ ਰਹਿ ਆਇਆ ਹੈ॥ ਤਉ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾ ਤਬਿ

ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤਉ ਤੈ ਨਾ ਖੀਵਿ

ਨਾਮ ਰਹਿਆ ਨਾਹੀ ਦੇਵਦਾ॥ ਤਉ ਸੀਆ ਰੂ ਹੋ ਜਾਤ ਬਿਆਗ

ਦਾ ਨੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਨਹੀ ਤਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤਉ ਸੀਆ ਰੂ ਹੋ

ਵਾ॥ ਤਉ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਗੀ ਵਡੇ ਦੀ ਗਲ ਰਹੀ॥ ਤ

ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸ ਗਊ ਪਰੇ ਹਲ

ਖਾਹਿ ਪਰੂਗ ਲਿਵੈ ਖਾਹਿ॥ ਤਿਨੈ ਖਾਇ ਮਰਦਾ

ਨਾ ਪਰੂ ਹੋਇ ਪਏ ਕੈ ਬਹਿ ਨਾਹੀ॥ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੈ ਆ

ਖਿਆ ਜੀਵ ਜਾਂਦੇ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਂਗਾ ਖਾਹਿ॥

ਫਲਾ ਦਾ ਸੁਆਦੁ ਆਇਉ ਸੁਆਖੌ ਹੋਤਾ

ਸਭੋ ਪਾਇਲ ਦੀ॥ ਫਿਰਿ ਤਖਿਆ ਵਾਨਕਿ ਨਾਆ ਵਾਨ॥
ਕੁਝੁ ਪਾਲੈ ਭੀ ਵੇਨਿਲ ਦੀ॥ ਮੁਤ ਤਖਿਆ ਵਾਨਕਿ ਨਾਆਵ
ਨ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ॥ ਭੁਖਾ ਲਗੀ ਹੈ ਤਾ ਖਾਵਣਾ॥
ਮਰਦਾਨੇ ਪਾਲੈ ਭੀ ਵਨਿਲ ਥੋ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਨ ਭੁਖ ਲ
ਗੀ॥ ਤਾ ਆਖਿਓਸੁ ਕਛੁ ਖਾਵਾ॥ ਤਾ ਮੁਠਿ ਪਾਏ ਤਾਂ ਓਤੈ
ਵਾਲੈ ਫਠਿ ਪਇਆ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਕਿ ਆਣੋਆ
ਏ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤਾਂ ਓਥਾਤਿ ਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੋ
ਸਾਠਿ ਸੋ ਖਾਠਿ ਵਖਰੇ ਪਾਲੈ ਵਨਿਨਾ॥ ਜੋ ਸੋ ਆਖਿਆ
ਕੁਝੁ ਪਾਲੈ ਭੀ ਵੇਨਿਲ ਦੀ॥ ਮੁਤ ਤਖਿਆ ਵਾਨਕਿ ਨਾਆ
ਵਨ॥ ਸੋ ਸੈ ਮੁਠ ਪਾਏ ਖਨਿਆ ਸੋ ਗਾਏ ਤੁ ਤਵਾ ਤੁ ਤਈ
ਗਇਆ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂ ਧੰਨੁ
ਰਖੀ ਤਾਂ ਸੀਤੇ ਮੁਠਿ ਪਾਏ ਸਨਿ॥ ਏਤੁ ਬਿਖਓ

ਨ ਸਨਿ ਪਰਬਧਰਨਾ ਕਰਿਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਓਹਿ ਸਨਿ

ਤਬ ਬਾਬੈ ਮਥੈ ਉਪਰਿ ਪੈਰੁ ਰਖਿਆ ਤਬ ਰੰਗ ਭਲਾ ਹੋ

ਆ ਉਠਿ ਬੈਠਾ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣੁ ਤੇਰੀ

ਭਗਤਿ ਨੂ ਆ ਤੈ ਤੇਰੀ ਕਮਾਈ ਨੂ ਆਸੀ ਤਾ ਨੂ ਮਸੰਗਿ

ਪਾਨਿ ਖਾਧਾ ਤਿ ਫੂਲਾ ਤੂੰ ਅਤੀਤੂ ਮਨ ਪਰਖਿਆ ਤਿਪ

ਏਤਿ ਕਿ ਫਨਾ ਠੀਆ ਤੈ ਵਮਰੀ ਦੁਈ ਨ ਠੀ ਤਉ ਕਿਉ

ਕਰਿਤੁ ਪੁਨਾਲਿਰ ਠਾਆ ਸਾਨੁ ਵਿਦਾ ਕਰਿ ਤਬ ਕਿਬਾ ਬੇਅ

ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਤੂ ਪਰਉਪਰਿ

ਤੇਰੈ ਉਹਿਦਾ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਮੈ ਖਾਣਾ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਆ

ਖਿਆ ਸੁਣ ਤੇਰੀ ਸਸੀਹਾ ਪਰ ਮੇਰੀ ਦਿਦਾਰ ਰਿ

ਹਉ ਆਪਣੇ ਘਰਿ ਜਾ ਵਾ ਤਬ ਬਾਬੈ ਆਖਿਆ ਮਰਦ

ਨਿਆ ਕਿਵੈ ਰਹੈ ਭੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਹਉ

ਤਾਂਰਹੰਦੇਸੇਮੀਭ੍ਰਪਗਣਵੰਞਿਹਿਆਸੋਜੇਤੇਰਾਅੜਤੁਹੋਵੈ
ਸੋਸੇਰਹੋਵੈਤਾਸੋਸੇਰਾਅੜਾਤੁਕਰਹਿਆਜੇਤੁਏਹਕੈ
ਸੁਕਰਹਿਤਾਤੇਰੇਨਾਇਰਹੰਾਜਾਇਹੁਬਚਨੁਕਰਹਿਆ
ਜੋਸੋਰਕਰਮਭੀਨਾਬੀਚਾਰਹਿਆਤਾਣਉਤੇਰੇਨਾਏ
ਰਹਾਜੇਇਹਤੁ ਕੰਮੁਕਰੇਨਾਹੀਤਾਂਸੈਨੁਵੰਞਾ
ਜਹਿਆਤਬਿਗੁਰੂਬਾਬੇਆਂਸਿਆਆਜਾਹਿਵੈਸਰਦਾਨਿਆ
ਤੁਰੀਨਾਦੁਨੀਆਨਿਜਾਣੁਹੋਆਆਤਬਿਸਰਦਾਨਾਉ
ਭਰਿਪੇਸੀਪਇਆਗੁਰੂਬਾਬੇਇਤਨੀਆਂਵਸਤੂਦਿਤੀ
ਆਸਪਾਤੁਕਦਿਆਨਾਇਆਗਮਨਿਗਮਕੀਸੋਝੀ
ਹੋਇਆਈਤਾਸਰਦਾਨਾਬਾਬੇਨਾਲਿਤਰਾਇਰਹੀ
ਤਬਉਦਾਸੀਕਰਿਕੈਆਂਇਆਬਾਰਹੀਬਰਸੀਤਬਆ
ਇਕਹਿ ਤਾਣਵੰਡੀਤੇਕੈਸੰਦੂਕਿਬਾਹਰਿਆਇਬੈਠੇ

ਉਤਾਰਿ ਵਿਹਿਲਾ॥ ਤਬਿ ਖਿਧਰੀ ॥ਉਹੁ ਸਮਸਤਾ ਇਕਰਿ ਮਰਦਾਨੇ

ਅਰਜੁ ਕੀਤੀ॥ ਜੋ ਮੈ ਨੂੰ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਘਰਿ ਜਾਵਾ॥

ਘਰਿ ਕੀ ਖਬਰਿ ਲੈ ਆਵਾ॥ ਰਿ ਥਾਆ ਸਾਡੇ ਆਦਮੀ ਕਿ

ਉਕਰਿ ਹੋਨਿ॥ ਕੇਈ ਗਇਆ ਹੋਵੈ ਕੇਈ ਨਾਹੀ ਗਇਆ॥

ਤਬ ਬਾਬਾ ਬਾਤ ਹਸਿਆ॥ ਹਸਿ ਕਰਿ ਕਹਿਆ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ॥

ਤੇਰੇ ਆਦਮੀ ਅਗੇ ਜਾਤੂੰ ਸੈ ਸਾਥੁ ਕਿਉਕਰਿ ਰਹਹਿ

ਗਏ ਪਹੁਤੇ ਰੇਆਤ ਮੈ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾ ਤੂੰ ਜਾਹਿ॥ ਮਿਲਿ

ਆਉ ਪਹੁਤਾ ਤੂ ਆਈਆ ਤੇ ਕਾਹੂੰ ਦੇ ਘਰਿ ਭੀ ਜਾਵੈ॥

ਅਸਾੜਾ ਨਾਉ ਲੈਂਈ ਨਾਹੀ॥ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨਾ ਪੈਰੀ ਪੈਇ

ਕਰਿ ਗਇਆ॥ ਤਾਲਵੰਡੀ ਆਇਆ॥ ਜਾਇ ਘਰਿ ਵੜਿਆ॥

ਤਬਿ ਲੋਕੁ ਬਹੁਤੁ ਜੁੜਿ ਗਏ॥ ਸਭ ਕੋਈ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪ

ਵੇਆ ਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਆਖਨਿ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਡੂਮੁ ਹੈ॥

ਪਭੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸਾਇਆ ਹੈ॥ ਏਹੁ ਉਹੁ ਨਾਹੀ॥ ਸੰਸਾਰ ਤੇ
ਹੁ ਪਿਓਹਿਆ ਹੈ॥ ਜੋ ਆਵਣਦਾ ਹੈ॥ ਸੋ ਸੈਆ ਹਿ ਪੈਰੀ ਪਵਣਦਾ ਹੈ
ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਖਾਕੁ ਦੇਖਿ ਕਹਿਆ॥ ਕਾਲੂ ਦੇ ਵਡੇ ਹਵੇ
ਗਇਆ॥ ਜਾਇ ਬੈਠਾ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਦੀ ਮਾਤਾ ਉ ਗਏ ਨੁ
ਸ ਤ੍ਰੀ ਆਣਗੀ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ ਹੀ॥ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ ਕੈ ਆਖਿਓਨੁ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਿ ਬਾਉ ਨਾਨਕ ਦੀ ਖਬਰਿ ਦੇਹ॥ ਤਬ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਦੇਖੇ ਕੇ ਜੋਹਿ ਗਏ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਪੁਛਣਿ ਲਗੇ॥
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਵਡਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰਿ
ਪੁਰਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਾਲੇ ਆਣਿਆ॥ ਫਿਰਿ ਮੈ ਨਾਲ ਪਛਾਣੀ
ਖਬਰ ਨਾਹੀ॥ ਤਬ ਪਛੀ ਏਹੁ ਬੋਲਿ ਕਰਿ ਮਰਦਾਨਾ ਉ
ਠਿ ਚਲਿਆ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਦੀ ਮਾਤਾ ਆਖਿਆ॥ ਭਾਈ
ਵੇਹੁ ਜੋ ਤ੍ਰਉ ਤੁ ਵਡੇ ਵਿਚਹੁ ਤੇ ਗਇਆ ਸੇ ਆਣੀ
ਹੀ॥ ਤਾ ਮਾਤਾ ਉਠਿ ਮਰਦਾਨੇ ਹੀ॥ ਕੁਛੁ ਕਪੜੇ ਲੈ ਕੈ

ਨਿਆਈ ਲੈਕਰਿ ਖਿਦਮਤਿ ਆਇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲੀ ॥
ਤਾ ਆਖਿਓਸੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮੈਨੂੰ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਾ
ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਲੁ ਪਕਰਿ ਲਇਆ ॥ ਓਥਹੁ ਚਲੀਆ ਆਦੇ
ਸਾਦੇ ਜਾ ਕਿਹਾ ਦੂਰਹੁ ਉਪਰਿ ਆਈ ॥ ਤਾ ਬਾਬਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ॥
ਤਬ ਬਾਬੇ ਡਿਠੇ ਨੂਰੀ ਸਾਹ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਆਏ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਆ
ਇਕਵਰਿ ਜੋਗੀ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਆਤਾਣੁਗੀ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ ਕਹਿ ॥
ਸਿਤਹੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਆਖਿਓਸੁ ਜਉ ਦੇਵਾਗੀ ਤਉ ਦੇਵਾਗੀ ਵੇਦਾ
ਨਉ ਤੂੰ ਪਹਿਦਾ ਲੁਵਾਗੀ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਪਹਿਦਾ ਲੁਵਾਗੀ ॥
ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਪਹਿਦਾ ਲੁਵਾਗੀ ॥ ਜਿਥੇ ਤੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ
ਤੇ ਮੁਸਾ ਉਪਹਿਦਾ ਹਉ ਦੇਵਾਗੀ ॥ ਤੂੰ ਪਾਨਿ ਹਾਣ ਕੀਤੀ ॥
ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੁਹੁ ਦਿਖਾਲਿ ਤੂੰ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਮਤ੍ਰ
ਕਰੇ ਤੂੰ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਗੜੇ ਹੋਇ ਗਇਆ ॥ ॥

ਾਗਾਂ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਣਿ ॥ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ ਕੈ ਨਸਿਆ ॥ ਤਾ ਬ
ਬਿਆਧਿਆ ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ ॥ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ ॥ ਤਾ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ॥ ਰਾਗੁ ਦ
ਰਉ ਸਮਃ ੧ ॥ ਸਬਦੁ ॥ ਸਭੀ ਆਸਾ ਸਨ ਅੰਧੇ
ਵਰਗਾ ਮ ਢੋਨਾ ਤੁਨ ਰਹਿਓ ਰੋਗ ਤੇ ਸਨ ਆਪ ਦੈਖਤਨ
ਭਾ ਦੇ ਸਭੁ ਕੋ ਇ ॥ ਨਉ ਵਾਰੀ ਦੇ ਜਾ ਪਨੀ ਸੋਵੰ ਜਾਤ
ਉਸਾਰਿ ਬਕੇ ਨਾਂ ਹੋਵਾ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸ ਰਖਿ ਉਰ
ਸਤੁ ਆਂ ਦਿ ਤੁ ਜਾਵ ਨਾਉ ॥ ਕਿ ਨ ਪੀਆ ਤੇ ਕਿ ਪ
ਤੇ ਭ ਏ ਨਉ ਤਿ ਨ ਬਾਗਿ ਤੁ ਸੇ ਜਾਉ ॥ ਕਾ ਸੋ ਕੀ ਨਰ
ਏ ਨ ਆ ਵਨੀ ਦ ਸਾਹਿ ਨਭੀ ਆ ਨਾਲਿ ਗਾੜੇ ਪਾਤਿਨ
ਇਆ ਕਿਉ ਲਨੇ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤ ਰਿ ਪਾਣਿ ॥ ੨ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਾ ਬਦੀਆ ਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇ ਗਸਿਆ ਸਨਿ ਤੇ ਪੇ ਪਾਤ

ਲਾਹੈਤਾਸਿ ਫਤਿਕ ਗੀਆ ਰਦਸਿ॥ਤਬਫਟਿਗਿਆ
ਤਾਕਪੜੇਸਿਣਿਆਈਆਗੈਗਾਖੀ॥ਤਬਮਾਤਾਆਖਿ
ਅਖ ਚਤ੍ਰੁਪਾਣਿ॥ਤਾਬਾਬੇਆਖਿਆ॥ਮਾਤਾਨਉਗ੍ਰਹਿ
ਆਹੰ॥ਤਾਮਾਤਾ ਆਖਿਆ॥ਬੇਟਾਤ੍ਰੈਰਿਤ ਪਧੈ
ਗਇਆਹੈ॥ਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆ॥ਮਰਦ
ਣਿਆਰਬਾਬੂਦ ਜਾਇ॥ਤਾਮਰਦਾਨੈਰਬਾਬੂਦ
ਜਾਇਆ॥ਬਾਬੇਸਬਦੁਕੀਤਾ॥ਰਾਗੁਸ੍ਰੀਰਾਗੁਮਹਲੈ
ਮ:੧॥ਸਭਰਸਮਿਠੇਮੰਨਿਆਮੰਣਿਆਸਾਲੂ
ਣੈ॥ਖਟਤੁਰਸੀਮੁਖਿਬੋਲਣਾ ਮਾਰਣਨਾਦ
ਕੀਏ॥ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਉਏਕੁਜਾਕਉਨ
ਦਰਿਕਰੇਗ॥੧॥ਮਾਤਾਹੋਰੁਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥
ਜਿਤੁਖਾਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਨਿ

ਵਿਕਾਰ ਰਹਾਉ॥ ਤਬ ਬਾਲਕਿ ਆਖਿਆ ਤਾ ਕਰਤਿਆ ਮਾਇਤੁ
ਖਿਲਕਾ ਸਾਣਹੁ ਉਤਾਰਿ ਨਿਦੇਵਪਰੇ ਪਛੁਤਾ॥ ਤਬ
ਬਾਬੇ ਪਉੜੀ ਦੂਜੀ ਆਖੀ॥ ਪੈਨਣੁ ਰਤਾ ਮਨੁ
ਰਤਾ ਸੁਪੇਦੀ ਸਤੁ ਦਾਨੁ॥ ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ
ਕਦਾ ਕਰਣੀ ਪੈਨਣੁ ਪੈਰ ਧਿਆਨੁ ਕਮ
ਰਬੰਧੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥੨॥
ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਪੈਨਣੁ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ॥ ਜਿਤੁ ਪੈਧੈ
ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ਰਹਾਉ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਾਲੂ ਨੂ ਪਰਬੋਧਿ ਛੋਡੀ॥ ਤ ਕਾਲੂ ਪੇ
ਕੈ ਚਹੁ ਕਰਿ ਆਇਆ॥ ਜਾ ਆਇਆ ਤਾ ਬਾਬਾ ਬਾਰੀ
ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਇਆ॥ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਤੋਸੁ॥

ਤਬਕਾਲੂਨਾਗਾਬੈਸਾਗੁਕਰਹਿ॥ਤਬਕਾਲੂਕਹਿਆ
ਨਾਨਕਤੂਘੋੜੈਚੜਿਕੈਧਾਰਿਜਾਣਾ॥ਤਬਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ਪਿਤਾਜੀਘੋੜੈਸੈਰੰਭਿਨ
ਹੀਆਵਦੇ॥ਤਬਕਾਲੂਪਉੜੀਤੀਜੀਆਖੀ
ਘੋੜੇਪਾਖਰਾਸੁਨੈਸਾਪਤਚੁਸਟੁਤੇਗੀਦ
ਹਿ॥ਤਾਕਸਤੀਰਕਸਾਨੁਸੰਗਬੰਦਗੁਨਪ
ਤਾਵਦੇਨੇਸਪਤਿਸਿਉਪਰਗਹਿਕਗੁਤੇ
ਰਸੋਗੀਸਤਿ॥੩॥ਬਾਬਾਨੈਕੁਰਨ ਨਾਪੁਸੀ
ਸੁਆਰਾ॥ਜਿਤੁਸਿਰਿਆਤਨਪੀੜੀਐਸਨ
ਮਹਿਚਲਨਿਖਿਦਗਾਨਾਹੀ॥ਤਬਫਿਰਿਕਾਲੂ
ਕਹਿਆਬਚਾਤੂਦਿਕਵਾਰੀਧਾਰਿਜਾਣਾ॥ਨੈ

ਪਰੁਤੁਸੋਰਹੈਨਿ॥ਤ੍ਰੈਦੇਖੁਹਿਰਪੈਦਾਆਇਆਹੈ॥
ਤੇਰਾਪਰਵਾਰੁਹੈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਰੁਅਤੈਸੇਤੁਪੁਤ੍ਰਾਂ
ਦਸੀਤਾਂਫਰਿਸਤਾਵੇਖਾ॥ਤਬਕਹਿਓਸੁਬਾਬੇਪੁਛੀ
ਪਉੜੀਆਖੀ॥ਪਰਮੇਸਰਪ੍ਰਸੀਆਨਾਮ
ਕੀਨਦਰਿਤੇਰੀਪਰਵਾਣੁ॥ਕਰਮੁਸੋਈ
ਤੁਪੁਤ੍ਰਾਂਦਸੀਹੋਰੁਆਖਣੁਵਖਾਣੁਆਪੁ
ਨਾਨਕਸਾਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਪੁਛਿਨਕਰੈਬੀ
ਚਾਰੁ॥੧॥ਬਾਬਾਜੋਸਬਦੁਸੁਪ੍ਰਸੀਪ੍ਰਸਾਦੁ
ਜਿਤੁਸੁਤੇਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲ
ਹਿਵਿਕਾਰ॥ਤਉਫਿਰਿਕਾਜੀਆਖਿਆਬਚ
ਤੇਰਾਸੋਉਜਿਤੁਗਾਵੈਪਟਹੋਇਆਹੈਤੁਸੈ

ਗੁਰ ਪਸਿੰਦੋ ਆਖਿ ਤਿਤਾ ਹੋਰੁ ਵੀ ਇਕੁ ਚਰਗੀ॥ ਭਾਣੀ ਜੀ

ਉਹ ਦਾ ਝੀ॥ ਅਤੈ ਬਰਨਾਲਿ ਵੀ ਇਕੁ ਚਰਗਾ ਣੀ॥

ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ॥ ਮ ਬਚੁ ਪਾਰ ਗ੍ਰਾਮੁ ਤੇਰਿ

ਏ ਵੰਤੁ॥ ਮ:੧॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਗੁ

ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ॥ ਦਾਨਿ ਤੇਰੈ ਘਟਿ ਚਾਨਣ

ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਾਇਆ॥ ਚੰਦੋ ਦੀਆ ਪਾਇਆ

ਦਾਨੁ ਤਰਿ ਕੈ ਦੁਖੁ ਅਧੇਰਾ ਉਠਿ ਗਇਆ

ਗੁਣ ਜੰਞ ਲਾੜੇ ਨਾਲਿ ਸੈਨੈ ਪਰਣਿ ਮੁਕ

ਲਾਇਆ॥ ਵੀਵਾਹੁ ਹੋਆ ਸੋਭ ਸੇਤੀ ਪੰ

ਚ ਸਬਦੀ ਆਇਆ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ

ਆ ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ॥੧॥ ੨੭ ਬਾਣਿਠ

ਗੀਸਾਰਨਾਮੀਤਾ ਅਉਗੀਤਾਾਰਿ ਨਾਸੇਤੀਆਨ
ਗਤਿਆਾਰਿਤ੍ਰਤਾਹਿਆ ਝਾਲੀਤਾਾਰਿਤ੍ਰਤਾਹਿ
ਲੀਤਾਰਿਨਾਸੇਤੀਸੇਸਰਾਹਿਕਿ ਓਦੀਸਰ
ਤਿਾਰਿਨਾਨਰਗਿਆਇਆਂ ਹੋਤਿਗਣੀਆਂ
ਜੀਆਸੇਤੀਗਹਿਲਿਤਾਸਭੁਗੁਦਾਓਤ੍ਰ
ਡਾਨਜੀਕੋਇ ਹੋਇ ਨੀਤਾਨੀਤਾਾਹਉਥਾ
ਲਿਤਗੀਸਾਰਨਾਸਹਿਗੁਰਕੇਮੀਤਾ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ॥ਮ੍ਰੁਜੇਇਲਿਮਲੇਇਸੋਸਹੁਸ
ਦਸਮਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕਰਸਨਮ੍ਰੁਸਵਾਰੈਆ
ਪਦਾਕ੍ਰਣੁਭੀਛੁਟੈਨਾਲੋ॥੧॥ਗੁਦਾਕੋ
ਵੈਵਸਾਣਾਕਹਿਵਸਾਣਾਈਸੋਲੋਹ

[illegible]

ਏਹੁ ਦਾਤਾ ਜਗਿ ਵਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਸੈ ਈ॥
ਆਧਿਕ ਰੈ ਦਿਤੁ ਆਖੀ ਔਹੁ ਕਰੈ ਨ ਕੋ ਈ॥
॥ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਪਾਧਿਤਾ ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ
ਓਹੁ ਵਿਧਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਓਹੁ ਭੁਲੇ ਦੈ ਵੇ ਹੇ
ਨਾ ਜੀ ਤਿਸੁ ਓਸਿ ਸੰਜੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋਭ ਤਾਕੀ
ਤਾ ਹੋਤਾ ਮਾਤਾ ਆਖਿਆ ਬਚਨੁ ਓਹਿ ਆ
ਤਾਲ ਵਾਈਆਂ ਦੇਨਾ ਓਹਿ ਦਿਆ ਸੋ ਦੇਵਾ
ਬੈਠੇ ਗਾ ਜਿਤ ਓਹਿ ਸਿ ਤਾਹਿ ਗਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇ
ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮ: ੧॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ
ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ॥
ਉਰਧ ਤਪੁ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਿ ਮਿਲਣੁ
ਬਾਬਾ ਮੈ ਕਰਮਹੀਣੁ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ
ਪਾਇਆ ਤੇਰਾ ਅੰਧਾ ਭਰਮਿ ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਮੇ
ਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਦ ਕੀਤੇ ਦੁਖ ਪਰਫੁੜੇ ਪੂਰ
ਬਿ ਲਿਖੇ ਮਾਇ ॥ ਸੁਖ ਥੋੜੇ ਦੁਖ ਅਗ
ਲੇ ਦੂਖੇ ਦੂਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥ ਵਿਛੁੜਿਆ
ਕਾ ਕਿਆ ਵੀਛੁੜੈ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੁ
ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿ
ਆ ਖੇਲੁ ॥੩॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾਵੜਾ ਇਨਿ ਤਨਿ
ਕੀਤੇ ਭੋਗ ॥ ਵਿਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਨ
ਕ ਭੀ ਸੰਜੋਗ ॥੪॥੧॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਆਖਿਆ

ਬਾਬਾਜੀ ਮਾਤਾਜੀ ਅਸੀਜੋਆ ਏਨਾਇਕ
ਨਿਖਾਆ ਏਨਿਸਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੀਤਲਿ ਆਗਿਆ
ਸੀਗਿਐ ਨਾਆ ਸੀਉਦਾਸ ਨਾਤਬ ਮਾਤਾ ਕ
ਨਿਆ ਬੋਦਾ ਸੋਰਸਾਨਿ ਸੌਤੋ ਖੁਸਿ ਹੋਕਰਿ ਹੋਵੈਗਾ
ਜੋਤ੍ਰ ਬਡੀ ਵਡੀ ਉਦਾਸੀ ਕਰਿਕੈ ਆਇਆ ਹੈ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਤੂੰ ਬਚਨੁ ਸੁਨ ਤੈਨੂ
ਸੌਤੋ ਖੁਸਿਆ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾ ਮਾਤਾ ਪੈਰ ਕਰਿ ਗਈ ਤ
ਬਸੀ ਪਰੁ ਬਾਬਾ ਉਥਹੁ ਚਲਿਆ ਗਏ ਚਲਿਆ
ਉਦਿਆ ਕਰਿ ਉਜਾੜਿ ਉਜਾੜਿ ਪੈ ਚਲਿਆ ਆਪ
ਦਾਦਰੇ ਸਾਹਿਤਿਆ ਏਨਿ ਕਲਿਆ ਆਪ ਦਾਦਤੇ
ਕੈ ਸਤਿਨਿ ਉਜਾੜਿ ਖੀ ਓਥੈ ਆਇਕੈ ਨਾਨਕ
ਦਾਨਾ ਨਾਇਆ ਨਾ ਪਟ ਦਾ ਕਪੀੜ

ਸੋਪਰਮਗੁਰੁਖਾ॥ਤਿਸਕੈਤਪਤਿਸੋਪੁਰਖਿਨਮਕਾ॥
ਤਿਸਦਾਸਿਖੁਸੁਗੀਤੁਸੁਥਾਕੈਵੇਲੇਨਕੜੀਆਚ
ਲਦਿਆਇਆਥਾ॥ਤਿਸਕਾਨਾਉਸੋਪੁਰਮਹਾਂਤਖਾ॥
ਸੈਪੀਰਕੋਸੁਰਬਥਰਪਏਦਵੀਆਲਕੜੀਆਲੁ
ਲਦਿਗਇਆਖਿਆਏਪੈੜਾਅਵੈਵੀਣਿਬਾਬਾਅਤੈਮਰਦ
ਨਾਦੋਏਥਿਨਗੀ॥ਤਾਮਰਦਾਨੈਰਬਾਬੁਵਜਾਇ
ਆ॥ਸਬਦੁਗਾਵਣਿਲਗਾ॥ਸਾਹਿਬੁਦੀਤੈਸੁਰਾਗੁ
ਆਸਾਵਿਚਿਗਾਵਿਆ॥ਸੋਖਿਨਮਬਾਬੇਨਾਨਿਕੀ
ਜੀ॥ਸਾਹਿਬੁ॥ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਉਪਰਿ
ਲੇਖੁਭੀਤੂੰ॥ਏਕੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਦੂਜਾਕਾਹੇ
ਕੂ॥੧॥ਸਬਦੁਹੋਆਸਾਹਿਬਕਾਮਹਿਲਿਪਰਵਾਣੁ
ਹਿਆ॥ਤਬਿਓਨਕੜੀਆਂਢੋਹਿਕਰਿਆਇ

ਗਇਆਅਰਜੁਰਖੀਅਨੁਆਗੀਓਹੁਇਸਰਬਾਬੀਰ
ਉਠਕਮੁਕੀਤੋਜੋਇਹੁਬੇਤੁਫਿਰਿਆਖੇਤਾਤਾਅ
ਰਦੈਨਾਹੁਰਮੁਹੋਆਜੋਇਹੁਸਲੋਕਫਿਰਿ
ਏਹੀਤਾਅਰਦੈਸਲੋਕੁਫਿਰਿਇਤਾਬਸ
ਲਸਿਖਿਲੋਇਆਜੋਕੁਝੂਠਕਰੀਆਸੁਦੋਆ
ਖੀਆਸੋਟੀਪਿਨਿਕਰਿਸਲਾਮੁਕੀਤੋਸੁਆਪਣੈ
ਡਿਆਇਆਲਕਰੀਆਸੁਇਕਰਿਸਾਇਆਪ
ਣਪੀਰਕਰਉਸਲਾਮੁਕੀਤੀਅਸੁਆਤਾਆਖਿ
ਓਸੁਪੀਰਸਲਾਮਤਿਸੈਨਾਹੁਏਕੁਖੁਦਾਇਦਿ
ਪਿਆਰਾਮਿਲਿਆਹੋਤਾਪੀਰਕਹਿਆਕਸੁਇ
ਇਖਤੁਮਿਲਿਓਤਾਕਸਲਿਕਹਿਆਪੀਰਸ
ਲਾਮਤਿਸੈਣਕਰੀਆਸੁਦਲਿਗਇਆ॥

ਉਸਕੈ ਨਾਲਿ ਇਕੁ ਰਬਾਬੀ ਹੋਆ ਅਤੇ ਨਾਉ ਉਨਾ
ਕੁ ਹੈਸੁ ਆ ਆਪਣੇ ਸਲੋਕ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾ ਤਬ
ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਬਚੇ ਕਰੀਂ ਤੈ ਭੀ ਬੈਤੁ ਸਿਖ
ਆ ਤਾ ਤਬ ਕਮਾਲਿ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹੈ ਪੀਰ ਸਲਾਮ
ਤਿ ਇਕੁ ਬੈਤੁ ਮੈ ਨੇਕੀ ਹਮਸਾਏ ਕਬੀ ਆ ਹੈ ਤਾ ਤ
ਕਮਾਲਿ ਆਖਿਆ ਜੀ ਉਹੁ ਆਪਣੇ ਹੈ ਸੈ ਆਪੇ
ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਉਪਰੇਸ ਖੁਭੀ ਭ੍ਰਾਇ ਹੋਵੈ
ਕ ਹੂੰਦਾ ਨ ਕਰਦੂ ਜਾ ਕਹੇ ਕੀ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ
ਬਚਾ ਇਕੁ ਸਮਾਹਿ ਉਕਿ ਨਾ ਇਸਿ ਬੈਤ ਦਾ ਬਿ
ਆ ਨਾ ਤਾ ਕਮਾਲਿ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤਿ
ਤੈ ਸਿ ਸਭ ਕੁਛੁ ਕੀਸਨ ਹੋਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ
ਬਚਾ ਲਿਖ ਨਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਓਹੁ ਆ ਇਹੁ ਬੈ

ਤੈਸੇ ਭਿਸਤਾ ਦੀਏ ਦਰਖਤੇ ਦੇਖਾਲੇ॥ ਉਹੁ ਖੁਦਾਇ ਦਿ
ਨਜੀਕੁ ਹੈਨਿ॥ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਲੈ ਚਲੁ॥ ਤਾਂ ਉਸਿ ਤਾਂ ਖੁਦਾ
ਇ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਰੀਆਂ ਹੈਨਿ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹ
ਮੁ ਸੁਖਦ ਸਹਿ ਕਹਿ ਚਲਿਆ ਆਕ ਸਾਰਣਾ
ਲਾਗੀ ਤਾ ਆਵਦਾ ਆਵਦਾ ਵੈਹਤ ਹੁ ਉਪਰਿ
ਆਇਆ ਤਾ ਦੇਖੈ ਤਾ ਬਾਬਾ ਬੈਠਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਸਾਹਿਬ ਖੜੋਤਾ ਆਖਿਓਸੁ ਨਾਨਕ ਸਲਾਮਾ
ਲੇਕ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ ਆਲੇਕ ਸ
ਸਲਾਮ॥ ਆਖੀਅਸੁ ਸਲਾਮਤਿ ਆਵਦੀਆ ਖੁ
ਦਾਇ ਆਸਾਨੂੰ ਭਿ ਤਰਫਾ ਨੇਹੇ ਆ ਤੂ ਸਣੁ ਦੀਦਾ
ਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਤਬ ਕਹਿਓਨੁ ਉਹੁ ਦਰਸਨ ਤੇ ਖੈਸੀ ਕਰਿ
ਕਿ ਗਇਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਫਰੀ ਪੁਛਣਾ ਕੀਤੋ ਸਲੋਕ॥

ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਦੇਖੈ ਤੁਸਾ ਹੁਣਿ ਕਰਿ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਆਖਣਾ ਆਸਾ ਆਖੀ
ਜਹਿਗਾ ਦੇਖਤਾ ਆ
ਸਿਆਣਾ ਤਿਸ ਦਾ ਦੀਦਾਰੁ ਦੇਖਣਾ ਤਬ ਬਾਬੇ
ਕਿਹਾ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਨਿਵਾਜ ਸਤਿ ਦੇਣਾ ਜੋ
ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਦੀਦਾਰੁ ਪਾਇਆ ਤਬ ਪੀਰ ਕਹਿਆ
ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਬੇਤਦਾ ਬੇਆਨੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਜੋ
ਆਖਦਾ ਹੈ ਹਿਕ ਹੋ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਜਾ ਕਹੈ ਕੂੜ ਪ
ਰੁਖੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਤੂਇਨ ਦੀਆਂ ਕੋਣ ਜਾਂ ਸੋ ਵੀ
ਤੇਕੋਣ ਜਾਂਗਾ ਦੀ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਹਿਕ ਜੋ ਇਕੋ ਤਿਸੁ
ਨਾਪਰ ਤਿਤੁ ਆਖਦੇ ਨਹੀ ਸੋਆ ਸਾਹਿਬ ਦੀ
ਸਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਸਾਣੁ ਸਾਨੁ ਆਖਦੇ ਨਾ
ਸੇਆ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਣੀ ਹੈ ਆਪੁ ਦੇ ਪਾਰਿ ਸਾਹਿ
ਬ ਸਣੀ ਕੇ ਰਣਾ ਆ ਗੁਰਿ ਸਾਹਿਬ ਅਣ ਸਣੀ

ਕਰੇ ਤਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹਿਕੈ ਸਾਹਿ
ਖੁਹਿ ਕਾ ਨਦੀਆ ਹਿਕੈ ਸੌਹਿ ਤੇ ਡੁਜਾ ਗਦੀਆ ਸਣੇਕ
ਡੁਜਾ ਕਾਠ ਸੇਵੀ ਐਸੇ ਸੈ ਤੇ ਸਰਿਜਾ ਹੀਆ ਏ
ਕੈਸਿ ਮਹਲੁ ਨਾਨਕ ਜੈ ਜਾਣਿ ਖਾਣਿ ਗਹਿਆ ਸ
ਹੋਆ ॥੧॥ ਜਾ ਬਾਹਿਰੁ ਸਾਣੇਕੁ ਬੇਖੇਰੇ ਤਾ ਤਬ ਪੀਤੁ
ਪੁਛਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਪੰਡਿਤਾ ਪਤਿਕ ਗੋਕਸ
ਅਤੀ ਪਹਿਰੁ ਗੋਸਿ ਨੀ ਵੇਸੀਸ ਤੁ ਪਾਈਐ
ਸਈ ਏਸ ਕਰੋ ਗੁਤੀ ਤਬ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜਬ
ਖੁਦਿ ਤਾ ਕਾਹਿ ਪੰਡਿਤਾ ਪਾਤਸਾਹਿ ਕੇ ਸਣਦੇ
ਪਹਿਰ ਹਿਕਾਹਿਆ ਪਰਿਓ ਖੋਲੈ ਸਤੁ ਪਾਈਐ
ਜੇਹਿਤੁ ਗੋਖਾਹਿਆ ॥੧॥ ਪਰਿਓ ਸੁ ਪਹਿਰੇ ਸੈ
ਪਗੀ ਤਬ ਸੁ ਗੇਸ ਪਾਏ ਆ ਨਾਨਕ ਸਣਦੇ

ਆਖਿਓਨੁ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟਿ ਨੀਆ ਤਿਸੁ ਸਿਖ ਗੋਹੇ
ਤਾ ਏਹੁ ਜੁ ਬਾਬੁ ਬਾਬੇ ਦੇ ਆਤਾ ਪੀਰ ਪੁਛਿਆ
ਕੀਤਾ ਸਲਾਮੁ ॥ ਨੈਚੀ ਬੀਨ ਸਹਿ ਆਇ ਦੇਖੀ
ਬੀਗ ਥੀਆਸਾ ॥ ਪਹਿਲੁ ਕੇਰੀ ਗੋਸਟ ਈਤਸ
ਹਿ ਬਨ ਭਲੀ ਆਸਾ ॥੧॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਸਬਾਬੁਹੁ
ਤਾ ਸਲਾਮੁ ਅਲੈਕੁਮ ਜੀ ਆਸ ਦੇਖੂ
ਕਾਲੀਆ ਨਉਕਸੁ ਪਾਸੇ ਗੁਲ ਓ ਥਲਿਤ
ਸਤਰ ਦੇਨਾ ਨਕਆ ਦੇਗੁਲ ਸਪਾ ॥੧॥ ਤਾ
ਓਹਿ ਪੀਰ ਪੁਛਿਆ ਕੀਤਾ ਸਲਾਮੁ ਕਹਿਆ
ਸੁ ਅਪਨਰ ਦੇਲ ਗੁਲ ਕਹਿਲ ਸੁ ਮਲੀਅ
ਤਾ ਕਹਿਲ ਸੁਤੇ ਟੇਹ ਸਕਰੀ ਰਿਤੁ ਦਸਿ
ਆਹੈ ਕਰੇ ਤਾ ॥ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਬਾਬੇ ਸਬਾਬੁ ਦੇਤਾ

ਸਲੋਕੁ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਖ ਦੇਤੁ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਨਬਾਂ
ਮਣੀਆ ਸੰਤ੍ਰਾ॥ ਏਹ ਤੈ ਭੈ ਦੇ ਦੁਸਿਕ ਗਹਿ ਲਿਤੁ
ਦਸਿਆ ਦੇਵੰਤ੍ਰਾ॥੧॥ ਸੋਦਰ ਗਸੋਵੰਤ ਕੀ ਰੰਤੁ
ਤਿਸਾ ਕੋ ਹੋਇਆ ਨਾ ਰਕਸਭੇ ਸਹੀਆ ਦੇ ਫਿਕ
ਗਿਕੈ ਬਿਤਿ ਸੀ ਪਹਿ ਹੋਇਆ ਸਾਂਬਾਬੇ ਹੁਜ ਬਾਬੁ
ਦਿਤਾ॥ ਤਾ ਫਿਰਿ ਪੀਰਿ ਆਖਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਸੈ
ਨਿ ਏਕੁ ਕਾਜੀ ਲੈ ਗੀ ਦੀ ਹੈ॥ ਓਹੁ ਕਾਜੀ ਸੈਨੂ ਸੋ
ਗਿਸੋ ਸਦਾਕੁ ਨਆਦ ਸੀਰ ਣਾਣੁ ਹੈ ਦੁ
ਇਹ ਜੋ ਕਾਜੀ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇ ਨਾਣਿ ਦਸਣ ਦੁਗਕ
ਸਦੇ ਹੋਆ ਤੈ ਆਦ ਸੀ ਦੇ ਗਣਿ ਦੁਹੋਤਾਂ
ਜਾਣੁ ਹੈ ਦੋ॥ ਸੈਨੂ ਓਹੁ ਕਾਜੀ ਦਿਹਿ ਲਿ ਸਦਾ
ਕਨਆਦ ਨੂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਦੋ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੋ

ਬਾਬੇ ਦਿਤਾ ਪੀਰ ਜੀ ਲਈਆਂ ਸਤੇ ਉਪਾਸ ਦਿਕੈ
ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਾਰਾ ਆਪਾ ਕੁਤਰਿ ਸਕੀਆਪ
ਰਸਾਪਰਾਸ ਦਿਕੀ ਸ੍ਰਵਣ ਲਾਇ ਦਿਤਿ ਣੁ ਕਾਇ
ਗੁਰ ਕੀ ਖੇਰਤਿ ਸਹੁ ਦਿਤਿ ਸਭਾਇ ਤਿਸ ਕਾ
ਭੁਗਤੈ ਵੈਸੇ ਖ੍ਯਾਲੈ ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਿ ਕਖਾਦੇਖੁ
ਤੇਇ ਤਣਾਣੁ ਲਾਗੈ ਤਥਿ ਜਾਇਆ ਨਾਨਕ
ਦੀ ਦਾਰਸ ਸਾਇਆ॥੧॥ ਤਾ ਇਹ ਕਾਤੀ ਬਾਬੇ
ਦਿਤੀ ਤਾ ਪੀਰ ਸਿਰ ਪਿੜਿਆ ਆਖਿਓਸੁ
ਏਹ ਵਤ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਖੁਦਾਇ
ਵਡੀ ਨਿਵਾਜਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਪੀਰਿ
ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਿਤ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਵਰਗ
ਣਾਇਆ ਸਾਨੂ ਏਹ ਸਖਸੁ ਦਰਸੁ ਤੇਰਿ

ਵਰਤੁ ਪ੍ਰਥਾਇ ਹੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਆਤੇ ਤ੍ਰੁ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿ

ਹੁ ਆਪਣੈ ਹੋਇ ਵਿਖਾਪੁ ਦਾਇ ਦਾਸ ਗੀਤੁ ਤ੍ਰਕਦ

ਣ ਕਰਸੀ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰ

ਬਾਬੁ ਵਜਾਇ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਕੀਤਾ ॥ ਬਾਬੇ ਸਲੋਕੁ ਕਹਿਆ ਤਾ ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰੂ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ

ਸਦਵਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀ

ਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥ ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉ

ਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥ ਏਤੇ ਚਾ

ਨਣ ਹੋਦਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁ

ਏਤਾ ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਞੇ ਅੰਦਰਿ
ਖੇਤ ॥ ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ
ਨਾਹ ॥ ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ
ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ
ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥ ਦੁ
ਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥ ਦਾ
ਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪ
ਸਾਉ ॥ ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ
ਕਵਾਉ ॥ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥ ਪਉ
ੜੀਆ ਨਉ ਹੀ ਆ ਏਤੁ ਪਾਖਾਣੀ ਆਤ
ਕਹਿ ਗਿ ਪੀ ਭਉ ਚਿ ਖੜ੍ਹ ਤੈਆ ਆਈ ਦਸ
ਤਪੈ ਸੀ ਕੀਤੀਆ ਸਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਨਾਨਕ

ਤੁਧੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਇਆਹੈਤਾਤੁਪ੍ਰਆਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਇਹਿਭੇਤੁਨਾਹੀਪਰਤ੍ਰੁਸਿਧਰਦਾਨਹੋਤ
ਤੇਆਸਾਤੀਭੀਪਦਾਇਨਾਹਿਰਹਿਆਹੈ॥
ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਸੇਖਬ੍ਰਹਮਤੇਰੀਖੇ
ਪਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਛੁਬਾਹੋਆਤਬਸੇਖ ਆਖਿਆ॥
ਜੀਬਚਨੁਦੇਹੋਤਬਬਾਬੇਬਕਹਿਆਸਹਿ
ਬਚਨੁਹੋਆਤਾਂਬਸੇਖਪ੍ਰਉਠਿਖੜਾਹੋਆ॥
ਬਾਬੇਸੇਖਪ੍ਰਹਿਦਾਕੀਤਾਬਾਬਾਭੀਉਠਿਗਹਿ
ਆਇਆਪਾਲਾਪੁਰਪਾਸੋਦਾਕਹੂਨੇ
ਪੁਰਹਿਨਦੋਆਕਾਤ੍ਰੁਗਹਿਨਦੋਆਪਟੀਖਿ
ਨਦੋਗੋਹੂ ਵਟਿਆਇਗਰਨਾਗਾਤਾ
ਕੇਹੀਗਰਹਿਦੇਦੇਨਾਹੀਤਬਬਾਇਕੁਪ

ਕੀ ਭੁਖਾ।ਤਿਸਕਰਾਸੁਰੀ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਰਹਿਆ।

ਉਹੁ ਫਕੀਰ ਕੈ ਤੇੜੀ ਖਾ।ਤਾ ਬਾਬਾ ਜਾਇ ਪੜ

ਰਹਿਆ।ਆਖਿਓਸੁ ਏ ਫਕੀਰ ਰਾਤਿ ਰਹਿ

ਏਹਿ।ਤਬ ਫਕੀਰ ਆਰਜੁ ਕੀਤਾ।ਆਖਿ

ਓਸੁ ਜੀ ਮੇਰਿਆ ਹੁ ਪਾਸਹੁ ਜਨਾਵਰ ਨਸ

ਦੇ ਹਨਿ।ਪਸੁ ਪੁਜਾਇ ਸਾਕਰ ਮੁਹੁ ਨੈਆ ਨੈ

ਜੈ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਰਹਿਆ ਟੋਟੈ

ਤਾ ਉਹੁ ਬੈ ਰਹਿਆ।ਫਕੀਰੁ ਲਾਗਾ ਵਿਲਲਾਵਣ

ਪਕਰਹਿ।ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ।ਸਬਦੁ

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਵਿਚਿ॥ਮ:੧॥ਸਬਦੁ ਜੀ

ਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰਿ।ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ

ਬਹੁਤੁ ਬੇਕਾਰੁ।ਜੈ ਤਨਿ ਬਾਣੀ ਵਿਸ

ਹਿਰਦਾਇ॥ਜਿਉਪਕਾਰੋਗੀਖਿਲਾਵਾਇਆ॥੧॥ਖੜਤਾ
ਖੇਲਣੁ ਚਉਪੜੁ ਨੈਣਾ॥ਇਤੁ ਖੇਲਿਆ ਜਾਵੈ
ਸਭੁ ਮੋਹਿਆ ਰਹਉ॥ਜਿਨਿ ਕੇ ਨ ਕੀਤੇ ਆਪੇ
ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਖਿਆ ਕੀਤੀ ਚੋਣੈ ਤਾਂ ਤਾ॥ਜਿਨਿ
ਮਨਿ ਰਖਿਆ ਆਗਾਨੀ ਪਾਇਆ॥ ਵਲੈ ਪਉ
ਤੂ ਆਪੇ ਸਭੁ ਜਾਣਦਾ॥੨॥ਜੇ ਤਾਂ ਮੈ ਨ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਸੁਆਦੁ॥ਸਭੇ ਕਾਲ ਪਦਾਰੋਗੇ ਦਾ ਗੁਰਾ
ਗਦੈ ਖੁਸੁ ਹਿ ਨਿਆ ਣਾਇਆ॥ਦਰ ਗਨ
ਖੈ ਸਭੁ ਨਾਨੀ ਦਾਇਆ॥੩॥ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ
ਖੜੇ ਤਰ ਗਨਾਉ॥ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਦਾ ਹੋਉ
ਨਾਨੀ ਖਾਉ॥ਜੇ ਕਰ ਤੂ ਖੇਲੈ ਦੇਹਿ ਮਿਸਾਰ

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਰਬਤ ਤਾ ਗੁ॥ ਜੀਤ ਬਚਨੁ ਗੁਰੂ ਕੇ
ਰਵਨੁ ਹੋਆ ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾ
ਇਆ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕੀਤੀ ॥ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਉ
ਠਾਇਆ ॥ ਮਃ੧॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਪਰਦੇਸੀ
ਆ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਗਿ
ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰਾ
ਆਇ ॥੧॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰ
ਖੁ ਧਿਆਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀ
ਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿਥੈ
ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥

੨॥ਮਾਨਕ ਰਤਨਾ ਆ ਬਿਹਿਰ ਮਲਾ ਮਣਾਣਾਗੀ
ਤਉ ਮੈ ਆਇਓ॥ ਪਾਤਸ਼ਿਪਿ ਰਪਾਰਿ ਨਾਇਸਿਆ
ਰਹਿ ਰੂਰਿ ਚਤਣਾ ਪਾਇਓ॥੩॥ਮਾਨਕ ਰਤਨਾ ਮੋਰ
ਪੀਤ ਮਾਣਿ ਰਿਦੈ ਭਾਇ ਭਣਾਇਓ॥ ਉ ਪਰਿ
ਦਿਤੈ ਨਾਣਭ ਦੀਰਗਹਿ ਰਦੇ ਜਗਿਦੇ ਪਾਇਓ॥੪॥
ਮਾਨਕ ਰਤਨਾ ਮੋਰ ਪਰੀਤ ਮਾਇ ਨੋ ਰਹਿ ਜਗ
ਇਵਣਾਇਓ॥ ਪੁਰ ਜਾਇ ਪਾਵ ਹਿਰੀ ਮਹਾਣੀ
ਰਭੁ ਮੋਣੇ ਤਗਿਮਿਣਾਇਓ॥੫॥ਮਾਨਕ ਰਤਨਾ
ਤ੍ਰੀਤੁ ਮੋਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੈ ਭੁਤ ਰਣਾਇਓ॥ ਪਾ
ਖੜ ਲੋਭੀ ਮਾਗੀ ਐਰ ਜਮੁ ਡੰਡੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇਓ
੬॥ਮਾਨਕ ਰਤਨਾ ਮੋਰ ਪਾਨ ਤੂ ਮੈ ਣਾ ਪਾਵੈ

ਨਕਰਮੁਗ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਤਗੁਰਿ ਪੂਰਿ
ਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ਜਾਣਿਆ ॥ ਆ
ਕਰਤਾ ਸੋ ਸੇਵਿਆ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀਨਿ
ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ਇਹੁ ਸੋਤ੍ਰ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ
ਅਤਿ ਸਾਕਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ
ਸੋ ਸਾਚ ਨਾ ਹਰਿ ਕਰਤੂਤੀਆ ਪਤਿ
ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸੋ ਲਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ
ਲੀਆ ਮਨਿ ਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ
ਰਸੀਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਕ ਪਾਇਆ ਗੁ
ਆਗੈ ਕਰਿ ਦੋਰ ਡੀਜ ਨਾਨਕ ਤਰਿ
ਜਾਇਆ ॥੫॥ ਤਬ ਕਾਸ ਸਾਸਰ ਕਰੇ ਡੂਬ

ਤੇਇ ਗਇਆ ਆਦੇ ਜੀਹ ਵੀ ਤੇਈਆ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪ
ਇਆ ਨਾਉ ਪਰੀਵ੍ਰੋ ਹੋਆ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂਣਾ
ਜਪਣ ਲਾਗਾ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬਾਉ ਅਹੁਰਦਦਾ ਗਇਆ
ਮਣ ਤਾਨ ਪੁਰਖੁ ਇਹੁ ਦੇਖੋ ਦੇਹੀ ਦੇ ਵਣ ਸਾਲਣ
ਦਾ ਦਿਚ ਦੇਖੋ ਕਿ ਸੁੰਆ ਪ ਚ ਸਾਦੇ
ਆ ਵਹਿਆ ਇਨਿ ਕਰਿਆ ਉਥੈ ਪਣ
ਸਣਿ ਕਸਾ ਗਂਰ ਕੀਤੀਆ ਸਾ ਤਬ ਉਤ
ਪਚਾਸ ਣੇ ਕਰੈ ਣੈ ਮਾਗ ਇਦਾ ਭੇਣਾ
ਗੇਦ ਦਾ ਵਹਿਆ ਆ ਖਾਇਦਮ ਸਾਹ
ਣਾ ਕਾ ਤਬ ਅਗਦੇ ਹੋਨ ਹੁਕਮ ਹੋਆ
ਗਬਾਬ ਦਜਾਇ ਤਾ ਆਗਦਾ ਹੋਗ ਬਾਬਰਾਂ ੩

ਸ੍ਰਗੁਤਲੋਗ ਕੀਤਾ ਬਾਬੈ ਸਬਦੁ ਉਚਾਇ
ਆ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮ:੧॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ
ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ਆਪੇ
ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਵਾੜੀ ਹੈ ਲਾਈ
॥੧॥ ਰਾਇਸਾ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਰਾਇਸਾ ਜਿਤੁ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਰੰਗਿ ਕੰਤੁ ਨ
ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਪਛੋ ਰੇ ਤਾਣੀ ॥ ਹਥ ਪਛੋ
ੜੈ ਸਿਰੁ ਧੁਣੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥ ਪਛੋ
ਤਾਵਾ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਬ ਚੂਕੈਗੀ ਸਾਰੀ
ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵੀਐ ਜਬ ਆਵੈਗੀ
ਵਾਰੀ ॥੩॥ ਕੰਤੁ ਲੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈ

ਦਾਪਦੀ ਏਹਾ॥ਸੋਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ ਆਵਨੀ
ਕੇਤੀ ਦੇਸੁ ਪਰੇਹਾ॥ਜਿਨੀ ਸ ਧੀਸਤੁ
ਸਦਿਆ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੀਸਾਈਆ ਪਾਇਦਿਆ
ਸਾਥੇ ਨੀ ਤੀ ਕਰਉ ਤਿਤਗੀ ਪੀ ਖੁ ਖਤ ਏ॥
ਤੁ ਕਮੁ ਪਦ ਦੇ ਨਾ ਨ ਕਭਾਉ ਚੰਦ੍ਰ ਜਣ
ਦੇਰਾ ਗੁਰ ਕਾਮ ਰਕਾਮ ਨਿਕ ਗੈਤਉ ਜ
ਨ ਭਉ ਪਾਈਆ॥ਢ॥ਜੋ ਇਣੁ ਮਿਤਿ ਆਸੇ
ਮਿਤਿ ਗਤਿ ਆ॥ਮਿਤਿ ਆਕੜੀ ਓ ਗਸੇ ਈ॥
ਸੋ ਖਣ ਤੇ ਗਣੇ ਚੀ ਐ ਖਤੀ ਮੇਲ
ਤੇ ਈ॥੧॥ਪਤੁ ਮਿਲੇ ਟਹੀ ਪਾਤਕਉ
ਸਿ ਦੇਣ ਦਾ ਕਰਉ ਪਾਇਦੇ ਲਾਵ ਪਰਸ ਦੀ

ਜਾਂ ਨੈ ਐਤ ਤਉ ਆ ਨਭਉ ਪਾਏ॥ਯਾਪਨਾਦੁ
ਜੌ ਠੌਰਿ ਅਰਿ ਖੁਸਾ ਗਨ ਜੈਹਿ॥ਗਸੀਅਤੁ
ਏਸੁ ਸਕਕਾਤ ਬਕੂ ਓਪਢਾ ਨੇ॥ਓਆਪੁ
ਓਪਾਏ ਜੌਨਾ ਕਝੂ ਮੂਝੂ ਤੁਸਮਾਏ॥ਸ
ਠਜੇਸਠਜੋ ਭਿਨਿ ਗਠੋਆ ਸਗਾਪਤੁ ਪਾਏ
॥ਾਤਬਪ ਨਾਜੂਏ ਕਸਾਗਟ ਠੋਇ ਨਾ ਗੋਟ
ਮਸਾਠ ਨਾ ਕਕ ਗਲਿਾਤਬਗੁ ਬਾਬਾ ਓਖੁ
ਗਦਾ ਗਠਿਆ॥ਇ ਕਿ ਦਾਣ ਵਿਰਿਟੇ
ਸੈਟ ਪੁਰਿ ਸੰਡੇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਇਕਣਾ ਆਗੈਖ
ਨਟਾਦੀਖ ਗੀ ਵੀਵਠ ਠੈਇ ਠਿ॥ਆਕੁ
ਬਾਬਾ ਇਕੁ ਫਕੀਰ ਕੀ ਸੋਪਕ ਅਖਿ

ਾਰਬੂਬੋ॥ਓਥੈਬਾਬਾਜਾਇਕੈਗਾਤਾਖਬਰਿਹੋਈ
ਮੈਨਾਣਕੀ॥ਆਤੇਫਕੀਰਭੁਖਿਆਜਲੁਬਾਤੇ॥
ਤਬਬਾਬਾਉਠਿਖੜੋਤਿਆਫਕੀਰਨਾਲੇਲੈ
ਤਾਨਾਲੇਮਰਦਾਨਾਣੀਤਾਜਾਇਸੁਆਲੁ
ਪਾਇਆਪੁਰਸਆਣੁਕਿਨੈਨੀਉਨਾਹਿ
ਤਬਬਾਬਾਬਹੁਤੁਕੋਪਿਤਿਆਆਖਿਓਸੁਮ
ਰਦਾਨਿਆਰਬਾਬੁਵਜਾਇ॥ਤਾਮਰਦਾਨੈਰਬ
ਬੁਵਜਾਇਆਰਾਗੁਤਿਲੰਗੁਕੀਤਾਬਾਬੇਸਬਦੁ
ਉਠਾਇਆਕਤਰਹਿਨੋ॥ਸਬਦੁਮ:੧॥ਜੈਸੈ
ਆਵੈਖਸਮਕੀਬਾਣੀਤੈਸੜਾਕਰੀਗਿਆਨੁਵੇ
ਲਾਲੋ॥ਪਾਪਕੀਜੰਞਲੈਕਾਬਲਹੁਧਾਇਆਜੋਰੀ
ਮੰਗੈਦਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਸਰਮਧਰਮਦੁਇ

ਦਧਿਅਲੋ ਏਕੁ ਤੂ ਛਿਰੈ ਪਰਧਾਨੁ ਵੇਤਾਲੋ ।

ਵਾਤੀਆ ਬਾਮਣ ਸਭੀ ਗਣਧਰੀ ਆਗਨੁ ਪੈਰੈ

ਸੈਤਾਨੁ ਵੇਤਾਲਾ ਨੁ ਸਾਣ ਮਾਨੀਆ ਪੜਹਿਕੈ

ਤੇ ਬਾਕਸ ਦਸ ਹਿਕ ਗਤਿ ਮੁ ਦਾਇ ਵੇਤਾਲੋ ਦ

ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ ਹੋਗਹਿ ਦ ਵਦੀਆ ਏਨਭੈ

ਨਧੇਤਾਇ ਵੇਤਾਲੋ ਮੁ ਨਕੈਸੈ ਹਿਤੇ ਗਾਵੈ

ਨਨਕਰ ਤੁਕਾ ਕੈਗੁ ਪਾਇ ਵੇਤਾਲੋ ਸਾਹਿਬ

ਕਗੁਦਨਾ ਨੁ ਕਗੈਵੇ ਮਾਸਪੁਗੀ ਵਿਚਿ ਆਖਿਐ

ਲੋਤਾ ਕਿਨਿ ਉਪਾਏ ਗੀਰਵ ਦਈ ਥੇ ਚ ਵਧੈ

ਵਖਿ ਵਿਕੇਤਾ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਦੜੁ ਡਕੁ

ਸੀਹਿੰਦ ਸੁਦਾਨੁ ਸਮਾਣ ਸੀਖੇਤਾ ਸ

ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤ ਪਾਵਸੁ ਸਚ ਝਾਨਿਆ ਉਕ
ਰੇਗੁ ਆਮੋਣਾ ਆਖੀਅਨ ਤੇਰੇ ਜਾਨਿ ਸਤਾਨ
ਵਿਹੋਰ ਤੀਰੁ ਨਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੋਣਾ ਸਚ ਕੀਬ
ਸੀਨਾ ਨਕ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਇਸੀ ਸਚ ਕੀ
ਵਿਣਾ ਮਾਸੀ ਹੈਤੁ ਸਬਦੁ ਬਾਬੈ ਕੀਤਾ ਗਾਇਕੁ
ਕਿਸਦੁ ਸੈ ਵੈਕੀ ਸੰਗੇ ਰਿਖਾਨਿ ਆਇਆ ਆਖਿ
ਮਹਿਆ ਆਖਿਉਸੁ ਖਿਜਰ ਵਾ ਨਾ ਹੋਤੁ ਜੇ ਸਬ
ਦੁਗਾਜ ਬਕਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਫਿਰੀ ਐਤਬ ਬਾਬੇ
ਆਖਿਆ ਸੁ ਆਖੀ ਤੁ ਸਿਫਰ ਦੇ ਤੇ ਰਹਿਆ
ਤੁਰਿ ਵਗੀ ਹੋ ਪਵਜੁ ਆਖਿ ਮਹਿਆ ਹੈ ਸਬ
ਮਿਆ ਹੋ ਪਰੁ ਬਾਗੇ ਕੇ ਸਏ ਖਤੁ ਇਸੁ

ਟੋਭਾ ਹੈਤ੍ਰਉ ਥੈ ਆਪ ਸਾਕੁ ਟੰਬ੍ਰ ਹੋਤੇ ਕਹਿ

ਤਿਸ ਦੈ ਥੈ ਰਤਨਾ ਠੀ ਜਾ ਸੇ ਦੈ ਥੈ ਰਹੈ ਰਾਤ੍ਰਾ

ਮਾਰੀ ਅਤਿ ਰਾਤ ਕਉ ਖਕੁ ਕਾ ਅੰਨਦਾ ਕਰਣੇ

ਇਕ ਰਹਿ ਬਾਰਹ ਦੇ ਸਹੈ ਗਇਆ ਉਤਾਹਿ ਹਇ

ਜਾਇ ਵੇ ਨਾਨਿ ਥੈ ਕੁਦ ਰਤਿ ਨਾਇ ਸੁ ਬਾਣੀ

ਟੀਓ ਥੈ ਸੀ ਗੁਰ ਬਾਬਾ ਕੁ ਪਤ ਸਾਹੁ ਪਇਆ ਰਿ

ਉਪਇਆ ਤਿਉ ਸੈਦ ਪੁਰੁ ਮਾਰਿ ਕੈ ਸਾ ਆਸਿ

ਪਸਿਰਿਗਾ ਉਸ ਕਸੋਗਾ ਉਨਾ ਸਾਣ ਮਾਰਿ

ਸਭਿ ਕਤਣ ਸਕੀਤਾ ਪੁਰਗ ਟੇਰੁ ਹੋ

ਇਕੋ ਹੀ ਮਾਰ ਬਾਬੇ ਦੈ ਸਬਦਿ ਕੀਹੀ ਪਚ

ਸਾ ਜੋਗਾ ਮਤ ਪੁਰਖਾ ਦਾ ਮਗਲ ਬੂਹੇ ਆਸ

ਪਦਾਇਸੋ ਫਕੀਰਾ ਫਕੀਰਾ ਸਪਰਿਆ

ਪੁਛਿਆ।ਫਕੀਰ ਮਰਦਾਨਾ ਗਇਆ ਪੁਛਣਿ ਸੁਣਦੇ
ਤੇਰ੍ਹਾ ਫਕੀਰ ਗਾਂਵਦੇ ਦਿਲਿ ਨ ਦੀ ਹੈ ਸਾਈਕ
ਰਦਾ ਹੈ।ਪਰ੍ਹਸੇ ਫਕੀਰ ਕਵਦਾ ਹੈ।ਤਿਸਿ ਹਰ
ਨਹ ਘੜਿ ਵਿਚਿ ਹੈ।ਨਾਕ ਮਸੁਆਣਾ ਹਜੀ।ਸਿ
ਦਰਸ ਭੁਗੀ ਵਿਚਿ ਨਹੀ।ਪੰਚ ਭੂਆ ਤਮਾ ਵਿ
ਕੀ ਤੇ ਹੈ।ਨਾ ਡੂੰਗਆ ਦੇ ਮੋਕੀ ਨਹੀ ਕਰਿ ਦੇ ਯਿ
ਕਰਦਾ ਨ ਸੇ ਮਹਿਣ ਸਾਹਿਕ ਹੈ ਪੁਛਾ ਇਦੇ
ਗਇਸਾ ਹੈ।ਸਿ ਫਕੀਰ ਕਹਿਨਾ ਹੈ।ਇਮ ਮਕਿਣ ਬੈ
ਦੇ ਨ ਭੀਣ ਤੇ ਭੀ ਦੀ ਹੈ।ਜੋ ਕੋਈ ਚਉਦਾ ਨਾ
ਵਿਚਿ ਫਕੀਰ ਗੀਰ ਕਾ ਭੇਖ ਕਰੈ ਗਾ ਹਿਤਾ ਮਸਾਣ
ਮਾਨ ਰੈ ਗਤਾਂਗੁ ਵਣ ਵਸਉ ਤਿ ਸਕੀ ਸੇ ਵ

ਕਰਣੀਆ ਕਰਮ ਨਾਠੀ ਬੀਚਾਰਣਾ॥ ਤਬ ਬਾਬ
ਆ ਤੈ ਮਰਦਾਨਾ ਬੰਨਿ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇ ਮੈਰ ਦੇ ਪੁ
ਰੀ॥ ਤਬ ਮੀਰ ਖਾਨ ਨੂ ਗਾਣ ਕੇ ਉਬਿਰ ਚੜਿ ਆ ਤ
ਬ ਮੀਰ ਖਾਨਿ ਅੁਗਤਿ ਆਖਿਆ ਇਨ ਗੋ
ਆ ਤਾਂ ਟੀਏ ਚਲਣੁ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਦੇ ਸਿਰਿ ਪੰਡ
ਉਠੀ॥ ਅਤੈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਪੈਂਡ ਦੀ ਪਕੜਾਈ
ਆ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ
ਮਃ ੧॥ ਅੁਠਿਆ ਗੋ ਦੀਣਾ ਤੇ ਗੋਣਾ ਮੋਰਾ ਨਾਉ
ਸਭਾ ਗਣਾ ਗੁਰੁ ਕੀ ਬਾਣੀ ਹਉ ਵਿਕਾਣਾ ਤਿਤੁ
ਲਾਇਆ ਅਤਿ ਤਣਾ ਗਾ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਤੈ ਗਣਾ ਤੇ
ਆ ਚਤਰਾਈ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਕਾਉ ਕਮਾਨਾ ਮੋਟੈ

ਆਤਾਈ॥ਨਾਨਕੁ॥ਅੰਤਾਲੀਧਿਉਤਾਤਾਮੇਸਾ
ਜਉਤਾਤੇਕਾਤਾਇਆਤਾਤਾਲੀਨਚੈਤਾਤਾ
ਗਏਹੋਤੇਗੀਭਮਾਤਿਕਰਉਨਹਿਗਇਆਖਾ॥ਪ
ਥਿਤੇਪਾਸੀਆਣਾਪੀਰਪਾਵਹਿਤਾਪੰਸ
ਇਜਾਂਵਾਪਖਾਂਫਗੀਪੈਰਮਉਵਤਪਤ
ਰਹਤੇਗਨਾਵਾਕਾਰਣੁਤਹਰਮੀਨਾਨਕੁ
ਤਾਤਾਬਖਸਹਿਤਪਵਿਹਿਆਈ॥ਆਵਿ
ਤੁਗਰਿਦਹੁਆਪਉਦੇਤੇਤਪਖਿਨੁਸਕਤਿ
ਨਾਪਾਈ॥ਮਾਤਾਮਰਦਾਨੇਅਰਜੁਕੀਤਾਆ
ਖਿਉਨਾਜੀਏਨਾਦਬਾਬੇਕਿਆਵਰਤੀ॥
ਨਿਧੈਗਏਤਉਬਾਹਦੋਆਏਨਿਕਾਜਤੇਰ

ਦੀਆ ਜਾਦੀਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੈ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਖਿਧੋ ਜਾਂ ਹੈ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਆ ਵਤੁ ਰਬੁ ਕਰਿਕੈ ਪੈ ਝਾਤ ਪਾਤੁ ਵੰਞਿ
॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨਿ ਪੈ ਝਾਂ ਵੰਞਿ ਦਿਤਾ॥ ਰਬਾਬੁ
ਵਜਾਇਆ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਕੀਤਾ॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ
ਸਬਦੁ॥ ਮ:੧॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਣੀਆ ਗੁਰ
ਮੀਤਿ ਸੁਣਾਈਆ ਬਲਿਹਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ
ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਆ॥ ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲੁ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ
ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਸੇ ਗੁਰੂ

ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਿ ਘੁਮਿ
ਘੁਮਿ ਜਾਵਾ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ
ਤਿਨਾ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ
ਚਾਕਰੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇ-
ਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਦੁਖ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ
ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾ-
ਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਤਿਨ ਵਿ-
ਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥
॥ ਸਾ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਦੇ

ਨਾਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵੈ॥੫॥ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪਿਰ
ਹੜੀ ਤਿਨਾ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ॥ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ
ਪਿਆਰਾ ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ॥ਜਿ
ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਰਾਧਿਆ॥ਤਿਨ ਕੁਲੁ ਉਧ
ਸਤਾਰਿਆ॥ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ
ਭ ਜਗਤੁ ਛਡਾਇਆ॥੭॥ਗੁਰ ਪਿਆਰੈ ਹਰਿ
ਸੇਵਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕੁ ਪਰੋ॥ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਆਰ
ਧਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡਾ ਪੁਨੋ॥੮॥ਜਿਨ ਗੁ
ਰਸਿ ਖਾਹੁ ਸੇਵਦੇ ਸੇ ਪੰਨੁ ਪਰਵਾਣੀ॥
ਜਾਨੁ ਨਾ ਜੁਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿ ਆਸਦਾਸਰ

ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ਸੇ
ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਆ
ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਲਾਈਆ ॥੧॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਹਮ ਤਿ
ਨ ਕੇ ਚਰਣ ਪਖਾਲਦੇ ਧੂੜਿ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ
ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਤੀਆ ਮੁਖਿ ਬੀੜੀ
ਆ ਲਾਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜ
ਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਈਆ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ
ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ
ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ

ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਮੇਲਿ
ਲੀਆ ਮਾਹੋ ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ
ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ
ਜਿਨਿ ਦਿਤੜਾ ਨਾਉ ॥੧੬॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾ
ਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਹਉ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ
ਗੁਰੂ ਵਿਗਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥੧੭॥
ਗੁਰ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁ
ਹਾਵੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾ ਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਤਿ
ਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਵੀ ॥੧੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ
ਆਖੀਐ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇ
ਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਈਐ ॥੧੯॥

ਜਿਨਾ ਧੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿਆ ਗਾਖਿਆ ਸੇ ਸਾਹ
ਵਡਦਾਵੈ ਸੋਆਨਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਵਾਰਿ
ਆ ਗੁਰ ਖਵਜਾ ਸਮਾਣੈ ਸੋ॥੨੦॥ਤ੍ਰੈ ਨਵਕੁਤੁ
ਸਾਹਿ ਖੰਤ੍ਰੁ ਤੈ ਮੈਰਾ ਸੀਗਾਤ੍ਰੁ ਪੁਭਾਵੈਸੈ
ਬੈਰਾਗੀ ਤ੍ਰੁ ਗੁਣੀ ਗਤੀਰਾ॥੨੧॥ ਆਪੇ ਨਰਿ
ਹਿਕਰੰਗੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਹੁਰੰਗੀ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾ
ਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਗਲਿ ਚੰਗੀ॥੨੨॥ ਤ ਬਾਬ
ਬੈ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਕੀਤਿਆ ਆ ਤਾ ਮੋਰ ਖਾਨ ਮੁਗਲ
ਆਇ ਗਇਆ ਆ ਤਾ ਆਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਤਾ ਪੈਰ ਨਿਰ
ਭਉ ਪਰਿਹਿ ਖਤਰਿ ਚਾਣੀ ਸਾਵੀ ਹੋਆ ਅਤੈ ਪੈ
ਛੁ ਪਿਛੈ ਗਾਤਾ ਦਾ ਹੋਆ ਤ ਬਹੁਤਾ ਨਤਾਨ ਬਾਬ

ਰਪਤਿਸਜਣੁਖਬਰਿਕੀਤੀਅਖਿਓਸੁਜੀਇਕੁਫ

ਕੀਰੁਸੋਚੰਗਾਦਿਵਿਚਿਆਇਆਹੈਤਿਸਦੇਸਿਰਤੇਛ

ਪਰਿਫੇਰਦਾਜਾਂਦੀਹੈਆਤੈਉਸਦੇਇਖਨੂਮੁਹੈ।

ਤਿਸਦੈਪਿਛੈਪੈਰਜਾਂਦਾਹੈਆਤੁਰੰਗਬਾਬੁਣਦਾ

ਇਦਾਜਾਂਦਾਹੈਆਖੁਦਾਇਦੀਬੰਦਗੀਕਰਦਾਹੈ

ਤਾਪਾਤਿਸਾਹਿਆਖਿਆਜੋਐਸਿਆਇਕੀਗਹੈ

ਇਆਸਹਸੁਮਾਰਣਾਨਾਹ ਖਾਤਾਮੀਰਆਖਿਆ

ਜੀਕਰਮੁਕਰਿਕੈਦੇਖਣਜਾਤਬਣੇਰੇਜਾਇਪਾਇਕੈ

ਹਨੁਜਓਪਗਿਤਬਰਕੀਆਆਰੋਮਿਲਣੀਆਂ

ਆਖਿਓਨੇਜੋਦਰਵਾਰਾਂਹੁਸਰਕਾਰਕਾਪਛਾਣ

ਆਤੈਖਤਰਸੀਆਆਤੈਬਾਸਣੁੰਆਸਭੇਇਕਣੋ

ਆਪ ਬਰਜਾਣੀਆ ਆਇ ਤੈ ਚਕੀਆ ਆਗੈ ਮਿਲੀਆ ॥ ਤਬ
ਬਾਬੇ ਨੂ ਚਕੀ ਮਿਲੀ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕੀ ਚਕੀ ਆਪੇ ਫਿਰਿ ਗਈ
ਬਾਬਾ ਬੈਠਾ ਦਾਣਾ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਤਰਿਪਤਿ ਸਾਹੁ ਆਇ ਗ
ਇਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮ: ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀ
ਆ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰੁ ॥ ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁੰਨੀਅ
ਨਿ ਗਲ ਵਿਚਿ ਪਵੈ ਧੂੜਿ ॥ ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਦੀਆ ਹੁ
ਣਿ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥
ਬਾਬਾ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੇਸ ॥ ਰਹਾਉ
ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਵਾਹੀਆ ਲਾੜੈ ਸੋਹਨਿ
ਪਾਸਿ ਹੀਡੋਲੀ ਚੜਿ ਆਈਆ ਦੰਦ ਖੰਡ ਕ।-

ਗੁਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਣੈ ਵਾਰਿ ਦੁਹੀ ਦੁਲਾਲੇ ਭੁ ਸਕਨਿ ਪਾ
ਸਿਆਖਾ ਇਕੁ ਲਾਖੁ ਲਹਨਿ ਬੈਠਿਆ ਦੁਹਿਲਾ ਖਲਾ
ਹਨਿ ਖੜੀਆ ਆਗ ਸੀਦ੍ਰੁਹਿ ਸਖਦੀਆ ਸਾਣਿ ਸੈ
ਤਜੀਆ ਆਤਿ ਨੋ ਸਿਲਕ ਪਾਈਆ ਸਿਭੁ ਦਿਨਿ
ਸੋਤਿ ਸਿਗੀਆ ॥੩॥ ਪਾਨੁ ਜੈਖਨੁ ਦੁਇ ਵਗੋਹੇ ਸੈਨਿ
ਰਖਿ ਆਰਗੁਣਾ ਇਹ ਹੁਤੋ ਨਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਤੇਰ
ਤਾ ਪਤਿਗ ਵਾਹਿ ॥ ਭਾਵੈ ਤਾ ਦੇਹਿ ਫੇਰਿ ਆ ਈਆ
ਭਾਵੈ ਤਾ ਦੇਹਿ ਸਜਾਇ ॥ ਪਾ ਓਗੀ ਦੇਖੇ ਤੀ ਸੋਤ
ਕਾ ਨੈ ਸਿਤੇ ਮਨ ਜਾਇ ॥ ਮਹਲਾ ਗਤਿ ਨਪਾ ਈ ਸੋਗ
ਗਿਤ ਮਸੈ ਚਾਇ ॥ ਬਾਬਾ ਬਾਣ ਦ ਦੇਵ ਖੁੜ੍ਹ ਪਇਆ
ਟੀਖਾਇ ॥ ਪਾ ਹੁਕੁ ਕਿਵੇਂ ਜਿਹ ਰਦ ਦ ਸੀਆ
ਉਦਿ ਕੇਕਤਿ ਨਾਇ ॥ ਇਕ ਨਾ ਦ ਖੜ੍ਹ ਖੇ

ਆਇਆਇਕਨਾਪੂਜਾਜਾਇ॥ਸ੍ਰੀਨਾਨਕਬਹੁਤੇਕੇਤੇਉ
ਪੁਰਿਵਰਤਣੁਨਮਿਲੈਪੁਰਾਣਾ॥ਢਾਇਕਪਰਿ
ਆਖੀਆਪੈਸਇਕਮਿਲਿਮਿਲਿਪੁਛਹਿਸੁਖ॥
ਇਕਨਾਪੋਤੈਲਿਖਿਆਸੋਖਾਹਿਖਾਹਿਫਿਰਹਿਦੁਖ॥
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੈਗਨਾਨਕਕਹਿਆਮਨੁਖ॥੨॥
ਤਦਹੁਪਾਤਿਸਾਹਿਪੁਛਿਆਬਾਬਾਬਖਤਾਵਰੁ
ਬਾਬਾਬਿਸਮਾਦਕੇਘਰਿਆਇਆਤਦਹੁਕ
ਰਮਾਤਿਲੰਗਗਾਸੰਗਮਹਲਾ॥ੴਤਅਹਿਲਿਆਸਬਤੇਰਖਾ॥
ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਹਲਾ:੧॥ਸਿਤਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮਹਰਖ
ਨਕਈਨਸਕੇਸਾਗਾਤਿਸੀਉਪਸਾਕਿਆਗਾ
ਤਉਅਗਾਨਤਉਪਾਗਾ॥੧॥ਗਖਿਆਪਤਿਪਿਆਰੇਗਖਿ
ਲਹਿਮੈਦਾਸਗਣੁਗਾਂਸਚਿਬਾਣਿਮਹੀਂਦਿ

ਗਵਿਗੜਿਆਸਚਾਨਾਨਕੁਸੇਰਾ।ਗਣਾਉ।ਸੈਣਦੇਉਨਾ
ਮਾਤੈਗਿਆਨੀਉਤੈਭਾਗਤਪਿਆਗੇਹਿਨਕਉ
ਤੈਆਪਣਾਨਾਮੁਦੀਆਸੋਤੈਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੨॥
ਨਾਮਸੈਨਾਨਕਬੀਕੀਤੋਣੇਚਨਾਨਕਉਗਿਆਨੀਏ
ਤੇਗਨਾਮਸੋਹਿਬਨਿਆਗਵਦਾਮੁਚਭਿਆ
ਭਤਉਗਿਆਨੀਆਤੇਹਿਆਭਗਤਸੋਹਿਗਾਹਿਆ॥੩॥
ਪਾਨ
ਨਾਨਕੁਕਰਤਾਂਵੇਨਤੀਕੁਣਸੋਤੇਕਾਹੀਨਾ
ਸੋਸਾਰਸਾਗਰਤੇਕਾਢਿਕੈਆਪੁਨਕਹਿਣੀ
ਨਾ॥੪॥ਤਾਂਬਾਬੇਏਹੁਸਬਦੁਆਖਿਆਤਾਮਹਿ
ਮਾਤਿਬਬਹਿਆਇਪੈਰਚੁਸੋਆਆਪਉਮੇਹਿਨੁ
ਯਕੀਰਦੇਮੁਹਵਿਚਿਪੁਦਾਇਨਿਕਦਿਆਏ

ਦਾਹੋਆਤਬਬਾਣੀਕਹਿਓਨੁਮਃਸਾਲਾਮਾਨਸਭਸਾਲ
ਮਾਣਹੋਕਰਹਿਆਤਾਆਤਿਸਾਹਿਆਂਆਖਿਆਣਾਹੋਦਰ
ਹੋਦਸਭੁਡੁਕਬੁਣਕਗ੍ਰਾਤਾਗੁਗੁਬਾਬੇਆਖਿ
ਆਣਾਆਸਾਂਤੈਕੀਮਿਕੁਡੁਨਹੀਆਪਕੁਏਹਦੇ
ਕੇਹਿਤੁਏਹੁਸੈਰਪੁਮੀਸੋਦੇਹਿਦੇਹਿ
ਆਤੈਇਨਾਂਕਾਕੁਡੁਗਇਆਹੈਸੋਏਹਿਦੇਹਿ
ਤਾਂਬਬਾਬੇਪਾਤਿਸਾਹਿਕਮੁਕੀਤਾਜੋਕੀ
ਦਿਹੈਸੋਦੇਹਿਦੇਗ੍ਰਾਅਤੈਦਸਤੁਏਹਿਦੇਹੁ
ਤਾਂਸੈਰਪੁਗਕੀਕੇਦਿਦੇਗੋਬਸਤੁਦੇਹਿਦੇਗੋ
ਤਬਬਾਬੇਕਿਨਾਸਾਥੀਨਾਂਜੀਤਬਬਾਬਾਕੋ
ਸੋਹਦਿਹਿਸੈਰਪੁਗਹਿਫਿਰਿਆਇਆਣਾ

ਆਇਕਰਿਦਿਖੇਤਾਕੈਦੇਖੈਸਭਕਤਾਣਾਅਪੇਏ

ਹੋਗਿਆ॥ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਆਮਰਦਾਨਿਆਇਹਕਿਆ

ਵਰਤੀ॥ਤਾਮਰਦਾਨੈਆਖਿਆਜੀਪਤਿਸਾਹੁਜੀ

ਤੁਧੁਭਾਣਾਸਾਈਵਰਤੀ॥ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆ

ਮਰਦਾਨਿਆਰਬਾਬੁਵਜਾਇ॥ਤਾਮਰਦਾਨੈਰਬ

ਬੁਵਜਾਇਆ॥ਰਾਗੁਆਸਾਕੀਤਾ॥ਬਾਬੇਸਬਦੁ

ਉਠਾਇਆ॥ਮ:੧॥ਕਹਾਸੁਖੇਲਤਬੇਲੇਘੋੜੇ

ਕਹਾਸੁਭੇਰਸਰਨਾਈ॥ਕਹਾਸੁਤੇਗਬੰਦਗ

ਡੇਰੜਕਹਾਸੁਲਾਲਕਵਾਂਈ॥ਕਹਾਸੁਆ

ਰਸੀਆਮੁਹਬੰਕੇਏਥੈਦਿਸਹਿਨਾਹੀ॥੧॥ਇ

ਹੁਜਗੁਤੇਰਾਤੂਗੁਸਾਈ॥ਇਕਘੜੀਮ

ਤਿਸ ਪਹਿ ਤੁਸਾਂ ਪਰਤਨੁ ਦੇਖਿ ਦੇ ਦੁਤਿਕਾ ਈ॥ ਗੁਰੁ
ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਅਹਿਣਾ ਸੋਰੂਪ ਕਰਮੁ ਕੀ
ਕਮਾਈ॥ ਕਰਮੁ ਸੋ ਕਰਮੁ ਧਾਣੀ ਕਾ ਮਹਿਸੀ
ਸੁ ਦੇਖਿਆ ਸੀਦਨ ਪਾਈ॥ ਰਹਮੁ ਧਾਨ ਤਸੋ
ਣੀ ਤਾ ਸਾਤੇ ਦੇਖਿਆ ਈਆ ਈ॥ ਮਾਹਿ ਸਕਰ
ਕਾ ਰਹਿਆ ਧਨੋ ਹਿ ਗਤੀ ਇਸ ਕਰਾ ਧਨੀ ਪ੍ਰਭੁ
ਈ ਪਾਯਾ ਕਾਨੁ ਪ੍ਰਤੀ ਦੇ ਗਹੀ ਸੁ ਇਆ ਸਾਖਿ
ਨ ਸਾਈ॥ ਜਿਸੋ ਨਿਕਰ ਤਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਏ ਪ੍ਰਭਿ
ਣ ਦੇ ਸੇਖਿਆ ਆ ਈ॥੨॥ ਕੇਟੀ ਹੂ ਪਰਦ ਰਹਿ
ਜਾ ਏ ਸਾ ਮੀ ਭ ਸੁਣਿਆ ਆ ਪਾਇਆ ਆ॥ ਸੁਪਾਨੁ

ਨਾਮੁਨਾਜਿਬੂਝੈਮੰਦਾਰਾਮੁਦ੍ਰਿਮੁਦ੍ਰਿਤੁਆਵਗਉਣੁ
ਇਆਣਾਕਿਦੀਮੁਗਣੁਨਉਆਆਪਾਂਕਿਨੈਨ
ਖਰਾਣਾਇਆਣਾਗਿਮੁਗਣਪਚਵੇਕਨੋਂ
ਤਾਂਦੀਮਣੁਮਹਿਤੇਗਵੁਗਾਥੀਓਨਾਤੂਖ
ਤਾਹਿਰਾਣਾਟੀਓਨਾਨਮਤਿਨਝੀਆਕਿਨਾਕੀ
ਈਗਿਰਗਨਕੰਟੀਉਨਾਮਗਾਕਈ
ਪਾਇਕਹਿਦਵੁਣੀਆਆਤੁਗਕਣੀਆ
ਪਚਣੀਆਚੁਗਣੀਆਇਕਨਾਪੇਗਸ
ਸਿਗਪੁਰਪਾਏਇਕਨਾਵ੍ਹਮੁਮਸਾਣੀ
ਤਿਨਕੈਢਿਕੇਪਗੀਨਆਏਤਿਕਿਰਿਉਗੈਸਿਦਿਖ

ਸੋ ਖ੍ਰਾ ਆਪੇ ਕੇਰੇਕ ਗਾਇ ਕਰਤਾ ਕਿਨਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ
ਸਾ
ਓਨਾ ਤੁਰ ਸੀ ਤੇਕ ਸੁਚਣਾ ਬੈਐ ਬਿਗਸੇ ਨਾਨਕ
ਦਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਰਵਾਣੇ ਪਰੀਠ
ਈ ॥ ਓਹੁ ਅਹਿਲਾ ਬਾਬੇ ਸ ਕਰੁ ਕੀਤਾ ॥ ਗੁਰੂ ਸੋਰ
ਠਿ ਵਿਲਿ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਗਦੀ ਬੈਠੋ ਹੈ ਧੰਦੀ ਵੋਂਜ ਨੀ ਰੰਕ
ਰਦੂਰ ਸੀ ॥ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਧਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ
ਭੀ ਆਇਆ ਧਾਗੀ ॥ ਨਾਮੁ ਧਰਿਓ ਹੈ ਭਗਤ ਕੋ ਬਿੰਦ
ਕਾ ਹਿਤੁ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਰਮਾ ਸੀ ॥੧॥ ਤਬ ਜੀ ਓਹਿ
ਸਾ ਇਆ ਤੂ ਮਾਤਾ ॥ ਨਾ ਚਾਹਿਆ ਚਾਜੁ ਕਰੇ ਸੋ ਗ
ਰੋਇ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਗੇ ਕਚਾਹਿ ਹਿਕ ਚੁਕੁਰ ਬਾਣੂ ॥ ਹਉ
ਤੇ ਸਾ ਬਾਣੇ ਕੁ ਭਾਇ ਮਿਤ ਕਾ ਬਾਣੇ ਖਾਪਾਪ

ਰਸਾਇਣੋਕਰਿਓਪਾਰਸੁਹਿਰਿਦੈਬਹੁਭਾਤੀ

ਬਹੁੜਿਪਿਤਾਗਲਿਲਾਇਓਪਿਛੋਅਵਰ

ਸਭਖਸਿਓਨਿਪ੍ਰਭੁਆਗੈਅਰਗਿਪਾਇਓ॥

ਹਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈਕਿਸਪਹਿ

ਆਖਿਸੁਣਾਈਐਆਕਰਾਇਐਰਖੀਨਭਾਜੈ

ਗੋਵਿੰਦੁਹਰਿਭਾਇਐਤਾਪੈਜਰਖਾਈਐਆ

ਵਰਤਹਰਿਐਸਮਸਾਣੀਦੇਖੀਇਕਤੇਗਨ

ਦਰਣਈਐਸਾਖਾਤਇਕਿਰਪਾਲਦਇਆ

ਲਪ੍ਰਭਰਖਰੁਆਪੇਸ੍ਰਦੈਥੋਇਤੀਆਪ੍ਰਰ

ਸਤਿਗੁਰੁਸੋਇਆਲਾਇਤਾਪੂਰੈਮਾਨਕੀ

ਹਿੰਤੀਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਵਖਧਪਸੁਸਿਪਾਇ

ਆਤਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਦੇਵ ਸੇਤੀ ॥੫॥੧॥ ਤਬ ਬਾਬਾ
ਸੈਦਪੁਰ ਫਿਰਿ ਆਇਆ ਤਉ ਲੋਕ ਕਹਨਿ ਤੂ ਮੁਸਾਮ
ਨਾਣਾ ਸੇ ਸੁਰਦੇਵ ਬਹਿ ਜਾਣੂ ਹਿ ਆਪ ਖਿਆਪ ਹੈ
ਨਾਗੇ ਹੋਵਹਿ ਧਿਹਾਵਹੁ ॥ ਓਹੁ ਓਹੁ ਨਾਗੇ ਕਾਹਿ ॥
ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਆਇਆ ਤਿ ਸੁਸ
ਹਿ ਸਕਤਿ ਦੇਆਂ ਨਾਨਾ ਆਸਾ ਕਾ ਛੋ ਪਹੁਰ ਜੌ
ਜੋ ਗੋਇ ਇਹ ਲੇ ਗੋਇ ਇਹ ਲੀ ਤੈ ਸਾਸੰ ਸਾਗਾਦੁ ਫੁਕਸਾ
ਫੁਹਿਆ ਦ ਸਾਬ ਧਿਹਿ ਪਰਬਾਗਾ ॥੧॥ ਤਾਂ ਗੁ
ਤਾਂਗੁ ਤੁ ਸੁਤਿ ਓਗਾਵਹਿਆ ਫੁਟਾਤਾਗਾ ਨਾਓਂ
ਇਕਿ ਇਕਿ ਤਪਰ ਬੰਧੀ ਐਤਿ ਨਹਣ ਨਉ ਨੀਧਿ
ਤਪਰ ਏਸਾਓ ਹਿ ਨਹਣਾ ਸੀ ਸੇਤਾ ਸੇਵੇ ਹੀਨ ॥੨॥

ਓਹੁਓਹੀਕਿਆਕਰਹੁਹੋਹੋਸੀਸੈਦੀਤੁਸੋਗ

ਵਹੁਗੈਓਸਨੁਤੁਸਖਕਓੜੈਗੈਦੀ॥੩॥ਪ

ਪਾਪਿਦਹੁਭਾਈਓਤੁਸਕੁਰਕਸਵਹੁ॥ਓਹੁ॥

ਸੁਣਦੀਕਿਤਰਹਿਤੁਸੋਇਕਸਣਾਵਹੁ॥੪॥ਤਿਸੁਤੇ

ਸੁਤੇਨਾਨਕਸਗੈਵਗੈਸੈਦੀ॥ਤਿਸੁਭ੍ਰਬ੍ਰੈਆਪ

ਣਾਤਿਸੁਨੀਰਨਾਠੈਦੀ॥੫॥ਇਕਚਲਣਦਾਲੋਚ

ਇਆਕਿਛੁਸਾਥੈਨਾਪਿਆਰਾ॥ਅਗੈਤਾਪਨ੍ਰਸੰਗਹੁ

ਦੇਖਿਕਿਛੁਨਬੀਚਾਰਾ॥੬॥ਵਣਜੁਕਰਹੁ

ਮਖਸੁਦਿਲਹਹੁਮਤੁਪਛੋਤਾਵਹੁ॥ਅਉਗਣਛੋਡ

ਦਹੁਗੁਣਕਰਹੁਐਸਾਤਤੁਪਾਵਹੁ॥੭॥ਧਰਮ

ਭੂਮਿਸਤੁਬੀਜੁਕਰਹੁਐਸੀਕਿਰਤਕਮਾਵਹੁ

ਤਾਵਧਾਈਜਾਲੀਗੁਰਨਾਨਕੈਜਾਵਰਹਾ॥ਪਾਕਸੁ
ਹੈਵਸਹਿਗੁਰੂਅਤੈਖੁਦੈਵੀਚਾਗਾਨਾਮੁਵਧ
ਦੈਸੁਦੈਨਾਤ੍ਰਾਸੇਖਿਉਹਾਗਾ॥ਦਾਰਿਉਰਣਾ
ਤੈਦਾਤਿਵੈਵਵੈਚਾਨਾਦੀਆਂਧੀਆਂ॥ਸੈਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਨਾਨਕਾਸਾਂਈਵਰਿਆਂਈ॥੧॥ਤਬਾਇਕਦਿਹ
ਸਰਦਾਨੇਆਰਜੁਕੀਤਾਆਖਿਉਸੁਜੀਇਹਤਾਂ
ਇਸਿਸੈਵਿਗਾਹਿਆਆਤੈਇਤੋਇਸਿਉਸਾਗੈ
ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆਸਰਦਾਨਿਆਉਸਦ
ਗਧਤਤਦੈਸਾਹਿਸੁਹੋ॥ਜਾਉਚਹਿਗਾਤਾਜਬ
ਖੁਦੈਹਗੇ॥ਤਬਸਰਦਾਨਾਸਾਹਿਸੁਤਾ॥ਜਾਏ
ਕਬੂਦਲਿਕਦਸਾਂਈਂਪਹੀਖੀਸੋਨਉਧਾਹਿ

ਕਿਟੇ ਪਾਇਆ ਤਿਤੁ ਸੁਤਾ ਬਾਬਾ ਤਿਤੁ ਕੀ ਤ੍ਰੀਆ ਆਖ
ਉਠਿ ਗੀਆ ਇਕੇ ਜੋਰੀ ਤ੍ਰੀਅਣ ਤ੍ਰੀ ਸੁਤੇ ਹੋਇਨ੍ਰ
ਤਾ ਨਥ ਨਾਲਿ ਸਭੇ ਸਤਿ ਸਟੀਆ ਤਾ ਬਾਬੈ
ਆਖਿਆ ਇਆ ਕੀਤੇ ਵੇਖੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏ ਕੀ ਹੋਇ ਕਿ ਜੋਣ ਤ੍ਰੀ
ਸਭੇ ਮਰਿ ਗਈਆ ਤਾ ਬਾਬਾ ਹਸਿ ਆਖਿ
ਖਿਓ ਸੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਹੁ ਨਹੀ ਮਰਦੀਆ ਏ
ਇਕ ਸੰਕਾ ਮਰਦਾ ਕਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਆਇ ਪੈਰੀ
ਪਇਆ ਤਾ ਬਸੈਰ ਪੁਰਕੇ ਸੁਣਿ ਕੈ ਬਹੁਤਾ ਨ
ਉਪਗੀਰ ਹੋਇਆ ਤਾ ਬਚਨੁ ਕਹਣਿਆ ਵੇਦਿ
ਵਿਚਿ ਬਾਬਾ ਤਿਸਿ ਕਿਤਿ ਪਿਛਾਣਿਆ ਆਇਆ ਧਰਮਸਾਲ

ਪੁਰਖਾ ਆਪਣੁ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ਕਾਨੈ
ਤਦਹਾਂ ਉਦਾਸੀ ਹੋਆ ਤਦਹੁ ਬਾਬਾ ਨਖ
ਹਰਦਵਾਰ ਗਇਆ ਆਪ ਸਭੁ ਕਿ ਵਿਚਿ ਦੇਸੀ
ਲੋਕਿ ਅਠੇ ਦੇਵ ਦੇਵਤੇ ਵਿਚਿ ਆਇ ਇਕਠੇ
ਸਭ ਪਰਉ ਪਾਣਿਉ ਬੈਠਾ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਬੈਠੇ
ਤਬ ਸੀ ਏਕਿ ਜਿਨ ਅਗਾ ਹੋਏ ਈ ਆਪ ਲਇਆ
ਸੁਰਤਾ ਵਿਚਿ ਆਖਿਲਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਠ
ਕੀਤੇ ਹੋਇ ਪਰ ਤੈਆਸਾ ਨੌ ਮਿਲੇ ਗਏ ਤਾਇ ਉਤਾਰੇ
ਲੇ ਹਿਮਿਤਿ ਉਦ ਪਰਉ ਪਰਹੁ ਮਣਾ ਈ ਤਗਿਲ
ਈ ਏ ਹੋਇ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਆਸਦਾ ਕਿਆ
ਸੁਹਿਮਿਠ ਕਿਆ ਆਖਿਦੇ ਹੋਇ ਤਾਂ ਸਰਦਾ ਹੋ

ਆਖਿਆ ਜੀ ਤਿਗ ਸੰਤੁ ਨੌ ਆਵਜਾਇਆ ਵਜਦਾ ਨੌ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਬੀਇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਾਮਿ ਚ
ਅਸਾਨੂ ਮਿਲੈ ਗਾਤਾ ਇਹੁ ਚੌਜ ਲੈਨਿ ਗੋਸਿਉ
ਇਹੁ ਵਿਚ ਨੁ ਰਸੁ ਨਿਚੌ ਜੋਗ ਚਦਾ ਨੌ ਤਾ ਤਬ
ਜੀ ਆਮਿ ਨਾਉਚਿ ਪਤ੍ਰਾਉ ਆਆ ਆਖਿਉ ਮੁਚਲ
ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਨਾਨਕ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕੇ ਗਲਾ ਤਾ ਮੁਕੀ
ਦਾ ਆਖਿਆ ਤੂ ਸਾ ਅਗੇ ਆ ਵਜ ਕੀ ਭਾਆਨਾ
ਜੋ ਨਾ ਨਬੁ ਅਸਾਨੂ ਮਿਲੈ ਗਾਤਾ ਇਹੁ ਉਤਰੇ ਲੈਨਿ
ਗਾਜਿ ਉਦੂ ਪਤੁ ਪਰਨੁ ਮਾਲ ਇਤਾ ਗਿਲ
ਈ ਦੀ ਨੌ ਤਾ ਤਾਮੀ ਆਮਿ ਨਾ ਬੀਇ ਆਜੇ ਉਧ
ਨਾਅ ਵਜ ਆਇਆ ਨੌ ਜਾਜਿ ਉਠਿ ਬਹਿ ਚਰਨ

ਗੁਸਨਿ ਚੇਲਿਆ ਨੋ ਚਦਾਏਹੋ॥ ਤਉ ਜੋਗਾ ਸਿਧੈ
ਗਾਤਾ ਏਉਸਿ ਚੇਲਿਆ ਨੇਤ ਗੋਤਾਰੁ ਪਕਾ
ਭੁਝਨਿ ਜਾਂ ਦੇ ਗਾ ਮਾਣਾ ਸ੍ਰੀ ਉਤਾ ਗੀਆ ਅਤੇ
ਨਿ ਖੁਸਿ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੇਗਾ॥ ਤਬ ਸੀ
ਆਖਿਓਨਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੇ ਧਲਿਆ ਏਸ ਆਗਿਆ
ਇਤ ਆਇ ਸਾਗਾ ਮਕਰਿ ਕੈ ਬੈਠਿ ਗਏ ਆ
ਗੇ ਸਦਿ ਮਹਣਾ॥ ਤਬ ਸੀ ਆਖਿਓਨਾ ਬਾਬੇ
ਆ ਸਰਿਉ ਕੁਆ ਅਵਤਿ ਨਾ ਉਧਰਾਏ ਕਾਨੁ
ਨਾ ਨਬੀ ਗੁਸਾਣੁ ਆ ਨਾ ਕਵਣ ਸਾ ਰੋਸੁ ਰੁ
ਇਤਾ ਰਗਣ ਪਾਏ ਕਿ ਖੁਸੁ ਆ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ

ਬਾਬੁਰਿ ਤਾ ਆਖਿਓ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦੀਦਾਰ
ਹੋਆ ਹਜੂਰਿ ਸੇ ਪਾਨੀ ਆਏ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਤ
ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਹਿ ਕਾ ਬੁਲਿ ॥੧॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਆਸੇ ਪਖਿ ਜਾਉ ਸਰ ਹਜੂਰਿ ਦੀ ਨਉਰ
ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਪੀਰਨ ਦਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹਿਕ ਨੇ ਆਗ
ਨਦਾ ਹੋ ਤਾ ਸੇ ਖਿਸ ਨੈ ਆਖਿਆ ਜੋ ਨਾ
ਕਖਿਨੁ ਤਣ ਦੀ ਵਜਾਣ ਦਾ ਹੋ ਸਣੋ ਜਾ
ਅਫੁਜ ਵ ਣ ਧਾਨ ਵੈਓ ਹਿਕ ਖਾਓਕ
ਣਗਾ ਕੇ ਗਾ ਹਿ ਸੁਣ ਭੀ ਕਾ ਮ ਨਟਣ
ਪਾਣੈ ਖਿਨੁ ਤਣ ਦੀ ਵਾਹ ਉਠਿ ਹੋ ਤ
ਬਬਾ ਬੇਰ ਬਾਬਰਿ ਤਾ ॥ ਸੋਹਿ ਕਾ ਬੁਗਨ ਕਰੇ

ਕਰਮਾਣੀਆ ਭਉਦੁਤਰੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਜਾਈਐ
ਸਚੁ ਬੁਝਣੁ ਆਇ ਜਣਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਨੁਠ
ਉਰੀ ਦਰਿ ਇਉ ਬਹੈ ॥ ਕਰਿ ਚਾਨੁ ਮਾਹਿ
ਬੁਹਿ ਉਸਿਐ ॥੧॥ ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੀਆ
ਬਾਣੀਆ ॥ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਆ ॥
ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀਆ ॥ ਰਹਿ
ਵਿਚੁ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ॥ ਤਾ ਦਰਗ
ਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹ
ਲੁਡਾਈਐ ॥੪॥ ਤਾ ਸੇਖਿਸੇ ਕਿਆ ਜੁਰੀ ਤਾਆ
ਮਿਉ ਜਾਰੀ ਉਹ ਕਦੇ ਨ ਰਗਨੁ ਹੋਰਿ ਤੁਪ

ਡੇਰਬ੍ਰਹਮਪਵੈਆਅਤੈਜੀਓਤੁਰਦਵਾਰਤੇ
ਥੈਹਸਿਤੁਰਾਆਇਤੇਮਹੀਖੈਵਾਆਤੈਓਹੁ
ਰਦਵਾਰਾਗਏਸੀਹੈਸਿਤੁਰਾਗਰੀਲਾਇਸ
ਖੈਵਾਆਤੈਓਹੁਰਦਵਾਰੈਗਜਾਹੈਸਿਤੁਰਇਲ
ਗਹੈਜਾਇਹਾਹੋਆਅਤੈਓਹੁਰਦਵਾਰਾਇਦਜਹੈ
ਜਾਰਗੁਜਾਗਤੇਹਜਾਇਗੁਜਗੈਗਤਥਥਾਥੈਜਥਾਬ੍ਰਹੇ
ਤਾਆਖਿਓਸੁਅਗਦਾਹਾਆਗਬਾਬਦਜਾਇਹਾਤਅ
ਗਦਾਹੈਗਬਾਬਦਜਾਇਆਬਾਖੇਮ:ਥਦੁਵੀਤਾ
ਗਗਅਬ੍ਰਹਵਿਆਮ:੧॥ਆਤਹੁਅਗਗਮਪੁਦਾਤੋਥੈ
ਚੋਹਵਿਗਿਪਿਆਅਤਡਾਹੀਆਵਰਪੀਯਾਹੋਇਹੈਪੈਇ
ਆਰਰਕੀਗਮੁਅਦਗੁਇਜਦਗਏਸੁ

ਰਖੁਣਹਾਰ ਮਃ੧॥ਸਚੁਪੁਰਿਵਾਜਜਵੀਨਮੁਸ

ਲਾਮਾਨਸਾਮਾਗਿਹਿਵੁਰਤੁਆਸਗਾਦੇਹਮਸੀ

ਤਮਨੁਮਰੁਤਿਣਾਵਣਮਪੁਦਾਏਪਾਰਖਮਾ॥

ਸਗਸਗੀਆਤ੍ਰਿਤੇਰਮਾਵਜਾਤਗੀਕਤਿਗਇ

ਤੁਖੇਤਿਭੁਸਵਜਾਮਾਗਪੁਕਿਮਨੁਮਾਰਿਣਬ

ਦਾਤਾਭਿਲਉਜੀਤਿਤਿਤਉਰਿਨਮਾ॥੩॥

ਤੁਗਾਨਕਤੇਬਦਿਤੋਮਾਕਿਮਾਹੀਗਾਰਸਮਾਣ

ਗਤਗਖਤੁਬਦਗਹੀਪੇਰਮਸਦਭਿਰਕੁ

ਤਿਬੰਪਤੁਇਤੁਖੇਰਸਭੁਗੀਕਬੁਣਪਗਮਾ

ਤੁਕਾਭਿਹਰਿਰਿਜਾਪੈਇਖਕਤੁਸਤਪੀਕਾ

ਫਸਕਮਾਇਆਦਾਜਾਹੁਗਨੁਗਨੁਸ

ਸਕ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਬੇਦ ਗੀ ਆਣ ਤੁ ਆਣ ਤੁ ਆ
ਣਹੁ ਰਜ ਗਾਪਾ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਂ ਵੈਸੀ ਈਕਜਾ
ਜੋ ਦਿਣੁ ਬੈ ਪੈਸੀ ਈਰ ਜੀ॥ ਸੀ ਮੁਣਆਣੁ
ਉ ਨਹਿ ਵੈਗੋ ਸੇਰ ਗੈਵਸੁ ਰਿ ਸੁਖਿ ਫਤਿਪ
ਗਾਥਾ ਸਭੇਦ ਪਤ ਸਭੇਕਗਿ ਵੈਣਾ ਪਾਣ
ਕੁਜਾ ਦਿਦੋਣ ਮਹਿ ਮਉਤਿ ਣਾਤ ਸਬੀਰ
ਦਿਕ ਗਹੁ ਸਭ ਮਨਦ॥ ਸੁੰ ਨਤਿ ਸੀਣ
ਪੇਣ ਪਾ ਬੈਪਾਨੁ ਕਗਾ॥ ਦਿਣ ਮਹਿ
ਗਦਗ ਜਾਨੁ ਸਭੁ ਫਿੜਾਣ ਹਸੁ ਤੀ ਜਾਣਾ
ਸੀਗ ਮਕਹੁ ਮਗਛੁ ਫਨ ਉ॥ ਏਕ ਮੁਕਾਮੁਖ
ਦਾ ਈ ਦ ਗਾ॥ ਆ ਬੀਨਿ ਫਤਿ ਦੁ ਜੀ

ਸਭੁ ਗੀਤਾ ਤੀਜੀ ਉਤੇ ਸੀ ਯਤੁ ਬੀ ਖੈ ਗੀਤਾ ਪੰਣਦੇ
ਪਤਿ ਇਕਤੁ ਮੁਕਾਮੈ ਪਜੈ ਵੇਖਤ ਤੇਰ ਆਪਣੇ
ਸਾਹਿ ॥ ਸਗਲੀ ਜਾਇ ਕਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦੀ ਏਕਾ ਬਦ
ਆਸਾਣੁ ਵਿਹੀ ਕਰਹੁ ਹੋਵਤੁ ਜਾਖੁਦ ਇਹਿ
ਝੁਹਿਦ ਵੇਹੁ ਬੈਗਾ ॥ ਬੁਰਗੁ ਬਰ ਪੁਸਦ ਖਗ
ਹਥੁ ਹਾਣਣੁ ਬੇਖੈਰ ਹੁ ਧਾਣੁਸਾ ॥ ਇਹਿ ਦਗ
ਆਤੁ ਧੈ ਵਹੁ ਸਤੁ ਲਣਾ ਪੀਤੁ ਪੜ੍ਹ ਦੇਵਿਸ
ਤੀ ਸੈਣੀ ॥ ਅਜਗ ਧੀਣ ਨੈਰੁ ਤਗ ॥੧੧॥ ਕਾ
ਇਆ ਕਿਰਦਾਰ ਅਉਰਤਿ ਜਵਕ ਨਾਗ ਗਤ ਸਾਏ
ਸਾਹਿ ਜਰੀ ਨਾ ਨਾ ਪਾਤੁ ਪਾਬਹੁ ਹਬੁ ਰਿਕਰਹੁ
ਹੁਸਾ ਇਉ ਸਬ ਕਿਸੁ ਗਤਿ ਦ ਸਤਾਰ ਸਗ ॥੧੨॥

ਸੁਜਾਣਆਤੁਸੈਮਹਲਿਣੁਹੈਦੀਆਅੰਤਰਖੀਆਖੁ
ਇਲਣਤੇਪੈਦੀਆਟੁਨੀਆਕੇਗੰਭੀਆਦੁਨੀਦੈ
ਤਿਉਕਸਮਤੁਪਾਟੁਪਿਉਪਾਖੁਪਾਸਾ॥੧੩॥ਜ
ਰਉਜਿਨਗਿਆਨਗਿਆਨਸੰਦਾਨਾਓਸੈਦੀਅਰ
ਤੁਮਰਤੁਮਰਨਾਆਸੈਟੀਸੈਪ੍ਰਮਸਾਦੁ
ਹਜੀਸੈਖੰਦਾਤਿਸੁਨਜਰਿਨਗਾ॥੧॥ਖੁਰ
ਗਤਿਕਰ ਤੁਕਾਣੁਕ ਗੀਆਸਿਇਖਤਿਮੁ ਹ
ਘਤਿਅਪਾਣੁਗਣੀਆਹਕੁਹਕਮੁਸਚੁਖੁ
ਦੀਇਆਖੁਗੀਨਾਵਰਢਵਰਖੁਣਾਸਤੁ
ਤਖਸੈਪੀਸਿਓਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਜੋਰਿਕ
ਨੋਵਰੀਸਿਇਖਤਿਕਤੀਆਸੈਗਿਖੁਨਿਸੁ

੧੪੭

ਕੈਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਬਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸੇਖ ਫਰਿਦਾ ਹਿਕ
ਨਾ ਹੈ ਦੂਜੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਖੈ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇ
ਖ ਫਰਿਦ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮਤਿ ਹੋਰਿ ਕਹਦਿਆ ਤਬ ਕ
ਹੁ ਬਾਬੇ ਸੇਖ ਫਰਿਦ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪਕੜੀ ਸਿਰੁ ਸੇਤੀ ਕ
ਹਿਆ ਤਾਂ ਬਬਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸੇਖ ਫਰਿਦਾ ਹਿਕ
ਨਾਨੂ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਨੂ ਦੂਜਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ
ਆਨ ਹੀ ਆਖਣਿ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਸਮੋਹਿ
ਗਇਆ ਤਾਂ ਤਬ ਸੇਖ ਫਰਿਦ ਚੁਪ ਕਰਿ ਹੈ ਰਾਤੁ
ਆਇ ਜਾ ਦੇਖੈ ਤਾਂ ਇਕ ਮੂਣੀ ... ਸਮ ਕੀ ਹੈ
ਤਬ ਹਿਕ ਹਿਮਿਆ ਦੁ ਜਾਇ ਆਹੈ ਸ ਰਾਹ

ਇਤੀਕਹੈਨਾਹਿਤੁਹਾਪੜੇਉਹੈਆਪਾਤਬਸੇ
ਖਸਿੈਣਾਹਿਮੋਰਖੁਸੈਾਤਥਥਥਾਕਿਸਪਦਕੇ
ਪਾਗਿਛਿਰਿਬੀਤਿਆਆਹਤਾਸੰਕੁਜਿਹਸੈਹਾਬਿਹਜ
ਸੰਕਉਥੀਖਿਤਸੈਹਾਈਆਨੁਦੋਖਤੁਹਾਬਈਸ
ਹੁਕਫਤੁਹਾਤਿਕਥੁਕਹੁਹਾਗੁਸਾਹਗ
ਤੁਹਾਨਫਤੁਸੈਤਾਨੁਹਾਗੁਆਨੁਕਫਤੁਹੈ
ਪਸਗੈਥਤਿਕਾਸੁਹੁਕਾਣਾਹਾਥਈਆਨੁ
ਨਾਖਤੁਹਾਸੈਸਕਿਣੁਪਾਕੁਹਾਇਣਸੁ
ਹਾਈਸੀਹਾਥਿਹਿਰਸਾਸੁਨਿਸੀਆਹਾਬਹਿ
ਆਨਕਿਨਸੁਰਖੁਰੁਹਾਆਕਿਗਤਿਖਪ ॥੫॥

ਸਤੁਹੋਸਚੁਥਿਸਤੁਹੋਚੋਂਗੁਰੇਜਾਤੁਹੋ
ਹਲੀਆਂਹਥੁਛੋਹੋਜੋਸੁਜਾਣਸਹੋਪਿਨ
ਸਫੁਸੁਸਾਫੁਹੋਸਿਧਤਿਡੁਜਾਹੋਬੰਗ
ਬਲਕਹੋਚੇਗੀਲਾਣਚੁਹੋਤਗਿਪਲੀਹੂ
ਫਰੀਗਿਸਬੂਗਿਹੋਨਾਸਬੂਗਿਸਕਤੁਹੋ
ਗਾਤੁਪੀਰਾਹੋਬੇਗਾਹੁਬੇਪੀਰਾਹੋਇਆਨਤਿ
ਰੇਸਤੁਹੋਬਦਿਆਨਤਿਨਕਾਰੁਹੋਤਗਿ
ਮਗਦਾਹੋਆਦਾਣੁਪਾਤਿਸਾਹਾਂਹੋਇਤਿ
ਇੰਦੋਣਜੋਜਾਨਿਦਾਨਾਂਹੋਜਾਨਉਨਾਨਕ
ਦਾਸਬੀਦਕਹੋਇ॥੧॥ਤਬਬਾਬੇਸੀ

ਆਖਿਚਲਿਦਈਤਾਗੁਰੂਬਾਬਾਉਥਹੁ
ਰਵਦਾਗਇਆਬੈਲੁਤੁਦਨਗਰੁਤਬ
ਰਖੀਨਾਰੀਦੇਵਿਨਾਰੇਵਿਨਾਗਲਾਣਿਆ
ਇਹਿਕਹਿਆਤਬਬਾਲੇਹੋ ਰਦੇਪਰਗ
ਦੇ ਦਵੇਰੇਕੀਤੁਨੀਚੋਦ੍ਰਪਪੁਰਪਈ
ਆਤਿਸਕੈਪਤਾਕਸਾਰਾਧੁਸਾਉਸਨੁ
ਇਆਜੋਨਾਨਾਕ੍ਰਤੁਪਆਇਆਜੋਤਬ
ਉਠਿਆਇਕਰਿਬਾਬੇਜੀਕਉਕਾਉਕਰਿਕੈ
ਟੈਗਇਆਤਬਗੁਰੂਜੀਏਬੈਠਾਤਬ
ਉਸਥਸਤੁਬਾਹੁਜੀਤੁਆਨੁਮੀਪ੍ਰਗ

ਸਾਧਿਸਕੀਤੀਆਨੁਪੁਰਜੀਅਨਕੜੀਆਆਤੇ
ਓਨਾਤਈਆਕੁਤੇਆਬ੍ਰਮਣਕੋਦੇ
ਤਬਬਾਬੈਜੀਕਉਭੀਬੁਲਾਇਆ
ਤਦਗੁਰੂਜੀਪੁਛਿਆਤੈਸਕਿਆਂਹੋਆ
ਹੋਤਬਉਸਕਹਿਆਜੀਸੋਸਧਿਤਾਕ
ਸਰਾਧੁਹੋਤਉਸਕੇਨਾਉਕਰਬ੍ਰਮਣਹਿ
ਦੇਈਦੈਹੈ।ਤਬਬਾਬਾਬੋਲਿਆਤੇਸਧਿਤ
ਨਾਜਤੀਸਰਾਦੇਨਾਉਆਹਾਕਿਛੁਨ
ਹੀਪਾਯਾਆਤੇਤੁਆਪਰਾਂਹੋਜੋਸੈਸ
ਉਸਨਾਪੁਜਿਦਾਇਆਹੋਤਬਕਤੀਏ

ਤਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀਆ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀਉ ਤੁਰਿ ਖੇਤੇ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਓਹੁ ਇਕ ਮਾਣਸੁ ਵਿਚਿ ਹੈਪ
ਇਆਣੋ ਆ ਕੋਟ ਪੰਜਾਉ ਪਰਿ ਬਧਿਆ
ਤਬ ਜਾ ਮੁਹੋ ਪਤੁ ਤੂੰ ਜਾਹਿ ਪਰਸਾਦੁ
ਲੈ ਕਰਿ ਆ ਪਤੁ ਭਰਕਰਾ ਨਾ ਜੀਤੇ ਗੋ ਜਾਵੈਨਾ
ਨਿਤੁ ਸਕਾ ਬੁਧਿਆ ਨਾਖ ਕੀ ਹੋਇਆ ਵੇਖੀ
ਪਰਸਾਦੁ ਖਾਵੈਗਾ ਆ ਗੁਰੁ ਬਤਾਤੀ ਕਰੈਗਾ ਤ
ਬਡੁ ਨੀਚੰਦੁ ਪਰਸਾਦੁ ਲੈ ਗਇਆ
ਜਾਇ ਪੈਰੀ ਪਉ ਓਨਾ ਕਹਿਓਸੁ ਪਰਸ
ਤੁ ਆਗੈ ਰਖਿਓਸੁ ਤਾ ਬਾਹਿ ਸਪਹੁ ਵਿਆ

ਆਖਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੂ ਉਤਰੁ ਨ ਸਕਹਿ ਉਆਇਆ
ਤਬ ਉਸਿ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਬਿਨਾ ਉਤਰੁ ਨਾਹਿ
ਆਇਆ ਸੈ ਏਕਸ ਚਾਰੀ ਕਾਜਿ ਪੁ ਥਾਉ
ਸੰਸੇ ਰੇ ਪਾਸ ਹੁਸ ਗਉੜੀ ਸਢੋ ਫੰਡਾਈ
ਸੀਆ ਜਬ ਸੈ ਰਕਾਣਕਾਸ ਮਾਣੇਆ ਤਾ ਸੈਦੁ
ਧੀਓ ਆਤਾ ਸੈ ਰੇਪੰਸਿ ਸਗਤੀ ਰਿਨ ਦੇ ਸੈ ਸੈਨੂ ਵਸ
ਨਾ ਆਈ ਸੈਗ ਸਨ ਸਰੂਹਗ ਈ ਆਤਿ ਸਕਾ ਸਦਕਾ
ਏਤੁਤ ਨਸਿ ਆਇਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਹਉ ਰਿਚ ਲਿਆ
ਆਤੈ ਹੁਤਭਤਿ ਗਇਆ ਤ ਦਹੁਦੁ ਨੀ ਚੰਤੁਆ
ਇਧੈ ਗੀ ਪਇਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀਕ ਉਧਾਰਿ
ਓ ਗਇਆ ਹੁਸ ਕੇ ਦ ਗਉ ਪਰਿ ਸਤ ਪਤਾ

ਕੇ ਧੀਆ ਭੀਆ ਨਾਲੇ ਖਾਲੇ ਅਕੀ ਇਕੁ ਪਸਰ ਖੀਰ ਕ
ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਏਹ ਪਸਾਰਿ ਸਕੀਆ ਹੋਇਆ ਤਬ
ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਹੁ
ਪਸਾ ਸੰਗੀਆ ਹੋਇਆ ਤਉ ਬਾਬੇ ਕਿਹਾ ਸੁ ਕੀਏ ਇਨੀ
ਆਖਿਓ ਸੁਣੀਆ ਸਾਂਗੀਆ ਆ ਨਾਲ ਖਾਆ ਸੀ ਆ
ਗੇ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਗੋ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸੁ ਕੀਤਾ ਸਤਿਕ
ਲਾਇਆ ਗਏ ਆਏ ਆ ਖਿਓ ਸੂਇ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਸੁਣਿ
ਹੀ ਹੋਆ ਤੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸੁਣਿ ਆਗੇ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਗੇ
ਤਬ ਭਰੀ ਸਤਿ ਆਖਿਆ ਇਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਇਹੁ
ਕੀਤੋ ਹੈ ਸੁਖਿ ਪਾਇਓ ਹੈ ਸਗੀਆ ਗੋ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦ
ਆਖਿਆ ਜੀ ਆ ਕਰਿ ਗੋਸਿਆ ਤਬ ਭਰੀ ਸਤਿ ਆਖਿਆ
ਸਾਹਿਬ ਆਉ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਣੂ ਕੀ ਪਰਿ

ਲੈਆਇਆ ਬਾਬੇ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਆਖਿਓਸੁ ਇਹੁ ਸੁ ਏ
ਮੋਰ ਪਾਲਿਆ ਸੈਰਣ ਦੇ ਵੀ ਨਾਹੀ ॥ ਫਿਰਿ ਲੇ ਵਣੁ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਨਾਹਿ ਤੁ ਪਸਾਰਿਓ ਕਰਿ ਪੁ
ਰਾ ਵਡੁ ਗਾ ਜਿਸੁ ਦੀ ਨਾਈ ਪਹੁਚਾਈਸ
ਕਦਾ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਓਹੁ ਲੀਆ ਸ ਬਦੇਵਿ ਆ
ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਓਹੁ ਬਾਤ ਕਰਿ ਲਿਤੁ ਆਗੈ ਪਹੁ
ਚਾਤ ਦਹੁ ਗੁਰੂ ਆਖਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾ
ਏਹਿਆ ਤੀਤਾ ਆ ਭਿ ਆਗਤ ਦੇ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ਹਿ
ਉਸ ਆਖਿ ਪਹੁਚੈ ਗੀਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਤਾਪ
ਦੀਆ ਪਰਾਣੁ ਦਾਖਿਲੁ ਕਿ ਤੀਓਸੁ ਹਜਰਤੁ
ਮਹਿਆਤਾ ਤਕ ਸਗਰੁ ਕਾਏਸਾ ਹੋਤੀ ਕਰੀ

ਸੋਲੋਗਾਤਿਸਕੀਗਤਿਓਨੈਦੇਸੀ॥ਤਬਧੁਨਿਨੀਚੈਤਾ
ਉਪਸੋਕਹੁੰਨੈਆ॥ਗੁਰੂ॥ਗੁਰੂਣਗਾਦਪਛਿਓਬੋਲਾਨ
ਵਾਹਗੁਰੂ॥ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆ॥ਮਰਦਾਨਿਆ
ਰਬਾਬੁਵਜਾਇ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬੁਵਜਾਇਆ॥ਰਾਗੁ
ਆਸਾਕੀਵਾਰਕੀਤੀ॥ਪਉੜੀ॥੧॥ਪਾਪਖਾਇੰਦੁਨੈ
ਦੇਵੇਕੀਤੀ॥ਤਬਬਾਬਾਜੀਪਹਿਆਇਆ॥ਤਾਂਦੇ
ਸਹਿਸਿਕੈਰਹਿਉਨਹਿਲਗੈ॥ਕਿਵਰਿਨਹਿਕਰਿਬਾਸਤੁ
ਨਾਰਸੀਆਇਆ॥ਆਖਿਆ॥ਗੁਰਾ॥ਤਾਂਆਇਆਸੀ
ਰਖਚਾਨੁਕੀਤੇ॥ਬਾਬਾਜੀਪਰਸਾਦਵਿਲਿਕੈ
ਨਾਬਾ॥ਤਬਗੁਰੂਆਖਿਆ॥ਆਦਿਨਸਿਸਰਜੇਪ
ਰਸਾਦੁਭਈਆ॥ਸੋ॥ਤਾਂਪੰਡਤਿਕਹਿਆ॥ਸੋਹਿ
ਪਰਸਾਦੁਨਾਹੀਖਾਦਾ॥ਸੋਆਪੇਸਤਿਗੁਰਖਾਵੈ

ਗਾ।ਜਬਰਨ ਪ੍ਰਭਹਿ ਪਰਤੀ ਉਪਜਣ ਗਾ।ਮਾਤੇ ਚਾਉਕਾ
ਦੇਵਣ ਗਾ।ਮਾਤੇ ਸਾਇ ਕੈਰਿ ਨ ਭੀ ਪਰਤੀ ਉਪਜਣ
ਗਾ।ਤਾ ਚ੍ਰੁਲਾਕ ਰਗਾ ਗਾ।ਣ ਕੜੀ ਆਂਧੀ ਇਕਰਿ
ਚਾੜ੍ਹ ਗਾ।ਏਹ ਰਸੋਈ ਕੀ ਪਰ ਤੀ ਕੈ ਸੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਸੈਨਾ।ਹੀ ਪਾਣਾ।ਤ ਬਬਧੈ ਆਖਿਆ।ਇ
ਜਾ ਪੰਡਿਤ ਕਹਉ ਰਸੋਈ ਕੈ ਗੈਰ ਦੇਵਤ੍ਰਾ।ਤ ਥਕੈ ਗ
ਰਸੋਈ ਅਣਾ।ਪਰ ਤ੍ਰ ਬਾਹਰਿ ਲੈ ਗਇਆ।ਜ
ਇਲ ਗਾ।ਚੈ ਉਕਾਬ ਲੂ ਦੂ ਹਿ ਪਰ ਤੀ ਖੈਰ ਦਸੀ
ਬੈ ਪਰਤੀ ਖੈਰ ਹ ਖੈ ਹੜੀ ਆ।ਰਿ ਕਾਇਰ ਰਿ
ਤਥ ਕਾਰਿ ਪਹਰਿ ਖੈਰ ਦਾਰ ਹਿਰਿ ਆ।ਜਾ ਭ੍ਰਖ
ਆ।ਜਾ ਜਾ ਹੋਇਆ।ਆਖਿ ਉਸੁ ਬਾਬੇ ਤੇ ਸਾਹਤਾ

ਆਇ ਪੈਸ ਪਇਆ ਅਖਓਜੁ ਜੀਓ ਤੁ ਪਰਸਾ
ਤੁ ਮੈ ਨੁ ਮਿਲੈ ਮੈ ਭੁ ਖਾ ਸੁ ਆ ਨਾ ਤ ਦਨੁ
ਭੁ ਆਖਿਆ ਨਾ ਸੁ ਆ ਸੀ ਓਨੁ ਦ ਖਤੁ ਸਾਇਆ
ਪਸਰ ਕਾ ਪਤੁ ਤਾਹਿ ਵਨੁ ਗਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਪਰਤੀ
ਖੈਦੁ ਸਮੈ ਦਿਕਤੁ ਪਾਹਿ ਤਬਕਾ ਬਾਬੇਇਆ
ਸਖੁਨਾ ॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲਿ ਮ: ੧ ॥ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਚਉ
ਕਾ ਕੰਚਨ ਕੁਆਰ ਰੁਪੇ ਕੀਆ ਕਾਰਾ ਬਹੁਤੁ
ਬਿਸਥਾਰੁ ਗੰਗਾ ਕਾ ਉਦਕੁ ਕਰੰਤੇ ਕੀ ਆਗਿ
ਗਰੁੜਾ ਖਾਣਾ ਦੁਧ ਸਿਉ ਗਾਡਿ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ
ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇ ਜਾਮਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਚ ਨਾਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਦਸ ਅਠ ਲੀਖੇ ਹੋਵਹਿ ਪਾਸਿ ਚ

ਮੇਖਰਮੁਖਾਗਰਪਾਇ॥ਪ੍ਰਭੀ॥ਨਾਵੈਦਵਗਾਕੈ

ਜਨਿ॥ਦਿਤੋ॥ਮਕੈਸਹਿ॥ਮ੍ਰਿਤ॥ਨਾਕਾਜੀਮ੍ਰਿ

ਹੋਦਿਖਿਮੋਖਾ॥ਜਿਸੀਜੋਗਮਕਗਦਿਕੋਖਾ॥

ਕੋਗਿਗ ਹੀਰਗਮਕੀਸਦਿ॥ਵਿ॥ਬ੍ਰਹਮਕਪਾ

ਜੀਅਜਿਵਧਿ॥ਸ਼ਜਿਤੇਜੀਆਤਿਖਾਸਹਿਕਾ॥

ਕਾਜੋਊਪਾਹਿਹੋਦਿ॥ਨਾਗ॥ਕਮ੍ਰਕਗਹਿ

ਮੁਗਪਸਦਾ ਗ॥॥ਕਮਹਿਵਕੇਮਿਲਿਤੇਭੇੜ

ਗ॥੫॥੧॥॥ਤਖੇਟਕਦਿਹੀ॥ਗਉੜੀਆਈਆਣੋਈ

ਜੋਪਿਛ੍ਰਿਏ ਪਹਹਿ ਗੜਿਕਉਕਾਕਤ॥ਹੋਵੈ

ਤਾਇ॥ਗ੍ਰਹਿ ਡੁਕਾਬਗਮਾਸਤਾਕਾਪਰਤੇਕਉ

ਆਵੈਦਾਆਇ॥ਗਉੜੀਕੈ ਪਿਛੈਦਿਪਰਾਣੈ ਦੈ

ਜਬ ਆਰਤੀ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਉਠਿ ਜਾਂਦੇ ਘਰਿ ਤਬ
ਬਾਬੇ ਇਕ ਦਿਨਿ ਕਹਿਆ ਅਜੁ ਏਹੁ ਲੜਕਾ
ਪਕੜਿ ਰਖਣਾ। ਜਬ ਅਧ ਪਾਸ੍ਰੁ ਰਿਹਾ ਤਿਆ
ਤਾਂ ਸੰਗਤਿ ਪਕੜਿ ਰਖਿਆ। ਆਣਿ ਹਾਜਰੁ ਕੀ
ਤਾ। ਤਬ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ। ਆਖਿਆ ਏ ਲੜਕੇ
ਤੂੰ ਜੋ ਇਤਨੇ ਵਖਤਿ ਉਠਿ ਆਵਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਕਿਉ
ਵੰਦਾ ਹੈਂ ਆਸੇ ਤੇਰਾ ਵਖਤੁ ਖਾਵਣ ਖੇਡਣ ਦਾ ਸ
ਉਵਣ ਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਸਿ ਲੜਕੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਇਕ ਦਿਨਿ ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ ਕਹਿਆ ਜੋ ਬਚਾ ਤੂ ਅ
ਗਿ ਬਾਲਿ। ਤਾਂ ਮੈ ਆਗਿ ਲਗਾ ਬਾਲਣ ਲਗਾ ਸਾ
ਣਕੜੀਆ ਪਾਈਆ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਨਿਕੜੀ

ਆਕਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ।ਤਾ ਪਿਛੋ ਫੁਰਣੁ ਫੁਰੀਆ ਆਕਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ਸੀ ।
ਤਦਹੁ ਸੈਭੰ ਉਪਕੀਤਾ ਆਪੇ ਸਤਾਆ ਸੀਕ
ਰੇ ਚਲਾਇਆ ਤਾ ਹੋਆ ਫੁਰਣੇ ਸੋ ਹੁਕਮਿ ਸਿਰਣਹਾਰਿ ।
ਸਾਇਰ ਹੋਆ ਇਕੰਕਾਰੀਆ ਕੀਹਿ ਆਖੀਤ ਸੌਆ
ਖਿਆਤੀ ਗੁਰੂ ਤਪਿਆ ਹੋਆ ਤਰਿ ਸੋ ਗੜਿ ਹੋਰ
ਨੇ ਹੋਇਆ ਜੀ ਸਹਿ ਕੌਤ ਘਬਾਖੋ ਰਦੇਖੁ
ਸੀਹੋ ਈ ਆਇ ਰੂਕਾ ਪੈਗੀ ਪਾਇ ਆਤਾਗੁਰੂ
ਘਾਘਰਿ ਤੁ ਅਹਿਆ ਇਸ ਬਹੁ ਬੇਇ ਆਸੀ
ਗਲਾ ਵਿਚਿ ਇਸ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪਖਰੀਆ ਨਤ ਕਾਪ ਹੁਣ
ਇਤ ਕਾਜ ਸਚਾ ਨਾਉ ਗੁਸਾਈ ਆਕਾਇ

ਵਿਆਪਿਆ ਨਾਥੁ ਦੈਆਲੁ ਗਰ ਵਾਉਚਿਤ ਰਵਿਆਪ
ਭ੍ਰਤਾਵਿਆ ਸਾਦਸਿ ਪਹਿਆ ਸਮਸਤੰ ਦਾਗ॥੪॥
ਮੇਪੇ ਮਾਨੁ ਥੋ ਸਾਰੰਛੋਮਾ ਪਉਗਸੋਹੈ ਦ੍ਰਿਪੁ
ਰਖਿਓਸਿਆ ਤਾਸਤਗੁਰ ਗਾਬਚਨੁਕ ਸ
ਸ਼ਿਆਨੁਓ ਕਿਆਨਗੀ ਕਿਆਰਨੁ ਗੰਪਰੀ
ਦਰ ਨ ਨਗਾਏ ਕਰਿ ਦਾਤੀ ਆਇਪਰ
ਤਿਆਕਰਿ ਏਦੇਤਜੀਆ ਭਾਨੁਕ ਮੁਹੈ
ਕਿਸਾਣਾ ਦਇਕੀਤਾ ਖੇਤੁਤ ਏਆਭਾਮ
ਪਰਿਆ ਪਨੁ ਪੈਯੈ ਗਇਆਤੁ ਸੈਭਰਿ
ਸੋਇਆਤੀ ਸੈਸੀ ਪਸ ਯਾਛਿਆ ਯ

ਉਸੈ ਉਹੁ ਰਭਾਇਆ ਨਾਵਿਤਿ ਨਾਇਉ ਉਸੁ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਿਨਿ ਤੀਉਖ ਭੁਚੀਆਾਏ

ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਉਤਿਅਨੁਵਾਰਿਆ ਸੋਗਤੀ

ਉ ਕੀਤਾ ਦੁਰਗ ਬਣਾਇਲਿਨਿ ਸੋਇ

ਸੰਈਪ ਈਪਾਇਆ ਨਚੁਦੀ ਖੜਾ ਨਾ

ਤੁਨਰਿ ਕਾਦਾਸੁ ਹੋਤ ਉਅੰਤਰਿ ਜਾਪੀ

ਜਾਣਾ ॥ ਤਦਪੁ ਬਾਬਾ ਗਦਦਾ ਗਹਿਆ ॥

ਪਉੜੀ ॥੧੪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੁਤੀਆ

ਉੜਦ ਸੀ ਕੀਤੀ ਦਾ ਖੜਾ ਜੀ ॥ ਅਤਉ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਧੀਆਤੈਮਾਨਵਿਚਿਪਗੀਲੈਗੁਰੂਖੇਆਸੋਤੇ
ਪਾਈਓਨੁਤਉਗੁਰੂਉਤੈਬਾਹਿਪਾਈਓਨੁਇਕਸ
ਖੇਉਨਾਅਖਿਆਹੈਆਸੀਭੀਸੇਵਕਜਿਤਿਰਾਊ
ਏਕਦਿਨਾਇਕਿਰਾਤਿ×
ਕਹੁਦੇਖਾਲਿਤਾਇਕਿਮਰਦਾਰਣਿਆਆਦ੍ਹ
ਦਾਹੋਨਾਹਸਿਮਫੇਨੇਸਾਤਾਂਓਸਮਰਦਪੁਛਿ
ਆਤੁਸੀਕਉਣਹੁਨੁਓਤਾਦਰਹਸੋਦੈਆਤੇਸੰਨੇ
ਬੋਲਿਆਜਿਆਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕੁਸਿਖਹਾਂਤਾ
ਬਗਤਿਕੈਸਸੋਖੁਸਮਰਦਪੁਛਿਆਤੁਸੀਕਹਾਂਚ
ਲਹਓਤਾਬਸੋਦੇਬੋਲਿਆਜਿਜੀਆਸੀਨਿਤਾਪ੍ਰ
ਨੂਹਨੂਗਇਆਹਾਂਹੀਨਾਖੇਆਸੇਦੀਸੇਵਕਾਂਦੇ
ਨਾਦੇਹਣਾਜੇਆਸਾਂਨੂੰਗੁਰੂਸੋਤੇਹੀਪਾਇਆਹੈ

ਤਬ ਮੈਨੋ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਉਣੁ ਹਉ ਤਿ ਮੈ ਜਾ
ਵਾਹੁ ਗੋ। ਤਬ ਉਨਿ ਮਰਦੁ ਕੀਤਿਆ ਆਖੋ ਜੋ ਮੈ ਖੋਜਾ
ਜਾਂ ਹੈਂ ਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਤ ਪੂਤਾ ਇਤੁ ਸਮੈ
ਜਾਦਾ ਹਾਂ ਸੋ ਵਡੂ ਗਲ ਹੋਆ ਜਮ ਦੁਆਰੀ ਭੇਟਿ ਨੇਚ
ਲਿਆ ਹਾ। ਤਬ ਮੈਨੇ ਸੋਹਿਆ ਇਹੁ ਪੈਗੰਪਰ ਹੋਆ ਅਖਿ
ਓਨੇ ਜੀਅ ਸੀਆ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਗੁਰੂ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਪਾ
ਇਆ ਹੋਆ ਅਤੈ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹਉ ਜੋ ਅਸੀ ਜੀ
ਤ ਪੂਤ ਸੋ ਵਡ ਗਲਿ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਆ ਜਗ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜ
ਭੇਟਿ ਸ ਦੁਆਣੀ ਨੇਚ ਨੇ ਹਾ। ਤਦ ਹੁ ਖਆ ਜੋਖ
ਦ ਓਆ ਖਿਆ ਆ ਇਹਿ ਸਾਂ ਹ ਬਰਾਣੇ ਗੁਸੈ ਪਾਣੀ ਜਾਂ
ਆ ਤੈ ਉਤੁ ਪਉਣੁ ਗਗੁ ਜੋ ਮੈ ਕਹੀ ਵਾਗ ਉਸ

ਤੇਓਪਰਿਆਹਾ॥ਗੁਰਦੀਵਾਗਠੁਸਮਹਿਸਮਾ
ਇਗਇਆਹਾ॥ਤਬਸੈਦੋਆਤੇਸੀਂਹਜਾਤਿਪੈਰੋ
ਦੋਵੈਸਿਖਾਇਗੁਰੂਪੈਰੀਪਏ॥ਤਦਾਂਗੁਰੂ ਪਸੇ
ਪੁਛਿਆ॥ਜਨੁਸੀਇਸਵਅਤੇਹਿਓਆਂਹੀ॥ਆ
ਗੇਵਿਨਿਚੜੇਆਵਤੇ॥ਤਬਸੈਦਿਪੈਰਨਿਵਾਹੀ
ਬੇਨਤੀਕਰਿਮਨਾਇਆਏਸਮਿਲਣੇਕੀ॥ਤਬ
ਬਾਬੇਬੋਲਿਆ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਠੀਪਹਰੀਅਠ
ਖੰਡੁਨਾਵਾਖੰਡੁਸਰੀਰੁ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਉਨਿਧਿ
ਨਾਮੁਏਕੁਭਾਲਹਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥ਕਰਮਵੰਤੀ
ਸਾਲਾਹਿਆਨਾਨਕਕਰਿਗੁਰੁਪੀਰੁ॥੧॥ਚਉ
ਥੈਪਹਰਿਸਬਾਹਕੈਸੁਰਤਿਆਉਪਜੈਚਾਉ॥

ਤਿਸਜਗੀਆਵਾਸਿਉਦੈਸਤੀਮਹਿਸੁਖਿਸਚਾਨ
ਜੀਓਬੈਅਸਿਤੁਵੇਰੀਐਕਰਮੀਹੋਇਪਾਤੁ।
ਕੇਚਨੁਕਇਆਕਸੀਐਵੇਨੀਚਤ੍ਰੈਚਤ੍ਰਾਉ।
ਜੋਹੈਵੇਨਦਤਿਸਰਾਂਫਕੀਬਭਇਨਪਾਈ
ਤਾਂਉਸਤੀਪੁਰੀਸਤੁਭਣਾਥਹੀਐਪਤਿਆ
ਪਸਿਤਾਉਪੈਆਪੁਪੰਨੁਥੰਚਾਗੀਐਭ੍ਰੈਪਾਟੈ
ਗਸਿਾਓਬੈਬੇਟਮੁਦੇਆਹਿਖੇਰਕੀਇਸੁਆ ਥ
ਸੋਂਵਿਲਭੁਫਦਭਨਨਕਾਦੁਪ੍ਰਸੁਪ੍ਰਥ
ਜਸੈਆਸਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਆਪਉਤੁਗੁਰਭੁਪਾਟੈ
ਪਤਾਮਾਤਾਪਰਗਤਿਮਹਤੁਆਦਿਵਸੁਰੈਹਿਦੀ
ਦਾਈਦਹਿਆਖੈਤੈਸਗਲਦੁਗਤਾਲੈਹੀ

ਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂਰਿ

ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿਜਿਨੀ

ਨਾਮੁਧਿਆਇਆ ਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ

ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀ ਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੧॥

ਤਖਤੁਬਾਬਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀਦੇਸਿਰੋਕੇ ਚਲਿਉ

ਗਇਆ ਆਉਬੈਠਣੁਤਉਰਨਾਉਪਗੋਰਿ

ਏਸਾਹੁਗੁਰੂਜੋਗੇਜਪਹਿਗਤਬਾਹਰਿਮਸੇਗ

ਤੇਕਾਅੰਤੁਪਾਇਆਸਕੀਤੇਬਚਨੁਪੂਜਾ

ਕੈਗੋਤਬਚਨੁਸੁਣਿਆਤੇਗੁਰੂਆਇਆ

ਹੋਤਉਪਰੁਆਪਸਿਖਮੇਲਿਕਰਿਲਿਆ

ਇਆਆਇਗਏਬਾਹਰਿਦੂਰਿਦਿਹੁ

ਇਕੀਤਬਾਰ ਰਬੈਨਾਲਿ ਭਗਤੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਆਸਿਭੋ ਦਿਉ
ਤ੍ਰੋਰੀਬਾਹਰਿਆਓ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਬਾਹਰਿ
ਉਆਇਆ ਤਦ ਹੁਆਨਤੀ ਮੈ ਰਵਿਸੈ ਪੁਛਿਆ।
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਗਾਰੀਭੁ ਆਂ ਨਾਨਾ ਦਾਮੁਰਦਾਖ
ਵਤਾਹੈ ਅਤੇ ਚੰਦ੍ਰਿਭਾਨੇ ਖਾਵਤਾਹੈ ਅਤੇ
ਪਾਣੀ ਚਦ੍ਹਾ ਪੀਵਤਾਹੈ ਧਿਨ ਦਾ ਉਹਿਆ।
ਘਾਸ਼ੁ ਰਿਸ਼ੁ ਉਖਾਦਾਹੈ ਆਤੇ ਗੁਰੂ ਕਰ
ਦੁਦਾਹੈ ਸੈਤੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਪਾਇਆ ਹੈ।
ਤੀ ਜਿਤਾ ਪੂਰਤੀਆ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਤਬ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਕੀ ਵਾਰ ਪਉੜੀ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਏ ਦਇਆਣ ਤਾ ਸਾਰਪ

ਪੁਰੀਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨ ਕਬ
ਹੂ ਝੂਰੀਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ
ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਣੀਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੋਇ ਦਇ
ਆਲੁ ਤ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੋਇ
ਦਇਆਲੁ ਤ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ਸਤਿਗ
ਰੂ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਨਵ ਨਿਧਿ
ਪਾਈਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ
ਸਚਿ ਸਮਾਈਆ ॥੧॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਕ੍ਰਾਮਿਰੁ
ਖਤਾਇ ਪੀਵਹਿ ਅਜਾਣ ਫਟਾਰੀਤੁ ਸਮੁ

ਗਿਆਨਿ ਪੜੀਓ ਖੋਜਿ ਖੋਜੀਨਉ ਸ ਮਨਿ ਹੋਵੈ ਨਿਬੜੁ
ਸਾਧਾ ਸੰਤੋਖ ਸੰਗ ਨਾਹੀ ਕੋ ਤਾ ਵੰਞੁ ਸਿਖ
ਹਉ ਨਿਤ ਸੀਅ ਨਿਹਖਸੁ ਅਨੀ ਆਖਿਆ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ਤਿਸ ਮਸੀਤਿ ਵੇਖਿਓਨੁ ਕਿਸੁ ਮਾਦਰ ਪਾਣਾ ਸਭ
ਸੈ ਪੜਦੇ ਹੈ ਵੇਖਿਓਨੁ ਧਿਆਨੁ ਚ ਗਉਲਿ ਤ ਮੁ
ਹਨੀ ਸਾਧ ਨਦੀ ਹੋਜੀ ਖਿਲੋ ਹੈ ਦੇਖਿ ਤੁਧਿਆ ਅਤੇ
ਅਸਗ ਮਸਦ ਪੁਰਾ ਪਰਿ ਐ ਰਗਤ ਸੋ ਹੋ ਗੁਰੁ ਭੁ
ਸੁ ਦਾਨਦੀਆ ਸਭ ਸਿਖੀ ਨ ਤੇ ਰਿਤੁ ਖੜਿਆ
ਧੀਆ ਨਾਨਕ ਸਮਿਉ ਖਬੇ ਨਾ ਵਹਿ ਨਾ ਹੀਤਾ
ਮਤ ਚਾਟੇ ਸਿਖਿ ਵਡਾ ਹੋਆ॥ ਅਗੇ ਪਾਣਾ ਕਿ
ਰੋਗ ਮਨੁ ਸਦੇ ਹੀ ਗਾਤੀ ਧੈਰਦ ਆ ਪੇ ਮੇਕਰੇ
ਪਉ ਤੁ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਤਾ ਬਿ ਪਾਸ ਕਤੀ ਆ ਤੀ ਕਿ ਕ
ਗੇ ਕਿ ਸਾਧੁ ਵਿਸ ਭਰਿ ਕੇ ਢੇਰੀ ਨਾਨਕ

ਤਾਂਪਤਿਜਾਣੀਐਜਾਪਤਿਸਚੈਮੈਹਿ॥੨॥ਤਬ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਏਹੁਸਲੋਕੁਆਖਿਆਤਾਆਨਤੀਸ
ਰੇਵਤੜਾਆਇਪੈਰੀਪਇਆਨਾਉਪਰਮੇਸੁ
ਰੈਆਨਾਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਣਗਾਵਣਲਗਿਆਤਿਤੁਸਮਉ
ਇਕਿਸਮਾਇਵਿਚਿਪਨਾਸਗਰੇਸਏਹ
ਵਗਤੇਈਸਾਧੂਗਨਾਸਾਧਕੀਤਦਹੁਸੈਰ
ਪੇਤੇਇਧੀਸੰਧੂਗਨਾਪੜਸੀਤਬਪਨ
ਸਗੀਦੇਸਿਬਹੁਤੁਨਾਉਪਰਮੇਸਰਤੇਇਹਿ
ਕਸੰਜੀਉਨਕੀਹੋਵਿਣਤਹਵਣਗੁਰੂਤਦ
ਹੁਬਾਬਾਜੀਉਥਹੁਰਵਦੇਰਹੋਤਦਹੁਮੈ
ਸੁੰਦੂਕੀਬਰਤੇਤੀਦੇਆਪਹਿਰਿਭਖਿਆ

ਇਤਿ ਨਿ ਹੋਲਾ ਉਹਾ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਆਦ ਸੀਭ ਧਰਾ ਸੈ॥
ਪਨਾ ਮਗੀ ਦੇ ਸਕਾ ਤ ਹਾ ਬਬਕਾ ਤਾ ਉਪੂਗ
ਦਿਆ ਨਿਗਿ ਸੈਦੇ ਸੀਂ ਹੋਜ ਤਉ ਯਪਿ ਜੋ॥
ਤਬ ਗ ਕਸੁ ਆ ਇਆ ਦੇ ਸਕ ਰਿਕ ਦ ਸਾਂ ਹਤ
ਪਾਇਆ ਤ ਬ ਬਾ ਥੈ ਜੋਗੁ ਪਕ ਹਿ ਲੋਗਾ ਹਿ
ਆਦੇ ਖਿਕ ਰਿ ਨਿਆ ਤ ਬ ਸੈਦੇ ਅਤੇ ਸੀ
ਹੋਗੋ ਥੋ ਗੁਕ ਗਹਿਆ ਖਿ ਨਿ ਹੋਆ
ਸਾਂਡੇ ਦੀਅ ਡੇ ਜੀ ਕਦਾਂ ਹੋਦਿ ਦਿਤ ਗੀਆ
ਨਿ ਗੋਤ ਬਬਾ ਬਾਤ ਪਤ ਕਦਾਂ ਹੋਦਿ ਦਿ ਤਾਪਿ
ਥੈ ਣਾਤ ਦਰ ਖਿ ਸਮਦ ਕੈਪ ਪਿਆਇਆ॥
ਮਿਤੁ ਮਹਿ ਨਿਸਬਦ ਹੋ ਆਗਾ ਗੁਸੁ ਦਿਦਿ

ਮਃ ੧ ॥ ਝੂਠਿਆਂ ਤੁਭਾਗ ਮਕਾੜਿ ਸਦੈ ਭਇਆ
ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਕਾਟੀ ਬੇੜੀ ਪਗ ਕੀ ਗੁਰ ਕੀਨੀ ਬੰ
ਦ ਖਲਾਸੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਗਿਆਨੁ ਦਰਸਾਸੁ
ਗਹਿਆ ॥ ਤਪਤਿ ਕਲੂਖ ਬੁਝਿ ਗਇਆ ਗੁਰੂ
ਸੀਤਲੁ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੁਕ ਭਾਗ ਕਾ
ਸਕੋ ਹੋਇ ਨਿਰਕਰਮਾ ॥ ਸਗਰ ਤੇ ਕੰਚਚ
ਦੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਪਰਮਾਣਾ ॥੨॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਆਪ ਮੰਗੁ
ਭਇਆ ਢੂੰਢਿ ਗਏ ਨਿਗਰਦ ਨਾ ॥ ਸਿਮਰੀ
ਆਣ ਰਿਤਿ ਸੇ ਤੇ ਝੂਠੇ ਅਬ ਕਰਣ ਕਰੈ ਨੂ ਣ
ਦਾਣੁ ॥੩॥ ਸਮ ਚੁਪਾ ॥ ਸਤੁ ਬੇਮਕ

ਸਤੁਸਤੁਆਤੁਬਖਸਾਇਆ॥ ਸਿਭਪੂਰੀਸਭ
ਵਖੋਰੈਨਾਨਕਪਰਿਪਾਇਆ॥ਤਾਤਚਰ
ਤੁਖੇਵਣਗਾਣੀ॥ਗਕਸੁਕੜਤਪਤਿਗਇਆ॥
ਕੜਾਹਾਤਪੈਨਾਹੀ॥ਸੀਤਲੁਹੋਇਗਇਆ॥
ਤਬਆਇਪੈਰੀਪਇਆ॥ਤਾਆਖਿਓਸੁਨੀ
ਮੇਰੀਮੁਕਤਿਕਰੁ॥ਤਬਸੀਹੋਪਹਰਿਦਿਤਾ॥
ਨਾਉਪਗਰਹੋਆ॥ਮੁਕਤਿਕਉਚਲਿਆ॥
ਮੁਕਤਿਭਇਆ॥ਬੈਲਹੁਵਜਗੁਬਾਤੁਵਰੁ
ਚਾਬਾਗਵਦਾਰਹਿਆ॥ਸਮੁੰਦ੍ਰਕੀਬਰੇਤੀ
ਵਿਚਿਸਮੁੰਦ੍ਰਸਾਰੇਉਪਰਿਪਾਇਆ॥ ਮਨੁਵਰਵਿਚਿ ਖਾਤਰਸਾ॥
ਤਬਗੁਰੂਜੀਜਾਇਪੂਗਏ॥ਆਤਬਸਮਪੁਰ

ਸਬਹਉਦੁਦੀਦੇਖਿਕਰਿਸਲਾਮੁਪਾਇਆਆਖਿ
ਓਸੁਸਲਾਮੁਆਲੇਕਰਾਂਦੇਸੁ॥ਤਬਬਾਬੈਜਬ
ਸੁਣਿਆਆਖਿਓਸੁਅਲੇਕਅਸਲਾਮਆਸਖ
ਤੂਸਬਹਾਉਦੀਕੋਗਸੀ॥ਤਬਕਰਸਤਪੈਸੀਤੇ
ਰਹਿਬੈਠਿਗਇਆ॥ਤਬਾਸਖੁਸਬਹਉਦੁਦੀ
ਆਖਿਆ॥ਨਕਰਾਂਦੇਸਾ॥ਰਹਣੁਸਮੁੰਦੁਰ
ਸੈਣੁਕਰਿਆਦੁਹਾ॥ਤਬਬਾਬੈਆਖਿਆਸਖੁ
ਸਬਹਾਦੁਦੀ॥ਕਰੈਸੈਣੁਕਰਾਂਦੇ॥ਤੁਕਹਾ॥ਨ
ਗਿਭੀਆਇਓ॥ਤਬਸਖੁਸਬਹਾਦੁਦੀਆਖਿਆ॥
ਜਾਨਕਹਿਕਰਿ॥ਇਕਸੁਨਾਗਾਨਰਗਿਆਇਆ॥
ਤਬਬਾਬੈਆਖਿਆਜਾਨਿਓਸੁਕੀਚਬਹਿਲੇ

ਸਾਉਂ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਬੇ ਦੇ ਓਥਿਆ ਕਰਨ ਹੋਏ ਹੋਰੀਂ
ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਬੇ ਦੀ ਪ੍ਰਦਖਣਾ ਕੀਤੀ ਪੈਰੀ ਪ
ਇਆ ਖੇਡਣ ਦਾ ਖੇਡਣ ਦਾ ਆਖਿ ਨਿ ਕਹਿਆ ਦਾਦ
ਖੇਤਾਂ ਇਕ ਸੁਣ ਗੈਆ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਬੇ ਦੀ
ਉਥੈ ਗਇਆ ਆਗੇ ਜਾਂ ਦੇਖਾ ਕੀ ਸਮਗਰ ਕੈ ਹੈ
ਠੀਆ ਉਥੈ ਜਾਇ ਸਣਿਆ ਪਾਇ ਓਸ੍ਰਾ ਦਸਤ
ਪੰਜਾ ਹੈ ਕਰਿ ਖੈਚਿ ਗਇਆ ਜਾ ਬਗਤ ਪ ਟੀਤ
ਬਹਿਰੀ ਸਭੜੈ ਖਾ ਇਕੈ ਆਸਤੇ ਉਤ ਗਤ
ਦੁ ਖਾਣਾ ਫਕੀਰ ਗਿਆ ਪਾਣਾ ਚਾਗ ਖਣ ਗ
ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਖੈਰ ਗੀਰਗੈ ਗ ਹੋਰ ਕਹਿ
ਨ ਕਹਿਆ ਤਬ ਉਤ ਬੀਸ ਮਗਰ ਨਾਲੇ

ਮ:॥ਤਬਸਬਦੁਸਬਰਥਵਾਦੀਓਹੁਰਿ॥ਤਕੀ
ਉਸੈਹੀਰਹਿਆਸਬਘਟਮਹਿ॥ਚਲਿਆ
ਤਬਫਿਰਬੋਲਿਆਆਇਆਕਹਿਆ॥ਏ
ਰਿਓਹੁਰਾਗਾਤੂਬਖਸਿ॥ਤਬਸਬਦੁਸਬਦ
ਵਾਦੀਪੁਰਾਇਆਗੋਹਪਪੋਦਕੀਤਾਦਿ
ਇਹੁਬੋਲਿਬਾਪੈਪਹਿਆਨਾਰੂਬੋ॥ਤਬਬੋ
ਲਿਆਤੂਬਖਸੇਤੇਰਹਿਰਹਿਆਸਬਰਾਓ
ਪਈਤਬਉਨਿਮਾਰਫਿਰਿਆਏਆ
ਇਰਾਤਿਇਕੋਠੋਰਹੇ॥ਤਬਆਗਾਸੇਤਪ
ਜਾਉਤਰੇਨਾਹੀ॥ਤਬਰਾਤਿਭੀਪਕੀ

ਧਾਣਾ ਆਗਸਤੇ ਉਤੈਗੈ ਨਾਹੀ ॥ ਤਦਹੁ ਉਨਾ ਜਾਗ
ਆਖਿਆ ਸੇਸਿਸਿ ਬਦਬਧਤ ਪੁਦਾ ਇਕੋ ਕੀਤਉ
ਲੈਓਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਆਪੇ ਉਚੀ ਟੇਗ ਦੁ
ਰਾਤੁਕ ਗੜਿ ਪੁਛਿਆ ॥ ਤਬ ਮਪਰੁ ਮਬਤਵ
ਦੀ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮੈ ਬੈਠਿ ਖਾਆ ਤੈ ਮੁ ਨਾਗਰ
ਖਿਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਉਨਾ ਮਗਦਾ ਪੁਛਿਆ ਇਦ
ਰੇਵਿ ਸਤੇ ਗਨਾ ਉਹਿ ਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਮਪਤੁਮ
ਬਤਾਵਦੀ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮੇਗ ਨਾਉ ਮਪਤੁ ਮ
ਭਤਾਵਦੀ ਪੀਭੁ ਹੈ ॥ ਤਬ ਉਨਾ ਮਗਦਾ ਆ
ਖਿਆ ਇਦ ਰੋਵਿਸ ਟੇ ਬੈਪੀ ਗਪਾ ਤਿ ਸਾਤੁ
ਕੀਨ ਉਹਿ ਨਾ ॥ ਪੀਗਪਾਤਿ ਸਾਤਦੁਹੀ

ਆਵਿਚਿਸੈਤਰਦੇਹੋਇਆਅਤੈਪ੍ਰਦਾਇਕੋਨਾਨਕ
ਦੁਤਲੀਵੰਹੋਆਅਤੈਪੀਰਪਾਤਸਾਹਕਾਸਿਰੁ
ਉਨਾਹੋਤਖਸਪਤ੍ਰਸਖਹਵਦੀਸਣ
ਮਾਆਲਾਕਕਰਿਕੈਮੁਸਲਮਾਨਾਂਚਲਣਾਇਦ
ਗਹਿਆਆਆਇਸਿਮੁਸਲਮਾਨਾਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਚਿਪ
ਇਉਸੁਆਮੁਸਲਮਾਨਉਪਰਿਚੜਿਬੇੜਾਪੁ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਚਲਣੇਨਾਹੀਆਂਚਰਿਪੜਗਇਨਾ
ਗੀਆਉਵਿਚਿਬੇੜਾਗਹਿਆਆਦਾਇਨਾਲ
ਗਾਲਤਲਿਆਤਾਉਤਮਾਗਰਭੀਆਏਹੋਤ
ਕਰਣੀਤਾਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਚਿਬੇੜਾਹੋਤਬ

ਓਨਾ ਅਸਾ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਏਹੁ ਦੇਸੁ ਸਤ੍ਰੂ ਕਿਥੈ
ਕੈਸਾ ਹੈ ਤਬ ਅਸ ਪਤ੍ਰ ਸਖ ਹਾਵਦੀਆ ਆਖਿ
ਆ ਕਿ ਏਸ ਕਾ ਮੁਸ ਣਾ ਹੀ ਖਣਦਾ ਤਬ
ਓਨਾ ਲਿਖਿਆ ਆਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਨਾਉ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਤੇਰਾ ਮੁਸ ਣਾ ਚਾਹੀਏ
ਤਬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਤਬ ਅ
ਪਤ੍ਰ ਸਖ ਹਾਵਦੀ ਕਾ ਮੁਸਣਾ ਚੋਰੀਆ ॥
ਤਬ ਬਾਬੇ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਸਣਾ ਮੁਕਰੀ
ਕੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿਆ
ਓਨਾ ਅਸ ਪਤ੍ਰ ਸਖ ਹਾਵ ਦੀਆ ਤਬ ਅਸ

ਤੁਸਬਠਾਦੁਵਣੀ॥ਮੁਖਿਆਸੀਤੁਸਭਕੁਝਸਾਧ
ਦਹੋ॥ਤੇਹਿਆਦਾਸਾਦਾਸਦਦਾਤੁਉਤਾਈ
ਆਇਪਤੁਹਿਆਨਾ॥ਤਬਬਾਬੇਕੋਪਹਿਆਆ
ਸਾਇਕੁ॥ਆਖੁਉਤਣਤਮੋਰਿਦਸੋਕੇਣਤੀ
ਆਣਾਹਿਸਾਹਿੰਸਾ॥ਜਿਣਉਸਾਣਾਤੁ
ਢਿਹਿਕਰਗੀਤਾਗਾਰਿਤ੍ਰਾ॥੧॥ਤਬਬਾਬੇ
ਕਿਆ॥ਆਖਿਉਤ੍ਰਾਸਪਤੁਸਬਠਾਦੁਵਣੀ
ਕਾਸਕਹਿਗੁਹੋ॥ਓਖੇਹਿਸਾਦਸਾਨਾਹੀ
ਹੋਇਤੁਖੇਬਲੀ॥ਤਦਤੁਸਪਤੁਸਭ
ਠੰਢਣੀਆਇਪੋਹਿਤੁਸੋਤਤੁਸਨਲੇ

ਜਬਦੁ ਤੋ ਹੈ ਆ॥ ਰਾਗੁ ਸੀਰਾਗੁ ਵਿਚਿ ਆ॥ ਮ: ੧॥ ਅਕਥ ਅਕਹਿ
ਪਰਿ ਥੈ ਮਨਸਾ ਨਿਤ ਚਲਣਾ ਹੈ ਰੀ ਪਿਆਰਾ॥ ਮੂਰਖ ਤੂ
ਤਾ ਪਕੜਤਾ ਸੀ ਐਤਾ ਰਹੈ ਨਿਤ ਚਲਣੁ ਲੈਕਾ॥੧॥
ਤੁ ਨੀਆ ਕੈ ਸੈ ਮੁਕਾ ਮੋ॥ ਕਰਿ ਮਿਟ ਕਕਰ
ਸੀ ਖਰਚੁ ਬਾਪੇਠ ਣਾ ਗਿਰਠ ਨਾ ਮੋ॥ ਰਹਉ॥
ਦੇ ਗੀਤ ਆ ਸਤੁ ਕਰਿ ਥਕੈ ਮੁਣਤਾ ਥਕੈ
ਮੁਕ ਮਾ ਪੰਡ ਤਤ ਦਥ ਸੈ ਪੈ ਬੀਆ ਨਿ ਪਥ
ਠਨਿ ਦੇਵਆ ਮਥਾ ਨ॥ ਕ॥ ਸੁ ਰਸਿ ਪਗ ਣਗੀ
ਪਥ ਪੀਜ ਨ ਸੈ ਖਾਪੀ ਰਸਣ ਗਾਦਰਿ
ਤੁਰਤੁ ਵਾਕਰਿ ਗੋ ਪਾਲ ਦੇ ਗਾ ਭਿ ਚਾਣ ਦੇ
ਠਗਾ॥੩॥ ਸਤੁਣੇ ਤਾ ਨ ਖਾ ਨ ਸਣੁ ਕਉ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ਹੈ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਬੁਗੋਇ ॥੮॥
ਤਬ ਮਖਦੂਮ ਬਹਾਉਦੀਨ ਕੁਰੇਸ ਨਾਲਿ ਬਚਨੁ
ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ ਤਦਹੁ ਮਖਦੂਮ ਬਹਾਉਦੀ
ਨੁ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਜੋ ਜਾਹਿ ਤੂੰ ਪੀਰੁ ਕਰਹਿ ॥
ਤਬ ਮਖਦੂਮ ਬਹਾਉਦੀਨਿ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮੈ
ਕਿਸ ਨੋ ਪੀਰੁ ਜਾਤ ਬਾਬੇ ਬਾਝਹੁ ਕੀਤਾ ॥
ਤਿਸ ਨੋ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੀਤਾ ॥ ਤਬ ਮਖ
ਦੂਮ ਬਹਾਉਦੀਨ ਸਲਾਮੁ ਕੀਤਾ ॥ ਦਸਤ
ਪੰਜਾ ਲੀਆ ਬਾਬੇ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ॥ ਖਿਲਤ
ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਭੀ ਓਥਹੁ ਵਿਦਾ ਹੋਇਆ ॥

ਪਉਂਦੂਕੇਆਪਹਿਰਿਗਇਆ।ਆਗੈਮਛਿੰਦ੍ਰ

ਅਤੈਗੋਰਖੁਨਾਥਬੈਠੇਥੇ।ਤਬਮਛਿੰਦ੍ਰਪੁਛਿ

ਅਏਸਿਖਕਰਿਆਧਿਉਸੁ।ਗੋਰਖਨਾਥਉਹੁ

ਕਉਤੂਆਂਦਾਹੈਦਿਗੀਉਹਿਰਿਆ।ਤਬਗੋਰ

ਖਨਾਥਆਖਿਆਜੀਏਹੁਨਾਨਕੁਹੈ।ਤਬ

ਬਾਬਾਜਾਇਪੈਰਗਇਆ।ਆਦੇਸੁਆਦੇਸੁ

ਕਰਿਕੈਬੈਠਿਗਇਆ।ਤਬਮਛੰਦ੍ਰਪੁਛਿ

ਆ।ਅਉਧੂਤਨਾਨਕਸੈਸਾਰੁਸਾਗਰੁਕੈ

ਹਿਕਰਿਤੋਆਰਿਤਰਿਪਿਰਗੀਆ।ਉਤਰੁਦੇਉ

ਤਬਬਾਬਾਬੋਲਿਆਸਬਦੁ।ਰਾਗਰਾਮਕ

ਲੀਹਿਰਿਆਮ:੧॥ਤਿਤੁਦਰੀਵੈਸਹਿਰ

ਵਾਟ ਜੁਕਣੀਐ ਦਰਭੀਤਰਿ ਦੁਕਧਿਆਣ
ਹੈਲਿਸੁ ਦਇਕਾਂ ਰਹਿ ਨਿਰਿ ਨਿਰਿਦਾਸੋ ਸੇ
ਦੁਕੇ ਈਆਇਕ ਹੈ ਨਾ॥੧॥ਕਿ ਨਿਵਿਧਿ ਸਾਰਕੁਤ
ਗੀਐ॥ਜੀਵਹਿਆਂ ਨੀਮਗੀਐ॥ਰਹਾਉ॥ ਤੂ
ਸੁਦਰਵਾਜੋਰਿ ਪੁਰਖਵਾਣ ਆਸ ਅੰਦੇਸ ਸਤੁ
ਇਪਟ ਜਣੈ॥ਸਾਈਆ ਜਣਪਾਈ ਪਾਣੀਖ
ਰੁਥੀਪਿ ਆਸ ਤਕੈ ਆਸਰਿ ਪੁਰਖੁ ਰੈਨਾ॥੨॥ਕੇ
ਤੇਨਾ ਸਤੇਰਾਂ ਤੁਨ ਜਾਣਿਆ ਤੂ ਸਰਿਨ
ਗੀਆ ਵਭਣੋ ਗਾਉਚਾ ਨਰੀਕਣਣਾਸ ਨਸਹਿ
ਮਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਧਿਕ ਗਾ॥੩॥ ਜਥ
ਲਗ ਆਸ ਅੰਦੇਸ ਸਾਤ ਬਣੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਇਕੇ

ਇਕੁ ਕੈਹੋਆ ਆਸਾ ਭੀਤਰਿ ਰੈਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ਤਉ ਨਾਨ

ਕ ਏਕੋ ਏਕੁ ਮਿਲੈਹੋਆ ॥ ਇਤੁ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥

ਜੀਵਦਿਆ ਇਵ ਮਰੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਤਿ

ਤੁ ਮਹਿ ਨਿਸਬਦੁ ਹੋਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਈ ਵਿਰਲਿਆਂ ॥੧॥

ਗੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਸਾਖੀ ਮੈ ਰੀਸਿ ਜੀਵਣੇ

ਲੋਭੁ ਮਰਣੇ ਦੀ ॥ ਪਤਿ ਭੈਣੀ ਮੰਗਣੁ ਕੈ ਤਾਈ ਹਿ

ਖਿਆ ਨਾਮੁ ਪਇਆ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਰੈ ਰਖੁ ਜਾਗੋਰਿ

ਰਖੁ ਮੈ ਨਿਨਿ ਗੋ ਇਉ ਹਣੇ ਏਕ ਰਤੇ ਬਾਰਨਾਏ

ਗੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਣੀ ਪਉਣੁ ਧਿਆਨ ਬੈਧਿ ਰਖੈ ਚੈ

ਤ ਸੁਜਾਣੁ ਸੁਖ ਦੀਵਾ ॥ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਕਉ

ਧਰਤੀ ਦੀਨੀ ਏਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਸਰੇਗਾ ॥੫॥

ਜਿਪਸਾਧਕਆਨੁਤੇਸੋਗੀਤੇਗਮਪੀਰ ਪ੍ਰਗਸਬਹੁਤੇਰੇ
ਤੇਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਕੀਗਤਿਆਪਤਾਮਨੁਸੇਵਕਰੇ॥੩॥
ਕਾਗਦੁਲੂਣੁਰਹੈਘ੍ਰਿਤਸੰਗੇਸੋਸੇਪਾਣੀਕ
ਵਾਣੁਰਹੋਆਐਸੇਭਗਤਮਿਲਹਿਜਨਨਾਨਕ
ਤਿਨਿਜਮੁਕਿਆਕਰੇ॥੪॥੪॥ਤਬਕੇਮਤਿਅਹਿੰਦੂ
ਬਧਣਾ
ਬੀਤਿਆਆਅਉਧਸੁਨਾਨਕਤੋਗੁਲੈਜੋਤੋਲਣਹੈ
ਤੇਰੈਹੋਤਵਜਾਣੁਸੁਆਣਾਤਗਹਿਤਕਹ
ਗੁਰੁਬੀਤਿਆਆਸਬਦੁਗਾਗੁਰਮਕਹੀਹਿਰਿਆ॥੧॥
ਸੁਣਿਅਹਿੰਦੂਨਾਨਕੁਬੀਤੋਆਵਸਿਗਤਿਪਹਿ
ਕਰੇਨਹੀਤੇਲੈਆਏਸੀਜੁਗਤਿਸੋਗਰਕਉਪਾਏ॥
ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੈਕੁਲਤਾਰੈਗਾਥਾਸੇਅਉ

ਪੂਤ੍ਰ ਐਸੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਧਿ
ਸਮਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਿਖਿਆ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭੈ ਚਲੈ ॥ ਹੋਵੈ
ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਅਮੋਲੈ ॥ ਧਿਆਨ ਰੂਪਿ ਹੋ
ਇ ਆਸਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥
ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਅਉਧੂ
ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ ॥ ਨਿਹ
ਚਉ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਪਾਏ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ
ਨਾਨਕੁ ਅਗਮੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਕੀ ਸੰਧਿ ਮਿ
ਲਾਏ ॥ ਦੀਖਿਆ ਦਾਰੂ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥ ਛਿਅ ਦਰ
ਸਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੪॥੩॥ ਤਬ ਗੋਰਖ ਨ
ਖਬੋ ਨਤੀ ਕੀਤੀ ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਸਾਬਾਸੁ ਗੁਰੂ ਪੀਰ

ਤੁਸਾ ਫੀਰ ਪੁਰਸਿ ਹੈ ਨਾ ਆਇ ਜੁਗਾਇ ਦੇਖਣੀਆ ਈ ਹੋ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਕਵਣੁ ਨਗੁਰੁ ਕਰਤੇ ਗੋਰਖ ਨਾਥ
ਤਬ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਆਖਿਆ ਜੀ ਉਸ ਮਾ ਕਉਤਕੁ ਹੈ
ਜੇਤੁ ਸਾਰੇ ਸਬੇ ਹਥਿਆਰ ਖੀਆ ਪਰੁਉਣ ਹੈ ਏਤੁ ਸਾ
ਗੁਰੁ ਜੇਤੁ ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਤੇ ਪੈ ਦਾਨੇ ਹੈ ਵੈ ਤਬ ਬਾਬੇ
ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਹੋਵੈ ਤਾ ਤਦਹੁ ਬਾਬਾ ਰਵਦਾ ਗਹਿ
ਆ ਗੋਸਟ ਇਸਵੇ ਪੰਜ ਨਿਸੰਪੂਰਨ ਹੋਈ ਤਾ ਕ
ਜੀ ਸੋਰੇ ਜਦ ਜਾ ਤਪੇ ਜੋਗਿਆ ਬੇਣਤੁ ਵੇਹ
ਗੁਰੂ ਤਬ ਸਿੰਘਲਾ ਦੀਪ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਹੋਈ ਜਾ
ਇ ਸਮੁੰਦੁ ਆਸਗਾਹ ਵਿਚਿ ਪੈਡੇ ਜੋਈ ਤਬ
ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਏਹ ਆਸਗਾਹ ਸਮੁੰਦੁ ਕਿਉਕਰ

ਨਾਲਿ ਬਾਗੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਬਾਗਵਾਨੈ ਸਿਵਨਾਭਿ ਰੈ
ਸੀਆ ਭੇਜੀਆ ਪਦਮਣੀਆ ਪਦਮਣੀਆ॥
ਆਇ ਕੈ ਨਿਰਤਿ ਕਰਣਿ ਲਗੀਆ ਕਰਣੀਆ ਅਨੇਕ ਰਾਗ ਰੰਗ
ਕੀਤਾ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਓ ਨਾਹੀ॥ ਪਇਆ ਨਦਰਿ
ਹੇਠ ਕਰਿ ਰਹਿਆ॥ ਤਬ ਪਿਛਹੁ ਰਾਜਾ ਸਿਉਨਾਭੁ ਆਇ
ਆ॥ ਆਇ ਕੈ ਤੇ ਗਾ ਪੁਛਿਆ ਆਖੁ ਜੀ ਤੁਮ ਸੀ
ਕੀਤੇ ਗਾਨ ਸੁਣਿਆ ਹੋ॥ ਕਦੇ॥ ਜਾਤਿ ਹੈ ਤੁਮਾਰੀ
ਕੀ ਹਉ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਮੈ ਤਾ ਕੀਤੀ ਸਿ ਅਹਿਲੋ
ਰਾਏ ਜਾ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ॥ ਸਬਦੁ ਮਾਝ
ਮਾਝ ਵਿਚਿ ਲਿਖਿਅ: ੧॥ ਗੁਸਾਈ ਕੀਤੇ ਗਾਕਣ ਨਾ ਸੁਕੈ ਸੌ
ਜਤੀ ਚਲਣ ਹਉ ਤਾ ਕੀਤੇ ਸਿ ਮਹਲਿ ਬਾਣਾ ਰ

ਤਿਸੁ ਛਬਾਤਨਿ ਗਤੀ॥ ਗਨੁਭੀ ਦਿਸੀ ਤੁਗਤਿਆਨਿ
ਗਆ ਇਲੁਤਾਕਉਸੈ ਲੁ ਨ ਣ ਗੈਗਤੀ ਆਏ
ਤਮੁਨਾ ਮੁਸਦਾ ਸਰੁਸੰ ਗੋਦ ਨ ਮਅਗ
ਗਤਿ ਬੀਤੀ ॥੧॥ ਤਬ ਘਗਰੋ ਪੁਛਿਆ ਦੀਤੁਸ ਬ
ਤਸ ਣਨਉ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਪਉੜੀ ਦੁਜੀ ਬੈਠਿ
ਆ ਬਿਤ ਸਣੁ ਬੂਤ ਸਗਿਆ ਨਇਸਨ ਨ ਤ
ਗਿੰਗ ਣੰਪੁਰੈ ਪਤੀ ॥ ਇਕੈ ਨਾਮੁ ਇਕੈ ਨਾਗਇਤੁ
ਕਿਬ ਦਣ ਇਕ ਦੇਤੀ ॥੨॥ ਤਬ ਪਿਰਿ ਗੈ ਸੁ
ਛਿਆ ਦੀਤੁ ਸਪਚਾਰਨਉ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
ਦੀ ਪਉੜੀ ਬਿਠਿਆ ਤਿਤ ਥ ਤੈ ਗੀ ਇਤੁ ਪਏ
ਛਬਾ ਤੇ ਇਣ ਨਸਅਸਾਦੀ ॥ ਏਕੈ ਨ ਸ

ਤੁਸਭਨਾਸਿਰਿਵਰਤਾਰੇਰਬਹੁਭਤੀ॥੩॥ਨਦਰਿਕਰੇਸੁ
ਸਤਿਗੁਰੁਨਖੋਜੈਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਹਰਿਕਰਿਦ
ਰਗੁ॥ਸਬਦੁਵਸਾਇਭਰਮੁਚੁਕਾਏਸ
ਦਾਸੇਵਕੁਹਰਿਨੁਰਤੀ॥ਨਾਨਕਰਸੈਸਿਖਾ
ਤਿਪ੍ਰਭਵਿਆਪੀਤੁਸਮੇਗੋਰਖਨਾਥਨਉ॥ਤ
ਦਾਹੁਕਬੋਲਿਆਆਪਉਦਰੀ॥ਪੰਜਦਵੀ॥ਉਸ
ਰਿਗਗਨੁਗਗਨਪਰਿਗੈਰਖੁਤਾਰਾਗਸਗੁ
ਪ੍ਰਿਵਾਸੀ॥ਤੁਰਪਰਸਾਦਿਬਾਨਰਿਪਕਰਿ
ਰਤਾਨਾਨਕਭਇਆਉਦਾਸੀ॥੫॥ਦੁਖਰ
ਰੁਕੈਗੁਪਾਇਆਤਸਾਤਾਆਇਪੈਗਇਆ

ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀਆਸੁ । ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ
ਮਿਹਰ ਕਰਿ ਕੈ ਪਾਰਿ ਚਲਣੁ ਨਾ ਤਬ ਬਾਬੇ
ਆਖਿਆ ਤੈ ਸੈ ਪਿਆਦਾ ਨਾਹੀ ਚਲਣ
ਦਾ ਤਦਹੁ ਗੋਸਟਿ ਨਾਥਿ ਆਖਿਆ ।
ਜੀ ਤਿਰਾਹਿ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਤਾ ਹੁਕਮੁ
ਹੋਵੈ ਤਾ ਪੈਰੀ ਹੁਥੀ ਚੜੀਐ ਆਤ
ਜੀ ਤ ਪਤਰੇ ਵੀ ਚੜੀਐ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾ
ਬੇ ਆਖਿਆ ਤੋਂ ਹੋਗ ਦਾਸ ਸੀਸ ਨਾ ਪ
ਰੀਆ ਸਦੁ ਹਗੀ ਕਰਦੇ ਹਾ ਤਬ ਗੁਰੂ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਸਾਹਮਣੀ ਪਉੜ ਹੋਇ ।

ਚਲ੍ਹਿ ਚਲਣੀ ਐਸਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ।
ਹੋਰਸਾਂ ਉਤਮ ਨਾਮੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਹੋਰਸਾਂ ਭੀ ਦਿ
ਭਉ ਹੈ ਵੀ ਅਤੇ ਨਗਰ ਵਾਸਾ ਨਾਉ ਵਾਚਉ
ਸਵੀ ਖਿਲਉ ਉਪਰਿ ਚੜਣਾ ਤਬ ਗਏ ਆਖਿ
ਆਪਉ ਮਾਜੀਤੇ ਰਵੀਤਾ ਸਾਰਾ ਮੈਹਾਰ
ਹਿਚਲਣੀ ਐਸਾ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬਾਗਤੇ ਵੀ ਖਿਲਉ
ਪਰਿਚਲ੍ਹਿ ਆਸਾ ਤਬ ਬੋਲਣ ਵਣ ਗੈ ਆਖਿ
ਜੋਗਸਾਵ ਮਾਣੋ ਉਆ ਹੋਸਾ ਤਬ ਚਲ੍ਹਿ ਕਰਿ
ਗਇਆ ਸਾਦਿ ਬੈਠਾ ਤਬ ਰਾਸ ਚੰਦਰ
ਲਾਅ ਤੈ ਗਸਾ ਮਿਲਾ ਭੁਤਖ ਹੋਸੈ

ਇਸੁ ਤੇ ਪਾਲਗੋਬਾਤੀ ਕਰਿ ਲਿਆ ਏਤੇ ਜੀਪ
ਰਸਾਦਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਤਦਹੁ ਬਾਬੇ ਅ
ਖਿਆ ਜੋਤੇ ਹਮਾਰੈ ਬਰਤੁ ਹੋਇਆ ਤਬ ਗਏ ਆ
ਖਿਆ ਜੀਅ ਸਾਡਾ ਭਣੋਇ ਕਿਉਕਰ ਹੋਵੈ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਅੰਖਿਆ ਏਸਨਾ ਹੁ ਫਕਾ ਮਾਸੁ ਹੋਵੈ
ਤਾ ਅਹੁ ਕਰਗਾ ਤਬ ਗਏ ਸਿਖ ਨਾਗਿ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਤੇਗ ਮਸਦ ਕਾ ਆਦਮੀ ਭੀ ਬਰਤੁ
ਹੋਇਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਹੋਰ ਜਾ ਕੁਝ ਅ
ਦਮੀ ਹੋਵੈ ਸੋ ਰਸੋਈ ਪਕਾਇ ਕੇ ਹੋਵੈ
ਆਤੇ ਰਸੁ ਕੁਝ ਹੋਵੈ ਆ ਤੇ ਬਾਰਹ ਬਰਸ

ਜਾਉ ਦੇਵੈ ਤੇ ਸਮਦਾ ਅਸੁ ਆਪ ਫੁਕਰਗਾਹਾਤ
ਬਾਗਾਤਾ ਅਤੈ ਗਾਣੀ ਖਿਤਾ ਵਾ ਨਉ ਸੋਤ
ਬਾਗਾਤੈ ਆਖਿਆ ਨਾਉ ਪਾਸ ਸਾਰੀ ਸਹਿ
ਸੇਗਰੋਏਦੇ ਪਾਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਤ ਗਾਣੀ ਕਉਿਆ
ਤੇ ਰੇਕ ਹੋਇ ਉਤਿ ਉਕ ਰਿਦੈ ਵਗਾਤਬ
ਉਸ ਸਾਖਿਤੁ ਪੁਕੀ ਚੋਤ ਬਉਹ ਸੀਤੀ
ਲੇਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇਵੋ ਆਤੈ ਇਥੈ ਹਰਿ ਚਉ
ਜੋਤ ਬਾਗਾਣੀ ਆਖਿਆ ਨਾਉ ਗਤਾ ਆਸ ਕੂਪ
ਇਤਾ ਇਕੈ ਪੁਤ੍ਰ ਹਉ ਉਸ ਕਾਤਾ ਨਾਉ ਪੜੀ
ਦੇ ਖਾਤ ਬਰਾ ਨਾਉ ਪੜੀ ਦੇ ਖਾਤ ਬਰੇ

ਪਰਿਤਾਬਾਰਹਬਰਸਾਂਕਾਂਹੋਇਆਹੋਤਾਤਬਰਾ
ਜੈਕਹਿਆਬੇਟਤੇਰਾਸਰੀਰਗੁਰੂਕੈਕੈ
ਖਿਆਦੂਟਾਹੋਤਾਤੇਰੀਕਿਆਅਨਸਾਹੋਤਾ
ਲੜਕਾਬੋਲਿਆਪਿਤਾਜੀਇਸਤੇਕਿਆ
ਭਲਾਹੋਤਾਜੋਮੇਰਾਸਰੀਰਗੁਰੂਦੇਕੰਮਆਇਆ
ਹੋਤਾਤਬਰਾਜੈਆਖਿਆਜੋਇਸਨੂੰਸਤਰ
ਨਦੀਦੁਕੀਤੇਹੈਂਹੈਹੋਸੀਇਸਕੀਇਸ
ਰੀਭੀਪੁਛੀਚਾਹੀਐਤਬਰਾਣੀਐਂਤੇਰਾ
ਜਾਆਇਨਨੂਦੇਪਾਸਬੈਠੇਤਬਰਾਜਾਬੋਲਿ
ਆਆਖਿਓਸਬੇਟੀਤੋਂਰਭਰਤਕਾਸ

ਗੋਰੂਗੁਰੂਦੇਕੰਮਿਆਂਵੰਦਾਹੈਤਾਤੇਗੋਵਿਆ
ਗਸਾਂਈਂਹੈਤਾਤਬਿਰਥਾਜਾਣਦੂਜੀਬੇਲਾਧਿਤ
ਜੀਏਸਦਾਸਗੋਬਿੰਗੁਰੂਦੇਕੰਮਿਆਂਦੇ
ਅਤੇਸੇਗਾਂਡੇਪਾਗੁਰੂਉਪਾਰਿਹੋਂਦੇਪਾਇਸ
ਤੇਹੋਤੁਰਿਆਭਾਂਣਾਹੈਤਾਤਬਚਾਂਗੋਬਿੰਧ
ਮਿਆਈਸਭੂਹੈਤਾਤਬਗਾਸਾਮਿਰਥਾਭ
ਬੇਮਿਆਣਾਆਖਿਰਮ੍ਰਿਤੀਏਹਾਣਦੁਕਾਜ
ਜਹੁਹੈਤਾਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਹੈਗਸਾਈਂਰ
ਸੋਗੋਕੰਮਿਨਾਹੀਪਰਮਾਤਾਇਸਕੀਵੈਂ
ਹਾਪਕੜਿਆਅਤੇਇਸਜੀਇਸਕੇਪੈਸ

ਕਹੈਸੋਆਅਤੈਤ੍ਰਸ੍ਹੈਹੁਗੀਲੈਕਰਿਸਬਹਿਕਰਹਿ
ਰਾਮੇਰਕੇਮਿਲੈਹੋਆਤਬਬਾਰੇਸੇਮਿਲਉਨਾਕਿਗੁਰੂ
ਸਾਪੁਰਖਮੁਮੀਹਿਆਆਹਖਿਹੁਗੀਲੈਕਰਿਕੈ
ਦਾਜਾਬਹਿਕੀਤਾਆਹਿਨਿਕਰਿਆਹਿਆਗੈ
ਮਿਆਆਤਬਬਾਬਾਬੋਲਿਆਆਹੋਰਜਾਤੂਮੈ
ਤੈਹੋਆਖੀਮੀਟਿਕਰਿਵਹੁਗੁਰੂਆਖਿਕ
ਰਿਮੁਹਿਪਾਵਹੁਤਾਤਬਗਰਸਾਅਤੈਰਣੈਆਤੈ
ਗਏਕੀਨਾਤਉਤਿਨਾਆਖੀਮੀਟੀਆਆਹੁ
ਗੁਰੂਕਰਿਕੈਸਾਮੁਹਿਪਾਇਆਤਬਿਰੋਗਬੋਲੇ
ਨਾਪਰਸਾਆਖੀਖੋਲੀਤਾਗੁਰੂਬਾਬਾ

ਨਾਮੀਤ ਬਗਾਤਾ ਬਿਅਕਲੁ ਤੇਓਗਹਿਆ

ਓਇਆ ਨੁ ਪਕਰਿਆ ਸ੍ਰਾਪੈ ਗਤੈ ਓਬਾਰਣ

ਜਿਗਤੇ ਨੈ ਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕਸਾ ਹਿ ਗੋਤਬ

ਬਾਰਨ ਮਾਜੀ ਨਿੰਪ੍ਰੈ ਢੁਆਹਿ ਦਸਮਾਨੁ ਦਿਤੇ

ਸ੍ਰਾਦਗਨੀ ਲਾਇ ਓਸ੍ਰਾ ਦਨਮ ਮਾਨੁ ਗਦੇ

ਜਿਓ ਨਾ ਭਿਕਾ ਕਰਿਆ ਜਿਪਰੋਆ ਜੈਦੇ

ਦਭੁ ਜਾਂ ਤਿਪੋਰੇ ਪਾਤ੍ਰਿਤੁ ਕਮ ਨਾਇ ਦਿਤੋ

ਸਾਗਜਿਪਾਲਾ ਦੀਪੁ ਜਿਪਰੋਆ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ

ਲਾਗਾ ਦੁਪਰਿਆ ਸਾਗ ਖੰਡੁ ਬਖਸਿਆ ਗਦੇ

ਜਿਦਨਾ ਭੈਕੈਪੈ ਢੇ ਬੋਲੁ ਵਡ ਗੁਰੂ

ਜਿਆ ਤਾ ਦੀਪ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਿਣਾਰ
ਬਗਤਿ ਪੈ ਦੇਤਾ ਸਭੈ ਉਠਿ ਕਰਿ ਠਾਇ ਬਹਿਠੇ
ਧਰਮ ਸਾਲ ਤਾ ਬਾਹਿਰੁ ਸਿਖੁ ਪਰਸਾਦੁ
ਲੀ ਰਹਿ ਤਾ ਦੋ ਭਾਗ ਕੇ ਉਠਿ ਕਰਿ ਨਿਸਾਇ ਖਾਧੀ
ਤਿਸ ਸਿਖ ਦੈ ਪਰਸਾਦੁ ਨ ਦੇਤਿ ਸਕੇ ਉਠਿ ਕਰਿ
ਸਸ ਦੇਣਾ ਦੁੜਗ ਸੇ ਦੀਪ ਦੇ ਖੇਤ ਸਹਿਓ
ਪੁਤਰੀ ਕਰਣੇ ਪਰਗਾਸੁ ਨ ਹੋਇ ਸਾ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਸ ਖਤ ਖਾਨ ਸੰਗਾਲੀ ਸੁਨਾਸ
ਤਲ ਕੀ ਕਿ ਖਾਲਿ ਰੋਕਾ ਰਕ ਪਿਆ ਨਾਲ
ਤਰੀ ਬਣੈ ਬਾਬੇ ਕਾ ਬੋਲਣ ਸਾ ਪਾਨ ਪਿੰਡੁ ਕ
ਸਾਖੀ ਤੁਸਾਤ ਦੁ ਨੁ ਬਾ ਬਾ ਪਛਿ ਦੁਸਾਨ ਕਰ

ਰਦਾ ਬਾਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਪਾਰਿ ਹੋਇ ਹੀ॥ ਸਿਖ ਪਾਤ
ਟੀਆ ਪਾਏ ਸਿਉ ਨਾਭ ਕੀਆ ਪਸ਼ੀਹ ਟੀ
ਤਦਹੁ ਨਾਲਿ ਸੈ ਦੇਅ ਤੈ ਸੀ ਹੋਇ ਬੇਸਿਖ
ਤਬ ਪੂਨਾ ਸੰਗਤੀ ਹੋਇ ਟੀ॥॥ ਓ ਆਉਪ
ਹਿਲਾ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥੧॥ ਓ ਨਮਹਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਨਮਸਕਰੀਆ॥ ਓ ਨਮਹਿ ਤਰਪ
ਸੇਗ ਨਹੀ ਗਹੀਆ॥ ਓ ਨਮਹਿ ਆਸਾ
ਏ ਸਾ ਨਹੀ ਥਿਆ ਪਤਾ॥ ਓ ਨਮਹਿ ਵਗਨ
ਭਿਤਨੁ ਨਹੀ ਦਾ ਪਤਾ॥ ਓ ਨਮਹਿ ਕਥਾਕ
ਰਭਿ ਨ ਹੀ ਬਾਨੀ॥ ਓ ਨਮਹਿ ਗਤਸ੍ਰੀ ਨਹਿ
ਆਨੀ॥ ਓ ਨਮਹਿ ਆਪੁ ਨਾਆਪੁ ਨ ਜੀ

ਆਗਾਨਕਉ ਨਮਹਿ ਸਿਓਮ ਨ੍ਰਮਹਿਆ ॥
ਤੁ ਨਮਹਿ ਅਤਧਿਤਾਨ ਗੋਵਿੰਦ ਈ ॥
ਤੁ ਨਮਹਿ ਸ੍ਰਗਤਿ ਸ੍ਰ ਏਨ ਗੋਲੋ ਈ ॥
ਤੁ ਨਮਹਿਆ ਇਆਮਤਾ ਨਾ ਤੇ ॥
ਤੁ ਨਮਹਿ ਸ੍ਰੀ ਨਰੇ ਤ੍ਰਗੀ ਨਠੀ
ਤੀਨ ਤੁ ਨਮਹਿ ਈਆ ਨਧਿਆ ਨ
ਨਥੀਨਾਗੋ ॥ ਤੁ ਨਮਹਿ ਸ੍ਰਤਿ ਬੈਵੰ
ਦਾਨਤੇਤਾਗੋ ॥ ਤੁ ਨਮਹਿ ਭਾਤਕਗ
ਤਿ ਨਗੀਕਾ ਈਗਾਨਾ ਨਕਉ ਨਮਹਿ

ਸਿਉਤੁ ਨਹੁ ਬਨਿਆ ਈ॥ ਨਾਉਤੁ ਨਮਨਿ
ਸੁੰਨਿਨਾ ਗਏ ਜੁ ਰੂਤਾ॥ ਉਤੁ ਨਮਨਿ ਬਕ
ਨੁ ਕਰ ਨਨਰੀ ਕਰਤਾ॥ ਉਤੁ ਨਮਨਿ
ਪੁਨਾ ਆਪੁ ਨਰ ਨ ਈ॥ ਉਤੁ ਨਮਨਿ ਹੋਤ
ਨਮ ਨਸਾ ਆ ਈ॥ ਉਤੁ ਨਮਨਿ ਸਾ ਕਸੁ
ਤਨ ਰੀ ਭਾ ਈ॥ ਉਤੁ ਨਮਨਿ ਏਕ ਹੋਤ ਏ
ਕੇਤਾ ਨਾ ਨਾ॥ ਉਤੁ ਨਮਨਿ ਗੈ ਸੁ ਹੋ
ਤਾ॥ ਉਤੁ ਨਮਨਿ ਅਸ ਬਾਏ ਗ ਨਰੀ
ਜੰਗਮਾ॥ ਉਤੁ ਨਮਨਿ ਦੋ ਢਾ ਇਆ ਮ ਨੁ
ਤੁਬਿ ਹੰਗਮਾ॥ ਉਤੁ ਨਮਨਿ ਗਹਿ ਕੀ ਤੇ

ਤਿਨ ਧਾਗੀਆ ਉਨਮਨਿ ਰਿਗਰਿ ਨਸ ਸਤਿ ਸਭਸਿ
ਉਨਮਨਿ ਸਹਜਿ ਨ ਨਾਉ ਜੀਆ ਗਾਇਨ
ਪਰਿ ਇਵਭੁ ਨ ਹੀ ਕੀਆ ਪਸਾ ਗਾਇਨਮ
ਨਿਆਣੀ ਥਣੀ ਨ ਹੀ ਜਾਣੀਆ ਨ ਨਵਉ
ਨਮਨਿ ਰਤਨਿ ਰਥਾਣੀਆ ਉਨਮਨਿ
ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਨ ਹੀ ਕੀਨਾ ਉਨਮਨਿ
ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਨ ਹੀ ਚਲਨਾ ਉਨਮਨਿ
ਖੰਡੁ ਪਤਾਲ ਨ ਹੀ ਸਾਗਰ ਉਨਮਨਿ
ਨੀਰ ਨ ਹੀ ਸਦੇ ਬੈਰਾਗਾ ਉਨਮਨਿ
ਜੀਅ ਜੰਤ ਨ ਹੀ ਕੇ ਨਾ ਉਨਮਨਿਆ

ਨਾਮਾਪ੍ਰਨਚੀਨਾ॥ੴਨਮਹਿਸ੍ਰਵਣਿਬੈਕੁੰਠ
ਨਵੀਸ਼ਾਨਾਨਵਣਿਨਮਹਿਅਨਘਣਸਾਮੀ
ਏਂਆਪ॥ੴਨਮਹਿਬ੍ਰਹਮਾਨਵਿਸਨਮਹੇਸ॥
ੴਨਮਹਿਦੈਤ੍ਯਾਨਜੀਆਣਦੇਸਾ॥ੴਨ
ਮਹਿਤਾਰਿਤਨਮਨਜਕਿਣੀ॥ੴਨਮ
ਹਿਤ੍ਰਪਾਲਮਸਤਾਨੇਯੀ॥ੴਨਮਹਿਜ
ਤੀਸਤੀਨਥੀਆਗੀ॥ੴਨਮਹਿਸੂਰ
ਮਰਿਖਧਿਤਾਗੀ॥ੴਨਮਹਿਆਣਰਮੇ
ਤਾਰੀਤਾਗੀ॥ਨਾਨਵਣਿਨਮਹਿਸਮ
ਨਬੈਰਾਗੀ॥੨॥ੴਨਮਹਿਨਿਰੰਜਨਾਧਿ

ਕਾਟੀਐ ਆਨੀਆ ਉਨਮਨਿ ਤਤੀ ਮਤੀ ਨਾਉ
ਪ੍ਰੇਆਨੀਆ ਉਨਮਨਿ ਰੰਗਾ ਰੰਗਮਨਾਏ ਬੋਲਾ
ਉਨਮਨਿ ਏਕੁ ਏਕੋ ਰਾਣਾ ਤੇਤਾਉਨਮਨਿਨ
ਖਾਟੇਤਾ ਬੀਆ ਉਨਮਨਿ ਏਕੁ ਏਕੋ ਰਾਣਾ ਬੀ
ਆਉਨਮਨਿ ਕਿਖਾਨੁ ਨਨਾਟੀ ਸਾਏਗ
ਨਕਉ ਨਮਨਿਸ ਟਸਿਓ ਸਾਏਗਾਉ ਨਮਿ
ਸੁਚਸੰਤਮ ਨਟੀ ਤੇਤੀਆਦੇਵਨ ਨੁਤਸਾਂ
ਰਾਨਪਰੇਤੀ ਗਉ ਗੁ ਆਤਨਗੇ ਪੀਵਾਨਾ
ਉਨਮਨਿ ਬੰਸੁਨਨਾਦੁ ਵਜਾਨਾ ਉਨਮਿ
ਪਾਖਤਪੇਮਨਟੀਕੀ ਨਾਉ ਨਮਨਿ ਏਕੀ
ਕਾਗੁਆਏਨਾਣ ਉਨਮਨਿ ਸਿਉ ਉਨਨੁ

ਥਕਿਆ ਬਾਨਾ ਨਵਤੁ ਨਮਹਰਿ ਨਪੀ ਨਸਾਂ ਏੱ

ਤੁਨਮਸਿ ਕੈ ਟੀਨ ਕਿ ਸੈਪਿਆ ਦੇ ਤੁਨਮਸਿ

ਨਏਿਨ ਪਗਨਿਮ ਮਾ ਦੇ ਤੁਨਮਸਿ ਵਗ ਨਤੇ

ਪ੍ਰਨਮ ਜੇਤੇ ਤੁਨਮਸਿ ਕਠ ਨਕਥਾ ਨਨੰ

ਭੀ ਤੈ ਤੁਨਮਸਿ ਦੇ ਤੁਮ ਦੇ ਤੁਨਕੇ ਤੁਨਤ

ਨਮਸਿਤ ਦਤੀਰਥ ਨਹੇ ਤੁਤੁਨਮਸਿ

ਅਰਗਨਜੀ ਪ੍ਰਜਾਨਾ ਨਵ ਤੁਨਮਸਿ ਟੇ ਵੁ

ਨਦੁਜਾਣਾ ਏ ਤੁਨਮਸਿ ਸਾਸਣ ਵਦਨ ਰੋਨੇ

ਤੁਨਮਸਿ ਪੰਚਤੀਸ ਨਹਿਚੈ ਨਾ ਤੁਨਮਸਿ

ਨਤੁ ਬਾਗਨ ਨਹਿਮਾ ਪੋ ਤੁਨਮਸਿ ਬਾਗਨ

ਬੀਸ ਨਨੇ ਪੋ ਤੁਨਮਸਿ ਦਸ ਅਠਾਰ ਨਨ

ਕੀ ਏਾਉ ।। ਅਹਿ ਬੀ ਸਤੀਸ ।। ਅਥੀ ਏਾਉ ।।
ਅਹਿ ਰਉਤ ਰ ਹਚਾਰਿ ।। ਸਏਸਾ ।। ਨਾ ।। ਰਉ ।।
ਅਹਿ ਸ ਹਰਿਬਿਗਾ ਏੌ ।।੧।। ਉ ।। ਅਹਿ ਸਤਸਹਿ
ਤਾ ।। ਹੀਤਿਆ ਗੁਾਉ ।। ਅਹਿ ਸਥਦ੍ਰਸਥਦ
ਹਕੈ ਟੀਾਉ ।। ਅਹਿ ਉ ।। ।। ਸੀਤਾ ਤੇ ਟੀਾਉ
।। ਅਹਿ ਸਾਤੁਸ ਫਕੀਗਾਉ ।। ਅਹਿ ਅਹ
ਤਾ ।। ਗਤੁ ਥਰੀ ਗਾਉ ।। ਅਹਿ ਉਹ ।। ਚਾ
ਕਹਿਵੈ ।। ਨਾ ।। ਰਉ ।। ਅਹਿ ਅਹਏ ਹੀਅਤੇ
ਕਹਿਵੈ ।।੧।। ਉ ।। ਅਹਿ ਆ ।। ਚਹ ਦੇਉ ਸਾ
ਏਸਾਾਉ ।। ਅਹਿ ਸੁਅਪ੍ਰੈ ।। ।। ਤਾ ਗਾਉ
।। ਅਹਿ ਸੁਅਸ ।। ਹੀਆਬੁਏਾਉ ।। ਅਹਿ

ਰਾਗ ਸਥਾਨ ਹੀ ਖੁਸਾਣਾ ਤੁ ਨਾਮਿ ਖੁਸ ਰਖੁ ਨਾਸ
ਸਨੁ
ਨਾਉ ਨਾਮਿ ਦਸਾਣ ਨਹੀ ਪ੍ਰਗਟਾਨਾਉ ਨ
ਮਿ ਉਣ ਵਜਾਹ ਰਾਗੇ ਹਿ ਨ ਖੰਧਾ॥ ਨਾ ਨਾਉ ਨ
ਮਿ ਗੁਤ ਰਖੁ ਸੁਧਿ ਨਣਾ ਧੀ॥੧੨॥ ਨਾਉ ਨਾਮਿ
ਸੋਣ ਰਕੋ ਹਿ ਨਹੀ ਕੀ ਨਾ ਤੁ ਨਾਮਿ ਥਾਰ
ਕੋ ਹਿ ਨਹੀ ਚੀ ਨਾਉ ਨਾਮਿ ਨਉ ਕੋ ਹਿ
ਨਹੀ ਸਾ ਜੀ ਨਾਉ ਨਾਮਿ ਰਗ ਨਉਤ ਪਤਿਬ
ਜੀ ਨਾਉ ਨਾਮਿ ਅਚਪਤ ਨਹੀ ਕੀ ਨਾਉ ਨ
ਮਿ ਖੁਟ ਕਰਿ ਨਹੀ ਚੀ ਨਾ ਤੁ ਨਾਮਿ ਸੁ
ਰਬਅ ਫਸ ਨਹੀ ਕਾਂਗੀ ਨਾ ਨਾ ਰਤੁ ਨਾਮਿ
ਉਤ ਰਦ ਮ ਣਾ ਹਿ ਖੀਗੇ॥੧੩॥ ਨਾਉ ਨਾ

ਨਿਧਿਆ ਨਮੋਗਨਿ ਰਿਾਗਾਤਥਆਡਦਸੋ

ਸਨਜੀਕਿਙੁਪਸਾਗਾਉਨਮਨਿਧਿਆਨਮੋ

ਭਸਿਕਰੀਨਾਉਨਮਨਿਧਿਆਨਿਨਓਤਭੁਦੋ

ਨਾਉਨਮਨਿਸਠਸਿਖੰਵਿਨਖੀਚਾਗੀਾਓ

ਮਨਿਸੰਦਸਨਸ੍ਰਮੋਤਗੀਸਨੁਪਾਉਖੰਵਿਓ

ਮਨਿਨਜੰਸਖੀਾਨਾਨਕਆਤੀਤਖਵਿਓਨ

ਮਨਿਨਜੀਕਖੀ॥੧॥ਾਉਨਮਨਿਅਗਮਨਿਗ

ਮਨਜੀਪਾਗੋਾਉਨਮਨਿਸਖਾਸਿਖਨਸਵੋਗ

ਉਨਮਨਿਸੰਦਸਮੀਣਨਹੋਤਾਉਨਮ

ਨਿਧਿਆਨਆਨਾਹਦਸੈਤਾਉਨਮਨਿਆ

ਨਹਦਖਾਦੀਗਤਾਉਨਮਨਿਆਨਦਸ

ਝੂਸਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਿਜਪ੍ਰਭੁਮੈਮਨਕੀ॥ਜਾਣ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿਜਤਜਕੀ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪ੍ਰਾਣਾਫੁਟਕੀਤਾ॥ਗੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੈਜਤਿ
ਧਜਾ॥ਗੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜੇਧਰੀਸਬਧਰਗ
ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਅਕਾਸੁਦੇਵਨ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਖੋਜਿਰਹਿਸਸਪੂਰਣ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋ
ਜਿੜੈਕੀਏਸਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਕੀਅ
ਸਾਗਾ॥ਨਨਕਖਿਜਸਤੇਬਸਧਗ॥੧੯॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣਾ॥ਨਰਫੁਧਾਗੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪ੍ਰਾਣੀਰਸਪੂਕਧਾਗ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਰ
ਕਫੁਟਕੀਰੈਗੀ॥ਰੀ॥ਗੀਦਿਤਮਖੀਸਭ

ਜੋਗੀਅਉਨਮਜਿਖੋਇਵਤਾਈਆਨਸਾਹੁਮਏ
ਧਰਮਨੁਕਿਗਲਿਆਸਰਧਾਸੁਣਾਮੀਪ੍ਰਛ
ਧਨਸਾਮਾਈਕੁਢਕੀਰੈਆਏਮੁਮਨੁਕਿਗ
ਸਾਈ॥੪॥ਆਪਹੁਕੀਨੀਮਨਸਾਮਾਈ॥ਆਪ
ਹੁਰੈਗੁਣਪ੍ਰਗਿਸਮਾਈ॥ਆਪਹੁਪੇਟਤਤ
ਦੇਕੀਆ॥ਆਪਹੁਦੇਹਕਰਤਾਮਮਛਿੰਦਾ॥
ਆਪਹੁਪਵਣੁਪਾਣੀਉਪਾਇਓ॥ਆਪਹੁਬੀ
ਜਾਇਕੀਸਕਰਿਓ॥ਆਪਹੁਸਭਹਿਢਕੀਆ
ਬਨਾਇਓ॥ਨਾਨਕਉਨਗਤਿਲਖੀਨਜਾਇ॥੨॥
ਓਅੰਕਾਰਉਤਪਤਿਪ੍ਰਭਕੀਨੀ॥ਓਅੰਕਾਰ
ਗਹਨਾਮਛਿੰਦਨੀ॥ਓਅੰਕਾਰਪਸਾਰੁਪਸਾ
ਰਿਆਗਹਨਸਤਮਨੁਸਤਤਤੁਸਾਹਿਜਾ

ਵਡਾ ਆਖਿ ਸਨ ਸੋਹਸ ਤੂ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਕੀਆ ਧਨ
ਗਣੀ ਨ ਜਾਇ ਆਖਿ ਕਥਾ ਤਿ ਸਤਿ ਖਤਿ ਅਠਿ
ਤੀਆ ਨਾ ਨ ਕਉਆ ਕਾ ਗਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੀਆ॥
ਰ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਤੁ ਅਠਤਿ ਆਢ ਨ ਸੰਗ ਲੋ ਹੋ ਇਆ ਰਹੁ
ਕੀਚੀ ਨ ਸਖੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰੋਵੈ ਕਿ ਲੈ ਨ ਸਕੀਆ
ਉਸੈ ਹੋਇ ਫੜੀ॥ ਸੈ ਰੈ ਪੈ ਹੋਇ ਖਾਈ॥ ਕਰ
ਰਸ ਝੁਗ ਕੈ ਗੋਗ ਪਹਟ ਝੂ ਪਾ ਸਿ॥ ਗੋਰ
ਪਹਟ ਝੂ॥ ਕੈ ਪਾ ਸਿ ਉਕਿ ਅਉਕੁ ਹੋ॥ ਰੈਕਰ
ਰਉ ਸੇ ਸ ਕੀ ਤੈ ਚਗਿ ਕੈ ਸ ਹੋ॥ ਤਿ ਸ ਹਿਰਿਆ
ਇਅ ਤ੍ਰਗ ਹ ਇਆ ਗਾ॥ ਪ੍ਰਗ ਇਕੀ ਤੀ ਨ ਹੀ॥
ਆ ਨਾ ਹ ਰ ਖਾ ਹੀ॥ ਪ੍ਰਗ ਆ ਪਾ ਹਿਇ ਨ ਪਾ

ਏਜੋਗੀਆਗਤੇਸਿਉਨਾਠੈਰੋਗਮਿਟਾਇਆਕਿਰਪਾਤੁਠੋ
ਣਾਰੇਹਿਕੁਆਵਸੀਆਂਦੇਗਣਾਰੇਖੁਰੇਹਿਥ
ਤਾਰਿਓਮਰੇਗਣਿਖਿਰੇਵਦਸੀਆਸਰਲੈਕ੍ਰਾ॥੧੫॥
ਸੋਰਬੇਸੀਪੁਰਭੂਪਾਰਵੈਰਓਰਾਸੀਠਹੋ
ਵਾਬੈਆਪੈਰੇਨਾਮਿਗਪਾਗਸੇਸਿਓਨਾਕਿਰ
ਯਾਹਿਕਮਜੀਮਿਣੀਆਗਜਸਿਉਨਾਭਿਰ
ਗੁਰਭੁਰੀਪਸੀਠੇਪ੍ਰੀਉਬਤਰਵਰੇ
ਗਠੋਬਿਸਤੁਵਤੁਗਭ੍ਰਾਇਕਸੁਬਾਂਠੋਕੈ
ਣਾਇਗਭਿਗਠੋਉਨਿਮੇਵਭਾਉਬਿਠਤ
ਰੀਤਾਮਮੇਜੀਡਾਹਿਰਿਤੀਆਸ੍ਰਾਬਾਬਗ
ਰਿਪੁਤਾਵਾਣਕਤਖਨਾਇਸੁਗੀਤੁਏਓ

ਰਹੀਪਕਰਹੀਆ ਭੁਆਤੇਪਸਵਾੜੇ ਨਾਹਿਅੰ
ਨੀਭੰਨੀਆ ਸੁਆਰਾਬਬਾਮੁਹਿਆਖਿਆਨਾਤ
ਸੈਰੱਖਿਆਖਿਬਨਤੀਕੀਤੀਆਖਿਓਸੁਨੀ
ਸਾਂਗਮਠਗਦਿਵਿਕੈਪੈਰਾਗਾਨਾਨੀਸਾਹਦੇ
ਇਨਬਾਦੀਨਉਤ੍ਰਦਿਤੀਆਤਿਸਕੀਆਂਦਸ
ਤ੍ਰਿਭੀਗਵਾਈਆਆਇਕਤ੍ਰਗੀਅਤੇਮਰੀ
ਖੀਸੈਭੀਦਾਨਿਭੀਨਿਕਲਿਓਜਾਓਸਕੈ
ਬਾਬਿਕਿਆਵਗਤੀਤਬਬਾਬੈਆਖਿਆ
ਸੈਰੈਓਸਕਾਭਾਉਖਾਇਪਾਇਆਹੈਤਬ
ਓਹੁਪਾਹਿਰਾਵੇ ਤਾਉਤੁਨਾਗਪਾਏਵਪ

ਰਤਬਿਰਿਤੁਖਗ ਏਨੇ ਸਿਆਸੈਓਨਿਕੈਤੈਲੋਨ

ਰੇਤਾਂਦ ਡੂਸਾਣਕੇਨੇਸਿਆਭੁਲਉਸਨੂੰਗੁਕੇ

ਗਨਿਉਸਾਂਰੇਨੇਸਿਆਤੇਉਸੇਮਸੀਕਪ

ਂਪਨੇਇਨੈਸਿਤਬਸੈਏਆਤੇਸੀਨੇਪੈ

ਸੀਪਏਸਤਬਪਿਆਏਕੇਟੀਰਿਨੁਪਰਿ

ਰੈਸਤਬਫੇਰਿਰੇਵਉਤੀਆਂਉਦਾਸੀ

ਕਰਹਿਣਗੇਸਿਤੁਉਦਾਸੀਅਕਦੀਆ

ਧਪੜੀਆਂਅਤੇਟੁਣਾਨੁਰਕਗਣ

ਖਾਪਉਪੁਕੋਆਤੈਪੈਗੀਠਮੜ੍ਹਾਤੇ

ਸਿਰਿਮੜ੍ਹਾਸਾਗਿਣਨਪੇਇਆਸੁ

ਅਤੈ ਆਖੇਓਸੁ ਕਾਕੇ ਸਰਕਾਤਦਾਨੁ ਨਾ
ਲਿਹਸੁਲਹੁ ਹਗੁ॥ ਅਤੈ ਸੀਹਾਂ ਕੋ ਬਾਬੈ
ਤਬ ਬਾਬਾ ਕਸਮੀਰ ਗਇਆ॥ ਕੇ ਟੋਇ
ਨੁ ਓਥੈ ਭੀ ਮਹਿਆ॥ ਇਕ ਪੰਡਤੁ ਨਾ
ਉਪਗੀ ਕਹੇ ਹੋ ਨੁ ਬਕਸਮੀਰਕ
ਪੰਡਿਤੁ ਬ੍ਰਹਮਦਾਸੁ ਪਾ॥ ਉਸ ਸਉ
ਆਏ ਇਕੁ ਫਕੀਰੁ ਆਇਆ ਹੈ॥ ਤਬ
ਉਸ ਕੇ ਸਾਥਿ ਤੁਇ ਊਠ ਪੁਰਾਣਾਂ ਕੇ
ਲਦਿਆ ਅਤੈ ਗਲ ਵਿਚਿ ਠਾਕੁਰ
ਆਹਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀਤੀ ਉਸ ਕਹਿਕੇ

ਬੈਠਿ ਗਏ ਆਤਬ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਐ ਕੈ ਆਖਿ ਤੁਸੂੰ
ਤ੍ਰੈ ਹਾਂ ਸਾਪੁ ਹੋਤੇ ਚਮੜ੍ਹੇ ਕਿਉ ਪਹਰੇ
ਹਨਿ॥ ਅਤੇ ਰਸੋ ਕਿਉ ਪਾਲ ਦੇ ਹੋਨਿ॥ ਅ
ਤੇਤ੍ਰ ਸੀ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮੁ ਕਿਉ ਛੋਡਿਆ ਹੈ
ਅਤੈ ਧਾਸੁ ਮਛੁਲੀ ਕਿਉਣ ਗਹਨਉ
ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਗ
ਸਾਣੁ ਕਿਤਿ ਤ੍ਰਸ ਹਲਿ ਵਾਗਹੋ ਏ॥੧੭॥
ਗਗ ਮਿਲਿਆ ਸੁ ਹਗਹੈ ਸੀਐ ਕਿਉ ਚ
ਹੈ ਪਰਣੇ ਸੀਂਗਾ ਗ॥ ਸਬਦਿ ਸੋਹਗੇ
ਸਾਦ ਹਨੀ ਸਗਭੋਗ ਸੁਭਰ ਤਾਲ॥

ਅੰਦਰੁਗੁਰਤਾਸਚਿਰੰਗਿਲਿਉਰੰਗਮਜੀਠੈ
ਲਾਗੁਲਾਕਵਾਲੁਵਿਗਸੈਸਚਿਨਾਇਗੁ
ਰਵੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲਾਸਾਨਸੁਖਿਤੁਤੀ
ਤਰਫਠੈਵੇਮੁਠਨਦਰਿਨਿਹਾਲੁਖ
ਹੀਫਾਬੋਮਿਰਗਜਿਉਸਿਰਿਰਿਸੈਜਸੁ
ਜਾਲਾਪੁਪਿਆਹਿਸਨਾਨਿਰਿਆਬੁਰੈ
ਕਸੁਕੇਰਪੁਖਿਕਗਾਲਾਏਨੀਆਖੰ
ਨਦਰਿਨਿਆਵਹੀਰਿਜਰਗਰੁਸ
ਬਦਿਨਕਰੋਵੀਜਗਾਤੁਪਭਾਵੈਸੰ
ਤੈਖੀਆਰੁਵੈਆਲਜੀਜਾਲਾਮੁ

ਤੂ ਸੈਤੇ ਗੁਰ ਸੋਇ ਜਿ ਸੈ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਜਿ ਦਸ

ਜਾ ਨਾਨਕ ਦਾਣ ਗੀਤ ਤਤੁ ਤੈ ਤ੍ਰੈ ਸਚਾਸ

ਇਆਗ॥੧॥ ਏਕੋ ਪਾਪ੍ਰੁ ਏਕੁ ਦਭੁ ਗੁਰ

ਪਉੜੀ ਜਿ ਦਖਾਣੀ ਗੁੜਾ ਦਵਜੂ ਨਾਨ

ਕਾ ਸਭੁ ਸੁ ਪਤਮਿ ਕੈ ਨਾਉ॥ ਪਉੜੀ॥

ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਆ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ॥

ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿ ਉਨੁ ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਆ॥

ਵਿਣੁ ਥੰਮਾ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਓਨੁ ਸਬਦੁ

ਨੀਸਾਣਿਆ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਉਪਾਇ

ਕੈ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣਿਆ ਕੀਏ ਰਾਤਿ ਦਿ ਨਿਤ

ਚੇਰਉਜਿਤੁਣਿਆਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਧਾਰਾਮਵੈਜੀਅਰਿਨ
ਵਤੁਪੂਰਬਣਿਆਇਆ॥ਤ੍ਰੁਪੁਸਿਰਿਆਵਤ੍ਹਨ
ਕੇਇਕਿਆਆਖਿਵਖਾਣਿਆਇਆ॥ਤ੍ਰੁਪੁਸਾ
ਚੇਤਪਉਨਿਵਜਸੁਹੋਇਆਵਣਿਜਾਇ
ਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਾਨਕਸਾਵਣੁਜੇਵਸੈਚ
ਉਤਮਾਹਾਹੋਇ॥ਨਗਾਮਿਰਗਾਮਛੀਆਰਸੀਆ
ਘਰਿਧਨੁਹੋਇ॥੧॥ਨਾਨਕਸਾਵਣੁਜੇਵਸੈਚ
ਹੁਵੇਛੋੜਾਹੋਇ॥ਗਾਈਪੁਤਾਨਿਰਧਨਾਪੰਥੀਚਾ
ਕਰੁਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਸਚਾਸਚਿਆਰੁਜਿ
ਨਿਸਚੁਵਰਤਾਇਆ॥ਬੈਠਾਤਾੜੀਲਾਇਕਵ
ਲੁਛਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮੈਵਡਾਕਹਾਇਅੰਤੁਨ

ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਨਮੋ ਪਰਵਾਨੁ ਸਬਦਿ
ਆ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਪੁ ਨਮਾਇਕਿ ਵਿਨੁ ਜਾਇਆ
ਨਕ ਤਿਸੁ ਭ੍ਰਮ ਪਿਆਸ ਗਇਆ ਪਾਇਆ ਭਾ
ਮਹਿਆ ਪ੍ਰਸਮੋਸੂ ਬਤ ਵਰਤਾਇਆ ਸਚੋ
ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਵਰਸੈ ਪ੍ਰਨ
ਹੋਈਆ ਮਨ ਰਸੀ ॥੭॥ ਤਾ ਬਾਹਮਣ ਪੰਡਤ
ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ॥ ਆਖਿਓਨੁ ਜੀ ਏ ਹਰ
ਤੁ ਨਹੋਸੀ ॥ ਤਬ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਤਬ
ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਸੋਰਠ
ਮਹਲਾ ੧ ਸਬਦ ॥ ਸਬਦ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਪਰ
ਨਿਗਮਨਿ ਨਹੋ ਪੁਰਖ ਸੁਆ ਪਾਗਾ ਨਾਇ

ਰੈਨਿ ਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਦਾ ॥੧॥
ਖਾਣੀ ਨ ਬਾਣੀ ਪਉਣੁ ਨ ਪਾਣੀ ਓਪਤਿ ਖਪ
ਤਿ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਖੰਡ ਪਾਤਾਲ ਸਪਤ ਨ
ਹੀ ਸਾਗਰ ਨਦੀ ਨ ਨੀਰੁ ਵਹਾਇਦਾ ॥੨॥ ਨਾ ਤ
ਦਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ਦੋਜਕੁ ਭਿਸਤੁ
ਨਹੀ ਖੈ ਕਾਲਾ ॥ ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਨਹੀ ਜੰਮਣੁ
ਮਰਣਾ ਨਾ ਕੋ ਆਇ ਨ ਜਾਇਦਾ ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਜਾ
ਤਿ ਨ ਜਨਮਾ ਨਾ ਕੋ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥
ਨਾ ਤਦਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਬਨਵਾਸੀ ਨਾ ਤਦਿ ਸਿਧ
ਸਾਧਿਕ ਸੁਖਵਾਸੀ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭੇਖੁ ਨ ਕੋ

ਏਨਾ ਕੇਨਾ ਖੁਰਕਣਾ ਇਕ ਦੈਹੋ ॥ ਪਾਰ ਪਰਤਪ ਸੰਤ
ਮਖਰਤੁ ਨਾ ਪੁ ਸਾਗ ਨਾ ਕੇ ਆਖਿਏ ਦਯਾ ਦੇ ਨ੍ਰਸਾ
ਸਾਪੇ ਅਧਿਪਰਉ ਪਾਇ ਇਵਿਗ ਮੈ ਆ ਪੇਕੀ ਮਣਿਪ
ਇਕ ਦੈਹੋ ॥ ਢਿ ਨਾ ਸੁਮੈ ਦਸ ਭ੍ਰਾਣ ਸੀਮਾਣ
ਗੋਪੀ ਕਾ ਨਾ ਨਾ ਗਉ ਮੁਆਣਾ ਤਿਤੁ ਸੋ ਤ੍ਰਪ
ਖੰਤੁ ਨਾ ਕੇ ਏ ਨਾ ਕੇ ਏ ਦ੍ਰਿਸੁ ਵਦਸਾ ਇਕ ਦੈਹੋ ॥੪॥
ਕਰਮ ਪਰਮ ਨਾ ਹੀ ਆ ਇਆ ਮਾਖੀ ॥ ਸਤਿਰ
ਨਸੁ ਨਾ ਹੀ ਦੀ ਮੈ ਆ ਖੀ ॥ ਮ ਮਤਾ ਸਾਣੁਕਾਣੁ
ਨਾ ਹੀ ਮਾ ਖੇ ਨਾ ਕੇ ਕਿ ਸੈ ਪਿਆ ਇਕ ਦੈਹੋ ॥ ਦਸੀ
ਦਾ ਬਿੜ ਨਾ ਹੀ ਸੀ ਉਰਿੰਦੇ ॥ ਨਾ ਤ ਦੇਗ
ਖੁਨਾ ਅਢਿੰਢੈ ॥ ਨਾ ਤ ਦਿਗਿਆ ਨਾ ਪਿਆ

ਨਕੁਣਾਉਪਤਿਨਾਏਗਹਿਤੁਗਸਾਇਦੈਨੋ॥ਖੇ
ਦੁਗਨੁਭੇਖੁਨਹੀਛੁਟਸਿਨੁਪਈਦੇਤਿਨ
ਦੇਹਗਗਉਗੁਣਾਇਸ਼ਾਹਿਸਰਗਨਹੀਤਾਗਖ
ਨਾਇਛੁਨਾਏਪੁਸਾਣਾਇਦੇਨੋ॥੧॥ਨਾਏਮ੍ਰ
ਲੇਂਨਾਏਕਾਤੀ॥ਨਾਏਸੇਪ੍ਰਸਾਇਕੁਹਸੀ
ਗਣੀਆਤਿਗਉਨਹੁਸੇਤੁਨਿਆਨਾਏਕਹਹੁ
ਰਹੁਦਾਹੈ॥੧॥ਭਾਉਨਭਗਤੀ॥ਨਾਮਿਦੁਸਕ
ਤੀਅਸਤਾਨਸੀਤੁਖਿੰਤੁਨਹੀਕਤੀ॥ਆਪੇ
ਸਪੁਆਪੇਦੁਸਤਾਗਾਸਾਦੇਹੈਦੁਭਾਇ
ਹੈ॥੧॥ਯਾਬੇਦਕਤੇਬਾਸਿੰਸਦਸਸਤਾਪਾਤੁਪ
ਗਹੁਉਦੇਨਹੀਆਸਤਾਕਬਤਾਬਕਤਾਅਉਪ

ਅਨੇਕ ਤੁ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਹੋ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁ
ਸੁਰਤਾ ਨਾਦ ਗੁਰ ਉਪਾਇਆ ਬਹੁ ਰੰਗਾ
ਰਚਨ ਰਚਿਆ ਆਪਣਾ ਆਪਿ ਸਮਾਣਾ ਸੋ ਹਰਿ ਉਪ
ਇਆ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਪਾਇਦਾ ਹੈ ਹੋ॥੧॥ਆਪਿ
ਨਕਉ ਗੁਰ ਸ ਬਡ ਸਮਾਣਾ ਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਸਬਾਇਆ ਸਭ ਬਨ ਸੋ ਭਵਤਾ
ਨਾਲਿ ਭਿਗੁ ਪਤ ਤਉ ਪ੍ਰਗਟੀਆ ਆਇਦਾ ਹੋ॥੧॥ਪਉੜੀ
ਨਾਇ ਤਾ ਨਾ ਨਾਦ ਕਰਿ ਤਾ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੈ ਸੋ ਥੀਹ
ਥਾ ਨਾ ਨਾਕ ਸਾਇਰ ਤਬ ਬਿਸਮਾਦ ਬਿਸਮ
ਭੋ ਦਾ [illegible] ਗਾਇਦਾ ਹੋ॥੧॥ ਤਉ ਬਾਹਰ ਸਭ [illegible]
ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਇਆ ਗਾਵੈ ਤਉ ਪਾਬੰਧੁ

ਦਿਧਾਇਆਣਾ ਨਾਉਪਜੀ ਕੁੜਿਆਣਾ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ

ਕਾਇਲਾ ਪੜਿਅ ਨੇਤ੍ਰ ਖਸਨਾ ਜਾਦੂਤੁ ਨਾਹੀਰੇ

ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੁਸੈਸਾਂਈ ਕੇ ਰਿਸ ਨਿਤਿ ਸੁਤ ਭਾਇ ਕਰੈ

ਸਾਨੁਉਤੈਆ ਟੈਟੈ ਸੈਆ ਗੋਭੀ ਏ ਸੇ ਵਾਕਾਦ

ਬਾਣਾਤ ਖਰਤੁ ਸੈਕਾਂ ਸਦ ਕਾਸਾਇਵ ਪੈਵੈਂ ਨਾ ਹੀ

ਤਦ ਹੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਏਕਟਿ ਨਿਆਖਿਆਣਾਸੈਤਾਹਿ

ਗੁਰੂ ਕ ਬਾਤ ਖ ਪੈਡਿਤ ਆਖਿਆਣਾ ਜੀਕ ਉਨ੍ਹ ਗੁਰੂ

ਕਗਾਤ ਦ ਹ ਗੁਰੂ ਬਾਬੈ ਆਖਿਆਣਾਸੋਤਾਹਿਓਦਿ

ਆ ਨਹਿਰਿ ਇਕਵੈ ਨਾ ਹੋਤ ਬੈਕਾਰਿ ਫਕ

ਗਖੈ ਨਹੀ ਨਾਉਪੁਤੈ ਨੁਦ ਸਾਨਿ ਗਾਤ ਬਉਸ

ਹਬਹੁ ਸਦਾ ਸੁਨਹਿਆਣਾਸਾਇ ਪੈਗੀ ਪਉ

ਨਾਕਹਿਆਜਾ।ਤਬਬਾਬੇਕੇਪਧੜੀਸਮਸਤਾਇਕੈਜਿ
ਨਿਆਖਿਆਕਹਿਆਜੁਸਮੰਦਵਿਚਿਤੇਰਾਗੁਰੂਹੈਤ
ਬਧੰਨੁਗੁਰੂਆਇਆਆਇਤਿਸਮਾਣੀਮਕੀਤੀਆ
ਸ੍ਰੀ।ਤਬਆਗੈਗੁਰੂਹੋਏਬਸਤਪੈਪੈਰਿਸਤੀਖ
ਕੀਖੀ।ਤਬਬਾਣੇਕਰਿਪੈਰਸ੍ਰਭੂਰੋਹਰਿਆਰਿਆ
ਤਬਰੋਦਾਰੋਦਾਆਇਆ।ਤਬਬਾਬੇਨਾਨਿਆਪੁਛਿ
ਆਰੋਗੁਰੂਜੀਏਹੁ।ਤਬਬਾਬੇਸਆਖਪਰਨਾਵੀ
ਕਹਿਆਸੁਣਦੀਹ।ਤਬਬਾਬੇਨਾਨਕਪੀਆਖਿਆ
ਭਾਈਤਾਂਦੁਜਮਾਇਆਸੀ।ਨਿਮਰਤੂੰਬਾਸਨ
ਕਰਦਾਖਾ।ਨਹੀਤਿਰਗੁਰੂਖੀ।ਤਬਬਾਬਾਇਕਗੁ
ਬਾਬੇਦੀਪੈਰਪਇਆਦੇਹੁਨਦਰਿਪਾਰਦੇ

ਦੇਸੁਦਿਪੋਈ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਣ ਗਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੰਗਤੀ
ਦੀਰਗੰਦ ਗੋਲ੍ਹਿਓ ਆਬੇਣ ਉਦਾ ਉਗੁਰ੍ਹਾਤ
ਤੁਥਾ ਸੀਹਗੁਣ ਹਾਰ ਅਤੇ ਸੀਹੇ ਕੋ ਬੈਠਿਪੈ
ਤਥ ਬਾਬੇ ਮਲੇ ਕੁ ਆਖਿਆ ਸਹੁੰ ਸੁਭ ਗਦੇ
ਉ ਦੂਰੁ ਦਾਇਆ ਹੁ ਨਾਪ ਸਗਣੁ ਪਰਿਆਇਆ
ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦੇ ਭੀ ਖਿਆ ਪਾਈ ਆ ਸੇ ਸੀਰ ਗਗਹ
ਅਤੇ ਸਰਾਈ ਰਿਦੇ ਗਅਤਿ ਕਾਣਾ ਭਇਆ ਸੁ
ਤਾਣ ਕੁ ਮੜ ਦੇ ਦੁਈ ਗਇਆ ਰੇ ਦੇਦਾਸ
ਗਉਂ ਕਾਣੁ ਟਾਈ ਸੀ ਸੀ ਤਾ ਅਧੇ ਤੁਰੁਕੁ ਦੇ
ਇਗਰ ਦਾ ਪੈੜ ਭੈ ਅਸੁ ਗਲਿ ਕੇ ਸੁਆਮੀ
ਗਹਤ ਹਜੂ ਗਿਰੇ ਦੇਤਾ ਸੇਤਾ ਨਾ ਆਨਾ ਉਸਕ

ਤਿਆਗਦੇਵੈਕਾਰਣਿਪਾਪੀਭਇਆਅਰੁਵਡਿਸੇਧਰਮ

ਸਾਇਕਪੀਗਾਅੰਤਿਕਾਲਿਅਤ੍ਰਣਾਗੋਭੀੜਾਰੋ

ਵਹਿਰਸੋਵੰਨਪੜੋਨਾਪਹਿਪਰਿਭੀਖਿਆਮਗ

ਣਿਲਾਗੋਤਾਰਦੈਕਿਰਪਾਨਸੰਤਿਪਾਨੁਸਾਈਪੰਡਿਤੁ

ਰੈਦੀਆਨੁਰਵਾਹਿਗੁਵਾਲੋਰੈਦਿਸੁਨਾਹਿ

ਭਤੁਗਾਨਾਨਕਦੁਖੀਆਸਭੁਸੰਸਾਰਾਮ

ਸੋਨਾਮੁਸੇਟੀਤਿਦਿਸਾਈਆਵਰਕਰਮਨਾਏਥੈ

ਪਾਈਐ॥ਤਬਬਾਬੇਦੀਖੁਸੀਹੋਈ॥ਉਥਹੁਚ

ਲਿਗੋਸਵਾਰਾ ਖੁਪਰਬਤੁਗਏਆਗੇਸੁ

ਮੇਰਿਸਾਇਚੜਿਆ॥ਜਾਹਮਹਾਦੇਵਕਾਸਭ

ਥਾ॥ਤਬਆਗੈਮਹਾਦੇਉਅਤੈਗੋਰਖਨਾਥ

ਪ੫

ਤੇਕਰਮਸਗੀਆਤੇਗੋਪੀਚੰਦੁਆਤੇਚਰਪਟੁਥੇਨਥੇ

ਤਬਸਭੇਨਾਇਆਦੇਸੁਆਦੇਸੁਕੀਤਾ।ਬਾਬਾਬੈਠਿ

ਗਇਆ।ਤਦਹੁਸਿਧਾਂਤਿਬੀਏਓ।ਤਾਆਖਿਓ

ਨਾਹਿਜੀਭਗਤਿਏਆਖੁਓ।ਕਵਣੁਸੁਕੇਬਾਲਕੇ

ਤਦਹੁਬਾਬਾਹਿਬੀਤਗਏਗਇਆਜਾਪਾਸੀਏ

ਸਿਪਾਹਿਤਾਜੋਗਸੇਤਾਏਹਿਏਲਗਪਏ।ਤਬ

ਸੁਬਾਬੈਹਿਬੀਪਗਤਾਨਾਲਿਆਗੀ।ਤਬਨਾਨਕ

ਜੋਹਿਗਰੀਆ।ਤਦਹੁਬਾਬੇਨਾਨਕਗੋਸਟਿਹੂਆ

ਸੋਇਕੈਸੂਲੈਕੁਦਿਤਾ।ਮਸਤੇਜਾਭੋਨਾਖੋਕੂਸਥ

ਰਸੋਇਓ।ਨਾਨਕਮਹਲਿਖ਼ਿਨਾਅਵਗਨਕੋਈ॥੧॥

ਤਬਸੰਤਗਰੀਕਣਾਸੁਣਿਓ।ਤਬਖਹਿਬਾਪ

ਸਿਧਿ

ਤੌ ਪਾਇ॥ ਤਬ ਪਾਣੀ ਪਾਇਆ॥ ਤਬ ਸਿਧਾ ਪਸਿਤ
ਗਿਣੈ ਆਇਆ॥ ਤਬ ਮਤ ਨਾ ਸਿਧਾ ਪਣੀ ਪੀਤੈ
ਪੁਤ ਪਾਣੀ ਨਿ ਪਏ ਨਹੀ॥ ਤਬ ਮਹਾਰੈ ਪੁਰਖਿ
ਆਤੁ ਗਿਆਨੀ ਨਹਿ ਉਦਾਸੀ ਹੋ॥ ਤਬ ਦੁਖ ਬਾਬੇ
ਖਿਆ ਨਾਹਿ ਉਦਾਸੀ ਕੇਲ ਫੂਕ ਬਹੁਣੈ ਹੀ
ਸਭ ਗਿਆਨੀ ਕੇਲ ਫੂਕ ਬਹੁਣੈ ਹੀ॥ ਤਬ ਮਨ
ਦੇ ਉਬੇਰਿਆ ਸੋਹਿਬਾ ਸਿਗਿ ਗਹੇ ਹਿ ਗਰ
ਹੁਕਮੈ ਗਾਰੁ ਪਤ ਧਮ ਤਾਮ ਕੀਤਿ ਖਿਆ ਕੈ ਗੋਪੁ
ਨਦਾ ਕਕੇ ਮਸਗੀਭਾ ਸੈਗਿ ਹੀ ਗੀਗਾਕਾ ਨੀਭ
ਬੋਲੈ ਇਸ ਤ ਸਤਿ ਸਤ ਪਾ॥ ਪਾਸ ਤਤ ਸਤਿਖ
ਨਭੁਪਾ॥੧॥ ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਾਬੁ ਦਿਤਾ ਸੋਹਿਬਾ ਹਿ

ਓਅੰਗੈਮਦਾਕਿਓਸਾਂਦੇਸੁਗਤਿਾਕੰ॥ਧਨਸੂਰਿ
ਰਿਓਪਿਆਟੀਐਭੁਗਤਿਾਆਪਤਿ॥ਮਤਿਧਿਰਨ
ਓਾਕਓਨ੍ਰਸੁਆਪਧੁਰਿਤੁਗਹੋਹਿਆਓ॥ਧੁਧ
ਫਓਰੈਮਮਕਰਿਮਹੋਾਰਹੋਨ॥ਨਕੁਗੋਰਖ
ਕਓਕਿਹੋ॥ਕਿਆਇਕਤਾਰੇਦਰਤੇਪ੍ਰਭਾ॥ਨ
ਮੈਸਾਗੀਨਅਦ੍ਰਿਪਤਾ॥॥ਰਕਾਲਰਾਗਹੈਮਆਰਿ
ਤਓਕਾਹੋਭਿਖਿਆਮੰਗਹਿਦਾਸਾਹਿ॥ਬੋਲੈਨਾਨ
ਪਤਿਸਭੁਪ੍ਰਾਪਤਅਤਿਓਗਧਾਨਭੁ॥੨॥
ਤਥਹਿਰਿਗੈਪੀਰੈਦੁਬੋਲਿਆਰਾਗੇਪੀਰੰਦੁ
ਉਦਾਸੀਬਾ॥ਉਦਾਸਕਰਗੁਰੂਨਾਲੈਬੋਲਿਆ॥
ਮਾਣੇਭ੍ਰਾਸੇਉਦਾਸੀਰਿਗਨੂੰਉਦਾਸਾਂਜਗਧਿਓ

ਗੰਪਾਨਿਮੈਤਰਿਵਿਆਪਆਨਿਏਦਸਭੁਤਕੀਪਾਏਵੈਗਰਿ
ਤਿਸਪੁਰਦਾਸੀਕਾਪੜੈਨਰੰਪ੍ਰਾਬੋਲੈਗੋਪੀ
ਰੰਡੁਮਤਿਸਭੁਪਾਪਗਅਤਤਮਹਿਗੈਥਨਭਆ
ਤਬਬਾਬੇਕਾਬਾਬੁਰਿਤਾਮਨੇਵਾਹਿਹਕਆਗਿਮ
ਲਾਵੈਆਨਾਪੰਥਅਹਿਗੈਪਗਪਾਨਾਪੰਥ
ਕਾਰੇਤਾਨੇਭੇਖੁਸੀਟੀਕਕਾਤਾਸੋਟੀਕਾਲੇਖਾਆਗ
ਮਹਿਗਸਲੇਵਾਰਿਸੁਣੇਵਾਬੇਪੇਨਉਗਮਹਪ
ਰਿਆਹਿਆਏਸਾਸਤਸਤਾਈਹਚਉਦਹਚਾਰਿ
ਤਾਕੇਆਗੈਪੜੇਆਗਾਆਚਅਚਟੀਹਬ
ਗਹਬੀਸਾਗਤਾਵੈਆਗੈਕਰਹਿਪੜੇਦੀ
ਸਾਹੁਚੀਨੀਨੂੰਰਿਸਰਾਫੋਡੇਲਿਨਾਨਕੁਕਹੈਉ

ਦਾਸੀਸੋਇ॥੧॥ਸੋਤਉਦਾਸੀਦੇਗਣੈਉਤਦਸ੍ਰਾ॥
ਤ੍ਰਿਖਕਿਗਖਿਗਗਨੇਤਰਿਵਾਸ੍ਰਾ॥ਅਤੇਨਿਜਿਰ
ਹੈਰੋਗਾਅਤਿਆਸਾਪਰਸੈਗਿਅਗਿਨਦਾਵੈ
ਪਾਸਾ॥ਇਸਪਉਦੇਤੀਆਤ੍ਰਿਪਾਅਤਿਸੈ
ਉਨਰੋਏ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਇ॥੧॥
ਗੀਆਨੁਖੜ੍ਹਗੁਰੋਆਨਉਤਿਉਤ੍ਰੈਆਸ
ਦਿਸਾਪੰਦਾਵਾਬੂਝੈ॥ਅਨਮਗਤਿਕੀਪਾਵੈ
ਗੀਨਿਤੀਗਖਪਰਸੈਰੈਸੈਸੰਨਿਦਾਨਿਉਤ
ਸੈਣੁਸਨੇਕੀਖਏ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਉਦਾਸੀ
ਸੋਏ॥੨॥ਦਜੀਅੰਤਰਿਆਸਮਨਿਤਟਾ॥ਸੁ

ਉਪਦੇਸ ਪਾਇ ਦਿਖਿਆ ਸਹੈ ਵਰਤਾ ॥ ਐਸਾ ਅਗਮੁ
ਸਹਿਜ ਗੁਰੂ ਬਤਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਧੇ ਸਿਧ ਸਹਰਿ
ਪਰਿਆਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਸੋਝੀ ਹੋਵੈ ਦੀਪੈ
ਨਾਨਕ ਹਉਦਾਸੀ ਸੇਈ ॥ ਕਹਾ ਸਦ ਹਿ
ਆਤਮ ਗਗਨ ਕਰਤੂ ਤਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਸਦਾ
ਨਾਇ ਸਉਦਾ ॥ ਐਸਾ ਸਗਾ ਪੂਰਾ ਕਉਦਾ ॥ ਬੈਪੈ
ਬਸੰਤੁ ਪਾਣੀ ਮਉਦਾ ॥ ਸਿਸਿ ਹਿ ਤਗਗਨ
ਮੰਡਲ ਕੀ ਸਉਆਂ ਪਰਿ ਦੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਦਾਸੇ
ਸੇਈ ॥ ਪਰਖ ਸੈ ਪੂਰਬ ਕਉਦਿ ਸਹਿ ਪਰੈ
ਦੂਤੀਆ ਦਪ ਰਉਗਉ ਤਕ ਗੋ ਦਪ

ਨਤੇਰਾਥਪਢਿਮਸਾਹਿਬਤਾਹਇਪਟਨਕੀਸੈ
ਸ਼ੀਪਾਇਆਪਢਿਮਤੈਰੇਜਇਕੁਸੁਮੋਗਿਆਵੇਧ
ਰਦਪਟਨਕੇਪਕੇਸਿਸਪਤਪੁਗੀਤੁਪਰਿਕਦੁਣਾਸ
ਭਾਤੁਰਾਪਾਰਖੁਹਸਕਆਸਭਾਸਿਨਿਹਾਗ
ਰਤਨੀਆਇਪੋਰਟੀਨਾਨਕਰੇਉਦਾਸੀ
ਸੋਟਾਤਥਰੀਰਪਨਾਥੁਬੀਨਿਆਗੋਰਪਨਾਥੁ
ਅਉਧੂਸਾ॥ਅਉਧੂਤਾਕਾਣਫਭੁਏਬੋਇਆ
ਸਾਣੇਕੁ॥ਅਉਧੂਸੋਜੋਧੂਪੋਆਪੁਬਿਖਿਆ
ਭੇਤਾਕਰੇਸੰਤਾਪੁ॥ਹਇਪਟਨਕੀਬਿਖ
ਆਖਿਓਸੋਅਉਧੂਸਿਦਉਪਰਿਸਾਇਰਿਵ
ਓਗਿਰਪਾਿਖਸਾਤਿਸਕੁਪੂੰਪਰੀਤਤਉਪ

ਹੋਆ ਰਬਾਬੁ ਪ੍ਰਾਣ ॥੧॥੭॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਬੇ ਕਿਹਾ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹਾ ਤੀ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਕਾਮ ਕਤੇ

ਸੁਧ ਕਾਮਤੀ ॥ ਹਿਮ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਣ ਕਰਿਦੇ ਪੈ

ਦੁਨੀਆਂ ਸੈਪੜੀ ॥ ਹਿਆਮੀ ॥ ਹਿਆਰਾ ਜਾਨੁ

ਬਾਣੀ ਸਬਦ ਰਸ ਕਾਣ ਸੋ ਹੋਤਾ ॥ ਨਾਨਕ

ਹਉਮੈ ਦੀਆ ਕਉ ਪ੍ਰਭਤਾ ॥ ਹੈ ਜਣ ਕਹਾਇ ਨ ਜਾਇ

ਤਮਾਸੈ ਜਾਨੁ ਅਸਾਇ ਨ ਪੈਸੈ ਪਾਸੇ ॥ ਮੈ

ਮੈ ਗੋਇ ਤ ਨਣੇ ਦੇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦੀਆ ਆਇ

ਹੰਸਾ ਦੇ ॥ ਪਾਸ ਪਾਇ ਸਾਇ ਨ ਕੀਚੈ ਕਾਬ ॥

ਐਸੀ ਸੁਤਿ ਗੁਰੂ ਕੇ ਗੀਨ ਬਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀਸਿ ਪਾਤੁ

ਤੁਹੋ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਦੀਆ ਕਉ ਪ੍ਰਭਤਾ ॥

੧॥ਗਗਨੈਤਰਿਕਉਖੁਉਰਉਤਾਵੇਆਪਿਨਿਸਿਤੋ
ਗੁਤੀਣੋਦੋ॥ਪਮਚਾਨਇਤਾਇਰਿਪਰਿਆਵੇ
ਪਿਨਿਬਿਪਿਤੋਗੀਕਮੋਦੇਜੋਗੁਆਆਏਨਰਪ
ਨਗਏਸੈਗੁਆਸੀਜਮੁਰਹੈਨਕਿਨਸੇਮੁਤਾ
ਨਾਨਕੁਨੋਸੇਦੀਆਉਪ੍ਰੁਤਾ॥੧॥ਆਸੁਮਨਏ
ਉਪੁਨੋਤਗੋਆਪਿਨਿਸਿਮਏਮਕਤੁਪੂਗੇ
ਉਆਏਕਦੁਣੁਪਾਣਏਪਉਤੁਏਉਨਿਦੋਗੇ
ਆਦੇਗੁਣੁ॥ਆਪਿਪਉਤੁਕਉਗਖੇਬੀਪਿਣ
ਤਇਖੇਸੋਇਕਟੀਸੀਧਿਆਪਨੇਵਸਿਕਰਿਗ
ਏਤੁਤਾ ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੇਦੀਆਉਪ੍ਰੁਤਾ॥੧੧॥

ਤਬ ਸਿਖਿ ਨਿਰਪਤੁ ਬੋਲਿਆ ॥ ਨਿਰਪਤੁ ਦੇ ਸੀਖੈ
ਸੇਵਕਾਂ ਗੁਰੂ ਤਾਈ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਾ ਸੇ ਪਪੀਹੈ
ਜੋ ਕਾਂਇਆ ਪਖਾਣੈ ॥ ਕਾਂਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬੁਝ
ਜਪ ਮਾਣੈ ॥ ਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿੰਦੁ ਨਾਦ ਥੇਹੁ ਗਨਾ
ਤਿਸੁ ਪਪੀਹੇ ਕਾ ਰਾਗ ਨਾਮ ਗਨਾ ॥ ਬੋਲੈ ਨਿਰਪ
ਤੁ ਸਤਿ ਸਤੁ ਪੁਰਖ ਅਤਤ ਮਹਿ ਖਾਨਤੁ ॥੧੫॥
ਤਬ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸੋਲਹ ਕਲਾ ਅਭਤ ਸਾਧਿ ਲੇ
ਲਾ ਸੁ ਰਖੈ ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਨਿਰਤੁ ਕਰਿ ਸਨੇ ॥ ਬੰਧੈ
ਨਿਰੂਆਣ ਪਆਣ ਸੀ ॥ ਸਾ ਪਕਾ ਪੈਡੁ ਸਚਾ ਦੇ
ਗਨੀ ॥ ਰਪਤ ਪਸੰਦ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਚਨ ਪਛਾਣੈ ॥

ਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਿ ਕੇਣਏ ਢਸਾਰਾ ਬੇਐ ਤਾ ਛੁਟਸ
ਗਿਆਨੀਆ ਅਭਿਮਾਨਿ ਜਾਗੈ ਸੁੰਤੇ ਪਿਆਨੀਆ ਸੁ
ਨਮਤਣ ਮਹਿ ਤੇਗੀ ਪੈਗਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਬਤੁ
ਨਮੈਗਾ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੀਐ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜਾਏ
ਬੀਪੇ ਮਗਾਣੇ ਦੇਵਾ ॥ ਜਿਤ ਥ ਮਤੁ ਨਾਦ ਈਰ
ਪਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਿ ਕੇਣਏ ਢਣਾ ਤੇਮਿ
ਇਮ ਨਾਲਿ ਭੁਜਿ ਵੈਗਾ ਪੰਚ ਆਸਾ ਗਹਿ ਧਪਟ ਭੀ
ਤਰਿ ਜੋਗਾ ਅਜੀਮ ਰਹੈ ਗੜੀ ਕੁਚ ਛੂ ਇਨ
ਹਰਿ ਉਪ ਜੋਤੁ ਰਮਤਿ ਜਾਇ ਇ ਮਾਪਾਨਿ ਵੈ
ਬੇਪੈ ਰੈਗਾ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਤੁ ਨ ਜਪੀਐ ਤਾ ਗਾ
ਉਤ ਮਰਾਣੇਛੁ ਨਕੇ ਜਪਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ

ਰੋਗਕੋਣਢਣ॥ਪਥਿਇਡ੍ਹੀਸਦਿਤੁਕਰਿਗਪੋਸੀ
ਠਥਾ੍ਹੁਖਭੁਅਮਤੁ॥ਨਭਾਖੋ॥ਕੋਟਕਟੋਤਰਿ
ਤਤਕਾਬੇਤਾ॥ਸੈ॥ਅੰਡਾਣਮ॥ਹਿਗਖੈਏਥਤਾ॥ਉਸੀ
ਰਿਪਆਣੁਗਗ॥ਮਭਭੇਗਾ॥ਸਾਉਇਵੇਟੋਅ
ਨੁਕਰੈਗਾਪਤਿਸਤਾ॥ਉਲਗਾਰਪਣ॥ਨਾ॥ਕੁ
ਕਨੈਰੋਗਕੋਣਢਣ॥ਪ੍ਰਬਰਹਿਪਫਮਕ
ਉਆਵਾ॥ਗਵਸਸਿਏਰੈਉਇਕਤੁਸਿਣਾਵੇ
ਹਾਟਪਟਣਕੀਯੈ॥ਨਵਟਾ॥ਤਾਪਿ॥ਰਿਡੁਏ
ਅਵਪਟਏਧਾਉ॥ਨਾਉਪੰਡਟਖੇਪ੍ਰ॥ਗਬਪ
ਫਸਉਨਗਟਪਣ॥ਨਾ॥ਕਕਨੈਰੋਗਕੋਣ
ਢਣ॥ਅੰ॥ਇਹੁਤ॥ਨਕੀਤਾ॥ਸੁਗਤਿਕਰਿਟੁਪ॥

ਤਿਸੁਪਾਈਐਸਚੁਸਮਾਇਤਸੁਪ੍ਰਾਤੁਗਤਿਦੇਤ

ਨੁਕਰਿਸਨਹਿਰਿਦਾਮੈਵਾਤਗਤਿਵਿਹੂਣਾਇਕੈ ਤੀ

ਦਾਵੈ॥ਗਿਆ॥ਨੁਅਪਾਣਾਨਦਰਿਨਾਉ॥ਧਿਆਇਵਿ

ਧਿਦਾਪਾਐਕੇਵਾਣਨਾਉ॥ਗਲਿਬਿਗਲਿਕਹਿ

ਣੀਏਸਪਤੁ॥ਨਾਨਕਕਹੈਦੇਗੀਕੋਣਵਦਾ॥

ਤਬਫਿਰਿਭਰਥਰੀਬੋਲਿਆ॥ਭਰਥਰੀਬੈਰਾਗੀਬ

ਬੈਰਾਗਕਾਗੁਣਲੈਬੋਲਿਆ॥ਸਲੋਕੁ॥ਸੇਬੈਰਾ

ਗਤੁਣਦੇਖਹੁਸ੍ਰਾ॥ਨਕਿਵਾਣਸਹਿਰੈਪੈਸੀ

ਸ੍ਰਾਮਹਿਨਿਜਿਆਤਰਿਗਹੈਪਿਆਨਿ॥ਸੇਬੈਰ

ਗੀਸਤਿਸਮਾਨਿ॥ਬੋਲੈਭਰਥਰੀਸਤਿਸਤੁ

ਪਾਪਰਮਤਤਸਾਹਿਤਿਰਖਾਣਪਾਰਜਾਤਬਧਾਤੁ

ਬਖਸਿ ਬਾਬੁ ਦਿਤਾ॥ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਦੇ ਬੈ ਮਹਿਆ

ਵੋ॥ ਜਿਵੈ ਰੈਆਗੈ ਸਕਤਿ ਜਿਵੈਵੈ॥ ਜਿਤੁ ਸਕਤੀ

ਕੇਰਾ ਮਕੈਗੋ॥ ਅਸਾਰੁ ਦਮਤੁ ਆਗੈ ਛਕੁ ਰਤੇਗੈ

ਐਸਾ ਆਉਖੜ ਪਾਹਿ ਗਵਾਗਾ॥ ਜਿਤੁ ਪਾਏ ਤੈ

ਗਿਆਟ ਹਿ ਵਿਕਾਗਾ॥ ਜਿਸੁ ਤਾ ਅਸਤਿਸ ਨਾ ਹਉਮੈ

ਤਿਆਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋ ਈ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਪਰ

ਚੈਕੈ ਪਹਿਰਿ ਗਰੈ ਉਦਾਸਾ॥ ਆਗਏ ਕੈ ਪਹਿਰਕੈ ਗੈ

ਜਿਵਾਸਾ॥ ਉਦਾਰਕੈ ਸਬਦਿ ਬਿਲਾਏ ਭਾਗੀ

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਜੋ ਬੈਰਾਗੀ ਦੇ ਮੈ

ਤੇਖ ਮਹਿਆ ਵੈ॥ ਉਣਟੈ ਪਉੜ ਮਹਿ ਦਿਸ

ਆਵੈ॥ ਪਹਿਲੈ ਰੈਰ ਕਉਦਮ ਗਹਿ ਕਰੈਗੋ॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ

ਸਿਉ ਤੁ ਪਰਿਚੈ ਤਾ ॥ ਆਵਾਗਉਣੁ ਤਿਆਗਿ ਏਕ ਰਹਿ ਬੈਰਾ
ਗੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੫॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ
ਜੋ ਬੈਰਾਗੁ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਏ ॥ ਸਹਜੇ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਤਾ ॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇ
ਤਾ ॥ ਨੀਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸੁੰਨ ਮਹਿ ਜਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ
ਸੋਈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਮਾਰੈ ਬਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸ
ਦਿ ਪਾਵੈ ਛੁਟਸੀ ਫਾਸੁ ॥ ਗਿਆਨ ਰਹੈ ਅਪੜ
ਨਉਰੰਗ ਵਾਜੇ ਰਾਗ ਖੈ ਬੈਪਾਰ ॥ ਦਸ ਮੈ ਦ ਖੋਜੈ ਆਪ
ਤੁ ਕਰੇ ॥ ਦਸ ਮੈ ਏਕੁ ਪਸੈ ਨ ਉਪਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਦਸ
੫ ਏਪਰਿ ਪੂਰਕਾ ਏਸਾ ॥ ਦਸ ਮੈ ਏਪ ਰਸਿ ਪੂਕੂੰਠ ਖ
ਭੇਦੋ ॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਕਾਲ ਕਉ ਛੇਦੇ ॥ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਕਿ
ਕਰੇ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਆਵੈ ਲਿਗਿ ਮਾਰਗੁ ਸਾ

ਤਾਪ॥੧॥ਜੋਸਿਖਬੈਰਾਗੀਜੋਗਮੈਹੈਹਨਿਸਭਾਤਸਾਦਾਭਉਆਦਸਿਖੀ

ਹੈਪਹਿਅਸਤਾਨੁ॥ਗਗਨਮੈਰਿਦੁਰਆਨਠਦੁਤਾਪੁ

ਰਮਕੈਦਆਹਿਰਿਮਾਣਸਾਣੁ॥ਥਗਮੈਆਇਛੁ

ਭੀਖਾਹਿਸੰਤਾ॥ਨਾ॥ਕਸੋਬੈਰਾਗੀਸੋਗੁਰਕੇਮੰਦਰਿ॥

ਤਬਭਰਥਰੀਆਖਿਆ॥ਨਾਨਕਤੂੰਜੋਗੀਹੋਹੁਜੋਗੁ

ਗਨੁਖੁਜੀਦਰਗਹੈਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਜੋਗਕ

ਰਦੁਭ੍ਰਮੁਹੋ॥ਤਬਭਰਥਰੀਬੋਲਿਆਜੋਗਕਾ

ਭੇਖੁਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿੰਥਾਝੋਲੀਡੰਡਾ॥ਸਿੰਙੀਨਾਦੁਵਜੈ

ਭੂਹਮੈਰਾ॥ਤਬਬਾਬੇਬੋਲਿਆਸਬਦੁ॥ਰਾਗੁਆਸ

ਾਮ:੧॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨੈਮਹਿਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿੰਥਾਖਿ

ਮਾਹਢਾਵਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਭਲਾਕਰਿਮਾਨਉਸਹਜ

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ ਜੁਗਹ
ਜੁਗ ਜੋਗੀ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਜੋਗੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰ
ਜਨੁ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨੁ ਕਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗੰ ਰਹਾਉ
ਪਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨੁ ਮਤਿ ਡੰਡਾ ਵਰਤਮਾਨ ਬਿਭੂਤੰ ਹ
ਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੰ
ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸਉ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ
ਬਾਦੰ ਸਿੰਙੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਸੋਹੈ ਅਹਿਨਿਸਿ
ਪੂਰੈ ਨਾਦੰ ॥੨॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸੰਮਿਆ ਨਾ
ਨਾ ਵਰਨ ਅਨੇਕੰ ਆਖੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਏਕੰ ॥੪॥੧॥ ਤਖਤੁ ਸਿਧੇ ਬੈਸੈ ਨਾਨਕ
ਤੂੰ ਅਚਲ ਸਚੁ ਮੇਲਾ ਹੋਆ ਰਸ ਮਾਨਿ ਸਿਧ ਪਾਕਾ

ਸੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਅਣਭਉ ਕਿਤੁ ਨਿਆਇ ਦਾ

ਕੀ ਦੁਹਟ ਹੈ॥ ਤਬ ਸਿਧਿ ਬੋਲੇ ਨਾਨਕ ਅਣਭਉ ਤਿਸੁ

ਦਾ ਕਾ ਪੈਂਡਾ ਹੈ॥ ਅਸਾਡਾ ਹੋਇ ਦਿਪਰਉਣ ਕਾ ਚ

ਲਿਣਾ ਏਹੁ ਨਾ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਤੁਸੀ ਅਣਭਉ

ਆਪੀ ਪੀਰ ਭਾਇ ਆਖਦੇ ਹੋ॥ ਤਬ ਸਿਧ ਪੁਛਨ ਲਗਾ ਕ

ਰੋ॥ ਤਬ ਪੁਛਦੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿਆ॥ ਜਾ ਸਾਕੀ

ਵਾਲਾ॥ ਸਿਰ ਪਲਮ ਉਤਿ ਮਹਿ ਆ॥ ਆਇ ਬਕਰਾ ਹੈ

ਬੋਨਾ॥ ਪਿਛਹੁ ਸਿਧ ਆਏ ਆਰਦੇ ਪਨਿ ਤਾਂ ਆਗੇ ਬੈ

ਠਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਸਿਧਾ ਪੁਛਿਆ ਏਹੁ ਕਦਿ ਕਾ ਆਇਆ ਹੈ

ਤਬ ਆਗ ਹੁ ਸਿਧ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਸਾ ਨੇ ਆਇਆ ਆਹੁ ਤੇ

ਗਏ ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਸਿਧ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਓ

ਦਰੀਆਵੈ ਦੇ ਕਾਢੇ ਖੜੂ ਹੋਆ ਆਸਾ ਗਾਵੀ ਓਥੈ ਹੀ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਪਾਸਿ ਭੀ ਲੈ ਆਏ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ
ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਉਨਿ ਆਖਿਆ ਏਹੁ ਸਿਰ ਪਾਕ
ਪਾਣਾ ਹੈ ॥ ਤੂੰ ਪੀ ਛੀ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸੁਇ
ਰਿਕਿਆ ਪਾਹਿਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਉਨਿ ਆਖਿਆ ਇਸ ਵਿ
ਚਿ ਗੁੜੁ ਅਤੇ ਧਾਵੈ ਕੇ ਫੁਣ ਪਾਏ ਹੈ ॥ ਤਬ
ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ਆਸਾ ਸਬਦੁ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਸਬਦੁ ਮਃ ੧ ॥ ਗੁ
ੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਧਾਵੈ ਕਰਿ ਕਰਣੀ
ਕਸੁ ਪਾਈਐ ॥ ਭਾਠੀ ਭਵਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋਚਾ ਇ
ਤੁ ਰਸਿ ਅਮਿਉ ਚੁਆਈਐ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨੁ
ਮਤਵਾਰੋ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਰੰਗਿ ਰਚਿ ਰਹਿ

ਗਇਆ ਆਪਿ ਜਿਸੁ ਬਨੀ ਪ੍ਰੇਮਿ ਦਿਵਾਇਆ ਗੀਤ

ਕਰਤਾ ਨਾਨਕੁ ਗਹਿਆ ਗਤਉ ਸਚਾ ਆਪਿ

ਆਇਆ ਸ੍ਰਮ ਤ੍ਰਿਸ ਪੀਵੈ ਸਿਮਾਨ ਦਹਿਕ ਗਾਸ

ਤੁਕਾਵ ਪਾਗੈ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਹੋਵੈ ਭਾ ਉਪਕ

ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਰ

ਵਾਣੁ ਭਇਆ ਦਰ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹੋਵੈ

ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ ॥੬॥ ਸਿਫਤੀ ਰਤਾ ਸ

ਦ ਬੈਰਾਗੀ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ਕਹੈ ਨਾ

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਬਗ ਜੋਗੀ ਪੀਵਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੇਖੋ

ਤਬ ਸਿਪਾਇਆ ਦੇਸੁ ਆਦਿ ਸੁਕੀਤਾ ॥੭॥ ਤਬ

ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਉ ਆਖੇ ਸੋ

ਉਥਹੁ ਰਵਦਾ ਰਹਿਆ ਬੇਲਾਹੁ ਦਾ ਨਗ੍ਰੁ ਸਾਧ
ਉਥੀ ਉਦਾਸੀ ਪਢਮ ਕੀਤੇ ਏਸ ਪੈਸੀ ਖੁ
ਸਾ ਲੈਮ ਕੀਆ ਅਤੇ ਲੈਮ ਕੀਤੁ ਖਹਿਰਾ
ਦਾਹਿ ਇਤਤੀਆ ਕੀ ਸਾਦਾ ਸਖੋਟੇ ਕਾਖਿੰਟੇ
ਜਾ ਬਾਦਕਾਹਿ ਇਪੈਗੋ ਤਖਨੀ ਦੇਬ ਸਤੁ ਖੋ
ਖੁਦਾ ਖੁਦਾ ਤਸਾਹਿ ਇਜਾਇ ਨਿ ਕਹਿਆ
ਤਦਪੁ ਇਕੁ ਤਸੀ ਮਿਹਿਆ ਗਤਿ ਇਕ ਠਗ ਹੈ
ਤਖਤਾ ਦੀ ਪੁਛਿਆ ਆ ਪਿਉ ਸ੍ਰਾ ਇਦਾ ਗਵਸ
ਤੋ ਰੋਦਾ ਸਾਦ ਕਤੀ ਏ ਸਤੁ ਭੈਗ ਤੀ ਕਦ੍ਰਾ
ਜੀ ਤ੍ਰੈ ਹਿੰਦੂ ਤੌ ਕਿਸੁ ਸਦਸਾ ਨਤੋ ਤਬ
ਬਾਬਾ ਖਿਹਿਆ ਸਬ ਡਾ ਗਣਤਿ ਲੈ ਗਾਹਿ ਇ

ਮਃ ੧ ॥ ਭਉ ਤੇਰਾ ਭਾਂਗ ॥ ਖਲੜੀ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥
ਮੈ ਦੇਵਾਨਾ ਭਇਆ ਅਤੀਤੁ ॥ ਕਰ ਕਾਸਾ
ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖ ਪਾ ॥ ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਉ ਨੀਤਾ ਨੀ
ਤ ॥੧॥ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਉ ਸਮਾਇ ॥
ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਤੁ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੇਸਰਿ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗਮੈ ਹਰਣਾ ਸਰਬ
ਸਰੀਰੀ ਚੜਣਾ ॥ ਚੰਦਨ ਭਗਤਾ ਜੋਤਿ ਇਨੇ
ਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮਲੁ ਕਰਣਾ ॥੨॥ ਘਿਅ ਪਟ
ਭੰਡਾ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਵਰਨ ਮ
ਹਿ ਹੋਇ ॥ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵੇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥੧॥੨॥

ਫਿਰਿ ਤਜੀ ਵਰਿਆ ਸੋ ਆਸੀ ਇਲਤੁ ਨਾਆ ਵਿਚਿ
ਰਹਦੇ ਹਾ ॥ ਅਸਾਡਾ ਦਿਆ ਹਕਾਤੁ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਬ
ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਬੇਦੇਰਮ ਸਮਰਦੇ ਸੁਮ ਫਾਨਿ ਤਿ ਨੀਆ ਮੁਕਾਮ
ਮੁਕਾਮੇ ਨੀ ਗ ਫਤਹ ਦਿਲਿ ॥ ਯਕਨੁ ਗੁਰਮਰੈਮ
ਆਣ ਮਤੁ ਨੀਆ ਵਿਚਿ ਅਸਆ ਨਦਿ ਮੀਰ ਦਸਤਆ
ਯਪੇਸਰ ਪਿਸਰ ਪਦਰਿ ਗੈਬਾਨ ਨੇਸ ਨਾਮਖੁ
ਸਤੀ ਮੁਕਾਦਗਬੇ ਯਮਹਿ ਦਿਨ ਕਬ ਦਕਬਕਾ
ਦਾਰ ਦੋ ਰੈ ਦਬਮਸਤਾ ਹਿ ॥ ਬਾ ਵਾਗੀ ਨੀਆ ਅਤਿਬਿ
ਗਦਾਰ ਗਮਾਗ ਮਿਆਨ ਦਸਾਨ ॥ ਦਬ ਅਦਾ ਟੀਏ
ਬਸਤ ਨਿ ਤਬ ਕਹਿ ਕੋਗ ਵਿਦਾਹਿ ॥ ਆਹ ਵਾਗਾ ਮਾਹੁ
ਮਕਰਰੈਮ ਪਾਵ ਆਣਾ ਬੁਗੋ ਨਾਨਕ ਆਦਰੈਸ

ਪਸਰਿ ਗਏ ਦੇਸ ਬੈਰਾਗੁ ॥੧॥ ਤਬ ਬਹੁਤੁ ਖੁਨਸ ਰਾਜੇ ਸ
ਕੇਨੁ ਗਵੇਰੇ ਗਏ ॥ ਗਨੁ ਫਿਰਿਆ ਹੋ ॥ ਤਾ ਬਾਬਾ ਕਰ ਲੈ
ਉਪਰਿ ਹੋਇ ਚਲਣੀ ॥੧॥ ਤਬ ਖੁਰਜੀ ਕਿ ਨਾਸਿਕ
ਮਾਰੇ ਸਹਿ ਬੂੰਦ ਪਾਣੀ ਮੇ ਗਉ ਤੇ ਹੋਏ ॥ ਭਾਆਮ ਫਿਰਿਆ
ਗਾਸੇ ਹੋਇ ਨੂਤਾ ਮਕੇ ਨੂਰ ਕੈ ਟੀ ਨ ਹੀ ਗਇਆ ॥ ਤਾ
ਮੇਗਾ ਪਿ ਚਲੁ ਨਾ ਹੀ ॥ ਆਗੇ ਹੋਰੁ ਕਿਪੈ ਫੈਹੋਰੁ
ਤਬ ਬਾਬਾ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਹੋ ਫੇਰੀ ॥ ਤਾ ਮੀਆ ਕੋਰ
ਏ ਹਾ ॥ ਤਬ ਬਹੁਤੁ ਆਗੈ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ ਰਾਹ ਉਪਰਿ ਸਿ
ਪੈਰਾ ਨ ਬਾਬਾ ਹੋਆ ॥ ਅਤੇ ਨਾ ਉਹੁ ਫਿਰ ਚਲਣੀ ਹੋ
ਤਬ ਰਹਣੀ ਗਾਹ ਤਖ ਛਟ ਕਿ ॥ ਤਾ ਆਖਿਓ ਸੁ
ਕੋਪੁ ਰਾਇ ਕਿਰਦਾਰ ਦਾ ਹੋਆ ॥ ਤਾ ਪਰਤ ਹੋਇ
ਨ ਸਕਿਓ ॥ ਫਿਰਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਸਕੁੰਧ

ਓਸਤਾਇ ਵਿਚਹੁ ਨਿਆਂ॥ ਤਬ ਆਗੈ ਇਕ ਤਾਬਾ ਹਿਰਿ ਨਿਪਿਖਿਆ
ਆਣਾ॥ ਰਿਖਿ ਕਿ ਨਾ॥ ਉਸ ਦਾ ਵੇਸੁ ਆ ਹੈ ਗਆ॥ ਤਾਮ
ਕੇਰਿ ਪ੍ਰੁ ਹਿਵਿ ਛਿਪ ਪਾਣੀ ਪੈ ਦੇ ਹੈ ਗਆ॥ ਤਬ ਬਾ
ਬਾਮ ਕੇ ਵਿਚਿ ਸਾਇ ਵਿਚਹੁ ਨਿਆ॥ ਸਾਇ ਕਿਵਾਗੇ ਸੋਇ ਗਏ
ਆ॥ ਪੈਰ ਅਕੇ ਦੀ ਤ ਰ ਯ ਕਰਿ ਕੈ ਸਭਾ॥ ਤਬ ਪੈਸ
ਰੀ ਸਾ ਦੇਕਾ ਵੁਖਤੁ ਹੋਇਆ॥ ਤਬ ਕਦਾਰੀ ਕਾ॥
ਦੀ ਨੀਨੀ ਅ ਸ ਦ ਕ ਗਇਆ ਇਆ॥ ਦੇਖਿ ਨਾ ਦ ਰਿਕ
ਇਆ ਸੁਹਿ ਓ ਮੁ ਦੇ ਖੇ ਦੇ ਪਦਾਇ ਕੇ ਪੈਰ ਅਦੀ
ਕੇ ਪਪ ਰ ਬਾਣਿ ਕੀ ਤੇ ਹੋਨੀ ਆ॥ ਤੇ ਕਾਬ ਕੀ ਤ ਰ ਪਿ
ਸੋਕਿ ਓ ਕੀ ਤੇ ਹੋਨੀ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਰਿਤ
ਦਇਆ ਖ ਦਾਇਆ ਤੇ ਰਬਾ ਨਾ ਹੀ ਭਿਤ ਬਾਣਿ ਸ
ਰਿ ਪੈਰ ਪਪ ਸਾਂਇ ਕਰਿ ਦੂਰ ਗ॥ ਤਬ ਕਦਾਰੀ ਕਦਾਰੀ

ਜਿਤੁਦਿਨਿਬਾਬੇਦਾਪਰਿਚਾ

ਬਾਬੇਦੇਪੈਰਿਫੜੇ॥ਤਿਤੁਦਿਨਿਮਿਹਰਗਾਬਰਾਸੁਣਿ
ਪੈਰਿਦਾਸਦੇ॥ਤਬਕਰਤਾਰਿਕਨਾਰੀਹੈਗਾਲ੍ਹੁ
ਇਸਇਆਜਾਪੈਰਿਖੁਇਆਸੁਣਿਆਤਾਂਆਖਿਓਸੁ
ਏਦਾਨਦਿਸਤੇਗਾ॥ਉਠਿਆਹੈ॥ਤਬਬਾਬੇ
ਆਖਿਆਜਾਗਤੁਹੈਗਰਿਵਿਚਿਮ:੧॥ਰਿਸਾਲੁ
ਦਗੀਚਬੁਭਾਰਸਤੁਅੰਗੇਚੀਨਿਮੰਗਨ
ਹੋਇਗਣੁਸੰਤੁਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਇਆਨੂੰਆਖਿ
ਸਦਿਬਾਪਹਦਉਤ੍ਰਤਾਣਬਦਪੀਨਿ॥ਤੇਸ
ਦਿ॥ਸਿਖਰੰਗਗਾਖਪੁਪਾਵਸਨਦਾਸੀ
ਦਾ॥੧॥ਸੁਗਤੇਦਾਤੁਸੰਖੇਦਾਨਾ॥ਗਣਿਤਦਾਹੁ
ਨਾਉ॥ਆਤਮੇਦਖੋਲਿਸਹਸਖਹੁਸਤੇਤ੍ਰੈ

ਓਨਿ ਮਾਰਿਓ ਤਾ ਤਿਸੁ ਆਦਮੀ ਸਹਤਿ ਵੇਰਾ
ਗਸਨਾ ਔਰੇ ਸਭ ਮਾਨਿ ਦਾਣਗੀ ਗਾਇਨ
ਗੋਣਸ ਨ ਸਹਿਗਾ ਖਹੁਕ ਝਗਤ ਸਿਤ
ਕਖੀਗਾ ਤਾ ਕੈ ਆਣ ਹਗਿ ਬੁਝਾਇ ਸਾਨੇ
ਹੋਇਗ ਹੁ ਹੁ ਗੁਣਾ ਕ ਹੋ ਨਾਨਕ ਗੁ ਸਿਗਾ
ਸਿਦ ਕੁ ਗਹੇ ਸਮੁ ਗੁਾ ਮਾਣਾ ਬਾ ਬੈਭੋ ਗਪਾ
ਇਆ ਤਾ ਥਬਕਾ ਜੀ ਕੁ ਕਨਦੀ ਮਾਣਾ ਸੁਕੀ
ਤਾ ਆਖਿਓਸੁ ਦੁਵਾਹਦੁ ਹਆਤਾ ਸੁਦਇਕੇ
ਟਕੀ ਗਦਾਰੀ ਦਾਰੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਤਾ ਖਸੀ
ਪੀਰ ਪਤਾਣੇ ਓਪਸਿਕ ਹਓ ਸੁਾਰੇ ਨਾਗ

ਚਾਵ੍ਰਸੁਆਇਆਹੈਤਬਪਤਾਣੀਆਧੀਰੁ
ਦੀਦਾਰੁਦੇਖਣਿਨੂੰਆਇਆਆਇਸਲਾ
ਮੁਆਇਸੁਆਰਸਤਪੰਜਾਹਕਰਿਬੈਠਿ
ਗਇਆਪੁਛਾਇਦੀਸਿਫਕੀਰਣਗੇਕਰ
ਹੋਤਬਬਕਰਾਜੀਗੁਰਨਾਦੀਪੁਛਿਆਆ
ਖਿਓਸੁਜੀਏਹੁਜੇਤੀਸਹਰਫਪੜੂਦੇ
ਹੀਆਕੁਦ੍ਰਤਿਸਹਿਬਿਲਿਖੀਹਸਣੁਖੀਵਦ
ਹੇਦਨਾਗੀਤਬਬਾਬਾਬੋਲਿਆ॥ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਾਗਸੂਹੀਮਹਲਾ॥
ਕਤੀਭਰਨਾਦੀਹੈਪਰਸਾਦਿਤੋਹੀਆਂਤੁ
ਤਿਲੰਗਮਹਿਲਾ:੧॥ਬਾਬਰਬਾਣਦੀਹਾ

ਸਿਖੁਕਨਾਦੇਮਦੇਕੇਕਾਜੀ ਖਾ॥ਬਾਬਾਬੋਲੇ
ਲਿਆਆਇਣ ੧੦ ਅਜਾਣਕਉਸੁੰਇਕਰਿਗਾਪ
ਲਤੁਅਨਤੁਵਿਸਾਗਿਸਾਤੁਪਾਣਏਨ
ਮਖਿਨਪਿਰਗਸੀਵਨਮੈਸਾਗਿ॥੧॥ਧੋਬਿਕ
ਇਤਿਤੁਗਿਕਤੁਕਕ ਅਸਗੀਆਤਿਗਖੁਣ
ਭਮਿਕਿਸੋਨੁਨਿਵਿਚਾਣਮੈਦਾਕਿਸੈਨਆ
ਖਾ॥੧॥ਤੈਤੈਬਠਕਗਿਸਿਕਕਹਿਣਅਤਤੁ
ਪਵਿਤਾਹਿਤਨਖਿਨਸੈਨੁਪਗੜੀਐਤ
ਬਤੈਕਠਕਗਾੜਾ॥੫॥ਸੋਸਨਾਇਤਿਬਪੁਤ
ਕਗਿਆਣੀਸਾਤੁਨਕਨੂਹਾਠਦਪਜਾਤੁ

ਇਕਾ ਇਕਿ ਦਿਆ ਬਧੁ ਹਿ ਨਾਨਤਾ ਉਸੈ ਆਦੂ ॥੪॥ ਦਸੋ
ਮਰਸਾ ਇਤਿ ਰਸਾ ਕਾ ਬੁਢੁ ਜਾਣ ਟੈਕਾ ਕਰੁ
ਬੇਪਾ ਬਾਸ਼ੁਰੁ ਸੀ ਟੀ ਆ ਪਟੇ ਪਿਗਸਾ ਹੰ
ਏ ਹੰ ਦੁ ॥ ਪਾ ਹੇ ਤਾਣੀ ਆ ਪਕਢੁਤੁ ਰਿਣ
ਬਾਹੰਢੀਸੀ ਨਿ ਢੁਗਾ ਪਾ ਢੁਤੁ ਢਗਰਾ ਹ੍ਰਕ
ਨਦੀਹ ਨਿ ਰਮ ਖਾਣ ਕ ਸਾ ਗਾ ॥ ਢਾਖਿਆ
ਇਨਸੇ ਟੀਭ ਏਸਿ ਨਿ ਖਿ ਸਗਿ ਆ ਕਾ ਗੁਡਾ ਕੋ
ਮਨਸਾ ਇਆ ਸਿ ਚਤ ਗਹਸੁ ਇਤੁ ਚ ਢਹਿਭ
ਭਾ ॥ ਸਾ ਨਦਿਆ ਨਤਿ ਕਗਿ ਮਨਾ ਅਚਪ
ਹਗਨਸੋ ਭਾ ਟੇਕਪਹ ਗੈਕ ਸਾਗ ਟੇਸਾ ਟੇ
ਸਾਖਿ ਬੇ ਗੋਭਾ ॥ ਪਾਸਾ ਨਿਰਿਕ ਗਤੁ ਕਰਸਿ

ਨਾਕਰਤਾਨਾਤੇਨਾਇਆਤਪਤਿਨਨਾਗੋਰਾਵਾਰੋ
ਨੇਤ੍ਰੁਮੋਹੁਭਈਜਾਇਆਆਗੋਮਾਹਿਬਿਦੇਆਨ
ਕੀਤੇਟੀਦੇਖਹੁਜਾਇਆਪੰਜਾਦਮਜਾਹੁਨਕਨੁਕੀ
ਮੀਨੁਮਿਉਨਿਤੁਨਾਇਆ॥੧॥ਰੇਜਾਗੀਕਭੁਆਜਣੀ
ਮੈਸੀਟੀਥਪਾਰਦੁਹਾਜੇਉਮਭਾਵੈਮੋਕਰੈ
ਤਿਸਕਾਰਿਆਵਸਾਹਾ॥੧੧॥ਸੀਨਸੈਧਿਆਨੁ
ਆਪਣਾਸੈਸੋਟੀਤੁਝਹੀਮਹਿ॥ਭੀਰਾਕ
ਗੀਨਗੀਹਿਕਮਤਿਥੀਧਿਸਮਾਹਿ॥ਨਰਾਮੀਨ
ਸਹਾਦਤਿਪਾਈਐਆਮਗੀਐਪੀਆਣਿਵ
ਨਾਇਭੁਕਾਨਦੀਧਿਹੁਤਾਹੁਜਾਇਗਾਰਿ
ਡੁਬੀਟੇਤਾਣਥਪਣਾਇਆ॥੧੩॥ਸਾਰ

ਸਾਣਾ ਨਤਿ ਅਠਿ ਅਸਟੇ ਮੁਪ ਜੋ ਆਪ ਰਾਖਿ ਤੇ
ਅਸਾ ਕੀ ਦਾਮ ਨਿਆ ਸਿਗਿ ਮਿ ਝਾ ਪੁ ਨਿ ਤ੍ਰਾ ॥੧੩॥
ਤਾਹਿ ਜਾਣਾਣਾ ਤਿ ਗੁ ਅਰ ਜੀਆ ਦਤਿ ਜੀਸਿ
ਉਸੈ ਣਾ ਆ ਵੁਤੁ ਉਣੀ ॥ ਜਾਇ ਕਰ ਹਚੀ ॥
ਹਾਨੀ ਪੇਣਾ ॥੧੫॥ ਤਿ ਤਾਣ ਬਹ ਕਗਸਤੀ ਦ
ਉਣਿ ਨਾਹਿ ਸਾਣਾ ॥ ਸਿ ਨਿ ਦੇ ਖਿਆ ਤੁਪ
ਮੁਖ ਭੈ ਤੁ ਦੇਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ॥੧॥੧ ਮੂਨੇ
ਜਾਣ ਅਸੇ ਦੀ ਭ ਏ ਸਿ ਨਿ ਰੀ ਨਿਆ ਨਹ
ਨਣਾ ॥ ਬਾਣੁ ਤੁ ਸਾਡੀ ਆਪ ਦੇ ਕਿ ਉਆ ਦੇ
ਆ ਰਾਣਾ ॥੧੧॥ ਸੈ ਨਾ ਅਮਾਣ ਕਮਾਈ ਆਹਿ
ਜਾਕੀ ਪਾਰਿ ਖਸਾਹਿ ॥ ਖਿ ਨਾ ਅਸਾਣਾ ਗੁ

ਤਖੁਤੇ ਸਗੀ ਸੈਪਵਤਾਈ॥੧੮॥ਗੈਨਾਗਨੇ
ਤੇਤੁਕ ਨਾਣੇ ਇਸਿਨਾ ਪਵਤਾਆਪੁ ਨਾਇਸਪਾਇ
ਰਸਾਣਿ ਖਾਣੁ ਹੈ ਨਾਤਿਸੁ ਸਹਿ ਨਾਕਾਪੁ॥੧੯॥
ਫ ਫਾਗਿਗਿਸੇ ਟੀਭ ਏਤੇਚਣਾਹਿਗੁਰਕੇਭਾ
ਇਆ ਆਪੁਰੀਆ ਤਓਵੀਕਤਾਨੁ ਗੋਰਗੁਆਨ
ਇਆ॥੨॥ਕਾ ਫੁਕਰਭਾ ਨੋ ਹੋਵਾ ਈਇਸਾਮਨਿ
ਉਨਿਆਚਾ ਉਾਤਨੁਕਚਾ ਨੁਪਸਮਤਭੇਦ
ਇਾ ਭੇਦਿਆ ਨਾਸਿਰਾ ਉਾ॥੩॥ਕਾ ਫੁਕਣਸਾ
ਜਾਇਕਗਿਨਾ ਫਾਸਵਰਇਤਖਤਾਨਾਫ
ਸਡੰਵਾਈਨੁਕਨਾਣੇਤਿਨਸੋਹੋਨਾਸਤਾਅ੨
ਤਾਸਣਾਨਾਤਿਖਸਸੋਤਿਨਾਏਤਰਕਾਇਸਰ

ਰੋਗਨਿ॥ਕੁਫੁਸੈਆਖਣਤਾਘਣੇਰਿਆਆਪੁਣਾ
ਆਪੁਵੰਞੇਸੀ॥ਕਿਸ਼॥ਮੀਅਮਠੈਅਫਮੈਨਤ੍ਰ
ਮਨੁਤਿਤਾਬਾਜਹਿ॥ਮੈਨੁਅਪੁਜਾਇਰਸੁਣਨੁਸ
ਜਾਈਦਗਬਾਗਿ॥ਮਾਨੁਨਨਹੀਂਕਿਸੁਅਗ
ਹੀਸਭੁਕੀਆਆਅਣਕਬੁਤੋ॥ਆਇਆਬੰਧ
ਨਗਣਪਇਐਮਤੇਵੰਞਿਆਈਤ੍ਰਣੋ॥੨੫
ਵਾਉਨੈਆਟੀਭਰਨਦੀਜਿਗਪੁਨਹਥਫ
ਟਾਵੈਨਿਨਾਉਨੈਂਭੁਮਗਗਵਾਣੀਆਬਾਵ
ਰੈਪਾਗਿਉਰਿਤੁਸਆਇਤਾ॥ਕਵਾਡੈਘੜਤਿਸੁ
ਇਨਕਾਤਿਸੁਰਿਨਆਦਾਣਕਗੋ॥ਬਾਣਿਆਸ
ਤੇਗਕਨਦੀਕੇਣਹਕਅਕਗੋ॥੨੬॥ਜਾਇਆਸ

ਇਕਸੋਟੀਕਏਰਲਿਗਿਓਅਤਿਨਾਲਓਕਗੋਜੀਵਿ
ਆਖਣੈਲੈਕਿਆਭਇਆਸੋਆਖੁਨਾਮਮਾਗੋ
ਆਣਫਲਆਣਪਤ੍ਰਮ੍ਰਆਹਿਹੈਵੇਤਰਲੇਕਿਓਨ
ਆਤਾਲਿਗੁਜਾਸੇਵਕਰਿਪਟੀਆਭ੍ਰਟੀਆ
ਐਤਿਲਿਖਿਆ॥ਮਃ੧॥ਜੋਜਾਗੀਕਰਿਗੁਰਮਿਲਿਓ
ਤਿਸਕਾਆਖਣਲਹਣਮਤ੍ਰਾਏਕੁਹਿਕੋਣਾਨਾਸਾ
ਨਹਿਕਿਸੈਮ੍ਰਹਤਾਜੁ॥੩॥ਤਬਬਾਬਾਜੀਭਕਨਾ
ਬੋਲਿਆਸੋਨਾਨਕਦਰਗਹਸਾਚਿਜਨਹਿਸ੍ਰ
ਸਚਿਆਨਬੇਦਕਤੇਬਪੜ੍ਹਦੇਹੈਜੋਲਿਸੋਸ
ਖੁਦਾਇਪਾਇਨਿਗੋਰਿਨਪਾਇਨਿਗੋ॥ਤਬਬਾਬਾਬੋ
ਲਿਆ॥ਸਲੋਕੁ॥ਤਿਲੰਗਮਃ੧॥ਬਾਬਾ

ਦੇਤਖਾਤਿ ਧਤਸਭਾਈ ਇਣਕਾ ਕਿਵਭੁਨਾ ਦਾਇਏ
ਡੁਰੁਦਮੁਰਸਗੀ ਦੇਕਸਹੁਤਓਹਦਰੁਾਮੁਦਇ॥੧॥
ਖੇਦੇਖੇਤੁਦਿਣਹਸੇਤਨਿਫਿਰੁਪੇਗਮਾਨੀਅੁਜਿ
ਇਹਦਿਤਨਿਆਜਿਉਗਮੋਣਾਦਮਤਗੀਸੀਨ
ਹਿਾਮਣਾਕਿਾਦੇਗੁਪਣਿਪਹਿਪਮੀਜੇਇਵੇਖਖ
ਗਿਖਦਿਖਦਾਹਿਹਕਮਾਰੁਖਾਣਕੁਪਾਣਕਿਆ
ਨਿਆਆਮੁਗਤਿਨਹਿਵਾਆਪਮਾਨਿਆਨੇ
ਅਹੇਮਦਗੀਆਉਗੁਮਣਕਸਦਾਖੁਦਾਕ
ਗਿਫਿਕਸਦਾਇਮਣਾਇਚਮਮੇਦਣਤਹਾਮਉ
ਤੁਦੋ॥੩॥ਆਣਾਹਪਾਵੀਪਕਹੈਮੈਕਕਸਡੁਦੇ
ਤੁਪਗਹਿਇ॥ਕਸਮਕਗੀਮਕਾਉਹੁਕੈਗਾਨਾਕ

ਜਾ ਦੈ ਸੈ ਉਥਿਓ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਠ ਕਰ ਨਾਦੀ ਆ ਪੁਖਿਆ ਹੈ
ਸੋ ਜੀ ਉਹ ਭੀ ਨਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਅਮਾਲ
ਕਮਾਵਦੇ ਹੈ ਨਿ ॥ ਜਦੋ ਸੇ ਜਾ ਮਿਆ ਜਭੀ ਨਾਹ
ਕਮਦਾ ਅਤੇ ਸਰਬੁ ਪੀਰ ਹਨਿ ॥ ਤੇ ਗਰਬ ਜਾਪੀ
ਦੇ ਹਨਿ ॥ ਇਨਾ ਦਾ ਸੇ ਸਦਰਿਆ ਅਤਿ ਕਰੜਿਆ ਹ
ਵਾਲੁ ਹੈ ਵੈਗਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸੋਖੁ ਪਾਖ
ਜਗਤਿ ਸੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ਫਤਵਾ ਪਇ ਜਿਤਾਬ
ਖੀਆ ਜਾਤੇ ਸਗਲ ਦੇ ਜੋਗਤੀ ਰਹਿਸੁ ਜਾਗ
ਇਤੀ ਖੀਗਨ ਜਾਗਨੀ ਸੁਤੇ ਰਹਿ ਕਾਗਾ ॥ ਹਰ
ਪਲੀ ਤੀਤਿ ਨਦੇ ਖੂਹ ਨਇਸਨਾ ਤੁਗਾ ਸੁੰਨ
ਤਿ ਫਰਜੁ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸਮਾਨਿਆ ਅਰਜ

ਤਖਾਰਿਤਕਾਈ ਦਮਿਸਾੜੀਆ ਨਿਸਿ ਸੀਖੀਰਾ
ਇਕ ਬਾਬਾ ਖਪਣੀ ਖੁਸੀ ਕੀਤਿ ਨਕਉਤੇ ਖੀ
ਦੇਤੈ ਗਧਾ ਗਖਾਸੁ ਅਤੇ ਸੈਸਾ ਨਹਤੈ ਬੈਤਭ
ਨਨਿਨਹਿ ਨਾ ਵਾਖੀ ਅਤੇ ਨ ਫਸੈ ਦੇਖੁਖਣੇ
ਸਤਸਾਭੁ ਵਣਾ ਸਿਤਰਿਆ ਸਤਿਦਿ ਨ ਸਕਉਖ
ਭੁਸੀ ਭਾਤਕੁ ਣ ਵਣਾ ਨਿਤੁਦਿ ਖਿਸਖਤਉ
ਤਸਨਿ ਖਣੈ ਤਿਵੈਕ ਖਹਾਵਕੀ ਤੈਭੁ ਨਬਹ
ਸੀਉ ਬਰਸੀ ਆਖਿ ਪਿ ਤਣਾ ਤਕਤੁਹ ਸਤ
ਨਿਬਹਸੀ ਲੈ ਹਬਾਣੀ ਦਗਣਹ ਤਾਣਬਾਖ
ਭੁਸਨਿਆ ਦੀਆ ਕੀਤੇਸਿ ਨਾਗੁਨਾ ਗਿਰੇ
ਤਾਇ ਖੰਪਿ ਕਲਾ ਈਆ ਗਿਣਤਿ ਖਕਅਤ

ਜਿਆੜਿਆਅਣਾਵਿਚੋਲਤਿ ਤੁਧਿਨਿਹਚਉ ਸਾਹਿਬੈ
ਪਰਵਹਿਆਸੇਧੀਂਦ੍ਰੇਨਾਨਕਹਉਕਸਤਜਿਨਪ
ਨਾਹ॥੧॥ਤਬਪੀਰਪਤਣੀਐਂਆਖਿਆਜੀ
ਅਸੀਤਨੀਆਕੇਮੁਕਾਮਵਿਚਿਬੈਠੇਹਾਂਪ੍ਰ
ਤਾਇਕਿਉਕਰਿਹਾਸਾਣੁਪੀਵੈਗਾ॥ਤਬਬਾਬਾ
ਬੋਲਿਆਨਾਸਬਦੁ॥ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਹਲਾ॥ਮ:੧॥
ਜਕਅਰਜਗੁਫਤੰਮਪੇਸਿਤਉਦਰਗੋਸ
ਕੁ॥ਕਰਤਾਰ॥ਹਕਾਕਬੀਰਕਰੀਮਤੂੰਬੇਐਬ
ਪਰਵਦਿਗਾਰ॥੧॥ਦੁਨੀਆਮੁਕਾਮੇਫਾਨੀ
ਤਹਕੀਕਦਿਲਦਾਨੀ॥ਮਮਸਰਮੂਇਅ

[illegible]

ਨਤੈਪੀਰਪਤਣੀਐਆਖਿਦਸਤਪੈਸਾਕੀਤੀ॥
ਪੈਰਿਤੁਸੋਆਵਣੁਹੋਯਾਕੁਦਉਤਿ ਨਾਲਿਪਹਿਸਾਪੁ
ਨੈਵਲਿਪੈਦਨੈਆਆਬਾਬੇਦੀਪ੍ਰਸੰਨਾਣੀ॥
ਉਪਰਿਗਰਦਗੈਣਾਧਾਰਿਆਨਿਰੋਰਿਬੋਲਣਨ
ਦਾਨਹਿਸਕਦਾਉਦਾਸੀਪੰਚਾਦੀਬਾਬਾਬੋਲਿਆ
ਨਦੂਜੀਗਲਿਆਆਓਥੈਸਿਪਾਹਿਨਾਸਿਯਾ
ਪ੍ਰਦਿਸਾਕੀਤਾਨਾਲੈਤੁਰਕਉਹੁਪਰੀਨੈਤਬ
ਬਾਬੇਕੀਆਖਿਆਨਾਨਾਵਿਆਪਹਿਰੇਨਾਲਿ॥
ਤਬਦਰਉਦਾਸੀਨਸਿਪਾਆਸਹਿਲੈਕਰੀਬੈਠਾ॥
ਤਦਨਸਿਪਾਆਖਿਆਆਕਗਤਕੁਛਨਾ

ਸੁਕ੍ਰਾਤ ਬਕ ਬਾ ਬਾ ਬੋਲਿਆ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੋਸਟਿ ਮਲਾਰ ਨਾਲ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰਮੁਖ ਰਾਣੀ ਦਿਤਿਓਸੁ

ਗੋਸਟਿ ਹੋਈ॥ ਜਿਸ ਪਸ ਭਾਰਤ ਰਹਿਆ ਸਟਿ ਥੋਨ

ਸੋਤ ਸਭਾ ਲੇਕਰ ਗੋ ਗਉਤਮੁ ਆਗੋ ਰਹ ਗਮਿਤਾ

ਗੀਸਟਾਆ ਪਾਰਆ ਪਾ ਗੋ ਮਸਤਕ ਕਾਟਿ ਪ

ਗੀ ਤਿਸੁ ਆਗੇ ਤ ਨਾ ਆਨੁਆ ਗੋ ਰਖੋਆ ਨਾਰ

ਸੋਤੁ ਮਿਟੈ ਸਭੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜਿ ਭਾਇਜ

ਗੁਰ ਉ॥੧॥ ਰਿਆ ਭ ਦੀਐ ਸਹਿਸਾ ਰਾਜੋਈ

ਸਾਹਸ ਬਾਰ ਖਿਨ ਸ ਕਰਤਾ ਨਕੋ ਇਆ ਗਹਉ

ਰਖਿਆ ਤੁ ਮੈ ਕਿਆ ਨਾ ਉਤ ਸਾਗਰ ਖਾ

ਸਾਰਗੁਕ ਵਾਸੁਆਉ॥ ਸਚੁਕਾਹਉ ਆਦਸਿ
ਹਮਾਰੀ ਹਉ ਮੈਤਰਸਨਾ ਬਾਲਿਜਾਉ॥ ਕਹਉ ਥੈ
ਸੁਣਕਹਾਜੀਐ ਥਾਪੈ ਕਹਾਆ ਵਣਕਣਾ
ਹੋਨਾਨਕੁ ਥੈਤੈ ਸੁਖਿ ਥੈਰਾਗੀਰਿ ਆਤਮ
ਰਸੈਹੋ॥ਕਾ॥ ਆਪਣੇ ਪਣੇ ਥੈਸਿ ਹਿਰਤਰਿਰਹੀ
ਐਥਾ ਏਹਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਹਾ ਸਹਜੇ ਆਏ
ਹਕਮਿਸਿ ਪਾਏ ਹਾ॥ ਕਸਦਾਰਜਾਏ ਹਾ॥
ਸਹਿਥੈ ਸਹਜਿ ਖਿਤੁ ਨਾਗੂਤੁ ਐਸੀ ਗੁਰਮ
ਤਿਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਮਖਿ ਬੂਝੈ ਆਪਿ ਪਛਾਣੇ ਸ
ਚਿਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ ਨਾ ਨੀਆ ਮਾਗਹੁ

ਭਰੁਕਹੀਐਥੈਓਕਰਿਪਾਈਐਐਪੈਗਿਆਨਪਦੁ
ਬਿਨੈਆਤਪ੍ਰਾਨਕਦੇਭੁਸਚਾਦਿਚਾਰੈਲਾ
ਸੋਆਖੈ ਆਖਸਮਝੈਆਤਿਸੁਕਿਆ
ਭੁਤਭਰੀਸੋ।ਸਚੁਕਹਹੁਭੁਸਪਰਗਾਮੀ
ਭੁਸੁਕਿਆਥੈਸਭੁਹੀਸੋ॥ਮਨੈਸੈਸਾਣ
ਮਹਿਕਮਾਤ੍ਰਾ॥ਗਾਣਸੁਮੁਰਗਹੁ।ਨੀਸੈ
ਸੁਗਤਿਸਬਦੁਭਵਸਾਗਰੁਭੁਤਗੈਐਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਵਧੈਸੁਗਣਬਿਇਕੋਬਇਕੋਮਨਿਵ
ਸਿਆਆਆਆਮਨਿਨਿਗਸੋ।ਆਗਾਆਐਗੋ
ਭਰੋਖਿਰਖਿਏਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੋ॥੫॥੧੫॥

ਹਆ॥ਤਬਸਿਧਾਪਿਆਲਾਦਿਤਾ॥ਪੰਜਾਸੋਮਕਾ॥
ਤਾਂਬਾਂਬੇਪਰਤੀਦਿਤੋਸੁਪੁਛਿਆ॥ਤਬਸਿਧਾ
ਫਿਰਿਆਹਿ॥ਤਬਸਿਧੀਆਖਿਆਤੂਕਢਦੇਪ
ਲੈਦਿਪਾਣੀ॥ਤਦਗੁਰਬਾਬੇਆਖਿਆ॥ਭਲਾਲੋੜੁ
ਦੇਸੀ॥ਲੈਕੁੰਡਕਾਹੁਗੋਤਾਦੇਪਾਣੀਗੋ॥ਤਬ
ਸਿਧਾਆਪਣਾਂਬਾਣਤੋਤੇਗਦਿਪਾਢਸੋ॥ਕਿ
ਸੋਭਿਗਗੜਾਲਾਤੁੜਾਈ॥ਦਿਲਿਲਿਲਾਠ
ਲਾਂਈ॥ਕਿਸੇਆਗਿਨਿਠਬੀ॥ਕਿਸਿਕੇਪਾਸਠ
ਸਾਂਈ॥ਤਬਬਾਬਾਬਿਸਮਾਦਹੂਆ॥ਗੁਵਿਧੋਆ
ਇਗਇਆ॥ਕਿਤੁਮਾਠੁਤਿਸੋਈਵਕੀਤਾ॥

ਸਲੋਕੁ॥ਪੜਿਗਿਆਗਿਨਿਦੈਵਥੁਨਵੀਪਾਵੈਦਾਨੁ

ਸਾਧੁਕਰਣੀ॥ਸਗਲੇਦੂਖਪਲੀਕਰਿਪੀਵ

ਪਰਤੀਤਕਿਰਤਣਾਈ॥ਪਸਿਤਗਾਨੂਅਬਰੁਤੇ

ਲੀਖਿਵੈਟੇਕੁਚੜਣੀ॥ਏਦੂਕੁਦਪਾਸਾ

ਵਾਨਠੀਸਰਭਮੈਨਖਿਰਲਣਾਈ॥ਸੇਤਾਤਾਣ

ਤੈਸਾਨਿਅਰਹਿਕਰਗੁਭਿਆਖਿਕਰਾਈ

ਜਿਹਨਸਾਹਿਬੁਤੇਦਰਦੁਤੋਦੇਦੇਕਰੇਸਾਈ

ਨਨਕਨਰਹਿਕਰਿਸੁਓਪਰਿਸਯਨਅਧ

ਭਿਆਈ॥੧॥ਨਾਨਕਕਰਸਾਤੇਅਨੁਹਕਾਏਸ

ਚਨਸਿਦਰਆਈ॥ਤਬਸਿਖਆਦੇਸਾਅ

ਕੇਸਾਕੀਤਾ॥ਤਬਬਾਬਾਬੋਲਿਆ॥ਦਿਪੁਰ

ਪ੍ਰਭਤੁਧਆਦਸਾ॥ਤਿਤੁਮਹਲਿਸਬਦੁਹੋਆ॥

ਨਾਨਕਤੁਝਾਇਵਿਡਿਆਸਟਪਦੀਮਃ੧॥ਕਵ

ਲਾ॥ਮਪਖਾਨੁਜੋਕਖਣ॥ਦਗੋਕਢ॥ਸ

ਬਦੁਲਿਤੁਦਰਮਤਿਨਿਗੋਗਨੁਓਪਿਬਸੇ

ਗਰਭਕੁੰਮੇਤੇਦਹਿਆਪੁਝਵਾਨੁਝਕਦੁ

ਬਸਿਉਤਹਿਆਓਭੇਸ॥ਆ॥ਕਪਰਕਾ

ਰਖਣਕਪਗੋਮਹਿਹਿਗਵਾ॥ਕਰਣਗਬ

ਪ੍ਰਗੋ॥੧॥ਇੰਡੁਪਗੋਮਹਿਮਹਿਪਹਿਅਰਸਾ॥

ਭਣਮਪ੍ਰਗੋਨਿਹਚਲ॥ਨਹੀਗਣਦਾ॥

ਸਿਉਪ੍ਰਗੋਮਹਿਉਢੇਗਾਕਾਂ॥ਝਗਣ

ਆਇਆ ਬਿਨਸੈ ਖੇਤਾਣ ਤਾ॥੨॥ ਗਿਰਤ ਪਗ ।

ਗਗ । ਅਭਤਾ ਗਾ ਗਦਿ ਸਿ ਪਦ । ਪਾਞੂ ।

ਗ ਗਾਇ । ਸ ਗੈਦਿ ਬਰਤ ਅਭੇ ਦਾ॥ ਸਾ

ਝਸਿਅਉ ਬਿ । ਸਤਿ ਗੈ ਖੇਦਾ॥੩॥ ਤੀ ਗਖ

ਖੇਦੇ ਪੁਰਪ ਥੀ॥ ਆਤਾ ਭਿ ਤਕ ਸੈ ਰਪਾ

ਦ ਹੋਤੀ॥ ਖੇਤੀ ਰੇ ਤ ਰਉ ਪਰ ਸਦ ਅਰ ਭੇਗ॥

ਗਦ । ਕ ਗਤਿ ਗ ਸ ਗਣੇ ਤੇ ਗ॥ ਸਾ ਦਾਉ

ਬਗਾ ਤੁਰਕ ਅ ਭਤਿ ਦੂ॥ ਪਸ ਪਰੇ ਤਆ

। ਕ ਦੇ । ਦਿ ਦੂ॥ ਸ ਗਣ ਪਸ ਗਦੀ ਸੈ

ਪਸਾਰਾ॥ ਬਿ । ਜਿ ਦਾਇ ਗੈ ਸ ਗਣ ਅਕਗਾ॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਖੀ ਭਗਤਿ ਤਤੁ ਰਿਆ ਨਾਉ
ਹਮਰਾ ਆਨਾ ਦੁਨਿ ਹਰਤੁ ਆਸਖਾ ਨਾ ॥
ਤਹ ਸੰਗਤਿ ਸਾਪਗੁਣ ਰ ਸੋਆ ਆਭਉ
ਨਾਗੁ ਸਦਾ ਤਹਾ ਬਸੈ ॥ ਦਾਤ ਹਭਉ ਕਮੁ
ਸੋਗਨ ਹੀ ਓਤਾ ਆ ਦ੍ਹਾਤਾ ਨਿ ਸਿਰਤ੍ਰਾ
ਹੀ ਉਤਾ ਤਹ ਸਦਾ ਨਿਤੁ ਆ ਨਾ ਹ ਦ
ਆਖਾ ਗਾ ਭਗਤਿ ਬਸਹਿ ਕੀਰਤੀ ਨਿਆਧ
ਗੋ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪੋਗੋ ਦਖ੍ਹ
ਕਰੈ ਤਾ ਕਾ ਬੋਧ ਗੋ ਕਹਿ ਰਿਸੁ ਰਿਗਧਾਕ
ਗੋ ॥ ਨਿਹਚਲ ਖਾਨ ਸੰਗੀ ਤਗੋ ॥੮॥੧॥

ਤਖਤਿ ਪੀਆ ਦੇਸੁ ਆਦੇਸੁ ਰੀਤਾ ॥ ਤਖਖਾਖ

ਬੈਠਿਆਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੁ ॥ ਤਖ

ਰੁਰੁ ਖਾਖਾ ਪਿਆ ਇਆ ਆਖਿਆ ਪਰਮੇ

ਸਰਕੀਹੈ ਟੀਸੈ ਦਿਖਸਿ ਪੁਸਾ ਤਿਭਾਣਾ ਪਾਖ

ਤੁਰਵਿਹਿ ਗਰੁ ਗਰੁ ਤਾ ਪੋਆ ਅਤੈ ਹੋ ਰਸਾਗ

ਖਤੁਰਦੁ ਗਗਾ ਨੁਮੈ ਨੋਆ ਤੈ ਉਸ ਸਿਖ

ਦੇ ਨਾਲਿ ਸਤ ਖੇਰਗੀ ਕਗਨਿ ॥ ਤਿਨ ਦ

ਦੇ ਸਹ ਨੈ ਰੈ ਗੋ ॥ ਤਿ ਸਰ ਪੁਸਾ ਗੀ ਨੇਨ

ਗਨੋ ॥ ਤਖਪਿਕਦਿ ॥ ਉ ਤ ਸਿ ਪੈਖੋਨਸ

ਪੁ ਪਨੂਦਾ ਸਾ ॥ ਤਖ ਗਰੁ ਅੰਖ ਦਿ ਕੀ ਸਹੁ

ਆਤੁਓਇ ਕਰਿ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਉਹੁ ਸਬਦੁ ਕਿਸ
ਦਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਉਹੁ ਸਿਖੁ ਬੋਲਿਆ ਆਖਿਓਸੁ
ਜੀ ਉਹੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਹੈ ॥ ਤਦਾਂ
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਉਸ ਸਿਖ ਦੇ ਨਾਲਿ
ਲਿ ਆਇਆ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਦਰਸ
ਨੁ ਦੇਖਦੇ ਨਾਲੇ ਹਬਚਨੁ ਪੈਰਗੁ ਪ੍ਰੇਮ
ਤੇ ਹਿ ਸਹਿਆ ਸ੍ਰਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪਹਿ
ਦਰਸਨ ਕਰਨਿਆਂ ਨੋ ॥ ਭੀੜੇ ਮੈ ਸੇਪਧਾਂਫ
ਗੋਤ ਖਾਇ ਕਦਿਹੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਿਓ
ਗਇਆ ਜੋ ਸਾਰੇ ਪੋਤਾਂ ਸੁ ਨਬਸਤ ਪੈ ਪਵੇ

ੲਸਤ੍ਰੀਆ ਇਕਰਦੀ ਹੈਨਿ ਤ ਬਹੁਤੁ ਭ੍ਰਾਂਗਮਕਰ ਜੀ ਬੋਲਤੀ
ਕੀਤੀ ਓਰ ਸੋ ਜੀ ਓਹੁ ਕਰਉ ਤੁਸੀ ਪਾਤਸਾਹ ਹਾਤ
ਬਬਾ ਬੋਲਿਆ ਖਿਮਾ ਆਗਮਕਰ ਹੋਇ ਓਹੁ ਕਰਉਗਾ ਬੀ
ਸੋ ਆਹ ਚੇਹਿਰਾ ਸਹੰਗ੍ਰਕੀ ਸੇਵ ਕਰਾਇਆ
ਦੇਖੀ ਹੈ ਨਿਤ ਬਹੁਤੁ ਆਗਨੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ
ਤਬ ਆਖਿਆ ਪਾਗਸੇ ਸਰਕੀ ਨਿਆ ਇਕਰਦੀ ਹਿ
ਬਾਬੇ ਕਾ ਪੈਰੁ ਤਾਲ ਦਾ ਬਾਗ ਰਬ ਬਹੁਤੁ ਆਗਮ
ਰਖੈ ਤਾਰ ਟਾਂਗਾ ਪੈਸਾ ਨਾਲਿ ਹਰ ਦੇਹ ਦੈ
ਨਿਤ ਦਹਸਗ੍ਰਹਤੁ ਆਗਮ ਨਾ ਹੋਇਕਰਦੀ ਸਾਹੁ
ਓਨ ਪਰ ਲੋਆ ਨਾਤ ਬਹੁਤੁ ਆਗਮਦੀ ਰਹ ਗਣ

ਇਆਣਾ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੈ ਰੀਬੀਆਂ ਸਿਆ ਹੋਈ ਤਾ
ਹਿ ਪਾਸੈ ਲੈ ਆਂਉ ਤਬ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪਾ
ਸੁ ਲੈ ਆਇ ਇਆਣਾ ਪਾਧੇ ਆ ਵਿਚ ਸੁਤਾ ਤਬ ਬਾਪ
ਝੁ ਸਬੋ ਕਿਰਤੁ ਨਾਲਿ ਭੋਗਾ ਤਾ ਪਾਤ ਸਾਹਿ
ਣਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਕਹਣ ਪਸਿਖਣ ਸੀਆ ਆਖਿ
ਓਸੁ ਨਾਨਕ ਤੈ ਇਹੁ ਭੀ ਗਵਾਇਆ ਸੰਸ
ਗਇ ਤਰੰਮ ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪਗ ਇਆ ਤੇ ਕਰ ਪਹਿ
ਆਪੁ ਪਹਿ ਕਿ ਕਰ ਝੂਮਾ ਇਤੈ ਆਇ ਇਆਣਾ ਤਬ
ਬਾਬਾ ਨਸਿਆ ਆਖਿਓਸੁ ਮਤਾ ਏਹੁ ਕਿ
ਝੁ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਏਰ ਨਹੋਤਾ ਸੋਦਾ ਨਾਮ॥

ਤਬ ਮਾਤਾ ਜੀ ਉਪਰਿ ਗਿਹੀ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬਾੜੀ ਜਾਇ
ਸੁਤਾ ॥ ਤਾ ਬਾਗੋਸੋਈ ਕਾ ਦੁਖ ਸੁਤੇ ਹੋਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ
ਉਸੀ ਜਾਗਾ ਦੁਖਿ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਦੇ ਜਾਗਣ ਜੀਭ
ਣਿ ਜਾਇਆ ਸੁਆਯ ਦਦੇ ਗੁਣਿ ਜਾ ਬਦੇ
ਖੇਤਾ ਬਾਬਾ ਬਾੜੀ ਸਮੁੰਦੁ ਦੁਖਿ ਪੜਾ ਹੋਆ ਸਿ
ਖਸਾ ਬੋਹਿਬਾ ਗੁਣਿ ਪਾਕ ਟੇਰੇ ਹੋਆ ਦਰਦਵ
ਹੋਆ ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਭੀ ਆਇ ਗਈ ॥ ਤਾ ਆਖਿਓ
ਤਾ ਨਾ ਨੁ ਜਾਗਿਆ ਹੋਆ ॥ ਤਬ ਬੀਰੀ ਆਖਿ
ਓਸ ਨਾ ਨੁ ਦੁਖੁ ਖੇ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਆਸੰ
ਦੁਖਿ ਪੜਾ ਹੋ ॥ ਤਾ ਮਾਤਾ ਬੈਰੀ ਰੋਗੁ ਲਗੀ

ਪਾਸਿ ਗਿਆ ਆਖਿਓਸੁ ਏਨਿ ਭੀ ਏਤਗੀ ਮਸਕਰੀਆ
ਕਰਹਿ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜਾ ਗਿਆ ਤਾ ਮਾਤਾ ਆਖਿਆ ॥
ਬੇਟਾ ਇਨਿ ਭੀ ਗਿਲੀ ਏਤਗੀ ਮਸਕਰੀਆ ਕਰਹਿ ॥
ਆਖੈ ਜੋ ਨਾਨਕੁ ਸਪੁੰਨੁ ਹੋਇ ਪਕੜੈ ਜੋ ॥ ਤ
ਬਬਾ ਬੈ ਆਖਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਸ ਲੀ ਗੋਲੀ
ਦੈ ਆਖਿਐ ਏਤਗ ਸਨਾਹੀ ॥ ਤਬ ਬੰਦੀ ਕਸ
ਲੀ ਉਠਿ ਗਈ ॥ ਪੁਤੁ ਕਰ ਮਸੁੰਗ ਸਨਕਾ ਸੰਗ ਤਿਰ
ਲੀ ॥ ਤਬ ਬੇਟੇ ਕ ਬਹੁਤੁ ਨਾ ਉਪਜੀ ਕੋਈ ॥ ਤ
ਰਹਿਆ ਗਿਆ ਸਾਇ ਗੋਰ ਖਨਾ ਬਹੁ ਆਇ ਗਇਆ ॥
ਬਾਬੇ ਪਾਸਿ ॥ ਤਾ ਆਖਿਓਸੁ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰ
ਕੀਤੋ ਜੀ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਗੋਰਖਨਾਥ

ਅਸਾਡੈਕੋਈਹੋਇਫਿਰਗਾਤਾਆਪੇਣੇਖਸਮੁਨੋਤਬਬਾਬਾ
ਜੀਬਹੁਤਿਰਿਸਾਇਆਤਾਆਖਿਓਨੁ ਨਾਉਪਰਗੋਵਿੰ[illegible]
ਬਹੁਤੁਨਾਗੈਘਾਤ ਆਗਿਆ ਨਾਹਿ ਪਰਤੀਪੈ
ਜਿਆਕੀਤੋਨੁਘਾਤਬਬਹੁਤੁਨੋਕਪੈਸੋਏਕਰਿਓ
ਹਿਆਬੋਲਿਆਆਗੈਤਾਵਿਤਭਪਈਐ ਪਏ ਹੋ
ਜਿਤਾਬਹੁਤੁਜੋਇਕਨੂਪਾ[illegible]ਇਏਕਰਿਉਹਿਆਇ
ਤਬਆਗੈਤਾਵਿਤਾਮੁਹਰਾਂਪਈਆਂਹੈਜਿਨਿ
ਕੋਈਰਿਹਿਆਬੋਲੈਮੁਹਰਾਂਵਰਿਉਹਿਆਇ
ਆਤਬਚੁਇਸਿਪਾਹਿਗੜੋਤਬਆਗੈਤਾਬੀ
ਤਾਇਬੁਝਿਧਾੜੈਸੁਤਿਸਵੇਉਧਾਰਿਜਾਹਿਗਿਰਾ
ਨਾਰਹੈਜਿਸਨੈਤਬਚਾਰਰੋਤਾਵੈਮਸਾਣੁਤਾ

ਪਇਆਂ ਹੋਆ ਪੁਰਖੁ ਗਾਂਉ ਪਖਾ ਸਾਂਈਆਂ ਵਢੀ ਹੈ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ਆਖਿਓਸੁ ਕੈ ਟੀ
ਹੈ ਤੋ ਇਸਨੁ ਤ੍ਰਖੋ ਤਬ ਤ੍ਰੁ ਸਗਲਿ ਸਿਖ ਜੋ ਬਾ
ਸੋਓਮਿ ਸੁਤੁ ਪਰਿਕਰਿਖ ਕਸੁ ਟੋਪਿਕਾ
ਸੁਇਕ ਰਿਚਲਣ ਦਾ ਗਇਆ ਤਬ ਇਕੁ ਗਊਅ
ਗਊ ਆਇ ਗਇਆ ਤਬ ਬਚਨੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਤਾਇ
ਖਲਾ ਗਇਆ ਤਾ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਕਿਸ ਵਲਿ ਤ
ਸਰੁ ਪਾਣੀ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਪੈਗਾ ਵਲਿ ਸੁ
ਰੁ ਪਾਵਣਾ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਣਦਾਰ ਗਉਣ ਚੇ
ਤੰਬੂ ਰਾਣਾ ਨਕੁ ਸੁਤਾ ਪਇਆ ਹੋਆ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਥ
ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਰੋਟਾਂ ਨਾਦ ਤੇਰਾ ਸੁਕੁ ਸੀ ਟੀ

ਜੇਤੇਰੋਅੰਜੇਤਪੈਰਸੋਹੈਦੇਗਣਤਬਾਣਹੈਦੇਤੇਰੁਖੁਜੁਐ
ਗਣੁਨਾਉਰਖਿਆਜਾਤਾਜੇਰਖਣਾਬੁਝਿਦੇਤੇਹੋਇ
ਆਬਾਬਾਤੇਰੋਆਇਆਜਾਤਾਲੋਕਬਹੁਤੁਪਛੈ
ਤਦਿਮਿਲਜੋਰਿਪੈਸਿਆਦਾਲੈਆਖੜੇ
ਹੋਨਾਰਿਆਜੇਤਾਦੇਤਾਕੁਪਈਐਲੈਆਦੇ
ਰਾਅਤੇਤੁਪਈਆਦਾਲੈਆਖੜੇਹੋਂਹਿ
ਜੈਅਸੀਆਜੇਤਾਦੇਤਾਮੁਹੁਜਾਲੈਆਦੇਰਾਤ
ਬਬਾਬਾਬੋਲਿਆਸਭਬੁਡਾਜਾਂਗੁਸ੍ਰੀਜਾਬਦਿ
ਮ:੧॥ਲਿਖੈਬੈਠੁਤੁਬੈਠਣਾਲਿਖੈਖਾਣਾਖਾਉ
ਲਿਖੈਦਾਦਰਣਤਾਈਆਲਿਖੈਸਹਿਦਖਿਆ
ਜਾਲਿਖੈਸਹਾਣਦਾਈਅਹਿਸਦੇਦਿਖ

ਫਿਰਿਜਾਣੁ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਰਚਨਾਧੋਹੁ॥ਅੰਧੈ
ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਤਿਸੁਏਹਨਓਹੁ॥
ਜੀਵਣੁਮਰਣਾਜਾਇਕੈਏਥੈਖਾਜੈਕਾਲਿ॥
ਜਿਥੈਬਹਿਸਮਝਾਈਐਤਿਥੈਕੋਇਨਚਲਿ
ਓਨਾਲਿ॥ਰੋਵਣਵਾਲੇਜੇਤੜੇਸਭਿਬੰਨ
ਹਿਪੰਡਪਰਾਲਿ॥੨॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਬਹੁਤੁਬਹੁ
ਤੁਘਟਿਨਆਖੈਕੋਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ
ਆਕਹਣਿਨਵਡਾਹੋਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁ
ਤੂਹੋਰਿਜੀਆਕੇਤੇਲੋਅ॥੩॥ਨੀਚਾਅੰਦਰਿਨੀ
ਚਜਾਤਿਨੀਚੀਹੂਅਤਿਨੀਚੁ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈ
ਸੰਗਿਸਾਥਿਵਡਿਆਸਿਉਕਿਆਰੀਸ॥ਜਿਥੈਨੀ

ਰਸ ਮਾਣੀਆ ਅਹਿਨਿਸ ਖੇਲ ਦੀਤੇ ਗੋਬਿਦ ਬਖਸੀਸਾ॥੧॥
ਤਬ ਫਿਰਿ ਕਰਿ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਜੋ
ਮਖਤੂਮ ਬਹਾਵਦੀ ਮੁਲਤਾਨ ਕਾ ਪੀਰੁ ਆਸੀ
ਤਿਸ ਕਉ ਆਇਆ ਆਖਿਆ ਓਦਰਗਾਹ ਕੈ ਇਸ ਨੋ ਮੁਲੀ
ਦਲੀਕ ਬਹੁਤੁ ਨਲਿ ਆਏ ਥੇ॥ ਮਾਰਥੁ
ਜਾ ਰਹਿ॥ ਤਦਹੁ ਮਖਤੂਮ ਬਹਾਵਦੀ ਕੀ
ਆਖੀ ਭਰਿਆ ਈਆ ਆਂਸੂ ਣ ਗਾ ਬੋਰ
ਣੂ ਕਰਹੁ॥ ਤਬ ਬਹੁਤੁ ਰੀਦਾ ਪੁਛਿਆ ਆਏ ਕੀ
ਦੇ ਪੀਰ ਸਾਣ ਮਖਤੂਮ ਜੀ ਜੋ ਰਹੇ ਸਰਿਰ ਹੋਏ
ਹੋ॥ ਤਬ ਮਖਤੂਮ ਬਹਾਵਦੀ ਆਖਿਆ॥ ਬੰਦੇ
ਦਿਲਿਆ ਦਾ ਇਹਿ ਦਿਨ ਹੋਇ ਹਥ ਰਾਤਿ ਕਰਦੇ ਕੀ ਗਲ॥

੨੨

ਤਾਮੁਰੀਦਾਆਖਿਆਣਾਸੀਵੈਪੀਰਮਾਣਾਅਤਿਸਿ
ਹਰਿਕਰਿਕੈਆਖੀਆ।ਤਬਮਖਦੂਮਬਹਾਵ
ਦੀਆਖਿਆਆ।ਏਹਜੋਗੀਆਜਾਤੇਥੈਮਾਨੁਕਿਸ
ਦਾਨਉਕਰੁਰਹੈਗਾਨਾਜੀ।ਮਖਦੂਮਜੀਆਜਹੋਇ
ਜਾਵੀਗੀਆ।ਤਬਮੁਰੀਦਾਕਹਿਆਸੀਵੈਪੀਰ
ਸਾਣਾਅਤਿਸਿਹਰਕਰਿਕੈਦਸੀਆ।ਤਬਮਖ
ਦੂਮਬਹਾਵਦੀਆਖਿਆ।ਜੋਹੂਕਉਦ
ਦਬਰਿਸਤਕਉਆਵੈਗਾ।ਤਬਬਰਿਸਤਾਹਿ
ਉਸਾਣੋਹੂਵੈਗਾ।।ਤਬਕਰਿਤਾ।।ਸਿਆਣੋਬ ਬ
ਤਿਤਾਂਆਕਾਇਆਨੁਨਉਕਰਾਂ।।ਗਇਆ।।

ਤਾਗੈਆਖਣਿਜੀਵੈਪੰਿਸਾਣਾਮੰਤੋਗਰੋਪਾਇ
ਓਿਕਆਪਦੇਓਿਿਸੋਓਂਦੁਕਓਭਿਮਤੁਲਿਖ
ਆਂਗੜੀਆਂਤੈ_ ॰ ਇਓੁਆਖਿਆਂਤੋਮਿਕ
ਓ ਸੈਂਮੋਗਤਥਾਪੜਮਥੜਾਵਦੈ
ਆਖਿਆਗੋਤਸਾਵਿਿਕੈਪੰਭ ਾਪਹਿਆ
ਸਿਆਣ ਓੈਵੈਮੋਗਿਆਵਰਗਤਥਓਗਾ
ਇਕੁਇਗਮਵਡੁਓਨੁਕੀਤਾਗਤਥਾਪ
ੜਮਥਰਾਵਦੀਇਕਮੋਗਿਕਖਿਆਂਕੋ॥
ਦੋਆਮਾਣਦੜੋਣਦਿਆ ਆਮਗੈਕਹਿ
ਕਹਿਆਆ ਤੇਮੁਓਓਆਖਿਓਮੋਜੋਗਾਕੁ
ਗਾਓਰੈਮੁਕਨੈਮਕਾਗੜਾਣਵੀਜਾਕੇ॥

ਜਬ ਮਾਗੈ ਤਾ ਦੇਵਣਾ ਤਾ ਤਰਦ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਦਮੀ
ਤਾਣ ਵੰਡੀ ਆਇਆ ਕੇਹਾ ਦੁ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ
ਇ ਬੈਣਾ ਅ ਤੈ ਆਖਿਓਸੁ ਜੇ ਸੁਚੁ ਹੋਤ
ਮੇਰ ਹੁਕਮ ਦਾ ਇਹੋ ਵਣਾ ਤ ਬਬਾਬੇ
ਸਿਖੁ ਤ ਜਿਆਆ; ਖਿਓਸੁ ਬਾਗ ਵਿਚਿ ਰੋ ਆ
ਦਮੀ ਹੋਸੀ ਸੁਣਤਾ ਨ ਤੇ ਆਇਆ ਹਾਸ
ਪਦੁ ਸ ਬਹਾ ਵਦੀ ਕਸੀ ਸਾਇ ਹੋ ਆਓ
ਤ ਖੁਓਹੁ ਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਏਇਆ ਇਆ ਆਇ ਸੇ
ਰਿ ਚਿਸਿਆ ਸੁਆਕਾ ਗਦੁ ਗੁਰੂ ਮੇਹਿਰਾਇਆ
ਮ ਪਦੁ ਸ ਬਹਾ ਵਦੀ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਇਆ
ਦਿ ਸਪਦੁ ਸ ਬਹਾ ਵਦੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਤਾ ਦੇਆ

ਜਾਣਦਾ ਭਗਤਿ ਰਿਆ ਆਸਾ ਰੀ ਕਰਿ ਜਾਇਉਖਤ
ਬਬਾਬੈ ਤਿਖਿਆ ਆ ਸਾਣੇਨੁ ਉਸੇਕ ਸਾਣੇਨ
ਉਪਰਿ ਕੀਤਾ ਸੋਭਰਿ ਆਂਸੇ ਤੇਰਦਾ ਸੀ ਸਤ
ਨ ਮੂਰ ਜਾਇਆ ਨਾ ਕੇ ਤੈ ਮੁਖ ਪਉ ਜਾਣ
ਚਲਣੇਨੁ ਦੇਕ ਸਾਇਓ ॥੧॥ ਤ ਬਬਾਬੈ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕ
ਤੁ ਅਪਣੁ ਮਬਾਗਾਵ ਦੀਕ ਉਤਿਖਿਆ ਆਰੋਤੁ
ਸੀ ਚਲੇਹੁ ਆਸੀ ਕੀਆ ਵਹੁ ਗੋਸਾ ਚਲਣਿਹ
ਰਿਨਿ ਪਿਛੈ ਕਾ ਤਿਤੁ ਮੁਣਿ ਸਬਦੁ ਤੋਇਆ ਆਰੁ
ਸੀ ਗਗਵਹਿ ਮ: ੧ ॥ ਪਾਤੁ ਰੋਬਾਨਾ ਰਉ ਹੁਣੰ
ਝਾਨਾ ਨੇ ਅਤੇ ਰਿਨਿ ਚਾ ਗਿਪ ਬਦ ਰੋਪਤ
ਰਿਉਤੁ ਰਿਭਰਿਉ ਤੁਟ ਨ ਉਗਿਆ ਨਰਿਗਸ

ਸਿਲੋ ਪਿਆਰਿਆ ਜਾ ਤੋ ਦੇਖਾ ਨੁ ਨਾ ਉਤਰਾਤਾ ੨

ਦਿ ਨੇ ਖੇੜ ਤ੍ਰੈ ਦੂਖ ਕੇ ਭਇਆ ਪਗ ਨੂੰ ਰੋਣ ਲਾ॥

ਕੇਤਆ ਸਾੜੁ ਹੋਗਏ ਆਇਲ ਬੇਤੀ ਗਸਿਏ

ਗੀ ਦੇ ਛੂ ਗੁਮ ਸੋ ਕਰ ਓਣ ਦੀਸ਼ੀ ਸੈ

ਕਿਉ ਨ ਸੁ ਦੇ ਜੀ ਗੋ ਗੋ ਏ ਆਪ ਦੇ ਕੈ ਨਾ

ਸੋ ਇਗ ਣਗੀਆ ਖੜਿ ਸਾਹੁ ਗੋ ਨਿਤਾ ਪੇਖ

ਆ ਹੋ ਇ ਖਾ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਤਿਣ ਤੂਣ ਦੇ ਸੀ ਅਰਿ

ਗੋ ਦ ਭ ਗੀ ਜੇ ਸਾ ਨੂੰ ਉਨਿ ਚਣ ਦੇ ਸਾ ਖੇਲੂ

ਸਾ ਤੁ ਕ ਗੀਆ ਨਾ ਨਾ ਕਰਤੀ ਪਏ ਐ ਸਾਡੁ

ਦਿ ਗਤੀ ਮਨਿ ਗੁਣ ਵਾਈ ਮੀ ਚਲੀ॥

ਅਉਗਣ ਹਮਾਰੇ ਬਖਸਿ ॥੧॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਉਹੁ ਆਪਣਾ ਸੀਸੁ
ਜਾਤਾ ਨ ਗਇਆ ॥ ਤੁਰਤੁ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਬੇ ਦ
ਰੀਆ ਪਇਆ ॥ ਸੁਗੰਧਾਂ ਨਿਕਲਿ ਬਾਹਰਿ ਆ
ਇਆ ॥ ਗਿਆਨੁ ਕਉ ਤ੍ਰਿਕੁ ਨਾਉ ਉਸਦੇ ਆਖਿਆ ॥
ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਬਹੁਤੁ ਦੇਖਿਆ ਕਹਿਓਨੁ ਬੇਰਾ
ਕਹਿ ॥ ਤਬ ਸੁਗੰਧ ਪੁਛਿਆ ॥ ਦੀਤਾ ਸੀਹਿ
ਉਠਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਬੇ ਕਉ ਆਖਿਆ ॥
ਜੋ ਐਸਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਲਿਆ ਆਹਾ ਦੇਤੁ ਸੀਸ ਪਾਇਦਾ
ਤਾ ਨਿਸਿ ਚਣੁ ਹਇਕੁ ਚਾਬੁ ਹਾਥ ਕੀਜੈ
ਘਾਟ ਦਾ ਫਕਿ ॥ ਤਬ ਉਨਾ ਆਖਿਆ ਜਿ ਤੁਸਿ ਪਖਿਆ ਹੋਹਿ ॥

ਸੋਤੁਸੀਜਾਣਹੁਅਸੀਕੀਆਦਫੜਗਾਮਨੀ
ਤਦਿਨਾਪਿਫੁਹਾਤਾਤਾਂਗੋ ਅਸਾਤੁਨਾਜਾਣੀ
ਤਦਿਨਾਕਾਇਕਤੁਤੌਸੋਜਾਣੀਹਦਿਨਾਂ
ਨੋਗਾਹਸਾਹੋਫੈਸਾਏਕੋਗੋਉਨਾਦਿਨਾ ਨੂੰ
ਮੇਗੇਦਾਤਾਸੋਕਿਓਵਿਵੁਹਦਾਨੋਤੇਫਿਕੇ
ਸੋਉਹੁਜਾਦੇਤਾਮੁਖਾਏਜਾਨਦੇਨਾਸਿਸਾ
ਦੋਤਬਮਖਤੂਮਬਹਫਦੀਵਾਜਾਣਸਾਹੋ
ਇਆਤਦਹੁਸੁਨੀਦਾਏਕਦੈਦਿਓਕਵਾਤੁ
ਆਇਆਤਬਬਾਬਾਤੀਗਾਫੀਦੈਦਿਨਾਗੈਆਈ
ਆਤਦਹੁਪੈਮੈਪਰਿਬਾਬੇ ਗੁਰਗੁਓਗੋਦ

ਜੀਕੈ ਆਗੈ ਰਖਿਕੈ ਪੈਰੀ ਪੜਿਆ ਤਾ ਤਦਹੁ ਪ
ਰਦਾਰਦਿਤਿ ਪਕੜਿਓਨੁ ਈਤਾ ਸਰ ਕੜਿ ਸੈਰ
ਤਿਵਿਹਿ ਪਕੜਿਓਨੁ ਈਤਾ ਛੋਡਿਓਨੁ ਬਾਬਾ
ਦ ॥ ਨਾਨਕੈ ਪਾਸਿ ਗੈਆ ਤਦਹੁ ਸੈ ਗਤੀਦਰ
ਸਹਿਆ ਈਆ ਆਖਿਓਨੁ ਸਾਣ ਸਾ ਨਾਸਤ
ਆਏ ਤਾ ਤਦਹੁ ਕਰੂ ਅੰਗਦੁ ਰਖਿ ਜੇਡਿ ਪਛ
ਓਆ ਤਾ ਤਬ ਬਾਬੈ ਆਖਿਆ ਕਰੂ ਦੂ ਸੈ ਗਾ ਤਬ
ਕਰੂ ਅੰਗਦੁ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਤਿਸਾਹ ਹੋਤੁ
ਪ੍ਰਕਾਦੈ ਦਾ ਏਹੁ ਜੇ ਸੈ ਗਤਿ ਨਾ ਦਪਤੁ ਦੀਜੈ
ਸੋ ਰਹਿ ਲਿਹਾ ਈਐ ਜੀ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਰੂ ਹੋਇਆ

ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਹੁ ਸੋਤੋ ਅਮਰਦਾਸੁ ਤਾਬ ਖੁਸੀ
ਤਬ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦੁ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਤ੍ਰਿਅਮਰਿ
ਸਬਦੁ ਹੋਇਆ ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਵਿਚਿ ਮਃ ੧॥੪
ਤਿਪੈਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਤਿ ਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂ ਤ੍ਰਿਪਾਲੇ
ਸੇਵਕ ਸੁਖਦਾ ਤਾ ਪਾਵੈ ਪਖਾ ਪੀਸਣੁ
ਸੇਵਕ ਕੈ ਠਾਕੁਰੁ ਹੀ ਕਾ ਹਰਣੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਕਈ
ਜਿਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ਹੁਕਮੁ ਹਕ
ਰਕਾਸੁ ਸੇਵਕ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਿਟੀ ਕਮਾਦੇ
ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਤੈ ਸੇਵਕੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਹ
ਤ ਜੀਉ ਜਾਕਾ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਪਾਣ

ਸੋਰਠਾ॥ਨਾਨਕ ਕਾਮੈ ਵੰਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਜਲਿਓਜੇ
ਤੁਝੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਵੰਕ ਕਾਮੇ ਵੰਕ ਨਾਕਾ
ਹਿ ਉਪਜਾਆ ਪ੍ਰੇਮ ਨਕਰਿ
ਦੇ ਇਆਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭਿਕ
ਲਾਇਆ॥ਤਿਸੁ ਮੇ ਵੰਕ ਕੈ ਨਾ ਨਕ ਜੁਗ ਖ
ਸੀਸਿ ਮੇ ਵੰਕ ਗਹਰ ਗੰਭੀਰ ਅਤਿ ਗਹਿਰ
ਵਗੀਉ॥ਮਾਤ ਦੇ ਹੁਗੁਰੂ ਖਖਾਸ ਗੀਪਤਾਏ
ਜਹਿ ਥੋ ਨਾਮ ਸੀ ਹ ਮਨੁ ਕਾਖਾ ਮੇ ਹਰਿਓਤ
ਆਪਾਤ ਮੁਲਾਪਏਤ ਬਕਤੁ ਅੰਗਨਪੈ
ਗੀਪਇਆ ਤਬ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੇ ਗਾਗੁਰ ਨ ਸੀਕਰੈ

ਤਿਤੁ ਮਹਿ ਤਿਸ ਬਾਲਕ ਨੋ ਉਪਿਆ ਆ ਭਾਈ ਬੈ
ਪਪਾ ਰਹਾਉ ੨ ਸਭਣ ਗੋਰੇ ਦੁਹਿਆ ਤਰਾਉ
ਦਾ ਸੂਰਤ ਰੇ ਨਮਦਿਹਿ ਤਿਸ ਬਾਲ ਤੋਇਆ ਮ: ੧ ॥ ਪ
ਨ ਮਾਂਗੈ ਦਾਸ ਚਾਪੜਿ ਮਾਤੁ ॥੧॥ ।ਧੰਧੇ
ਲਾਇਆ ਜਗੁ ਤਿ ਪਹਿ ਮਾਇਆ ਭਰਿ ਦਾਨਿ
ਅਰੂ ਧਾੜਿ ਚਲਾਇਆ ਦਾਨਿ ਧਾੜਿ ਚਲਾ
ਇਆ ਤਿਖਿਆ ਆਇਆ ਨੂ ਰੋਵੀਐਸ ਬਾ
ਧਾਵਇਆ ਤੰਸੁ ਖੰਆ ਵਿਛੋੜਾ ਦਾ ਦਿ
ਪੰਨੇ ਮੇਰੀਆ ਧਾਰੇ ਤਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਹਪ੍ਰਾ
ਇਆ ਦਾਹਉ ਰਖਿਕਾ ਸਾਇਆ ਪੰਨ ਸੀ

[illegible]

ਸਮਰਥੁ ਸੋ ਥੀਐ ਜੋ ਹੀਣਾ ਤੂ ਧਿਰੁ ਸੰਸ
ਗੋਸਾਈ ਨਾਨਕੁ ਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਤੇਰੈ
ਹੈਤਾਇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰ
ਤੁ ਟੀ ਐਰ ਵਡੂ ਸਗਲਾ ਬ੍ਰਿ॰ ਤੂ
ਤੂ ਸਗਲਾ ਬ੍ਰਿਖੁ ਕੋਈ ਗਾਵ ਪਲਾ ਸੰਸਾਰੈ ਆਈ
ਆਵਾਰਿ ਤਿਸੈ ਹੋਵੈ ਗਾਸੈ ਦਾ ਹਿ ਵਡੂ
ਹੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੈਦੇ ਥੇ ਹੋਇ ਥੈ
ਆਇ ਆਸਭ ਕੈ ਤਾਸੀ ਤੁ ਹਿਕੁ ਹੈ ਅ ਹਿ
ਕੋਈ ਨਾ ਨਾਨਕੁ ਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਤੇਰੈ
ਹੈਤਾਇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤੁਕ ਸੰਗਤਿ ਨਾਗੀਸ

ਧਰਤੁ ਗਾਵਣਿਆ ਤਾਹ ਦੀਆ ਬਾਬਾ ਬਿਸ
ਮਾਦਦੈ ਪਰਿਆ ਇਆ ਤਾ ਤਿਤੁ ਮਹਲਿ ਹੁਕਮੁ
ਹੋਇਆ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਸੀਕੀਤਾ ਬਾਬੇ ਬਾਣਿ
ਆ ਘਰ ਹੁ ਮਹਲਾ ਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਪਾਣੇ ਹੋਆ
ਪਾਣੇ ਦੇਵੈ ਦ ਪਤਿ ॥ ਰਾਗੁ ਤੁ ਪਾਣੀ ਬਾਹਰ
ਮਹਾਸਾਹਾਣਾ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਕਰੈ ਸਾਧੂ
ਗਵਿਕ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨੁ ਪਸਾਰਿਆ
ਦੇਹਿ ਸੁਤੁ ਭਣਿਆ ਹਰਿ ਰਚਨਾ ਤੇਗ ਬਿਆ
ਗਤਿ ਮੋ ਗੀ ਹਰਿ ਵਿਨ ਪਜਾਨ ਨਾ ਸੀ ਵਾਧ
ਗਬਾਝ ਦੂ ਜਾਂ ਕੋਇ ਨ ਬਣੈਗਾ ॥੧

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾਰਣਾਰਤਿਰਹੋਨਿਰੰਕਾਰੀਪੂ

ਤਆਖਿਕਰਮਸੂਕ ਨਾਨਕਪੰਥਿ

ਹੋਵੈਸਾਪਾਇਤ੍ਰਸਤ੍ਰ + ਮਰਾਮਾ॥

ਬਾਬਾਜਪੁਣਿਪੁਰਬੀਹੋਵੈਕਹੈ ॥

ਸਾਧਪੀਸਤਿਰਸਾਚੇਲੈਅੰਕਿਸਮਾਣਾ॥

ਹਰਿਅੰਕਿਸਮਾਣੇਨਾ ਹਰਿਪੂਰਤੁਣੀਸ

ਸੋਹਣੀਆਗਾਨਵਿਆਪਰਬਾਧਿਸਹਣਾਪ

ਗੁਰੁਦਾਨਿਤਾਪਰਵਾਸੁਸੁਰਗੋਸਭਤੈ

ਤੁਸੋਰਪ੍ਰੀਤਮਾਨਿਸਿਬਾਸੁਰਿਰਹੀਰਵੈ

ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਦੇਬਾਬੀਹਕਰਿ

ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਸਭਿ ਨੇ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣਾ ਪਾਇਤਾ ਹਰਿ ਦੇਤ ਰਹੰਦੇ ਨੇ॥

ਪਉੜੀ ਨਵੀਸੈ ੴ ਪਉੜੀ ਵਿਸਾਰੀ ਹਰਿ ਬ

ਇਸ ਪਉੜੀ ਵਾਰੁ ਲਗਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਹਰਿ

ਕਿਸੁ ਕੋਈ ਹਰਿ ਵਿਆਹ ਹਾਰ ਜਾਏ॥ਓਟ ਲੂੰ

ਹਿਰਦੈ ਵਿਸੇਖ ਏਕ ਵਿਛੁਸਰੀਆ॥

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਹਰ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ

ਰਸ ਬਦੀਆ ਨਾਪੀ ਗਾਇਆ ਦਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਪਾਰਿਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਹਾਵੜੀਆ॥ਸਜਨਾਮਿਓ ਸਹਜਿ

ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਸਿਓ ਪ੍ਰੀਤ ਬਣੀਆ॥ ਹਰਿ ਮੁ

ਦਇਆਦੇਵਨਾ ਪੂਰਨਕੈਦੇਪਾਨਉਭੀਗੁਰ

ਸਾਗੀਆਪਾਰਿਆਪਾਰਿਕੈ ਜੈਸੋਗਨਿਹਉਕਿ

ਉਰਿ ਤਦਿਸਾਗੀਤਉ ਛਾਪੈਦਾਸ

ਸੁਭ ਏਸੀ ਤਾਹਿਪ੍ਰੂਸੁਪਾਵੈ ਦ

ਗਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿਆਵੈ

ਸੰਤੁਬਸੰਤੁ ਭਾਣਭਵੇਗਸੁਹਾਵੈ ਬਹੀ

ਫੁਲਿਆ ਅਤਿ ਬਾਗਿਸੈ ਪ੍ਰਭੁਪਾਰਿ ਖਾਨੁ

ਪ੍ਰਭੁਪਾਰਿਨਹੀਆਵੈਪਾਰਕਿਤਸਮੁਪਾਵੈ

ਖਿਗਹਬੋਰ ਪਤਾਨੁ ਲੋਕਿ ਕਹਿਆਕਿ

ਮਹਦੇ ਬੀਏਏ ਕਿ ਉਰ ਪ੍ਰਆਂਕਿ ਮਾਹਿਲੋ

ਭਏਸੰਤਏਕ ਸ੍ਰਣੀਤਾਮਾਰਿਉਜੀਵਮਹੁ

ਮਾਏਆਨਾਨਕਚੇਤਿਮਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਏਸੋ

ਹਰਿਏਕਪ੍ਰਿਥਮਿ ਪਾਨਪਾਏਆ॥ਮਨੁਏਸ

ਖੁਭ 'ਆਪ' ਏਸਕਗਾਪਾਨਏਖੇਹਰਿ

ਤੁਆਰਿਆਏਹੁਦਇਆਕਗਾਪਾਰਿਆਉ

ਪਿਆਰੇਦੁਤ ਭੁਤਾਏਤੁਬਿਧਿਨਿਆਦੁਨ

ਖੁਲੀਆਕੀਮਤਿਦਉਤ੍ਰਕਏਤੁਪਭਾਏਦੇ

ਖਿਰਿਪਏਏਨੀਆਦੁਰਿਨਸਾਨਾਂਤਰਿ

ਮਾਨਹਰਿਕਮਣਾਪਏਫਾਨਾਨਾਨਕਏ

ਸਾਖੀਪੂਭੁਪਾਏਸਗੁਤਿਸਬਹਿਮਨਾ

ਨਾਗਾਲ਼ਾ ਮਾਨਹੁ ਜੋ ਨਭਣਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਿਦੈ

ਫਿਸ ਗੈ ਸਾ ਖਾਣਤਪਣਿ ਜਿਰਭਾਰਸਾਪਨ

ਬਿਨਠਕ ਗੈ ਸਾਪਨਖਿ .. ਸੀਰਾ

ਸਰੇ ਦੀ ਗੁਸਾਂ ਗੈ ਪੁਭਭਾਏ।

ਹਜਿਰ ਹੈ ਬੈ ਰਾਗੀ ਆਫਣਾਏ ਹਿਤ ਆਫਾ।

ਨਿ ਮਾਣੀ ਨਿਤਾਣੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿਓਯਾ

ਫਿਸੁ ਖਸਮ ਹਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਹਿਰਾ ਸੈ ਤੀ

ਸੁਜੈ ਸੀਕ ਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਰੂ ਗਹਿਣਾ॥

ਮਹਿਆ ਸਾਭੂਭ ਣਾਸੁਰਸੁ ਗਗਾ ਤਿਪੈ॥

ਪਰਤੀ ਚਖਸਠੇ ਸੇਖਆ ਗਾ ਤਿਪੈ॥

ਜਗਜਿਗਸੁਸੋਬੈਅਗੀਐਧੇਬੈਭੀਸੋਰਿ
ਗਤੁਜਿਹੁਗੋਗਖੁਰਿਰੜਇਆਧਾ
ਤਾਕੈਟੀਕਾ ਦੈਮੰਤ੍ਰਖਾਗੋਆਦਗੁ
ਣ ਚਲੀਤੁਪਆਗੈ ਸੁਖੁਤਿਸੁ
ਸਚੁਸਮਾਇਆਨਾਨਕਤਿਸੋਨੈਇਉਸ
ਉਦੀਆਸਗਤੁਨੀਢੂਪਭਨਾਏ॥੮॥
ਸਾਚਉਸਰਸਮਨਾਮਪਦਗਸਹਿਗੁਤਿ
ਆਇਆਮੈਮਨਿਤਜਿਸਹੁਭੌਵੈਸੁਗਧ
ਗਏਸਿਸਿਧਾਏਆਪਿਹੁਪਉਨਜੀਆਏ
ਮਗੀਐਹੁਦੇਵਆਰਿਚਮਕਿਤੁਗਏ॥

ਸੋਰਖਿ ਕੇਲੇ ਸੋ ਧਰੀ ਦੁ ਹੋਣੀ ਸਾਸਤ੍ਰ

ਇਆ ਤੂੰ ਸਾਚੋ ਹਰਿਥਿ ਨ ਨੀ ਰਖਉ ਪਕ

ਪੁਕੈ ਸੀਕਾ ਪਰਤ ||..|| ਪਾਤਿ ੮

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਨ ਗਹਿ ਕਿੰਤੀ ਸੇ

ਕਿਸ ਸਾਹਿਬੋ ਕਾਰੁ ਉਤ ਗਸਿ ਭੁਲੇ

ਭਗਿਤੋ ਥਨਿ ਪਹੁਤ ਸੀ ਸਾਣ ਖਣੀ

ਗਭੋ ਹੋ ਗਸੇ ਦਤਿ ਹੈ ਗੁਸ ਲੀ ਹੋ ਗਸੇ ਤਿ

ਸਿਕਾਣੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਥਾਣੀ ਦਾਰ ਗ

ਸੇ ਗਉ ਹੇਤਾ ਪਿਉ ਪਿਉ ਹੇਥਥੀ ਾ

ਕੋ ਭੁਇਐ ਗਸੁਇ ਗਹਿ ਤਸੋਤੇ

[illegible]

ਨਾਨਕਆਸ੍ਰਿਮਿਏਕੁਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁ
ਰਤੇਏਖਸੀਨਾ॥ ਤਕਿਕਿਰਤੁਪ
ਇਆਜੋਪ੍ਰਭਭਾਇਓ॥ ਨਸਾਮਿ
ਖੋਏਤਤੁਜਾਣਿਆ॥ ਸੁ
ਤੋਏਪਨਖਿਸੋਏਪਾਨਓਆਏਸ
ਸੀ॥ਜੁਗੁਨਅਗਿਅਹਿਨਸੀਏਗੁਣ
ਆਗੀਤਾਂਅਗਸੀ॥ਨਾਜੁਭਗਤਿਦੇਕਿਰ
ਪਹਿਖੇਣਅਜਹਉਨਾਕੀਆਸਾਨ
ਨਕਮਿਆਣਹਕਪਟੁਦਗੁਖੋਏਜੁਏਕ
ਪੜੀਖਟਸਾਸਾ॥੧੨॥ਐਪਖਸਾਹਭ

ਾਹਿਗੁਰ ਨਾਇ ਕਿਸ ਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਦੇਤੀ
ਗੁਣ ਦੈ ਸੈ ਪਿਰਭੀ ਪੂਰਣ ਭਾਵਹਿ ਗਿਰ
ਜਉ ਚਤੁਰ ਮਹਾ ਜਨ ਕਿ ਪਾਤਸਾਹੀ ਚਉ
ਜਾਗ ਬਾਣੀਆ ਗਿਆਨ ਪੀਆ ਰਹ
ਨਾਇ ਕਿਸ ਮਾਨੇ ਪੜਤਾ ਨੇ ਤਾ ਭਾਣੀਆ
ਗੀਤ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ਕਵੇ ਸੁਣਿ ਗਿਆਨਾ ਸਦ
ਪੁਭ ਗੈਆ ਨਾਕ ਸਾਪ ਨਾਨ ਗਪਿਆਈਅ
ਭ ਕਗਤੀ ਪਿਰਿਆ ਗੈ ॥੧੩॥ ਪੰਖਿਤੁ ਪਾਭ
ਡੈਵਦੁ ਕਿਤੁ ਗਸ ਸੈ ਪੈ ॥ ਆਵਤ ਕੀ ਨਹੀ
ਆਨਿ ਤਾਨਿ ਵਸਹਿ ਮੁਖਾ ਆਨਿ ਤਾਨਿ ਗਵਿਗ

ਆਰਗਸੀਵਨਗੁ ਟੀਗੁਸਾਈ॥
ਐਙਤਰੋਗਰਸੈਤ॰ ਣਪੁਇਪੁਇ
ਰੋਤਿਸਮਾਸੀਆਰ॰ ਗਾਰਾਮਾ
ਪਤਦਾਤੇਗਤਿਪਾਵਾਮਤਦੈ
ਗੁਰਿਸੈਵਗਸਿਰਸੀਆਹਰਿਸਿਉਪੀਤਮ
ਹੋਰੋ॥੧॥ਮਾਸਾਪੁਨਾਤ੍ਰਤਟੀਤੀਗੁ
ਤਰਿਤਾਨਿਆਸਾਰਨਸਹਸਿਮਿਟੈਗੁ
ਦਗਾਇਅਰਿਸਮਾਸੀਆਪਤਮਗੁਟ
ਐਰੇਮੁਇਪੁਭਥੈਰੇਤੁਪੁਭਾਵਾਮਰਿਨਵੈ॥
ਗਗਰਮੁਨਰਿਥਸੈਸੈਗਮਸੰਤਸਪੂ

ਦਸਮਾਦੁਆਰੁ ਨਾਦਿ ਨਾ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਤੁਗਤੁ ਗੁਣ ਏਕੋ ਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸੁ
ਤਰਸੁ ਤਾਰਿ ਦਿ ॥੪॥ ਆਸਾ ਸਹਿਤੀ ਰਥ
ਨੁ ॥ ਫਲ ਗੁਣਿ ਸਹਿਰਤਸੁ
ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਭਾਇਆ ਆਨਦਿ ਨਿਰਤਨੁ ਭਇ
ਆਆ ਆਪੁਰ ਵਾਇਆ ਆਸੋ ਤਤੁਕ
ਇਆ ਸਤਿ ਸਭਾਇਆ ਆਕ ਗਿਰਿਧ
ਧਰਿਆ ੴ ॥ ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਬਾਝੁ ਪ੍ਰ
ਭ ਨਾਹੀ ਣ ਤਾ ਨਾ ਖਿਆ ੴ ॥ ਤਾ ਮੋ ਤੇ ਰਸਪਾਇ
ਏ ਬਗਪਿਰ ਲੋਤੁ ਸਾਂਗ ਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਇ

ਜਨੀਗੁਰਆਖੁਹੋਇਪਾਰਿ ਵਰਪਾਇਆ ਨਗੀਖੁਵੈ
ਬੇਦਸਮਾਹੁਰਤੀਖਿਤੀ ਵਰਭ ਏਆਪਈ
ਮੁਰਤਿਪਾਣਸਾਰੋਆ ਹਰਿਜਿਦੇਆ
ਖਭਧਿਦੇਪਿਆਰੇਦਾਰਸ ॥ ਤਾ
ਸਭਵਿਚਿਨਾਵੈ॥ਕਿਨਿਜਿਗਾਗਤਿਸਹਿ
ਪਿਆਰੀਸੋਗੁਣਭਇਆਰਗੁਮਾਣੈ॥੧
ਰਿਸੇਨਾਸੁਖਾਵੀਜਾਪਿਰਰਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਤਰਿਭਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਆਖਿਜਿਗ
ਵੈਪ੍ਰੀਤਮਅਹਰਿਵਭਖਿਰਸੋਹਾਗਣੀ॥੧੭॥
ਤਿਤੁਮਾਹਰਿਸੋਮਬਡਨਆਸਭੋਖੀ

ਤੁਥਾਗੁਰੂਆਂ ਇਜੀਤਰ ਹੁ
ਪੁੜਾਅਖਿਆ ਅਸਾੜਾਰਿਆ
ਣਾਟੇ ਤਥਗੁਰੂਬੋਤਿਆ
੫ ਆਜਾਣੇਥੇਟਗੁਰੂਕਿਆ
ਕੁਤਿਆਗੁਭੀਕਸੀਨਾਹੀਰੋਟੀਆ
ਕਪੇੜਥਹੁਤੁਓਵਨਿਗੋਆਅਤੇਗੁਰੂ
ਗੁਰੂਰਪਹਗੋਤਾਜਨਮੁਸਵੇਗਆ
ਤਥਓਿਤੁਮੁਸਣਮਾਨਾਉਪਸੀਕ
ਣਗੋਆਪਇਆਮੁਸਾਣਮਾਨਣਗੋਆ
ਪਨਿਆਸੀਰਥਹਗੋਆਅਤੇਓਿਤੁਣ

ਗੇਆਖਣਿ ਕਿ ਤੈ ਅਸੀਸ ਲਾਹਿ ਗੋਤ ਬਖੁ
ਕੈ ਆਖਿਆ ਤੈ ਭੁ ਜੀ ਦੁਨਵਣੀ ਤੁ
ਲਗਪਹੁਤਾ ਦਾਨਵਰੀ ਵਿਚਿ ਦੁਨਾਕੇ
ਗਪਹੁਤਾ ਆਤੈ ਬਾਦੀ ਵਲਿ ਮੁਸ ਲਮਾ
ਨਾਕੇ ਗਪਹੁਤਾ ਤਿਸਦੇ ਭਣ ਵੇਨਗੇਰ
ਹਿਕਿ ਗੋਸੋਹਿ ਦੁਆਵੇਨ ਗੇਗਹਿ
ਤਾਜਾਣਹਿ ਗੋਆ ਅਤੈ ਸੇਮੁਸਲਮਾਨਾ
ਕੁਗਹਿ ਗੇਤਾਦ ਬਹਿ ਗੋ ਤਬ ਬਾਬੇ ਸੀ
ਗਰਿਨਾ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗਤਿ ਪੂਰਣੁ
ਤਬ ਮੰਗਤਿ ਲਗੀ ਕੀ ਰਤੁ ਪੂਰਣੁ ਸਿਆ ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਰੈ
ਪਾਤਿਸੀਗਰਿਆਪ ਕਰਤੇਕੋਹੋਇਕੀ
ਤੁਸੈਹਥਾਸਿਧ
ਗੋ॥੧॥ਤੁਮਸਾਧੂਤੁਮੇ
ਗੋਰਿਰਤਉਕਾਸੋਹਿਣਾਹੁਤੁਧਮੀਤਿ
ਤੁਸੈਹਿਣਸਕਾਸੁਖਹੁਦੋਰਾਰਹਉ॥
ਕਿਤਕਿਤਕੀਅੜੇਸਮਾਣੀਆਕਿਦੇ
ਪੈਗਾਵਦਚਣਹੋਗੀਤਕੇਰਦਨੈਕੀਅੜਿ
ਨਾਪਦੈਕਿਸੁਦਾਤੇਕਦਰੁਸੁਆਰੈਸੈ
ਸੀਥਕਿਸਾਹਣਿਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿਪ

ਵਡੁਤੇਰਾਇਵੁ

ਵਡੈਸਾਹਿਬ

ਹ

ਪਾਰ

ਵੀਆਸਣ ਨਾਨ

ਕਸੋਇਹਆਵੀਗ॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾ

ਮ:੧॥ਵਿਆਪਰਵਿਆਹਰਵਿਆਉ:ਟ

ਸਾਹਰਗਹਗਇਕਵੇਸ ਓਕਥਾਥ

ਤੈਪਾਰਿਕਰਤੇਕੀਗਤਿਹੋਇਆਸੋਪਤ

ਗਪੁਵਾਡਾਟੀਤੈਇਆਗਹਉਆਵਿਸਵੈ

ਰਸਿਆਪੜੀਆਪਹਗਸਿਤੀਏਗੀ

[illegible]

੨੪੦

ਸ੍ਰੀ [illegible] ਪਾਤਿਸਾਹ [illegible]

ਰਤੇ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥੧॥

ਸੰਮਤੁ ੧੫੮ [illegible] ॥੧॥

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਜੀ ਸਮਏ ਕਰਤਾਰਪੁਰਿ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਨ
ਹੋਈ॥ [illegible]
[illegible] ਬਾਬਾ ਜੀ॥ [illegible]
[illegible] ॥੧॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

